Sfântul cuvios Serghie de Radonej

(5 iulie 18 iulie; 25 septembrie/8 octombrie)

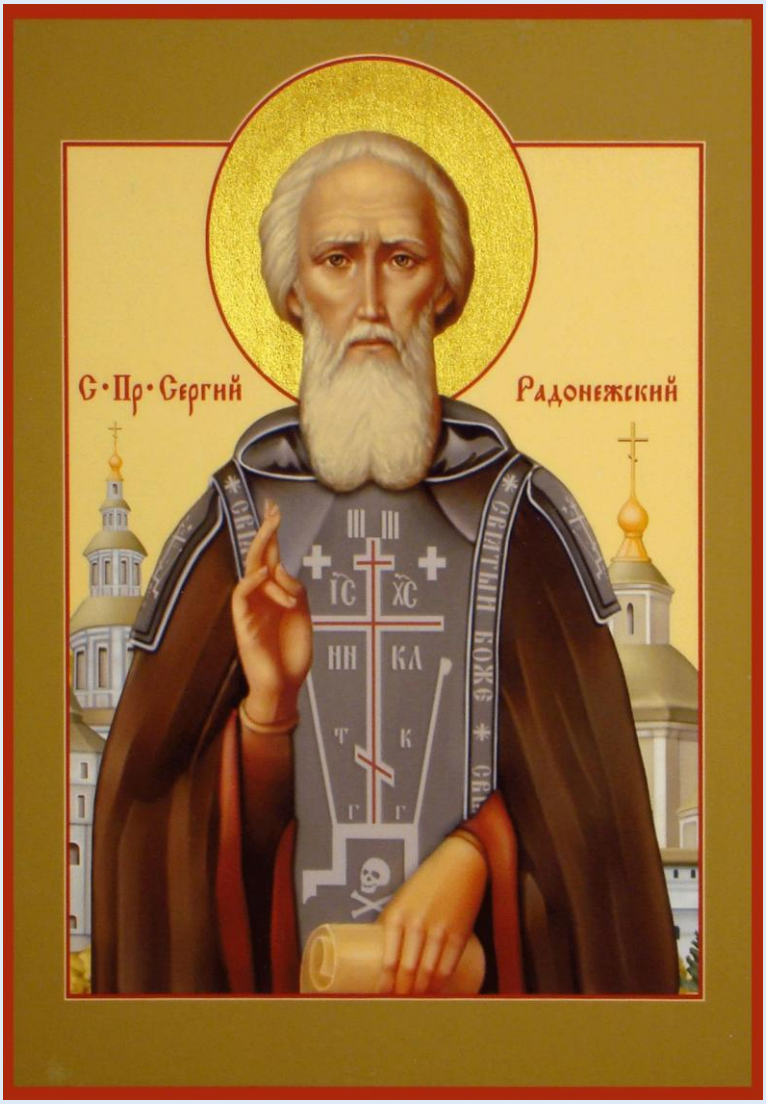

Materiale despre Sfântul cuvios Serghie de Radonej:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Serghie-de-Radonej

https://archive.org/details/@steaemy?query=Radonej+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Radonej+

***

Sfântul Serghie de la Radonej (1392) - S-a născut în localitatea Rostov, părinții lui fiind credincioșii Kiril și Maria. După ce s-au mutat în Radonej, părinții Sfântului

Serghie au murit, iar el a împărțit averea săracilor și s-a retras în sihăstrie. A fost tuns în monahism de către călugărul Mitrofan la vârsta de 23 de ani. Mai târziu episcopul Teognost i-a dat binecuvântare Sfântului Serghie de a construi o mănăstire cu hramul „Sfânta Treime” în locul unde își făcuse chilie. A ajuns episcop, după moartea lui Teognost. S-a învrednicit de a vedea pe Maica Domnului împreună cu Sfinții apostoli Petru și Ioan în timp ce se afla la rugăciune. A trecut la Domnul, știindu-și sfârșitul vieții mai înainte cu șase luni, la vârsta de 78 de ani. Cuviosul părintele nostru Serghie de Radonej a fost unul din înnoitorii monahismului în Rusia secolului al XIV-lea și prăznuirea sa se face pe 25 septembrie (8 octombrie), ziua adormirii sale și pe 5 iulie (18 iulie), ziua aflării sfintelor sale moaște în anul 1422, la exact 30 de ani după moartea sa (1392).

Index

Slujba cuviosului Serghie de la Radonej.....4
Slujba Sfântului cuvios Serghie de Radonej (25 septembrie).....24
Acatistul Sfântului cuvios Serghie de Radonej 58
Paraclisul Sfântului cuvios Serghie de la Radonej 70
Vieţile Sfinţilor - Viaţa cuviosului părintelui nostru Serghie, egumenul Radonejului, noul făcător de minuni 84
Viaţa Sfântului Serghie de la Radonej 102
Minunată întâmplare din viaţa Sfântului Serghie de Radonej 118
5 iulie: Descoperirea moaștelor Sfântului Serghie de la Radonej 122
Sfântul Serghie de Radonej - „îngerul păzitor al Rusiei“ 129
Cum i s-a arătat Maica Domnului Sfântului Serghie de Radonej.....134
Raluca Tănăseanu - Sfântul Serghie de Radonej - Vas ales al Sfintei Treimi.....137
Lumea Credinţei - Cuviosul Serghie de Radonej 141
Pr. Eugeniu Rogoti - Pustnicul rugător și izbăvitor al Rusiei.....144
Cuviosul milostiv și făcător de minuni din Radonej.....148
Cum să deosebim ceea ce vine de la Dumnezeu de ceea ce vine de la vrăjmaș 152
Ierodiacon Savatie Baștovoi - Dragostea înseamnă să fii aspru cu tine, dar îngăduitor cu ceilalți 154
Jurnal de pelerine Rusia: Sărbătoarea de vară a Sfântului Serghie de Radonej 155
Cărţi despre Sfântul Serghie de Radonej 159
Viaţa Sfântului Serghie de Radonej – video.....166
Teodor Danalache - Lavra Sfântului Serghie de Radonej - Sfânta Treime.....167
De ziua pristăvirii cuviosului Serghie de Radonej Preafericitul Patriarh Chiril a condus sărbătorirea hramului la lavra „Sfânta Treime” a Sfântului Serghie 179

8 oct. 2014, Rusia: De ziua răposării cuviosului Serghie de Radonej Întâistătătorul Bisericii Ruse a condus solemnitățile din Lavra „Sfânta Treime" a Sfântului Serghie 191
Mihai- Alex Olteanu - Icoana hagiografică a Sfântului cuvios Serghie de la Radonej 204
Icoane 207

Slujba cuviosului Serghie de la Radonej

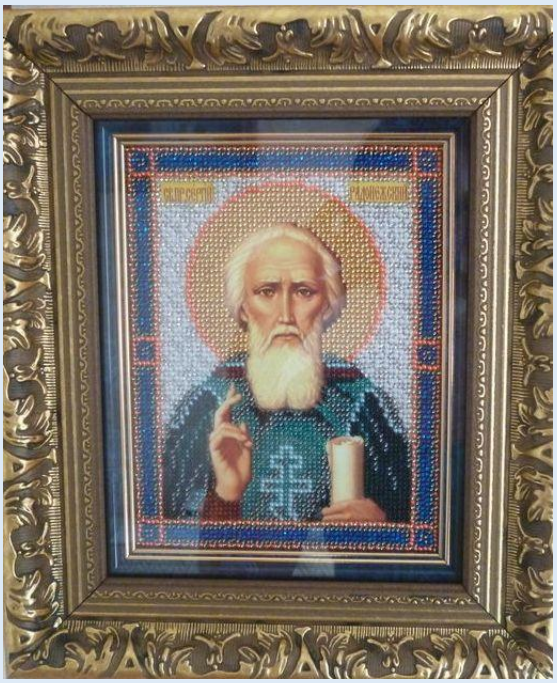

Tipărită cu binecuvântarea Prea Sfinţitului Nicodim, episcop de Edineţ şi Briceni
© Seminarul Teologic Liceal de fete „Sfânta cuvioasă muceniţă Elisabeta” Edineţ

La Vecernie

După obişnuitul psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** pe 8, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Nestatornicia tulburării lumeşti lăsând, prea cuvioase, ai luat crucea ta, urmând lui Hristos fără gând de întoarcere şi în pustie te-ai sălăşluit, prea cuvioase, patimile sufletului din rădăcină smulgându-le şi simţurile trupului înfrânându-le prin dese privegheri şi rugăciuni, ai dobândit, prea cuvioase, harul de a vindeca felurite neputinţe, împreună vorbitorule cu îngerii şi cu cuvioşii împreună locuitorule. Roagă-te, Domnului, Serghie prea cuvioase să mântuiască sufletele noastre.

Prea cuvioase părinte, sufletul şi trupul tău curăţindu-ţi, locaş prea strălucit al Prea-sfântului Duh te-ai arătat, de acea îţi cinstim slăvitul sfârşit, prea fericite Serghie,

zicând: „În minuni mare luminător, luminând sufletele de întunecimea patimilor şi povăţuitor al călugărilor prea minunat te-ai arătat, de Dumnezeu înţelepţite.”

Prea cuvioase părinte, cine va spune ostenelile şi bolile tale? Sau ce gură va povesti viaţa ta aspră, privegherile şi postirile, dormirea la pământ, curăţia sufletească şi trupească, liniştea cea desăvârşită a buzelor şi a minţii, smerenia nefăţarnică, rugăciunea neîncetată, dreapta socoteală şi pomenirea morţii, Serghie, părintele nostru, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

De Dumnezeu înţelepţite, Serghie, slava trecătoare părăsind, în pustiuri şi în munţi ai vieţuit şi Preasfintei Treimi locaş curat te-ai arătat, fericite, cu a Cărei putere locaşuri sfinte înălţând şi monahilor chilii întru mântuire zidind, întru tine Hristos a locuit, căci pe El din tinereţe L-ai dorit. Pe Acela roagă-L, Serghie prea cuvioase, să se mântuiască sufletele noastre.

Alte **stihiri**, glasul al 2-lea:

Podobie: „Răbdând mucenicie...”

Răbdând cele de aici cu bărbăţie, bucurându-te de cele viitoare, către toţi ai zis, prea cuvioase Serghie, căci nu în zadar ne nevoim, căci viaţa veşnică aşteptăm s-o moştenim, amare sunt scârbele, dar dulce Raiul, ostenelile sunt grele, dar să nu ne lenevim deci, postitorilor! Puţin să răbdăm, ca să primim cununile nestricăcioase de la Hristos Dumnezeul şi Mântuitorul sufletelor noastre. *(de 2 ori)*

Văzând necazurile ca pe nişte desfătări, mergând pe calea cea strâmtă, către ucenicii tăi ai zis, prea fercite Serghie: „Să nu ne înfricoşăm în nevoinţa postului, ca să ne izbăvim de munca gheenei, să ridicăm mâinile către Dumnezeu, iar picioarele să stea tari la rugăciuni. Să nu cruţăm trupul stricăcios, să voim nevoin-ţă, pentru ca să primim cununi de biruinţă de la Hristos Dumnezeul şi Mântuitorul sufletelor noastre.”

Prea cuvioase părinte Serghie, lumea frumuseţii amăgitoare şi plăcerile trecătoare cu totul dispreţuindu-le, viaţa întru totul ai iubit, împreună vorbitor cu îngerii te-ai învrednicit a fi şi luminător cu multe raze al pământului nostru, ca pe un alt soare strălucind cu minunile. Pomeneşte-ne pe noi, cei ce săvârşim sfinţită pomenirea ta, noi suntem fiii tăi şi oile cuvântătoare ale învăţăturilor tale şi te chemăm în ajutor, cerând prin tine de la Domnul pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Păstrând chipul lui Dumnezeu nevătămat şi mintea stăpână peste patimile cele pierzătoare, nevoindu-te pustniceşte, te-ai suit, pe cât este cu putinţă, la asemănarea cu Dumnezeu. Că silindu-ţi cu bărbăţie firea, te-ai nevoit a supune ceea ce este mai rău la ceea ce este mai bun, adică trupul - duhului; pentru aceasta te-ai arătat cel mai presus dintre sihaştri, cetăţean pustiului, povăţuitor celor ce sunt pe calea cea bună şi desăvârşit dreptar al faptei bune. Iar acum, în ceruri oglinzile fiind date la o parte, părinte al nostru Serghie, priveşti curat şi din apropiere Sfânta Treime, mijlocind fără întârziere pentru cei ce te cinstesc pe tine cu credinţă şi cu dragoste.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda, prea curată, naşterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Acelaşi din tine, cea curată a ieşit, negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi, fără amestecare fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei, Paremiile

De la Înţelepciunea lui Solomon

citire: (V, 16-24; VI, 1-3)

Drepţii în veci vor fi vii şi de la Domnul plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta, vor lua Împărăţia podoabei şi stema frumuseţii din mâna Domnului, căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei şi cu braţul Său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea Lui şi va într-arma făptura spre izbânda vrăjmaşilor, îmbrăca-se-va în ziua dreptăţii şi-Şi va pune Lui coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăza nebiruită sfinţenie şi va ascuţi cumplita mânie întru sabie, şi va da război împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nimeritoare săgeţile fulgerilor şi, ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovi, şi din mâna cea aruncătoare de pietre pline, se vor arunca grindine. Întări-se-va asupra lor apa mării şi râurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va

împotriva lor duhul puterii şi ca un vifor va vântura pe ei, şi va pustii tot pământul fărădelegii, şi răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziţi dar, împăraţi şi înţelegeţi, învăţaţi-vă, judecătorilor marginilor pământului. Ascultaţi, cei ce stăpâniţi mulţimi şi cei ce vă trufiţi întru popoarele neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea şi puterea de la cel Preaînalt.

De la Înţelepciunea lui Solomon

citire: (III, 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele munca. Părutu-s-a întru ochii celor nepricepuţi a muri şi s-a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea de la noi - sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor, de vor lua şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii şi i-a aflat Lui-şi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pe ei şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării sale, vor străluci şi ca scânteile prin paie vor fugi, judeca-vor limbi şi vor stăpâni popoare, şi va împărăţi întru dânşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii în dragoste vor petrece cu Dânsul, că dar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

De la Înţelepciunea lui Solomon

citire: (IV, 3-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi, că bătrâneţile sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Şi cărunteţile sunt înţelepciunea oamenilor şi vârsta bătrâneţilor viaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, L-a iubit; şi, vieţuind între păcătoşi, s-a mutat. Răpitu-s-a ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau înţelepciunea să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se peste puţin, au plinit ani îndelungaţi. Că plăcut era Domnului sufletul lui, pentru aceea, S-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Şi popoarele văzând şi necunoscând, nici punând în gând una ca aceasta, că dar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

La Litie

Stihira hramului şi **stihirile** cuviosului, glasul al 6-lea:

Veniţi iubitorilor de praznic şi adunarea pustnicilor, cu credinţă astăzi să cinstim pe adevăratul pustnic, Serghie care cu bucurie a păşit pe urmele Stăpânului său, pe calea cea strâmtă şi viaţa cea fără de patimi şi cu credinţă să cântăm: „O, întru tot fericite, împreună locuitorule cu prea cuvioşii şi lauda pustnicilor! Roagă-te pentru noi Domnului să se miluiască sufletele noastre.”

Prea cuvioase şi de Dumnezeu purtătorule Serghie, pentru dragostea lui Hristos părăsind toate şi vieţuind în pustie, nu te-ai înfricoşat de viclenia vrăjmaşilor nevăzuţi, care de multe ori au năvălit asupra ta, scrâşnind din dinţi cu înverşunare, dar tu, cu rugăciunile tale, ca fumul i-ai făcut nevăzuţi. O, cel cu sufletul neprihănit şi cu răbdare tare, pe Hristos roagă-L neîncetat să se miluiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Veniţi, mulţimile călugărilor, astăzi pe cuviosul Serghie, după cuviinţă, să-l lăudăm şi de cinstită raclă a moaştelor lui mult vindecătoare să ne apropiem şi cu dragoste să le sărutăm, zicând: „Bucură-te, prea mărite Serghie, patriei tale luminător prea strălucit; bucură-te, că te desfătezi de Lumina cea prea curată; bucură-te, cel ce stai înaintea Sfintei Treimi împreună cu îngerii, căreia roagă-te neîncetat să dăruiască sufletelor noastre mare milă.”

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Făcătorul şi Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, din pântecele tău ieşind, prea curată, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta, ţie, prea curată ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei, cu adevărat, strigăm fără încetare ca îngerul: „Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, apărătoarea şi acoperământul, şi mântuirea sufletelor noastre!”

La Stihoavnă

Stihirile, glasul 1-îi:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Sosind praznicul tău cel mai strălucit decât soarele, purtătorule de Dumnezeu, luminezi minţile celor ce cu credinţă se roagă ţie, nemurire împărtăşind sufletelor,

izvorând nestricăciune de la sfântul tău trup, Serghie prea cuvioase, roagă-te pentru sufletele noastre.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuvioşilor Lui.

Patimile trupeşti, prin ostenelile înfrânării, le-ai biruit, făcătorule de minuni, şi râvna asemenea celor fără de trup pe pământ arătând, toată dorinţa trupească ai biruit-o. Aşa şi acum, locuind în curţile cereşti, roagă-te pentru sufletele noastre.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Fericite Serghie, punând ca temelie fapta bună, pe omul cel vechi l-ai omorât, împreună cu patimile şi în Hristos îmbrăcându-te cu adevărat, cu puterea Lui, prea cuvioase, cetele nevăzuţilor vrăjmaşi le-ai pierdut, povăţuitor al călugărilor fiind, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 8-lea*

Mulţimile călugărilor pe tine, îndreptătorule, te cinstim, Serghie, părintele nostru, că prin tine, pe cărarea cea dreaptă, cu adevărat a umbla am cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi a vrăjmaşului putere ai biruit, cel ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cuvioşii împreună locuitor, roagă-te Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *glasul al 8-lea*

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care tuturor dăruieşti curăţire de greşeli. Primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

La binecuvântarea pâinilor

Troparul Sfântului, glasul al 8-lea: Râvnitor virtuţii te-ai arătat şi ca un adevărat ostaş al lui Hristos Dumnezeu, împotriva patimilor te-ai luptat, în cântări, în privegheri şi în post fost-ai chip de urmat ucenicilor tăi, pentru aceea Duhul Sfânt întru tine S-a sălăşluit, prin a cărui lucrare în lumină te-ai înveşmântat. Deci, având îndrăzneală către Preasfânta Treime, pomeneşte turma pe care tu ai adunat-o, prea

înţelepte părinte al nostru, şi nu uita să-i cercetezi pe fiii tăi, aşa cum ai făgăduit, Serghie cuvioase.

Troparul la aflarea moaştelor, glasul al 8-lea: Din tinereţe pe Hristos în sufletul tău L-ai primit, cuvioase şi să te lepezi de deşertăciunea lumii cel mai mult ţi-ai dorit, cu bărbăţie în pustie te-ai sălăşluit, şi acolo, pe fiii ascultării, roadele smereniei tale, i-ai crescut. Sălaş al Treimii făcându-te, astfel pe toţi cei ce vin la tine cu credinţă, cu minunile tale i-ai luminat, tuturor dăruindu-le din belşug tămăduiri. Pentru aceasta, părinte al nostru, Serghie roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul sfântului de două ori. Apoi această: Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te... (odată) Şi citirea cuvântului praznicului.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul cuviosului, de două ori.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Taina cea din veac..., o dată

După catisma întâi, se cântă **sedealna**, glasul al 8-lea: Patimile de suflet pierzătoare le-ai omorât prin privegheri de toată noaptea, cu osârdie şi răbdare tare, fericite, prin care, în cortul cel ceresc sălăşluindu-te, ai primit harul tămăduirii, de Dumnezeu înţelepţite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pe ceea ce este uşă cerească şi chivot, munte cu totul sfânt, norul cel strălucitor, să o lăudăm; pe scara cea cerească, raiul cel cuvântător, mântuirea Evei şi odorul cel mare a toată lumea; că printr-însa s-a săvârşit mântuirea lumii şi iertarea greşelilor celor de demult. Pentru aceasta, grăim către dânsa: „Roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce se închină cu bună cinstire prea sfintei naşterii tale.”

După catisma a doua, **sedealna** glasul al 3-lea: Sfântă a fost viaţa ta, prea cuvioase Serghie şi mutarea ta cinstită, şi faptele bune, întru slava lui Dumnezeu săvârşite,

iar rugăciunile şi nevoinţa din iubire către Hristos, Iubitorul de oameni, le-ai săvârşit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea strălucirea curăţiei tale, Gavriil uimindu-se, a zis către tine, Născătoare de Dumnezeu: «Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau ce te vom numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: „Bucură-te, ceea ce eşti cu daruri dăruită!”»

După polieleu, **Sedealna**, glasul al 8-lea: Luminat de dumnezeiasca lumină şi cu îngerii acum sălăşluindu-te în ceruri, pomeneşte-ne şi pe noi, cei ce cu credinţă cinstim pomenirea ta, prea cuvioase Serghie, pururea pomenite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

De tine se bucură, cea ce eşti plină de dar, toată făptura, soborul îngeresc şi neamul omenesc, ceea ce eşti biserică sfinţită şi rai cuvântător, lauda fecioriei, din care Dumnezeu S-a întrupat şi prunc S-a făcut, Cel ce este mai înainte de veci, Dumnezeul nostru. Că mitrasul tău scaun l-a făcut şi pântecele tău mai desfătat decât cerurile l-a lucrat. De tine se bucură toată făptura, ceea ce eşti plină de dar, mărire ţie.

Se cântă polieleul: „Robii Domnului”.

Apoi aceste **mărimuri:** Fericimu-te pe tine, prea cuvioase părinte Serghie, şi cinstim sfântă pomenirea ta, povăţuitorule al călugărilor şi împreună vorbitorule cu îngerii.

Cu aceste **stihuri**:
1. Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi El a căutat spre mine, şi a auzit rugăciunea mea.
2. Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului.
3. Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre.
4. Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie.
5. Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său.
6. Cântaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui.

Iar după sfârşitul stihurilor, se cântă:

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul 1-îi*

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie Dumnezeule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *acelaşi glas*

Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule. (de 3 ori)

Antifonul întâi, glasul al 4-lea. Din tinereţile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuvioşilor Lui.

Stih: Ce voi răspunde Domnului pentru toate care mi-a dat mie.

Evanghelia de la Matei

Matei XI, 27-30

27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.

6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile prea cuviosului Serghie, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Şi **stihira**, glasul al 6-lea: Pe îngerul cel pământesc şi omul cel ceresc, podoaba călugărilor, pilda nevoitorilor, lauda pustnicilor, pe măritul Serghie, toţi să-l cinstim,

că sădit fiind în casa lui Dumnezeu, a înflorit după dreptate şi ca un cedru în pustie a înmulţit turma lui Hristos întru cuviinţă şi dreptate.

Canoane - Canonul Născătoarei de Dumnezeu (vezi Paraclisul al doilea, din Ceaslov) cu irmosul pe 6 şi canonul cuviosului, pe 8, glasul al 8-lea:

Cântarea întâi al cuviosului

Cântarea a 1-a

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Hristos, pentru noi, de bunăvoie S-a smerit, chip de rob luând, de aceea ai iubit smerenia şi în privegheri de toată noaptea, şi în rugăciune fiind, patimile cele pierzătoare de suflet omorându-le, te-ai suit pe muntele nepătimirii, Serghie prea cuvioase.

Ca o lumină în sfeşnic, sufletul tău cu pâraie de lacrimi l-ai îmblânzit şi, ca un alt Isaac, pe tine însuţi te-ai adus, prea cuvioase, şi inima ta lui Dumnezeu o ai jertfit.

Cel ce în pântecele maicii tale, prin săltarea cea de trei ori, slujitor Sfintei Treimi te-ai arătat şi luminat fiind de lumina cea întreit strălucitoare, cursele demonilor ca pe o pânză de păianjen le-ai nimicit, prea fericite Serghie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-te cu dragostea lui Hristos, prea cuvioase, te-ai arătat ca un râu cu îmbelşugare, adăpând tot pământul cu cuvântul lui Dumnezeu, de Dumnezeu fericite, pentru care pomenirea ta cu dragoste o prăznuim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, izvorul darului! Bucură-te, scară şi uşă cerească! Bucură-te, sfeşnic şi anforă de aur şi munte netăiat, care ai născut lumii pe Hristos, Dătătorul de viaţă!

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Pildă de fapte bune ai fost ucenicilor tăi şi, ducând la mântuire multe suflete căzute în adâncul patimilor, le-ai dat mângâiere şi îmbărbătare spre dobândirea fericirii Raiului.

Ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu ai rodit, fericite, şi cu milă ungând sufletele, cu dragoste te cinstim, prea fericite Serghie, şi cu credinţă lui Hristos cântăm: „Nu este Sfânt ca Tine, Doamne.”

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din tinereţe cu totul de la Dumnezeu luminându-te, de El prin fapte bune te-ai apropiat şi trupul pe pământ lăsându-l, ai dobândit comoara cerească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Dumnezeu în pântece zămislind, Fecioară, prin Duhul cel Preasfânt, ai rămas nevătămată. Că rugul care ardea şi nu se mistuia pe tine te-a vestit mai înainte lămurit lui Moise legiuitorul, pe ceea ce ai primit pe Focul cel neacoperit.

Sedealna sfântului, glasul al 4-lea: Părăsind nestatornicia tulburărilor pământeşti, lui Hristos ai urmat cu tot sufletul şi în boli, osteneli şi înfrânare cu osârdie ca un fără de trup ai vieţuit, prea fericite Serghie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Învrednicindu-se Gavriil a vedea, pe cât este cu putinţă, pe Mintea cea mai presus de fiinţă, cuvânt de bucurie ţi-a adus, Fecioară cu totul fără prihană, zămislirea Cuvântului vestind-o lămurit şi naşterea cea negrăită propovăduind-o.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Locaş al Preasfântului Duh ai fost, părinte, şi tulburările valurilor vieţii le-ai biruit, cel ce eşti stâlp neclintit al bisericii, întărirea monahilor, Serghie, vrednicule de cinstire.

Avându-te pe tine, fericite, rugător fierbinte către Dumnezeu, părtaş al grijilor noastre, ocrotitor şi apărător, şi mijlocitor binevoitor, ne mântuim de toate nevoile, de ispite şi de primejdii.

Luminat de razele prea luminoase ale Preasfântului Duh, prea fericite, de desfătarea cerească te-ai învrednicit, bucurându-te.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Scară dumnezeiască din fapte bune făcându-ţi, la înălţime te-ai suit, părinte, şi ai văzut pe Dumnezeu sprijinindu-Se pe ea, şi daruri prea bogate împărţind cu mâna celor ce cu credinţă cântă: „Slavă puterii tale, Doamne.”

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Sfântă a Sfintelor, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, aşteptarea neamurilor şi izbăvirea credincioşilor, din tine a răsărit Mântuitorul şi Dătătorul de viaţă, şi Domnul, pe care roagă-L să mântuiască pe robii tăi.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

În postiri ai fost de neclintit, înţelepte, şi până la mutarea ta ai păzit aceasta cu dinadinsul, prin care, te-ai învrednicit arătat de fericirea veşnică.

Mintea neîncetat având-o la Dumnezeu, patimile stricătoare de suflet le-ai adormit, părinte şi snopii faptelor bune secerând, hrăneşti pe cei ce te laudă pe tine, prea cuvioase părinte Serghie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe omul cel vechi părăsind, părinte, şi, ca pe o haină necurată dimpreună cu faptele rele lepădând, te-ai îmbrăcat în cel nou, cel după chipul lui Hristos, prea cinstite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nu trece cu vederea cererile celor ce se roagă cu credinţă, ceea ce eşti cu totul lăudată, ci primeşte-le şi du-le Fiului tău, Preacurată, lui Dumnezeu, Singurul Făcător de bine, că pe tine te-am câştigat ocrotitoare.

Cântarea a 6-a

Irmos: Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor căci către Tine am strigat; auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele.

Sfânta ta pomenire o prăznuim, părinte, şi nu înceta să te rogi Mântuitorului, să ne dăruiască iertare de greşeli şi Împărăţia Cerului să o moştenim, cei ce te fericim cu dragoste.

De Hristos fiind întărit, toată înşelăciunea diavolului, ca pe o pânză de păianjen, ai nimicit-o cu mintea ta statornică, Serghie, şi luminător prea strălucit lumii te-ai arătat, părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De sus luminând turma ta cu milostivire, părinte, biruinţă binecredincioşilor creştini, cu rugăciunile tale, dăruieşte, înălţând fruntea ortodocşilor şi primeşte smerita noastră rugăciune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Se bucură întru tine, Fecioară prea curată, strămoşii neamului, că prin tine au dobândit din nou Raiul pe care îl pierduseră prin neascultare; că tu, curată eşti şi mai înainte de naşterea şi după naştere.

Condacul, glasul al 8-lea: Apărătoarei Doamne, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Cu cei fără de trup fiind împreună vorbitor, pe cuvioşi i-ai întrecut cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea, de Dumnezeu înţelepţite Serghie, pentru aceasta, ai primit darul vindecărilor şi al izgonirilor duhurilor rele; iar noi, văzând unele ca acestea, cântăm şi strigăm: „Bucură-te, prea cuvioase părinte, Serghie!”

Icos: Glasul Evangheliei auzindu-l, părinte, toată înţelepciunea trupească ai părăsit-o, bogăţia şi slava le-ai socotit lucruri de nimic, şi te-ai nevoit împotriva patimilor, ca un fără de trup, te-ai învrednicit a locui cu îngerii împreună, darurile înţelepciunii primind de sus, pe care dăruieşte-ni-le şi nouă, celor ce îţi cântăm acestea: «Bucură-te, Serghie prea cuvioase şi de Dumnezeu purtătorule, omul ceresc şi înger pământesc;
Bucură-te, locaş al Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce cu rugăciuni stăruitoare ai primit darul înţelepciunii;
Bucură-te, că din pruncie L-ai urmat pe Hristos;
Bucură-te, cel ce mai înainte de naştere ai glăsuit lăudând Sfânta Treime, care te-a prea mărit pe tine în viaţa aceasta şi după moarte;
Bucură-te, stâlpul întregii înţelepciuni şi pierzător de patimi;
Bucură-te, cel ce din tinereţile tale, cu mintea şi cu inima, pe Dumnezeu L-ai iubit;
Bucură-te, cel ce pentru cei care aleargă cu credinţă la tine, mijloceşti;
Bucură-te, luminător prea strălucit, cel ce mulţimilor călugărilor le-ai fost îndrumător spre Hristos;
Bucură-te, lauda patriei tale;
Bucură-te, cel împodobit cu darurile proorocirii, căci ai văzut cele ce aveau să fie şi le-ai arătat pe toate mai înainte;
Bucură-te, prin care cu rugăciunile tale vrăjmaşii se biruiesc;
Bucură-te, a oştii drept slăvitoare laudă şi întărire, pentru care apără-ne cu rugăciunile tale de vrăjmaşi, ca să strigăm ţie: „Bucură-te, Serghie, de Dumnezeu înţelepţite!”»

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Lumea părăsind, slăvite Serghie, pe pământ ca un fără de trup ai vieţuit şi cu îngerii te-ai învrednicit a locui împreună, pentru care te cinstim, vrednicule de laudă.

La limanul cel lin ajungând, înţelepţite de Dumnezeu, valurile vieţii pământeşti le-ai biruit şi celor învăluiţi de cele deşarte le-ai fost călăuzitor spre mântuire, celor ce cântă: „Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!”

Alt cer pe pământ, prin insuflare dumnezeiască, te-ai arătat, prea fericite, călăuzindu-ţi turma cuvântătoare, ca un înger vieţuind în trup, de Dumnezeu înţelepţite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Avându-te către Dumnezeu rugător fierbine, fericite, şi mângâietor celor întristaţi, apărător şi mijlocitor credincioşilor, din toate nevoile ne izbăvim, prea cuvioase Serghie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, curată, că din tine a ieşit Păstorul cel prea înălţat, care cu adevărat a îmbrăcat pielea lui Adam, pe mine, omul întreg, pentru milostivirea cea nemăsurată, Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi prea slăvit.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Rugăciune neîncetată către Dumnezeu înălţând şi cu lumina cea întreit strălucitoare luminându-te, taberele vrăjmaşilor nevăzuţi le-ai biruit, chemând mulţimile călugărilor la o viaţă nouă, pe cei ce cântă lui Hristos: „Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-l pe Dânsul întru toţi vecii.”

Sârguinţă în rugăciuni, răbdare fără lenevire în încercări, Serghie, pe pământ ai arătat cântând: „Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L pe Dânsul întru toţi vecii.”

După vednicie lăudându-te, îţi zicem: „Roagă-te, prea cuvioase, să se dăruiască creştinilor biruinţă asupra vrăjmaşilor mântuirii noastre, bisericii înflorire şi pace lumii.”

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Harul Duhului Sfânt sălăşluindu-se întru tine, duhurile rele le-ai izgonit, monahilor te-ai arătat povăţuitor, celor ce cântă: „Să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.”

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe ceea ce fără de sămânţă şi mai presus de fire a născut, din fulgerul cel dumnezeiesc, pe Hristos Mărgăritarul cel de mult preţ, să o lăudăm, grăind: „Binecuvântaţi, lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.”

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

De strălucirea luminii dumnezeieşti fiind plin, prea cuvioase Serghie, luminător prea strălucit te-ai arătat, luminându-ne cu cuvintele luminoase, te-ai arătat locaş al Preasfintei Treimi.

Cu adevărat, mare povăţuitor te-ai arătat, Serghie înţelepte, pe căi nerătăcite îndreptând patria ta şi învăţăturile tale ca nişte miere dulce le-ai împărtăşit, cu care şi noi, credincioşii, ca dintr-o cupă, le sorbim neschimbate.

Patimile cele de suflet pierzătoare biruind, ca un păstor adevărat ai păscut turma cea cuvântătoare a lui Hristos, totdeauna cu harul Duhului Sfânt, ca pe nişte flori din grădina Raiului hrănindu-le, prea cuvioase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Curăţeşte-ne de greşelile noastre, Hristoase Dumnezeule, şi luminează ochii inimii ca să vedem curat strălucirea slavei dumnezeieşti, pentru rugăciunile robului Tău, Serghie, ca să Te slăvim pe Tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

O, minunile tale cele mai presus de minte, prea curată! Că numai tu, Fecioară, ai dat tuturor celor de sub soare să cunoască minunea cea prea neobişnuită a naşterii tale celei necuprinse de minte. Pentru aceasta, toţi te mărim.

Luminânda

Înflorit-ai ca un finic al lui David, părinte şi locaş al Preasfântului Duh şi slăvit tuturor te-ai arătat, pentru noi neîncetat roagă-te lui Hristos, cei ce cu credinţă lăudăm cinstită pomenirea ta, prea cuvioase Serghie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Cu psalmi te lăudăm, Ceea ce eşti cu daruri dăruită, şi fără tăcere strigăm ţie: „Bucură-te, că tu ai izvorât tuturor bucuria!”

La Laude, glasul al 8-lea

Când glasul Evangheliei lui Dumnezeu l-ai auzit, prea slăvite, atunci toată înţelepciunea trupească ai supus-o duhului. Prin încercări şi pătimiri, te-ai întărit şi ca aurul în topitoare mai curat ai strălucit, organ al Sfântului Duh ai fost, adunând mulţimile călugărilor şi cu învăţăturile tale, ca pe o scară înţelegătoare ce urcă la cer, la înălţimea faptelor bune înălţând. Pomeneşte-ne şi pe noi, Serghie, cei ce prăznuim pomenirea ta, să se mântuiască şi să se lumineze sufletele noastre. *(de 2 ori)*

Strălucind astăzi prea slăvită şi prea strălucită pomenirea ta, cheamă adunarea mulţimii călugărilor, cel ce stai împreună cu prea cuvioşii, unde îngerii Îl slăvesc pe Dumnezeu cel în Treime închinat, iar credincioşii ce se apropie cu credinţă de racla moaştelor tale, vindecări în dar primesc, prea slăvind pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre, Cel ce te-a încununat pe tine.

Purtătorule de Dumnezeu şi prea fericite părinte Serghie, mai întâi cu lacrimi patul tău udând, n-ai dat somn ochilor tăi şi genelor tale dormitare, arătându-ţi dragostea din inimă pentru Hristos, pe care din pruncie L-ai iubit, toată fapta bună lucrând, pentru care te fericim, pe Hristos slăvindu-L, pe Cel ce te-a proslăvit pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Prea cuvioase părinte, din pruncie nevoindu-te cu grijă spre fapte bune, te-ai făcut organ Sfântului Duh şi, de la Dânsul primind putere de a face minuni, ai îndemnat pe oameni să dispreţuiască plăcerile. Şi acum, cu dumnezeiască lumină mai curat strălucind, luminează şi minţile noastre cu rugăciunile tale, Serghie, de Dumnezeu înţelepţite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Doxologia mare, ecteniile şi otpustul.

La Liturghie

La Fericiri din Cântarea a 3-a şi a 6-a.

Prochimen: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuvioşilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Apostolul de la Galateni

Galateni: V, 22 - VI, 2

22. Iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credinţa,
23. Blândeţea, înfrânarea, curăţia; împotriva unora ca acestea nu este lege.
24. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus şi-au răstignit trupul împreună cu patimile şi cu poftele.
25. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să şi umblăm.
26. Să nu fim iubitori de mărire deşartă, supărându-ne unii pe alţii şi pizmuindu-ne unii pe alţii.
1. Fraţilor, chiar de va cădea un om în vreo greşeală, voi cei duhovniceşti îndreptaţi-l, pe unul ca acesta cu duhul blândeţii, luând seama la tine însuţi, ca să nu cazi şi tu în ispită.
2. Purtaţi-vă sarcinile unii altora şi aşa veţi împlini legea lui Hristos.

Evanghelia de la Luca

Luca VI, 17-23

17. Şi coborând împreună cu ei, a stat în loc şes, El şi mulţime multă de ucenici ai Săi şi mulţime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi al Sidonului, care veniseră ca să-L asculte şi să se vindece de bolile lor.
18. Şi cei chinuiţi de duhuri necurate se vindecau.
19. Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El că putere ieşea din El şi-i vindeca pe toţi.
20. Şi El, ridicându-Şi ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiţi voi cei săraci, că a voastră este împărăţia lui Dumnezeu.
21. Fericiţi voi care flămânziţi acum, că vă veţi sătura. Fericiţi cei ce plângeţi acum, că veţi râde.
22. Fericiţi veţi fi când oamenii vă vor urî pe voi şi vă vor izgoni dintre ei, şi vă vor batjocori şi vor lepăda numele voastre ca rău din pricina Fiului Omului.
23. Bucuraţi-vă în ziua aceea şi vă veseliţi, că, iată, plata voastră multă este în cer; pentru că tot aşa făceau proorocilor părinţii lor.

Chinonicul: Întru pomenirea veşnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme. Aliluia. *(de trei ori)*

Slujba Sfântului cuvios Serghie de Radonej (25 septembrie)

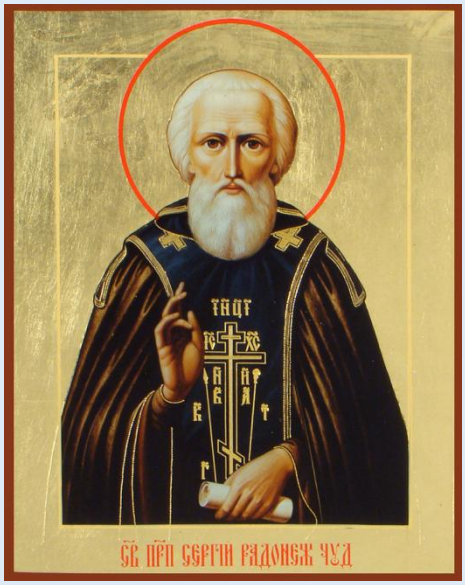

La Vecernia mare

După obișnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul...,starea întâi. La Doamne strigat-am..., **stihirile** pe 8, glasul al 6-lea:

Lepădând zbuciumul lumii, o, sfinte,și luându-ți crucea ai urmat lui Hristos, părăsind lumea ca să te sălășluiești în pustie fără nici un gând de întoarcere. Dezrădăcinând patimile sufletului cu dese privegheri și rugăciuni și omorând vicleniile trupului, ai fost găsit vrednic de harul vindecării multor feluri de neputințe. O, tu, împreună vorbitorule cu îngerii, tu care locuiești laolaltă cu sfinții, Sfinte Serghie roagă-te stăruitor Domnului ca sufletele noastre să primească mare milă.

O, părinte sfinte, cine poate spune caznele și suferințele tale sau ce limbă poate vorbi cu dreptate despre viața ta pustnicească, de privegherile tale și de înfrânarea aspră de la mâncare, de dormirea pe pământul rece, de curăția sufletului și a trupului tău, de tăcerea desăvârșită a buzelor și a minții, de smerenia ta adevărată și de rugăciunile-ți neîncetate, de judecata-ți deosebitoare, de sărăcia hainelor tale și de pomenirea neîntreruptă a morții? O, Serghie, părintele nostru, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

O, Sfinte părinte Serghie, ai fost arătat ca un doctor deopotrivă al sufletelor și al trupurilor revărsând șuvoaie de tămăduire celor în suferințe;și împodobit cu darul profeției, ai vorbit de lucrurile viitoare ca și cum ar fi prezente, prin rugăciunea-ți l-ai într-armat pe cneaz ca să-i biruiască pe barbarii care se făleau că îți vor nimici

patria, dar trupurile lor au căzut moarte lângă iad, așa cum ni s-a făcut cuno-scut, printr-o plagă de la Dumnezeu care i-a doborât după cum se spunea de demult în psalmi, o,Sfinte Serghie.

O, dumnezeiește înțeleptule Serghie, lepădând slava cea vremelnică, ai fost văzut trăind în pustie și pe înălțimi, și tu, o,binecuvântatule, ai fost făcut vas curat al Sfintei Treimi prin a cărei putere ai ridicat Sfinte biserici și ai făcut împrejmuire pentru mântuirea celor care trăiesc viață călugărească; și Hristos Dumnezeul nostru, pe care L-ai râvnit cu înfocare din tinerețile tale, a găsit sălaș în tine. O, Sfinte Serghie, roagă-L fierbinte să mântuiască sufletele noastre.

Alte **stihiri**, glasul al 2-lea:

Îndurând cu tărie cele prezente și bucurându-te de cele viitoare, O, Sfinte Serghie, i-ai învățat pe toți spunând: „Dacă acum ne sârguim nu pentru răsplată vremelnică, rămânem cu nădejdea Vieții veșnice; chinurile noastre de aici sunt amarnice, dar Raiul este dulce; caznele noastre de aici sunt dureroase, dar promisiunea este pe veșnicie. Nu te lenevi, deci, tu cel ce postești! Să îndurăm puțin aici, ca să putem fi încununați dincolo cu cununile nestricăciunii de Hristos Domnul și Mântuitorul sufletelor noastre.” *(de două ori)*

Lăsând la o parte hainele stricăcioase, umblai iarna fără îmbrăcăminte călduroasă, o,răbdătorule Serghie, spunând:„Pentru Raiul pe care l-am pierdut ne vom îmbrăca în straie ușoare; așa cum cândva ne-am îmbrăcat în păcat prin călcarea poruncii, să ne dezgolim pe noi înșine de dragul hainelor nestricăcioase, să nu luăm aminte, o, fraților, la iarna cea trecătoare, ci să ne omorâm trupul, ca să fim îmbrăcați în cununile biruinței de Hristos Domnul nostru.” *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

O, tu, cel care ai păstrat în tine chipul cel dintâi nepângărit și care prin postire ți-ai pus mintea stăpân peste patimile vătămătoare, te-ai ridicat atât cât îi este omului în putință la înălțimile asemănării dumnezeiești; pentru că înfrânându-ți bărbătește firea-ți omenească, luând aminte să supui ce este mai neputincios față de ce este mai înalt, ți-ai supus trupul duhului. Pentru care te-ai arătat ca pisc al celor ce trăiesc viață călugărească, o, tu, locuitorule al pustiei, învățătorule al celor ce îți cer ajutor pentru folos duhovnicesc, tu, vestită pildă de virtute. Și acum, în ceruri,„ne mai văzând prin oglindă, în ghicitură” , o, părinte Serghie, ci limpede văzând Sfânta Treime, roagă-te totdeauna Domnului pentru cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *Dogmatica, glasul al 6-lea*

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară sau cine nu va lăuda prea curată naşterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul Născut,Acelaşi din tine, cea curată, a ieşit, negrăit întrupându-Se. Din fire Dumnezeu fiind şi cu firea făcându-Se om pentru noi, nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L,curată, cu totul fericită, să miluiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei, Paremiile.

Din **Înțelepciunea lui Solomon**, citire:

(3, 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele munca. Părutu-s-a întru ochii celor nepricepuţi a muri şi s-a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea de la noi - sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor, de vor lua şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii şi i-a aflat Lui-şi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pe ei şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării sale, vor străluci şi ca scânteile prin paie vor fugi, judeca-vor limbi şi vor stăpâni popoare, şi va împărăţi întru dânşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii în dragoste vor petrece cu Dânsul, că dar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

Din **Înțelepciunea lui Solomon**, citire:

citire: (5, 16-24; 6, 1-3)

Drepţii în veci vor fi vii şi de la Domnul plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta, vor lua Împărăţia podoabei şi stema frumuseţii din mâna Domnului, căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei şi cu braţul Său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea Lui şi va într-arma făptura spre izbânda vrăjmaşilor, îmbrăca-se-va în ziua dreptăţii şi-Şi va pune Lui coif judecata cea

nefăţarnică. Lua-va pavăza nebiruită sfinţenie şi va ascuţi cumplita mânie întru sabie, şi va da război împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nimeritoare săgeţile fulgerilor şi, ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovi, şi din mâna cea aruncătoare de pietre pline, se vor arunca grindine. Întări-se-va asupra lor apa mării şi râurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor duhul puterii şi ca un vifor va vântura pe ei, şi va pustii tot pământul fărădelegii, şi răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziţi dar, împăraţi şi înţelegeţi, învăţaţi-vă, judecătorilor marginilor pământului. Ascultaţi, cei ce stăpâniţi mulţimi şi cei ce vă trufiţi întru popoarele neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea şi puterea de la cel Preaînalt.

Din **Înțelepciunea lui Solomon**, citire:

citire: (4, 3-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi, că bătrâneţile sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Şi cărunteţile sunt înţelepciunea oamenilor şi vârsta bătrâneţilor viaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, L-a iubit; şi, vieţuind între păcătoşi, s-a mutat. Răpitu-s-a ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau înţelepciunea să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se peste puţin, au plinit ani îndelungaţi. Că plăcut era Domnului sufletul lui, pentru aceea, S-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Şi popoarele văzând şi necunoscând, nici punând în gând una ca aceasta, că dar şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

La Litie

Stihirile idiomele: glasul al 4-lea:

Veniți, o, iubitorilor de prăznuire și voi, o, adunarea monahilor, adunați laolaltă prin credință, să cinstim azi pe Serghie, adevăratul păstor, care a urmat cu bucurie pe urmele pașilor Stăpânului Său, a cărui cale a fost strâmtă și viața liberă de patimă, și să strigăm cu glas de credință: o, întru tot binecuvântate, care ai trăit cu sfinții, tu, lauda celor ce postesc, roagă-te Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

O, Serghie, sfinte și purtătorule de Dumnezeu, pentru dragostea lui Hristos ai lepădat toate și ai lăsat lumea pentru pustie și în nici un chip nu te-ai temut de vicle-nia nevăzuților vrăjmași. Pentru că deși adesea ei tăbărau peste tine arătându-și furia în

scrâșnirea dinților, prin rugăciunile tale i-ai făcut să dispară ca un fum, fără urmă. O, tu, suflete neprihănit și icoană a răbdării nezdruncinate, roagă-te lui Hristos fără încetare să se mântuiască sufletele noastre.

Întru tot sfânta și mărita Biserică a Rusiei, cu binecredincioșii cneji, monahi și popor simplu, adăpată din râurile ce curg din izvoarele Evangheliei, se bucură duhovnicește la această mare prăznuire. Și noi stând împrejurul sfintelor moaște ale bunului păstor și învățător le sărutăm cu dragoste și, ca și cu niște flori, îi împletim cântări și laude, zicând: Bucură-te, o,binecuvântate, Serghie, om ceresc și înger pământesc, locaș de sălășluire a Sfântului Duh! Bucură-te, pentru că i-ai călăuzit pe mulți pe cărarea mântuirii. Bucură-te, tu, lauda și încredințarea poporului cu adevărat credincios, Sfinte Serghie, prea iubite al lui Dumnezeu, lumină strălucitoare a patriei tale și rugător pentru sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

O, tu, cel care ai păstrat în tine chipul cel dintâi nepângărit și care prin postire ți-ai pus mintea stăpân peste patimile vătămătoare, te-ai ridicat atât cât îi este omului în putință la înălțimile asemănării dumnezeiești; pentru că înfrânându-ți bărbătește firea-ți omenească,luând aminte să supui ce este mai neputincios față de ce este mai înalt, ți-ai supus trupul duhului. Pentru care te-ai arătat ca pisc al celor ce trăiesc viață călugărească, o, tu, locuitorule al pustiei, învățătorule al celor ce îți cer ajutor pentru folos duhovnicesc, tu, vestită pildă de virtute; Și acum, în ce-ruri,,,ne mai văzând prin oglindă, în ghicitură" , o, părinte Serghie, ci limpede văzând Sfânta Treime, roagă-te totdeauna Domnului pentru cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Hristos Domnul, Făcătorul și Mântuitorul meu, care a ieșit din mitrasul tău, o, cea prea curată, și S-a îmbrăcat pe Sine în firea mea, l-a slobozit pe Adam din înșelarea cea veche. Drept pentru care și noi dimpreună cu îngerul neîncetat strigăm ție, o, cea preacurată, care ești cu adevărat Maica lui Dumnezeuși Fecioara: Bucură-te! O, Stăpână Doamnă, mijlocitoarea, apărătoarea și mântuirea sufletelor noastre!

La Stihoavnă

Stihirile, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

O, purtătorule de Dumnezeup ărinte, soarele luminos al prăznuirii tale străluceşte peste noi luminând pe cei ce vin la tine cu credință și nemurire răspândește mireasma-i printre noi. Nestricăciune se revarsă din trupu-ți sfânt către noi, o, Sfinte Serghie, mijlocitor pentru sufletele noastre.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui. (Psalm 115,6)

Cu hamurile înfrânării ai biruit patimile trupului, o, făcătorule de minuni, Sfinte Serghie, și pe pământ ai arătat râvnă pentru cele din afara trupului și ai supus duhului orice dorință trupească. Pentru aceasta, sălășluindu-te acum în curțile cerești, roagă-te pentru sufletele noastre.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte. (Psalm 111, 1)

Așezând temelia virtuții, o binecuvântate Serghie, te-ai dezbrăcat de Adam cel vechi cu poftele și patimile lui și te-ai îmbrăcat în Hristos care este Adevărul. Pentru aceasta ai alungat multe oștiri ale vrăjmașului și te-ai arătat călăuză monahilor, o, sfinte, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 8-lea*

Te cinstim pe tine ca pe un învățător al monahilor, o, Serghie, părintele nostru, pentru că de la tine am învățat cu adevărat să umblăm pe cărarea cea dreaptă și strâmtă. Binecuvântat eşti tu care ai lucrat pentru Hristos și ai pustiit puterea vrăjmașului; O, prietene al îngerilor și tovarăș al sfinților și drepților, împreună cu ei mijlocește totdeauna înaintea Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

O, Fecioară nenuntită, tu care în chip de negrăit ai zămislit pe Dumnezeu în trup, Maică a Dumnezeului Preaînalt, primește rugăciunile robilor tăi, o cea întru totul neprihănită, dăruind tuturor curățire de păcate; și primind aceste rugăciuni de acum, mijlocește la Fiul tău și Dumnezeu ca toți să ne mântuim.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău bine credincios.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

La binecuvântarea pâinilor, troparul sfântului de două ori și Născătoare de Dumnezeu…o dată.

Troparul, glasul al 4-lea: Ca un neprihănit atlet al nevoinței și adevărat ostaș al lui Hristos Dumnezeul nostru, luptând până la sânge lupta cea bună împotriva pati-

milor în această viață pământească, nevoindu-te în cântare, în priveghere și în postire, te-ai făcut pildă ucenicilor tăi. Pentru aceasta, Și-a făcut sălaș în tine Duhul Sfânt, a cărui lucrare te-a împodobit cu frumusețe strălucitoare. Cel ce ai dobândit mare îndrăzneală înaintea Sfintei Treimi, pomenește turma pe care cu înțelepciune ai adunat-o și nu uita să-i cercetezi pe fiii tăi, așa cum ai făgăduit,Sfinte părinte Serghie. *(de două ori)*

Troparul, glasul 1: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te! Ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre. *(o dată)*

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul sfântului, de 2 ori.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

După Catisma întâi, **Sedealna**, glasul al 6-lea:

Arătatu-te-ai întru totul sfințit și adevărat purtător de Dumnezeu, care disprețuind a lumii strălucire cu bogăția ei și toate bunurile cele văzute ca trecătoare, L-ai urmat pe Hristos în smerenie și sărăcie. Adunând mulțime de monahi, i-ai luminat cu învățăturile Ortodoxiei curate. Pentru aceasta, înaintea sfârşitului tău ai primit harul cel veșnic și zăcând în mormânt, tu, o, Serghie, de Dumnezeu binecuvântatule, ai rămas nestricat. Roagă pe Hristos Dumnezeul nostru să dăruiască iertare de păcate celor ce cinstesc sfântă pomenirea ta.*(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ca mireasa prea curată a Făcătorului și Maica Mântuitorului și ca ceea ce nu a cunoscut unirea trupească, toți oamenii îți cântă ție, celei care L-ai primit pe Mângâietorul:grăbește-te de mă slobozește pe mine, care am devenit jucăria duhurilor necurate, slobozește-mă să pot deveni sălașul strălucit al virtuților. O, tu, ceea ce în chip nestricăcios dăruiești lumină, supune norul patimilor și prin rugăciunile tale fă-mă vrednic să fiu părtaș celor cerești și Luminii care nu cunoaște înserare.

După Catisma a doua, **Sedealna**, glasul al 3-lea:

Stăpânit de înțelepciunea care înalță la Dumnezeu, tu, o, părinte, te-ai lepădat de lucrurile lumești și prin multe suferințe ți-ai făcut viața strălucită dar simplă, pentru aceasta te-ai arătat sălaș al virtuților dumnezeiești, apropiindu-te de Domnul în rugăciuni și cereri. Roagă-te neîncetat Domnului să mântuiască sufletele noastre. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ca o vie niciodată lucrată, o, Fecioară, L-ai adus pe Hristos,vița cea desăvârșită care ne revarsă nouă vinul cel răscumpărător, fericind deopotrivă sufletul și trupul. Pentru aceasta, ca ceea ce ești pricina lucrurilor bune, totdeauna te binecuvântăm și dimpreună cu îngerul strigăm ție: Bucură-te, Ceea ce ai aflat bunăvoință.

Se cântă polieleul: „Robii Domnului”.

Mărimurile, glas 1:

Stih 1: Așteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Psalm 39: 1-2).

Fericimu-te pe tine, Sfinte cuvioase părinte Serghie și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Stih 2: Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa unt de lemnului (Psalm 108: 23).

Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (Psalm 16: 4).

Stih 4: Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie (Psalm 29: 11).

Veniți, toate cetele călugărilor, să lăudăm pe marele Serghie, pe mult nevoitorul, zicând: pe lauda Rusiei.

Stih 5: Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (Psalm 4:3).

Stih 6: Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui (Psalm 29: 4).

Sedelnele după Polieleu; glasul al 4-lea:

O, prea binecuvântate sfinte, când mintea ta și-a luat zborul după dorința ei dumnezeiască, ai lepădat toată înțelepciunea care trage către cele de jos și părăsind toate pentru a locui în pustie, ai dat la iveală ca pe niște crini mirositori, florile curate ale virtuților tale și scoțându-ți ghimpii patimilor ai sădit în loc răsadurile roditoare ale silințelor tale. Pentru aceasta ai secerat o bogăție fără margini în ceruri. O, Sfinte Serghie, roagă pe Hristos Dumnezeul nostru, ca să dăruiască iertare de păcate celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Întru tine, cea plină de har, se bucură toată făptura: soborul îngeresc și neamul omenesc; o, Biserică întru tot sfințită și rai duhovnicesc, lauda fecioarelor, dintru care Dumnezeu S-a întrupat și prunc S-a făcut, Cel ce este mai înainte de veci Dumnezeul nostru. Că mitrasul tău tron l-a făcut și pântecele tău mai încăpător decât cerurile l-a lucrat. Întru tine, Cea plină de har, se bucură toată făptura, slavă ție!

Apoi Antifonul 1, al glasului al 4-lea:

Prochimenul, glasul al 4-lea: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuvioșilor Săi. (Psalm 115,6)

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? (Psalm 115, 3)

Toată suflarea....

Evanghelia: Luca 6, 17-23: ”În vremea aceea stătut-a Iisus la locșes..., (caută Evanghelia de la Liturghia din ziua de 6 decembrie)

Evanghelia de la Luca

Luca VI, 17-23

17. Şi coborând împreună cu ei, a stat în loc şes, El şi mulţime multă de ucenici ai Săi şi mulţime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi al Sidonului, care veniseră ca să-L asculte şi să se vindece de bolile lor.
18. Şi cei chinuiţi de duhuri necurate se vindecau.

19. Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El că putere ieşea din El şi-i vindeca pe toţi.
20. Şi El, ridicându-Şi ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiţi voi cei săraci, că a voastră este împărăţia lui Dumnezeu.
21. Fericiţi voi care flămânziţi acum, că vă veţi sătura. Fericiţi cei ce plângeţi acum, că veţi râde.
22. Fericiţi veţi fi când oamenii vă vor urî pe voi şi vă vor izgoni dintre ei, şi vă vor batjocori şi vor lepăda numele voastre ca rău din pricina Fiului Omului.
23. Bucuraţi-vă în ziua aceea şi veseliţi, că, iată, plata voastră multă este în cer; pentru că tot aşa făceau proorocilor părinţii lor.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile cuviosului Tău Serghie, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stihul: ***Miluieşte-ne Dumnezeule după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Stihira, glasul al 6-lea: Îl cinstim pe Serghie cel mare, un înger pe pământ și om al lui Dumnezeu în cer, podoabă frumoasă a lumii, hrană a oamenilor buni și laudă virtuoasă a celor ce postesc. Pentru că sădit în casa Domnului, a înflorit drept ca un cedru în pustie, făcând ca turma oilor cuvântătoare a lui Hristos să crească în sfințenie și adevăr.

Canoanele - Canonul Născătoarei de Dumnezeu, pe 6 și ale cuviosului două, pe 8.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1, glasul al 6-lea

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel cu urme prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruință să-I cântăm.

Eva care s-a împărtășit în grădină din fructul oprit a adus blestemul, dar tu, Curată, l-ai dezlegat născând pe Hristos, Întâiul născut al binecuvântării.

Ceea ce pe Hristos, Mărgăritarul fulgerului dumnezeiesc, L-ai născut, negura patimilor și tulburarea greșelilor mele risipește-le, Curată, cu lumina strălucirii tale.

Iacob a văzut cu ochii tainici ai minții așteptarea neamurilor, pe Dumnezeu cel întrupat din tine, cea care ne-ai izbăvit prin mijlocirile tale.

O, tu, cea cu totul curată, când ocârmuitorii seminției lui Iuda au fost biruiți, Fiul tău și Dumnezeul nostru a trecut prin pântecele tău și ca un Ocârmuitor dumnezeiesc acum stăpânește cu adevărat până la marginile pământului.

Primul canon al cuviosului

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Toiagul lui Moise cel făcător de minuni,…

Urmând lui Hristos care S-a smerit pe Sine pentru noi luând chipul robului, ai iubit umilința și, smerindu-ți sufletul, ai nimicit patimile. Prin privegheri și rugăciuni bogate, ai urcat muntele eliberării de patimi, o, Sfinte Serghie, cel plin de bogății.

Împodobindu-ți sufletul cu râuri de lacrimi, așa cum făclia e împodobită de lumină, te-ai oferit pe sine ca un alt Isaac, o,sfinte, și ți-ai jertfit inima lui Dumnezeu.

O, prea binecuvântate Serghie, din pântecele maicii tale te-ai arătat slujitor al Treimii prin întreitul tău strigăt și, luminat de lumina întreitului Soare, ai nimicit armatele demonilor ca pe o urzeală de păianjen.

A Născătoarei

Tu ai dat naștere mai presus de legile firii Dătătorului de lege,Cel ce este deopotrivă Dumnezeu și om. Ca pe Cel ce este bun, roagă-L fierbinte, tu, cea nepângărită, să treacă cu vederea fărădelegile noastre, ale celor ce strigăm: „Să cântăm Domnului căci cu slavă S-a prea slăvit”.

Al doilea canon, al cuviosului

Cântarea 1, glasul 1

Irmos: Dreapta Ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeiască cuviinţă întru tărie s-a prea mărit; că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate pe potrivnici a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă prin adânc.

Tu, o, sfinte, te-ai sfințit prin dragostea lui Hristos și te-ai arătat ca un șuvoi îmbelșugat udând întregul pământ prin cuvântul învățăturilor tale, o, Serghie, cel de Dumnezeu binecuvântat, pentru aceasta cu dragoste binecuvântăm pomenirea ta.

La o poruncă dumnezeiască, o binecuvântare a venit prin mâna ta, pentru că prin rugăciunile tale, o, Sfinte Serghie, ai făcut să țâșnească apă din pământ uscat și noi cei care acum ne adăpăm dintr- însa primim vindecare statornică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din tinerețe te-ai dăruit întru totul lui Dumnezeu, apropiindu-te de El prin virtuți, și lăsând în urmă lucrurile stricăcioase ale acestei lumi, ai dobândit bogățiile cerești.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, o, izvor de har. Bucură-te, o, scară și poartă cerească. Bucură-te, sfeșnic și potir de aur, munte necioplit, o,tu, care ai născut lumii pe Hristos, Dătătorul de viață.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maicii, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu Doamne Dumnezeul meu, care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

O, prea curată Născătoare de Dumnezeu, Cel ce este singur bun, a luat trupul meu muritor și stricăcios din pântecele tău în chip de negrăit și făcându-l nestricăcios l-a unit cu Sine în veci.

O, Fecioară, purtându-L pe Dumnezeu întrupat din tine, Cetele îngerilor au fost cuprinse de teamă și te cinstesc pe tine cu neîncetate cântări ca pe Maica lui Dumnezeu.

Daniel, profetul, a fost cuprins de teamă când te-a văzut, o, munte viu din care boldul păcatului a fost tăiat fără mână omenească, și El a zdrobit cu tărie jertfelnicele demonilor.

Nu este cuvânt, nici limbă omenească să-ți aducă ție laudă vrednică: pentru că Hristos Dătătorul de viață a binevoit să ia fără de sămânță trup din tine,ceea ce ești Preacurată.

Primul canon al cuviosului

Cântarea a 3-a

Irmos: O, Hristoase, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale,…

Tu, ca o pildă a bunătăților pentru ucenicii tăi, ai atras spre mântuire multe suflete, care despărțite de patimile lumești, și-au găsit mângâierea în bucuria Raiului.

O, binecuvântate sfinte, tu ai înflorit ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, ungând cu untdelemn sufletele celor care-ți cântă ție cu dragoste cântări de laudă, o, Sfinte Serghie și care strigă tare lui Hristos cu credință: „Nu este sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni”.

O, binecuvântate sfinte, prin trezele tale privegheri ai adormit patimile stricătoare de suflet:și pentru aceasta, o, de Dumnezeu înțeleptitule Serghie, te-ai urcat să locuiești în cămările cerești, având primit harul tămăduirii.

A Născătoarei

O, Născătoare de Dumnezeu te-ai arătat mai presus decât heruvimii și serafimii, pentru că ești nepângărită, și tu singură ai primit în pântecele tău pe neprețuitul Dumnezeu. Pentru aceasta, noi, credincioșii, te binecuvântăm prin cântare pe tine, ceea ce ești curată.

Al doilea canon, al cuviosului

Cântarea a 3-a

Irmos: Însuţi, Cel ce ştii neputinţa fiinţei omeneşti şi după milostivire Te-ai închipuit într-însa, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ţie: Sfântă este Biserica cea însufleţită a măririi Tale celei nepovestite, Iubitorule de oameni.

O, binecuvântatule, disprețuind faima cea stricăcioasă te-ai învrednicit să moștenești slava cea nestricăcioasă și dumnezeiască; căci, călcând în picioare toată fru-

museţea acestei lumi, te bucuri dimpreună cu îngerii în înălţime, întru slava lui Dumnezeu.

Înnoind pământul inimii tale, o, sfinte, cu plugul rugăciunii, te-ai arătat a fi grâul desăvârşit al Cuvântului şi ai ajuns la sălaşul Luminii care niciodată nu apune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cinstit cu razele Duhului Sfânt, ai fost înfrumuseţat cu o viaţă care poartă lumină nestricată, vădită în darurile tale către cei care cer, primindu-i cu osebită dragoste pe cei din tagma monahilor, o, sfinte şi părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

O floare care niciodată nu se veştejeşte a răsărit din tine, o prea curată înmiresmând toată omenirea cu mirul cel dumnezeiesc al firii Sale, El, Cel ce asemenea Tatălui este fără de început, S-a făcut supus timpului prin tine, o, Fecioară cea întru totul neprihănită.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, Izvorul cel viu şi îndestulat, cu care s-a împreunat ceata duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învrednicindu-i.

Sedealna, glasul al 4-lea: O, prea binecuvântate Serghie, lepădând cu adevărat lucrurile cele stricăcioase care trec, i-ai urmat lui Hristos cu tot sufletul şi ai trăit în suferinţe, în osteneli şi în mare înfrânare, ca şi cum nu ai fi avut trup. Roagă-te lui Hristos Dumnezeul nostru să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

O, Născătoare de Dumnezeu,ceea ce eşti cu mult mai înaltă decât heruvimii şi serafimii,pentru că te-ai arătat mai încăpătoare decât cerurile şi pământul, decât toată făptura văzută şi nevăzută, depăşindu-le pe toate prin amestecul pe care nici un vas nu îl poate conţine; pentru că Cel pe care măreţia cerului nu îl poate cuprinde, o, prea curată, a fost cuprins în pântecele tău. Roagă-L ca să se mântuiască slujitorii tăi.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă strigând, din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Lăudămu-te pe tine, Preacurată, pe tine cea cu totul fără prihană, noi cei ce ne-am izbăvit prin tine, și cu dreaptă credință cântând strigăm: Binecuvântată ești, pururea Fecioară, care pe Dumnezeu L-ai născut.

Născut-ai pe Lumina cea neapusă, prea fericită Fecioară, care luminează prin trup celor ce sunt întru întunericul vieții,și bucurie ai izvorât celor ce te laudă pe tine, pururea Fecioară.

Harul a înflorit, Legea a încetat, prin tine, Preasfântă; căci tu, curată, pururea Fecioară, ai născut pe Domnul, cel ce ne dă nouă iertare.

Mort m-a făcut gustarea din pom, iar Lemnul vieții arătându-se din tine, Preacurată, m-a înviat și moștenitor desfătării Raiului m-a făcut.

Primul canon al cuviosului

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti Tăria mea, Doamne, Tu şi Puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu Bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat Sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat; pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

O, părinte, tu ești templu al Prea Sfântului Duh, un râu plin de ape vii, o temelie nezdruncinată a Bisericii, adeverirea celor care trăiesc viață dumnezeiască, pentru aceasta, o, părinte Serghie, cu dreptate ești numit minunat.

O, slăvite Serghie, precum proorocul David oarecând, ți-ai miruit patul cu șuvoaie de lacrimi, până ce ai uscat cu desăvârșire adâncul patimilor; pentru aceasta ne plecăm sfintei tale pomeniri, celei pururea cinstite.

O, Sfinte Serghie ți s-a dăruit să Îl vezi pe Hristos față către față, „nu prin oglindă în ghicitură”, ci în adevăr ai zdrobit oglinda; și prin aceasta te-ai despărțit și de această lume și te-ai înălțat la iubita ta dorire.

A Născătoarei

Pentru rugăciunile Celei ce te-a născut pe Tine, dăruieşte-ne nouă, o, Doamne, ca Cela ce eşti fără de păcat, curăţire de fărădelegile săvârşite din neştiinţă şi dăruieşte pace lumiiTale.

Al doilea canon, al cuviosului

Cântarea a 4-a

Irmos: Munte umbrit cu harul cel dumnezeiesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei de departe văzători, mai înainte a vestit pe Sfântul lui Israel ce era să iasă dintru tine, spre mântuirea şi înnoirea noastră.

O, înţelepte şi prea binecuvântate Serghie, luminat de razele luminoase ale luminii dumnezeieşti, ai primit bucurându-te bucuria Raiului, pentru că ai fost cu adevărat pâine prea curată pentru Făcătorul Tău, căruia îi strigi cu putere: Slavă puterii Tale, o, Iubitorule de oameni.

Trecând prin mlaştina patimilor stricătoare de suflet,ţi-ai aşezat crucea în adâncurile isihiei, pentru aceasta ţi s-a dăruit să învii un tânăr muribund înainte de a se dezlega unirea trupului şi a sufletului său, făcând-o pe maica sa fericită mai presus de orice nădejde. Pentru aceasta, uimit de minune, ai strigat cu putere Făcătorului: Slavă puterii Tale, o, Iubitorule de oameni!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, înţelepţeşi slăvite sfinte ridicând la înălţime înţelegerea sufletului şi ţinându-ţi simţămintele sub călăuzire, ai vestit celor de pe pământ sfintele vestiri ale smereniei care arată drumul către Rai.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Arhanghelul a venit din ceruri aducându-ţi mare bucurie, ţie celeia ce eşti curată, spunându-ţi bunele vestiri şi grăind: o, prea curată Fecioară, Dumnezeu Cel întrupat va veni prin tine pentru mântuirea celor ce-ţi cântă laude cu dragoste. Slavă puterii Tale, o,Mântuitorule al neamului omenesc.

Catavasie: Cel ce şade în slavă pe scaunul dumnezeirii, pe norul cel uşor, a venit Iisus cel mai presus de dumnezeire, din prea curata Fecioară, şi a mântuit pe cei ce strigă: slavă puterii Tale Doamne.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 5-a

Irmosul: Cu dumnezeiască strălucirea Ta Bunule, sufletele celor ce mânecă la Tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să Te vadă cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, Cel ce chemi din negura greșelilor.

Strălucind prin curățire luminat, te-ai făcut dumnezeiesc locaş al Stăpânului, prea lăudată; că tu, una, te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu, purtându-L în brațe ca pe un Prunc.

Purtând frumusețea cea cerească a sufletului tău cel prea înfrumusețat, te-ai făcut Mireasă a lui Dumnezeu, pecetluită fiind cu fecioria curată și lumea luminând cu strălucirea curăției.

Să se tânguiască adunarea celor ce nu te mărturisesc pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu, că tu te-ai arătat ușă a Luminii celei dumnezeiești care risipește negura fărădelegilor.

Primul canon al cuviosului

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, mă întoarce şi la Lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

O, înțelepte Serghie, ai viețuit neabătut în fapte de nevoință și până la plecarea ta ai rămas credincios acestor rânduieli, pentru aceasta ți s-a dăruit fericirea cea nestricăcioasă.

Stăpânit de o minte ascuțită în ascultarea de Dumnezeu, ai supus patimile cele stricătoare de suflet și ai cules snopuri roditoare, hrănindu-i pe cei ce te laudă pe tine, o, Serghie, Sfinte și părinte.

Strălucită a fost viața ta, o, Sfinte Serghie și cunoscută până la marginile pământului, plină de frumusețe dumnezeiască, de rugăciune și post și dragoste față de Hristos, Iubitorul de oameni.

A Născătoarei

Avându-te pe tine ca pe un zid și păziți de acoperământul tău, te binecuvântăm veselindu-ne de slava-ți dumnezeiască, pentru că tu, o, Preacurată, reverși bucurie și veselești sufletele noastre.

Al doilea canon, al cuviosului

Cântarea a 5-a

Irmos: Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, ai trimis nouă pe Îngerul Sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace; deci povăţuiţi fiind la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, de noapte mânecând, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni.

O, părinte, te-ai dezbrăcat cu totul de omul cel vechi și ți-ai întors fața de la el și de la patimile lui cele păcătoase ca de la un veșmânt pângărit, alegând să te îmbraci în omul cel nou după asemănarea cu Hristos, o,sfinte, cel plin de cinstire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin slăvită cale a vieții tale, deopotrivă celei îngerești, ai stricat legăturile patimii și primind de sus darul facerii de minuni, o, Serghie, cere curățire păcatelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Prin naşterea ta, o, Fecioară, ai alungat blestemul Evei, mama noastră a tuturor, făcând ca binecuvântarea lui Hristos să strălucească peste lume. Pentru aceasta, lăudându-te pe tine, deopotrivă cu limba și cu inima, și cunoscându-te pe tine a fi cu adevărat Născătoare deDumnezeu, te mărim.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta că tu Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste de toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieții văzând-o învăluindu-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, Multmilostive.

Moise cel mare între prooroci, mai înainte te-a înfățișat pe tine chivot, masă, sfeșnic și năstrapă, însemnând în chipuri întruparea din tine a Celui Preaînalt, Maică Fecioară.

Omorâtu-s-a moartea și s-a zdrobit stricăciunea, osândirea lui Adam aruncându-se asupra Celui născut al tău, Stăpână, că ai născut pe Viața care mântuiește din stricăciune pe cei ce te laudă pe tine.

Legea a slăbit, umbra a trecut,când S-a arătat mie darul cel mai presus de minte și de cuget al nașterii din tine a lui Dumnezeu și Mântuitorului,Fecioară mult lăudată.

Primul canon al cuviosului

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor, rogu-mă, căci către Tine am strigat şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

O,binecuvântate părinte,roagă-te Mântuitorului fără încetare să dăruiască iertare de păcate celor care prăznuiesc sfântă pomenirea ta, ca să primească Împărăția cerurilor,unde glasurile celor care prăznuiesc îi veselesc pe toți oamenii.

Întărit în Hristos, o, Serghie, ai sfâșiat cu mintea-ți cea neclintită toată viclenia celui rău ca pe o urzeală de păianjen și te-ai arătat lumii, o, Serghie, ca olumină prea strălucită.

Strălucind cu lumină dumnezeiască și acum trăind cu îngerii în ceruri, pomenește-ne pe noi care cinstim cu credință pomenirea ta, o, Sfinte Serghie de veșnică pomenire.

A Născătoarei

Cu adevărat ai ridicat firea cea căzută a omului, pentru că ai născut în pântecele tău fără de sămânță, o, Maica lui Dumnezeu, pe Cel ce neschimbat este Fiul văzut, dumnezeiescul chip al Tatălui și deopotrivă cu Tatăl.

Al doilea canon, al cuviosului

Cântarea a 6-a

Irmos: Din pântece pe Iona, ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit. Iar Cuvântul în Fecioară Sălăşluindu-Se şi Trup luând, a ieşit lăsând-o nestricată; că Cel ce n-a pătimit stricăciune, pe Ceea ce L-a născut a păzit-o nevătămată.

Părinte, cu milostivire strălucești de sus peste noi, turma ta, dând patriei noastre biruință prin rugăciunile tale și ridicând fruntea ortodocșilor; primește această rugăciune neînsemnată a noastră, închinată ție.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ție ți s-a dat darul tămăduirii de diferite boli și de la Hristos ai putere asupra duhurilor necurate și ai primit de la El, Cel ce stăpânește toate, cununi de biruință.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Învățații de Dumnezeu, întreaga ceată a proorocilor, înainte-vestesc taina nespusă a dumnezeieștii zămisliri a Cuvântului care avea să se petreacă prin tine, o, Maică și Fecioară, căci tu ai născut cu adevărat Lumina cea adevărată și creatoare.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu; Veniţi să batem din palme slăvind pe Dumnezeu, Cel ce s-a întrupat dintru dânsa.

Condacul, glasul al 8-lea: Biruit de dragostea Hristosului tău, o, sfinte, L-ai urmat fără să privești înapoi, urând toate plăcerile trupului și strălucind ca soarele peste patria ta natală, pentru aceasta Hristos te-a îmbogățit cu darul facerii de minuni. Pomenește-ne pe noi cei ce cinstim strălucită pomenirea ta, ca să strigăm ție: Bucură-te, o, Serghie, cel cu înțelepciune dumnezeiască.

Icos: Auzind glasul Evangheliei, ai lăsat la o parte, o, părinte, toată înțelepciunea trupului și ai socotit ca pe un gunoi bogăția și slava, luptându-te împotriva patimilor ca unul fără de trup, ți s-a dăruit cinstea de a sta cu Cetele îngerilor celor fără de trup. Primind darul înțelegerii pe care îl dăruiești celor ce-ți cântă ție astfel: Bucură-te, o, Serghie, sfinte și purtătorule de Dumnezeu, tu, om ceresc și înger pământesc;
Bucură-te, tu, sălaș al Duhului Sfânt;
Bucură-te, tu care prin rugăciune ai dobândit un dar dăruit de Dumnezeu;

Bucură-te, pentru că înainte de naștere ai strigat slăvind Sfânta Treime care te-a slăvit pe tine în această viață și după moarte;
Bucură-te, stâlp al fecioriei prin care se biruie toată patima;
Bucură-te, pentru că din frageda-ți pruncie ai urmat lui Hristos;
Bucură-te, mijlocitor pentru mântuirea celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, lauda patriei în care te-ai născut;
Bucură-te, căci împodobit cu profeția înainte-vesteai viitorul ca și cum ar fi astăzi;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale vrăjmașii sunt biruiți;
Bucură-te, laudă și întărire a poporului drept-credincios;
Prin rugăciunile tale păzește-ne nevătămați de potrivnic, ca să strigăm ție:Bucură-te, o, Serghie, cel cu dumnezeiască înțelepciune.

Sinaxar

Sinaxarul zilei… și apoi acesta: ***Întru această lună în 25 de zile, prea cuviosul părintele nostru Serghie de Radonej.***

Cuviosul Serghie (botezat la naștere Bartolomeu) s-a născut în cetatea Rostovului, din părinți bine credincioși, Kiril și Maria.

El a fost ctitor al uneia dintre cele mai mari lavre rusești, Lavra SfântaTreime, care se află în nordul Moscovei și al nenumăratelor suflete pe care le-a zidit și încă le mai zidește, prin cuvântul său cu putere multă, prin rugăciunile sale.

Când Sfântul Serghie a cerut binecuvântarea părinților spre a fi lăsat să intre într-o mănăstire, tatăl său, care ajunsese neputincios cu trupul, i-a cerut sfântului să rămână lângă el până ce va trece la cele veșnice.

La scurt timp însă, părinții săi au luat decizia de a-l însoți pe fiul lor în mănăstire. Cei trei au îmbrățișat viața monahală în Mănăstirea Hotikov. Aici au și fost înmormântați părinții lui.

El a trecut la cele veșnice în ziua de 8 octombrie 1391, la vârsta de 78 de ani. În clipa adormirii sale, întreaga sa chilie s-a umplut de o mireasmă duhovnicească minunată.

Sfântul Serghie a fost înmormântat în biserica mare a Mănăstirii SfântaTreime, aflată în orașul SergiyevPosad (Zagorsk), la aproximativ 80 de kilometri nord-est de Moscova.

Mănăstirea a fost înființată de sfânt între anii 1340-1345. În anul 1920,mănăstirea a fost desființată de autoritățile bolșevice, fiind însă reînființată în anul 1945, în semn de recunoștință față de eforturile depuse de Biserica Ortodoxă în Războiul Mondial.

Sfântul Serghie de Radonej este pomenit de Biserica Ortodoxă de două ori pe an: pe 25 septembrie, când acesta a trecut la cele veșnice și pe 5 iulie, când au fost descoperite cinstitele sale moaște.

Cu rugăciunile sfinților tăi, Hristoase, Dumnezeule, miluește-ne și ne mântuiește pe noi, Amin.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul cuvioșilor tineri; iar pe haldei arzându-I porunca lui Dumnezeu, pe chinuitorul l-a plecat a striga: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Pe cei trei tineri nu i-a ars cuptorul, nașterea ta mai înainte închipuind-o; că Focul cel dumnezeiesc pe tine nearzându-te, S-a sălășluit întru tine, și pe toți i-a învățat să strige: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Pe tine te fericesc marginile pământului, prea curată Maică, precum ai proorocit, fiind luminate cu strălucirile tale cele purtătoare de lumină; și în har cântând, strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Dinții cei vătămători i-a înfipt în mine șarpele cel prea viclean;dar i-a zdrobit pe ei Fiul tău, Maica lui Dumnezeu, iar mie mi-a dat tărie să strig: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Curățitoare a firii ești tu, una de Dumnezeu fericită; că purtând în brațe pe Dumnezeu, Cel ce șade pe umeri de heruvimi strigi: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Primul canon al cuviosului

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon oarecând; pentru aceasta tinerii în cuptor cu bucuros picior, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

În cuptorul ispitelor arzătoare harul dumnezeiesc te-a rourat, o, sfinte şi te-a arătat pe tine a fi plin de lumină în dorul tău după Sfânta Treime, strigând cu putere: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

O, slăvite Serghie, disprețuind lumea, ai trăit ca un înger pe pământ și pentru aceasta ți s-a dăruit un loc în ceata îngerilor. Drept pentru care te cinstim pe tine cu credință, o, tu, cel ce ești vrednic a fi numit minunat.

O, sfinte, înțelept în Dumnezeu călătorind către limanul cel liniștit, ai ocolit furtunile acestei lumi, fiind un cârmaci salvator pentru cei care navighează pe marea aspră a acestei vieți și care strigă cu putere: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei

O, Fecioară, un toiag a răsărit din rădăcina lui Iesei, un fruct prea binecuvântat, care poartă o floare a mântuirii pentru cei care strigă cu credință către Fiul tău: Binecuvântat ești, Dumnezeul Părinților noștri.

Al doilea canon, al cuviosului

Cântarea a 7-a

Irmos: Cuptor duhovnicesc te gândim noi credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, că precum Cel Preaînalt a izbăvit pe cei trei tineri, aşa şi pe mine, omul, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinţilor, Cel Lăudat şi prea slăvit.

O, prea binecuvântate sfinte, înțelept în Dumnezeu, prin poruncă dumnezeiască te-ai arătat pe pământ a fi al doilea rai și trăind în trup ca un înger,ai ridicat turma ta cea cuvântătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Avându-te pe tine, cel ce ești binecuvântat, ca unul ce ești puternic rugător înaintea lui Dumnezeu,mângâietor pentru cei în năpaste, un apărător și sprijinitor și mijlocitor către Dumnezeu, noi, fiii tăi, o, Sfinte Serghie, suntem mântuiți de orice primejdie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, o, curată fiică din Adam, căci Păstorul îmbrăcându-se cu adevărat în omul deplin care sunt eu, a venit prin tine. El, Dumnezeul părinților noștri care este binecuvântat și prea înălțat pentru mila Sa fără margini.

Catavasie: N-au slujit făpturii înţelepţii de Dumnezeu fără numai Făcătorului şi, groaza focului bărbăteşte călcându-o, s-au bucurat cântând: prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne bine eşti cuvântat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioșilor rouă ai izvorât și jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci Hristoase cu singură voirea Ta; pe Tine te prea înălțăm întru toți vecii.

În haină aurită ca pe o împărătească, luminându-te Fiul tău cu raza Duhului, de-a dreapta Sa te-a așezat, Preacurată, pe care Îl prea înălțăm întru toți vecii.

Cel ce a înființat lumea numai cu voia Sa, Și-a luat trup din prea curatul tău pântece, vrând să-l zidească din nou, pe Acesta Îl prea înălțăm întru toți vecii.

Locaș dumnezeiesc al unirii Cuvântului cu mine, omul, te-ai făcut, Preacurată, strălucind luminat cu lumina fecioriei, pentru aceasta te lăudăm întru toți vecii.

Sfeșnicul cel cu strălucire de aur te-a închipuit pe tine de mai înainte, ceea ce ai primit negrăit pe Lumina cea neapropiată, care luminează toate cu cunoștința sa. Pentru aceasta te lăudăm, Curată, în veci.

Primul canon al cuviosului

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu o putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

O, prea binecuvântate Serghie, lumina ta a umplut de bucurieși de încântare duhovnicească, de bună mireasmă și luminare, pe cei care te au ca apărător și ca îndreptător al vieții lor de monahi.

Te-ai ridicat sus la Dumnezeu prin neîncetată rugăciune și luminat de strălucirea Soarelui celui întreit ai întemeiat o fortăreață a luptei împotriva vrăjmașului. Ai călăuzit adunările monahilor către o nouă viață, strigând lui Hristos cu tărie: tineri, binecuvântați-L,preoți, lăudați-L, popoare, prea înălțați-L întru toți vecii.

O, Serghie, puternic fiind în postiri, nicicând lenevos la rugăciune, pe pământ ai arătat răbdare în ispite, strigând:tineri, binecuvântați-L, preoți,lăudați-L, popoare, prea înălțați-L întru toți vecii.

A Născătoarei

O, prea curată Maică a lui Dumnezeu, curățește rănile păcatelor și ispitele sufletului meu cufundându-le în apele care curg în șuvoaie îmbelșugate din Cel zămislit de tine, căci strig către tine și la tine îmi găsesc scăparea și pe tine te chem, ceea ce ești plină de harul dumnezeiesc.

Al doilea canon, al cuviosului

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul umezit de rouă …

Cu inimă curată cântând, te rugăm fierbinte: roagă-te, o, Serghie pentru poporul bine credincios, să i se dăruiască biruință asupra vrăjmașilor, Bisericii slavă și pace lumii.

Harul Duhului Sfânt, coborât și sălășluit în tine, te-a făcut izgonitor al duhurilor necurate și îndreptător monahilor, care îți strigă ție: toată făptura să binecuvânteze pe Domnul și să-L prea înalțe pe El întru toți vecii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucind de departe cu lumina întreitului Soare, dăruiește, o, părinte sfinte, celor ce aduc laude întru pomenirea ta, lumină și mântuire și pace lumii, cântând ție: toată făptura să binecuvânteze pe Domnul și să-L prea înalțe pe El întru toți vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cuvântul cel bogat și slăvit de cântările îngerilor, S-a făcut pe Sine sărac, alegându-te pe tine Maica Sa, tu, binecuvântată desăvârșire a lui Iacob. Pentru aceasta, lăudându-L pe El cântăm: toată făptura să binecuvânteze pe Domnul și să-L prea înalțe pe El întru toți vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I și prea înălțându- L întru toți vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre care nu cutează a căuta Cetele îngereşti; iar prin tine Preacurată, s-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat. Pe care mărindu-L cu Oștile cereşti, pe tine te fericim.

Stea din Iacob strălucind cu razele Dumnezeirii a răsărit acum celor ținuți de întuneric, prin tine, Preacurată, Hristos-Dumnezeu, Cuvântul cel întrupat, prin care luminați fiind, cu Cetele cerești, pe tine te fericim.

Întărindu-mă cu puterea și cu darul tău, cântare cu osârdie din inimă ți-am pus înainte. Primește-o, Fecioară curată, răsplătindu-mi cu darul tău cel mult luminat, din vistieriile cele nestricate, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Arătatu-te-ai aievea război de țesut al Dumnezeirii, întru care Cuvântul Și-a țesut haina trupului, îndumnezeind chipul meu, Fecioară, întru care îmbrăcându-Se a mântuit pe toți cei ce din cuget curat te măresc pe tine.

Morților înviere s-a dăruit acum prin naşterea ta cea nespusă și negrăită, Născătoare de Dumnezeu prea curată, că Viața cu trup din tine îmbrăcându-Se, tuturor a strălucit și mâhnirea morții în chip vădit a dezlegat-o.

Primul canon al cuviosului

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât Cerurile; pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Tu, cel plin de arătarea strălucirii duhovniceşti, te-ai înfăţişat ca o făclie luminând în depărtări şi strălucind lumina cunoştinţei peste noi, Serghie cel ce te-ai vădit a fi sălaş al PreaSfintei Treimi.

Hristos te-a dăruit pe tine, înţelepte Serghie, pământului Rusiei, mare învăţător cu adevărat care de la naşterea ta ai călăuzit ţara pe calea cea bună, revărsând învăţături mai dulci decât mierea, dintru care ca dintr-un vas sorbim cu credinţă.

Biruind patimile stricătoare de suflet, tu, ca un adevărat păstor, ai îndrumat turma cea cuvântătoare a lui Hristos, lămurind-o totdeauna cu harul Duhului ca şi cu nişte flori din Rai.

A Născătoarei

O, tu, cea care ai aflat bunăvoinţă, laude îţi cântăm în psalmi şi cu glasuri care niciodată nu tac strigăm ţie: Tu ai revărsat tuturor bucurie.

Al doilea canon, al cuviosului

Cântarea a 9-a

Irmos: Închipuirea naşterii tale celei curate, l-a arătat rugul cel ce ardea nears; şi acum te rugăm, ca să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Luminat de dragostea lui Hristos şi strălucind cu virtuţile, nu ai pângărit frumuseţea sufletului tău şi astfel ai plecat la Tatăl la adânci bătrâneţi, unde acum stai cu îngerii înaintea lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Curățește fărădelegile noastre, o, Cuvinte și luminează ochii inimii noastre, făcându-ne să vedem în curăție revărsarea luminii Tale dumnezeiești,strălucirea Ta, prin rugăciunile Sfântului Serghie, ca noi toți să Te slăvim pe Tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Străină este minunea ta, pentru că tu, o, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, te-ai arătat dând naștere în chip de negrăit lui Dumnezeu Cuvântul,taină ascunsă mai înainte de toți vecii și de toate neamurile în Dumnezeu, care le-a făcut pe toate.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte cu duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: bucură-te, prea cinstită Născătoare de Dumnezeu, curată pururea Fecioară.

Luminânda: Ai înflorit, o, părinte, ca smochinul lui David și te-ai înfățișat ca sălaș al PreaSfântului Duh, care slăvit te-a arătat întregii lumi locuite. O, Sfinte Serghie, roagă-te lui Hristos neîncetat pentru noi cei ce cinstim cu credință prea cinstită pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Totdeauna te binecuvântăm în cântări, o, Fecioară, pentru că tu, o, Născătoare de Dumnezeu,ai dat naștere Unuia din Treime și ai purtat în dumnezeieștile tale brațe pe Cuvântul cel mai bogat, cel fără de schimbare și fără de amestecare.

La Laude

Se pun **stihirile** pe 4, glasul al 6-lea:

Când chemarea lui Dumnezeu s-a pogorât asupra ta, o, tu cel plin de bogății, ai supus duhului toată înțelepciunea cea trupească, întărindu-te prin caznele postului, și ca aurul curățat în cuptor, te-ai arătat cel mai strălucit vas al Duhului Sfânt.

Adunând laolaltă mulțime de monahi, prin învățăturile tale i-ai ridicat la culmea virtuților, ca și cu o scară care duce la ceruri. Pomenește-ne pe noi care cinstim sfințită pomenirea ta și roagă-te neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Astăzi luminează pomenirea ta cea prea strălucită și întru totul prăznuită, o, prea slăvite Serghie, care ai chemat laolaltă mulțimea adunărilor de postitori și corurile monahilor, deopotrivă îngeri și oameni cu adevărat, întru lauda lui Hristos, Dumnezeul nostru slăvit în Treime. Pentru aceasta, apropiindu-ne de racla sfințită a moaștelor tale, primim din destul daruri de tămăduiri și slăvim pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre, care te-a încununat pe tine.

O, prea binecuvântate, de Dumnezeu purtătorule, părinte Serghie, precum profetul cel de demult, ai acoperit pământul cu lacrimile tale și nu ai dat niciodată adormire ochilor tăi, nici nu ai lăsat vreodată pleoapele tale să se închidă spre somn, arătând astfel dorirea inimii tale după Hristos, pe care L-ai iubit nespus, pentru aceasta ai fost o pildă pentru toți monahii, ridicând-i la înțelegerea fiecărei virtuți, pentru aceasta te binecuvântăm, mărindu-L pe Cel care te-a slăvit pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

O, Sfinte părinte cercetând virtutea cu râvnă din copilărie, te-ai arătat ca un organ al Duhului Sfânt și dobândind de la El darul facerii de minuni, i-ai povățuit pe oameni să se ferească de dulcețile vieții. Fiind acum mai strălucit luminat cu lumina dumnezeiască, luminează și gândurile noastre, o,părintele nostru Serghie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toată nădejdea mea în tine opun, o, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul tău.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și Otpust.

La Liturghie

La Fericiri punem 8 stihuri din Canonul sfântului: 4 din Cântarea a 3-a, primul canon și 4 din Cântarea a 6-a, al doilea canon.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12
Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăția cerurilor.
Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10
Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.
Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8
Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Tu, ca o pildă a bunătăților pentru ucenicii tăi, ai atras spre mântuire multe suflete, care,despărțite de patimile lumești, și-au găsit mângâierea în bucuria Raiului.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

O, binecuvântate sfinte, tu ai înflorit ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, ungând cu untdelemn sufletele celor care-ți cântă ție cu dragoste cântări de laudă, o, Serghie, și care strigă tare lui Hristos cu credință: „Nu este sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni”.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

O, binecuvântate sfinte, prin trezele tale privegheri ai adormit patimile stricătoare de suflet: și pentru aceasta, o, de Dumnezeu înțeleptitule Serghie, te-ai urcat să locuiești în cămările cerești, având primit harul tămăduirii.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este Împărăția cerurilor.

O, binecuvântatule, disprețuind faima cea stricăcioasă te-ai învrednicit să moștenești slava cea nestricăcioasă și dumnezeiască; căci, călcând în picioare toată frumusețea acestei lumi, te bucuri dimpreună cu îngerii în înălțime, întru slava lui Dumnezeu.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocărî și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Strălucind cu lumină dumnezeiască și acum trăind cu îngerii în ceruri, pomenește-ne pe noi care cinstim cu credință pomenirea ta, o, Sfinte Serghie de veșnică pomenire.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Părinte, cu milostivire strălucești de sus peste noi, turma ta, dând patriei noastre biruință prin rugăciunile tale și ridicând fruntea ortodocșilor; primește această rugăciune neînsemnată a noastră, închinată ție.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ție ți s-a dat darul tămăduirii de diferite boli și de la Hristos ai putere asupra duhurilor necurate și ai primit de la El, Cel ce stăpânește toate, cununi de biruință.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Învățații de Dumnezeu, întreaga ceată a proorocilor, înainte vestesc taina nespusă a dumnezeiești zămisliri a Cuvântului care avea să se petreacă prin tine, o, Maică și Fecioară, căci tu ai născut cu adevărat Lumina cea adevărată și creatoare.

Troparul, glasul al 4-lea: Ca un neprihănit atlet al nevoințeișisi adevărat ostaș al lui Hristos Dumnezeul nostru,luptând până la sânge lupta cea bună împotriva patimilor în această viață pământească, nevoindu-te în cântare, în priveghere și în postire, te-ai făcut pildă ucenicilor tăi. Pentrua ceasta, Și-a făcut sălaș în tine Duhul Sfânt, a cărui lucrare te-a împodobit cu frumusețe strălucitoare. Cel ce ai dobândit mare îndrăzneală înaintea Sfintei Treimi, pomenește turma pe care cu înțelepciune ai adunat-oși nu uita să-i cercetezi pe fiii tăi, așa cum ai făgăduit, Sfinte părinte Serghie.

Condacul, glasul al 8-lea: Biruit de dragostea Hristosului tău, o, sfinte, L-ai urmat fără să privești înapoi, urând toate plăcerile trupului și strălucind ca soarele peste patria ta natală, pentru aceasta Hristos te-a îmbogățit cu darul facerii de minuni. Pomenește-ne pe noi cei ce cinstim strălucită pomenirea ta, ca să strigăm ție: Bucură-te, o, Serghie, cel cu înțelepciune dumnezeiască.

Apostolul

Prochimenul apostolului,Glas al 7-lea: Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în soborul cuvioșilor.

Epistola către Galateni (5, 22-26; 6,1-2): ”Fraților, roada Duhului este dragostea...,,(Vezi Sâmbătă în Săpt. a 27 -a după Rusali.)

Alliluia, glas 1: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Stih: Dreptatea lui rămâne în veac.

Evanghelia

Evanghelia de la Matei 11, 27-30:”Zis-a Domnul către ucenicii săi...„(Caută Evanghelia de Joi, Săpt. a 4-a după Rusali.)

Chinonicul:Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Sursa:
https://ro.scribd.com/document/585183627/25-Septembrie-Slujba-Sf-Cuv-Serghie-de-la-Radonej

Acatistul Sfântului cuvios Serghie de Radonej

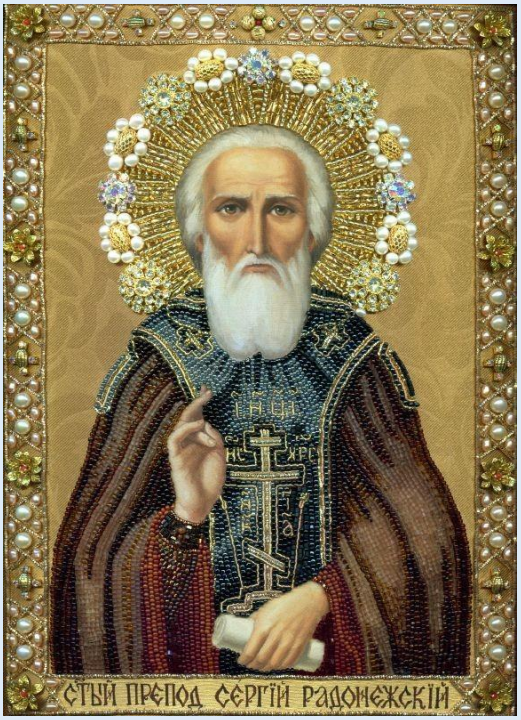

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfântului cuvios Serghie de Radonej - 25 septembrie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=sxqSON8CA44

&&&

Condac 1

Alesu-te-a pe tine Împăratul puterilor, ca să fii conducător al Rusiei, cuvioase părinte Serghie, iar noi ca unui mare făcător de minuni îți aducem cântare de mulțumire, căci cu rugăciunile tale pururea ne izbăvești de cei de alt neam și de scârbele ce ne înconjoară, pentru care îți strigăm ție: ***Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!***

Icos 1

Făcătorul îngerilor, încă din pântecele maicii tale, prin întreita glăsuire, te-a arătat lumii adevărat slujitor al Preasfintei Treimi, iar pentru voința cea tare și curăția inimii tale, cu toții îți cântăm așa:
Bucură-te, cel ce ai fost ales mai înainte de veci;
Bucură-te, căci în lăcașurile cerești petreci;
Bucură-te, că din pântecele maicii tale ai fost chemat în slujba Împăratului Ceresc;
Bucură-te, purtător al harului dumnezeiesc;
Bucură-te, căci în întreaga lume ești proslăvit;
Bucură-te, căci prin strigarea întreită din pântecele maicii tale pe toți i-ai uimit;
Bucură-te, căci de la naștere, prin post, viață călugărească ai arătat;
Bucură-te, căci de la sânii maicii tale tu te-ai înfrânat;

Bucură-te, căci miercurea și vinerea lapte nu ai gustat;
Bucură-te, cel ce ești al părinților rod binecuvântat;
Bucură-te, al scârbiților miluitor;
Bucură-te, al nostru apărător;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 2

Toată lumea care vine și se închină cu credință la sfintele tale moaște, vede că ești grabnic ajutător, căci prin multele minuni pe care le săvârșești, ca o slugă credincioasă ce ești, te-am câștigat mijlocitor în fața Domnului pe care Îl slăvim prin cântarea: ***Aliluia!***

Icos 2

Încă din pântecele maicii tale ai primit de la Dumnezeu înțelepciune ca să proslăvești pe Preasfânta Treime. Și întărit în credință și dragoste, ai ridicat un locaș minunat în numele ei, unde ai adunat o mulțime de călugări, pentru aceasta credincioșii ți se închină cântând:
Bucură-te, cel ce ești mare cinstitor al Sfintei Treimi;
Bucură-te, că turma ce ai adunat-o spre mântuire ai îndreptat-o;
Bucură-te, ca cel ce ești păstor și mielușel cu chip cinstit;
Bucură-te, cel ce ești îndreptătorul credinței și chip al blândeților duhovnicești;
Bucură-te, cel ce ești lăcaș curat și fără prihană a celor sfințite;
Bucură-te, că încă din viață te-ai învrednicit a vedea pe PreaSfânta Născătoare de Dumnezeu însoțită de doi apostoli;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit în timpul Sfintei Liturghii de a sluji cu îngerii;
Bucură-te, cel ce-n timpul Sfintei Liturghii ca-ntr-o pară de foc ai stat;
Bucură-te, cel ce te-ai împărtășit cu acel foc dumnezeiesc intrat în potir;
Bucură-te, că te-ai învrednicit cu îngerii a vorbi;
Bucură-te, cel ce ești plin de tot binele;
Bucură-te, cel ce ești păzitor al curăției sufletești și trupești;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 3

Cunoscând cele viitoare, prin puterea ce ți-a fost dată, ai vestit marelui cneaz Dimitrie, biruința asupra mulțimii agarenilor, care voiau să pustiască Rusia prin foc și sabie. Și alegând doi călugări i-ai trimis în ajutor asupra potrivnicilor unde cu rugăciunile tale neîncetate, biruință au făcut, pentru care îi strigau lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 3

Prin strigarea cea din pântecele maicii tale cu toții s-au înștiințat de nașterea ta cea minunată, iar noi aflând toate acestea cu bucurie îți aducem cântări de laudă așa:
Bucură-te, pruncule ce din copilărie suflet bun ai avut;
Bucură-te, copile ce de har dumnezeiesc te-ai umplut;
Bucură-te, cel ce din copilărie post aspru ai arătat;
Bucură-te, căci prin aceasta pe mulți tu i-ai mirat;
Bucură-te, căci cu tine darul lui Dumnezeu pururea a fost;
Bucură-te, cel ce din tinerețe L-ai iubit pe Domnul Hristos;
Bucură-te, cel ce în smerenie și priveghere ai petrecut;
Bucură-te, căci cele trecătoare pe toate le-ai urât;
Bucură-te, căci pentru Dumnezeu pofta trupească ai omorât;
Bucură-te, căci cu puterea cea de sus smintelile celui viclean le-ai năruit;
Bucură-te, căci mulți întorși spre Domnul s-au mântuit;
Bucură-te, de dulceți duhovnicești, îndestulătorule;
Bucură-te, că prin darul lui Dumnezeu din loc pustiu apă ai izvorât;
Bucură-te, că în el bolnavii se tămăduiesc;
Bucură-te, adâncul minunilor dumnezeiești;
Bucură-te, dătătorule de bunătăți cerești;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 4

Izbăvindu-te de furtunile vieții acesteia care cu răutate te învăluiau tulburându-te, ai ajuns la limanul ceresc, unde în slavă dumnezeiească te veselești, împreună cu Puterile cerești, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 4

Vestea minunilor tale a cuprins întreaga lume, căci cu rugăciunile ce le înalți la tronul lui Dumnezeu, cei ce vin cu credință la tine sănătate dobândesc și pentru aceasta prin cântări de laudă îți mulțumesc așa:
Bucură-te, vas plin de mir, pentru toată boala tămăduitor;
Bucură-te, doctor fără de plată și grabnicule ajutător.
Bucură-te, a scârbiților comoară de milostiviri;
Bucură-te, cel ce cu stăruință pentru oameni te îngrijești;
Bucură-te, căci sufletul tău pentru ei îl jertfești;
Bucură-te, căci cei ce veneau la tine bucurie au gustat;
Bucură-te, căci cu rugăciunile tale pe cel mort ai înviat;
Bucură-te, cel ce lipsa de hrană din mănăstiri ai împlinit;
Bucură-te, că prin darul lui Dumnezeu din loc pustiu apă ai izvorât;
Bucură-te, adâncul minunilor dumnezeiești;
Bucură-te, dătătorule de bunătăți cerești;

Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 5

Ca o stea luminoasă te-ai arătat multora, îndreptând pe toți cei rătăciți către cerească Împărăție ca împreună să slăvim pe Dumnezeu, cântându-I: ***Aliluia!***

Icos 5

Văzând că-n lumea aceasta toate sunt deșertăciune, ostenindu-te pentru cele nestricăcioase, ai plăcut Bunului Dumnezeu și te-ai învrednicit a sta în fața înfricoșătorului Său Prestol, pentru care noi îți strigăm așa:
Bucură-te, că-n lăcașul Cerescului Stăpân locuiești;
Bucură-te, căci ca-ntr-o oglindă în Domnul strălucești;
Bucură-te, căci pentru cei care-ți cer ajutor la El mijlocești;
Bucură-te, al creștinilor aflați în lupte biruitor;
Bucură-te, al Rusiei mare apărător;
Bucură-te, al necăjiților mângâietorule;
Bucură-te, tămăduitorule al bolilor sufletești și trupești;
Bucură-te, cel ce cu darul Sfântului Duh multe minuni săvârșești;
Bucură-te, că orbilor vedere și șchiopilor umblare dăruiești;
Bucură-te, strugure care ne hrănești și ne veselești;
Bucură-te, mlădița lui Hristos cea mult roditoare;
Bucură-te, că-n via lui Hristos ai săvârșit mare lucrare;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 6

În întreaga lume se vestesc nevoințele tale, căci cu postul și privegherea, ți-ai plinit mântuirea sufletului, și urând toate cele ale lumii acesteia în locașurile cerești te-ai sălășluit, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 6

Ca unui luminător al Rusiei care a strălucit în biserica lui Hristos prin faptele sale și ca unui fierbinte rugător, noi cu bucurie îți cântăm așa:
Bucură-te, cel ce viețuirea îngerească ne-ai arătat;
Bucură-te, cel ce poftele păcatului le-ai lepădat;
Bucură-te, chip de smerenie adevărat;
Bucură-te, cel ce a răbda ne-ai învățat;
Bucură-te, mare învățător al mântuirii;
Bucură-te, îndreptătorul păcătoșilor;
Bucură-te, cel ce poruncile lui Hristos cu bucurie ai lucrat;
Bucură-te, tămăduitorul neputințelor sufletești;

Bucură-te, îndestulătorul celor săraci;
Bucură-te, pustnice ce deșertăciunea lumii ai urât;
Bucură-te, cel ce slujire prin post și răbdare ai săvârșit;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 7

Făcutu-te-ai lăcaș al Duhului Sfânt căci luând crucea lui Hristos, ai urmat calea cea strâmtă și prin scârbe ai ajuns în lăcașurile de sus, de unde cu mulțumire cânți lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 7

Arătatu-te-a pe tine Ziditorul tuturor ca un mijlocitor al celor necăjiți, iar pentru minunile pe care le săvârșești cu toții strigă către tine acestea:
Bucură-te, cel ce trupul și sufletul în feciorie le-ai păstrat;
Bucură-te, îndrumătorul călugărilor;
Bucură-te, bucuria sufletelor noastre;
Bucură-te, al săracilor grabnic ajutător;
Bucură-te, al scârbiților mijlocitor;
Bucură-te, păzitorul curăției noastre;
Bucură-te, nădejdea noastră cea tare;
Bucură-te, al Rusiei ocrotitor;
Bucură-te, pomul Raiului de minuni izvorâtor;
Bucură-te, crin înflorit în grădina Raiului;
Bucură-te, mirul lui Hristos cu bună mireasmă;
Bucură-te, că prin tine se aduce bucurie tuturor;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 8

Ca o minune te-ai arătat multora, căci cu darul ce l-ai primit de la Dumnezeu îi izbăvești de primejdii pe cei ce vin cu credință și se roagă ție, iar cererile de folos tuturor le-mplinești îndemnându-i să strige lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 8

Ca un locuitor al Raiului celui de sus, dar nedespărțit de noi, cei de jos, roagă-te Împăratului Hristos și pentru sufletele noastre, care cu umilință-ți strigăm acestea:
Bucură-te, căci sărăcia lui Hristos ai iubit;
Bucură-te, căci bogăția nestricăcioasă ai dobândit;
Bucură-te, al harului (Duhului Sfânt) închinător smerit;
Bucură-te, al lui Hristos ostaș nebiruit;
Bucură-te, căci cu cugetarea sfântă, cursele vrăjmașului ai sfărâmat;

Bucură-te, căci prin smerenie la cer te-ai înălțat;
Bucură-te, că de Duhul Sfânt ești luminat;
Bucură-te, că patimile pierzătoare de suflet ai zdrobit;
Bucură-te, priveghetor neostenit;
Bucură-te, cel ce te-ai făcut părtaș al Împărăției Cerești;
Bucură-te, căci de hrana înțelepciunii te îndulcești;
Bucură-te, al fericirii veșnice moștenitor;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 9

Toată firea îngerească s-a mirat de darul dat ție de sus, căci prin curăția trupului tău, viață nematerialnică ai arătat și prin aceasta darul facerii de minuni dobândind, te-ai înălțat la ceruri, de unde îi cânți lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9

Ritorii cei mult vorbitori, nu se pricep cu vrednicie a te lăuda pe tine căci și după moartea ta, cu darul lui Dumnezeu, celor ce vin cu dragoste la tine, cele de folos dăruiești, pentru care îți cântăm așa:
Bucură-te, înger pământesc și om ceresc;
Bucură-te, că pe pământ viață duhovnicească ai trăit;
Bucură-te, cel ce cu ochii sufletești pe Dumnezeu ai contemplat;
Bucură-te, robule credincios ce la cer ai urcat;
Bucură-te, că înaintea Domnului smerit ai pășit;
Bucură-te, ostaș adevărat ce poruncile Stăpânului ai împlinit.
Bucură-te, povățuitor bun al obștilor monahicești;
Bucură-te, că de arătarea Domnului te-ai învrednicit;
Bucură-te, cel ce pe Dumnezeu cu râvnă L-ai iubit;
Bucură-te, că din toată ființa în El ai nădăjduit;
Bucură-te, al mântuirii mare doritor;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 10

Supunându-te în toate voii lui Dumnezeu și având dorința tare să te mântuiești, chipul îngeresc l-ai îmbrăcat, și pe toate îndurându-le cu mulțumire ca o slugă credincioasă ce ai fost, te-ai învrednicit să stai înaintea Împăratului Hristos căruia acum strigi: ***Aliluia!***

Icos 10

Ca un zid de apărare multora te-ai arătat, căci celor ce alergau la tine în nevoi te-ai făcut adăpostire tare, iar noi cei ce suntem primejduiți de ispitele acestei vieți și găsim la tine alinare îți strigăm așa:
Bucură-te, cel ce ai adus slujire Domnului cu adevărat;
Bucură-te, că din tinerețe, împotriva celor trei dușmani te-ai înarmat;
Bucură-te, căci cu privegherea și cu rugăciunea împotriva trupului tu ai luptat;
Bucură-te, că izvorul patimilor l-ai secat;
Bucură-te, cel ce dulceața pământească n-ai gustat;
Bucură-te, că limba ta cu clevetire nu s-a întinat;
Bucură-te, că de urechile tale vorbele deșarte nu s-au lipit;
Bucură-te, că mâinile tale fapte rele nu au săvârșit;
Bucură-te, că de pântecele tău mâncarea și beția fără de saț nu s-au lipit;
Bucură-te, căci trupul tău prin osteneală în curăție l-ai păzit;
Bucură-te, cel ce-n căile fărădelegii n-ai pășit;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 11

Făcătorului de bine Dumnezeu, celui ce te-a proslăvit pe tine cu darul facerii de minuni, cântare de laudă îi aducem, iar tu, ca cel ce cu al Său dar de chinuri ne slobozești neîncetat, îi aduci mulțumire strigându-l: ***Aliluia!***

Icos 11

Făclie purtătoare de lumină, întregii lumi te-ai arătat, căci o luminezi cu raza Soarelui neîncetat și împreună cu Cetele cele fără de trup acum tu locuiești unde de lumina Sfintei Treimi te îndulcești, strălucindu-ne și nouă celor ce-ți strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce ai ajuns la înălțimea virtuților dumnezeiești;
Bucură-te, că acum în cer tu locuiești;
Bucură-te, că din sălașurile pământești tu te-ai mutat;
Bucură-te, căci ca o mângâiere, moaștele tale ne-ai lăsat;
Bucură-te, că la ele toată boala vindecare a găsit;
Bucură-te, că de ele diavolii sunt izgoniți;
Bucură-te, că bucurie aduc celor scârbiți;
Bucură-te, că sufletul la Împăratul ceresc s-a suit;
Bucură-te, căci rugător fierbinte cu toții noi ne-am dobândit;
Bucură-te, cel ce cererile de folos le împlinești;
Bucură-te, căci cu puterea ta, pe cei potrivnici biruiești;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 12

Văzând darul ce ți-a fost dat de la Dumnezeu, cu osârdie cădem înaintea ta și te rugăm să înalți acum la tronul Ceresculuі Stăpân rugăciune fierbinte ca să treacă cu vederea toate greșelile noastre, Sfânta Sa Biserică să o întărească și pe toți ortodocșii creștini să-i mântuiască ca pururea să-l cânte: ***Aliluia!***

Icos 12

Lăudăm pe Cel ce te-a proslăvit pe tine cu sfinții Săi și te-a dăruit nouă grabnic ajutător în toate nevoile, de a cărui lucrare minunându-ne îți strigăm acestea:
Bucură-te, părinte Serghie al Rusiei, mare folositor;
Bucură-te, cela ce în virtute strălucești;
Bucură-te, urmaș al Tatălui Ceresc;
Bucură-te, căci pe călugări îi povățuiești;
Bucură-te, întemeietorul vieții de obște;
Bucură-te, al creștinilor apărător;
Bucură-te, al Împăratului Hristos, miluitor;
Bucură-te, căci tuturor le vii în ajutor;
Bucură-te, acoperământul tuturor;
Bucură-te, cel ce-n fapta bună ești mare râvnitor;
Bucură-te, al Evangheliei luminător;
Bucură-te, vas ales al Sfintei Treimi;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 13 (de trei ori)

O, prea slăvite făcătorule de minuni, părinte Serghie, primește darul nostru de acum și cu solirile tale, roagă pe bunul Dumnezeu să ne dăruiască putere de sus și prin harul Său, să ne curețe de toată întinăciunea, ca izbăvindu-ne de focul cel veșnic, să-i cântăm pururea: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăși:

Icos 1

Făcătorul îngerilor, încă din pântecele maicii tale, prin întreita glăsuire, te-a arătat lumii adevărat slujitor al Preasfintei Treimi, iar pentru voința cea tare și curăția inimii tale, cu toții îți cântăm așa:
Bucură-te, cel ce ai fost ales mai înainte de veci;
Bucură-te, căci în lăcașurile cerești petreci;
Bucură-te, că din pântecele maicii tale ai fost chemat în slujba Împăratului Ceresc;
Bucură-te, purtător al harului dumnezeiesc;
Bucură-te, căci în întreaga lume ești proslăvit;
Bucură-te, căci prin strigarea întreită din pântecele maicii tale pe toți i-ai uimit;

Bucură-te, căci de la naștere, prin post, viață călugărească ai arătat;
Bucură-te, căci de la sânii maicii tale tu te-ai înfrânat;
Bucură-te, căci miercurea și vinerea lapte nu ai gustat;
Bucură-te, cel ce ești al părinților rod binecuvântat;
Bucură-te, al scârbiților miluitor;
Bucură-te, al nostru apărător;
Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!

Condac 1

Alesu-te-a pe tine Împăratul puterilor, ca să fii conducător al Rusiei, cuvioase părinte Serghie, iar noi ca unui mare făcător de minuni îți aducem cântare de mulțumire, căci cu rugăciunile tale pururea ne izbăvești de cei de alt neam și de scârbele ce ne înconjoară, pentru care îți strigăm ție: ***Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător și de multe minuni făcător!***

Apoi se spune această:

Rugăciune către Sfântul cuvios Serghie de la Radonej

O, Sfinte al nostru părinte Serghie, nu uita pe sărmanii tăi până în sfârșit și ca cel ce ai îndrăznire către Împăratul Ceresc, nu trece cu vederea pe cei ce vin cu credință și se închină ție căci ca unul ce ești de minuni făcător poți să ne ajuți nouă.

Roagă-te, Sfinte Serghie și pentru noi, cei împovărați de multe și grele păcate, cerând vreme de pocăință, ca să trecem nevătămați de diavolii cei înfricoșători, care caută să ia sufletul nostru și astfel izbăvindu-ne de chinurile cele veșnice să ne facem moștenitori ai Împărăției Cerești, împreună cu toți sfinții, care din veac au bine plăcut Domnului, căruia I se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sursa:
https://ziarullumina.ro/teologie-si-spiritualitate/rugaciuni/acatistul-sfantului-cuvios-serghie-de-radonej-25-septembrie-165813.html

Paraclisul Sfântului cuvios Serghie de la Radonej

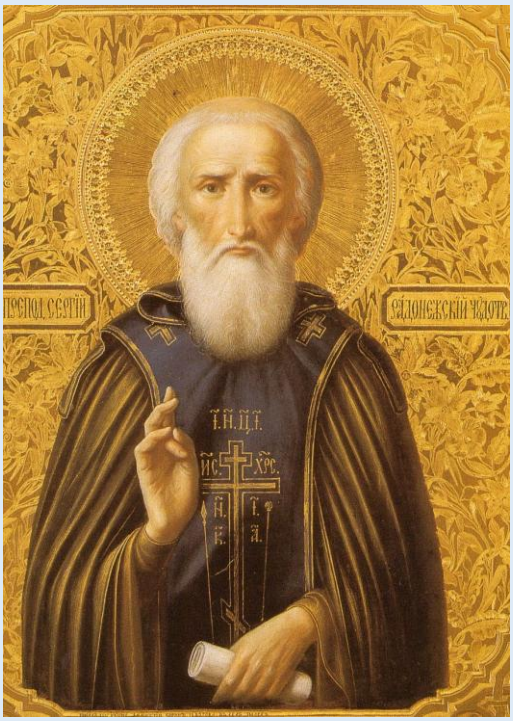

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Troparul: Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Serghie, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi ? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfântului cuvios Serghie

Cântarea I

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel fugăritul şi mergătorul pedestru l-a izbăvit; pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cum te vom mări pe tine, ocrotitorule al Rusiei, cel ce prin minunile tale ai apărat pământul strămoşesc, arătându-te ca un soare vestitor al Soarelui dreptăţii, căruia pururea te rogi să trimită peste lume razele păcii Sale.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pământul Rusiei te are mare apărător în toate primejdiile şi măreţia faptelor tale a trecut hotarele sale, în toată Ortodoxia fiind cinstit ca un mare povăţuitor de suflete şi rugător pentru mântuirea sufletelor noastre.

Stih: ***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Numele PreaSfintei Treimi s-a slăvit prin viaţă şi faptele tale minunate, cuvioase, căci din pântecele maicii tale ai fost ales să slujeşti Făcătorului a toate spre mântuirea multor suflete.

Stih: ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Preacurată Stăpână, roagă-te cu Sfântul cuvios Serghie să se păzească şi cetatea inimii mele de cugete deşarte şi de toate vicleşugurile vrăjmaşilor nevăzuţi.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu profetul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin întreita strigare în pântecele maicii tale ai arătat lămurit că vei fi slujitor ales al Sfintei Treimi, către care mijloceşte să ne arate şi pe noi slujitori ai poruncilor Sale.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Maica ta cu posturi s-a ostenit să slujească Domnului, mulţumind pentru darul dat de Dumnezeu, adică pentru tine, cel ce ai fost ales să aduci rod însutit de fapte minunate în via lui Hristos.

Stih: ***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Cneazului Dimitrie i-ai vestit biruinţa asupra agarenilor, iar acum cetatea inimii noastre o păzeşte Sfinte, cu sabia de foc a rugăciunilor tale.

Stih: ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Cărarea inimii mele o sfinţeşte Preacurată, cu ale tale rugăciuni, ca una ce pe pământ ne-ai lăsat urmele paşilor tăi, ca să urcăm şi noi la Tatăl Ceresc pe scara rugăciunii tale.

Apoi aceste **stihiri**:

Ca un soare ai strălucit cu razele minunilor încă din timpul vieţii, iar acum ocroteşti pământul Rusiei şi pe toţi binecredincioşii creştini, îndreptându-i pe calea mântuirii.

Maica Vieţii, ceea ce ai născut pe Ziditorul făpturii, roagă-te să se nască şi în inima mea gândurile cele smerite, spre biruirea patimilor mele.

Sedealna: Cu psalmi şi cu cântări duhovniceşti credincioşii din toate laturile lumii te cinstesc pe tine, Sfinte Serghie, cel ce cu evlavie ai slujit Treimii şi te-ai învrednicit de palatele cele de aur ale slavei Sale.

Cântarea a IV-a

Irmos: Nepăzind poruncile Tale Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimile desfătărilor, am fost golit de har şi pentru răni zac gol; ci mă rog Ţie, Mântuitorule, mântuieşte-mă!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din tinereţe l-ai urmat pe Hristos, luând jugul Crucii cu bucurie şi pe mulţi ai povăţuit către calea mântuirii, aducându-i cu ale tale rugăciuni în staulul milostivirii dumnezeieşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Legăturile întristării din multe suflete ai rispit cu blândeţea povăţuirilor tale, iar noi gustând din dulceaţa rugăciunii tale ne întărim în nădejdea mântuirii.

Stih: ***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Prin post şi priveghere ţi-ai curăţit sufletul de toată cugetarea cea trupească şi asemenea îngerilor te-ai făcut, cu serafimii aducând Ziditorului jertfa rugăciunilor tale.

Stih: ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Ca una ce eşti zi purtătoare a Soarelui slavei, risipeşte noaptea neştiinţei mele cu razele rugăciunii tale, Maică dumnezeiască.

Cântarea a V-a

Irmos: Căutând cu ochiul Tău cel neadormit, milostiveşte-Te spre mine, cel cuprins de dormitarea trândăviei, şi care slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor; Cel ce ţi-ai plecat capul pe Cruce şi Te-ai trezit de bunăvoie, micşorând Hristoase, noaptea păcatului, Cel ce eşti lumina dreptăţii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înfrânarea ţi-ai smerit trupul şi cu gândurile cele mai smerite sufletul ţi-ai împodobit, ca să stai fără osândire înaintea Celui slujit de cetele îngereşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Încă din copilărie ca un ascet ai trăit, iubind postul şi rugăciunea, ca pe nişte aripi cu care te-ai înălţat la Cel slăvit neîncetat de cetele heruvimilor.

Stih: ***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Darul smereniei având de la Hristos, ai nesocotit orice laudă omenească, şi spre Cel Blând şi Smerit cu inima gândul tău ţi-ai înălţat, fericite Serghie.

Stih: ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Cuptorul patimilor mele stinge-l cu a ta rugăciune, Maică a Domnului, ceea ce ai născut pe Izvorul vieţii noastre.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În pustie ai zidit casa PreaSfintei Treimi şi multe suflete s-au adunat în jurul tău, povăţuindu-le către viaţa cea smerită, plină de înfrânare şi nevoinţe duhovniceşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mâinile tale făceau prescurile şi lumânările şi mai apoi Sfânta Liturghie slujeai, înrădăcinat fiind în ascultare, smerenie şi în iubirea faţă de toţi.

Stih: ***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Sărăcia cea de bună voie ai iubit, dar Maica Domnului nu te-a părăsit, dându-ţi toate cele de trebuinţă pentru mănăstirea ta.

Stih: ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Maica Luminii, întunericul sufletului meu îl risipeşte cu puterea rugăciunii Tale de foc, celei neîncetate aduse pentru fiii cei rătăciţi ai Bisericii lui Hristos.

Apoi aceste **stihiri**:

Cu pâinea cea stricată te-ai hrănit din prea multă smerenie, însuşi făcându-te pâine curată lui Hristos şi jerfită în focul rugăciunii pentru toată lumea.

Preacurată, care prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul: Alesu-te-a pe tine Împăratul puterilor, ca să fii conducător al Rusiei, cuvioase părinte Serghie, iar noi ca unui mare făcător de minuni îţi aducem cântare de mulţumire, căci cu rugăciunile tale pururea ne izbăveşti de cei de alt neam şi de scârbele ce ne înconjoară, pentru care îţi strigăm ţie: Bucură-te, Serghie, grabnicule ajutător şi de multe minuni făcător!

Prochimen, glasul al 4-lea: Cinstită este înainte Domnului, moartea cuvioşilor Lui.

Evanghelia

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum…

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stihira

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Maica Domnului ţi s-a arătat cu Sfinţii apostoli Petru şi Ioan, punându-te ocrotitor al mănăstirii tale până la sfârşitul veacurilor, ca toţi să se bucure de razele rugăciunii tale.

[Preotul zice:Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău, şi binecuvântează moştenirea Ta... Credincioşii: Doamne, miluieşte (de 12 ori) *Apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni...]*

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înfrânarea peste puterile firii ai uimit pe îngeri şi încrezându-te numai în ocrotirea Sfintei Treimi, ai biruit toate ispitele acestui veac.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu vrednicie ai purtat Crucea ta şi în Biserica cea cerească Hristos te-a primit ca pe o slugă bună şi credincioasă spre a aduce şi acolo jertfe de rugăciuni pentru toată lumea.

Stih: ***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Spre slava Treimii toate le-ai săvârşit şi ai aflat plată însutită pentru ostenelile tale, fericite Serghie.

Stih: ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Poarta mântuirii deschide-mi mie, ceea ce te-ai arătat poartă Cuvântului, prin care în lume a intrat binecuvântarea Tatălui şi harul Duhului.

Cântarea a VIII-a

Irmos: Văzându-Te soarele întins pe Cruce, şi-a strâns razele şi tot pământul s-a clătinat cu cutremur, Împărate al tuturor, văzându-Te de voie pătimind, Cel ce eşti din fire nepătimitor. Pentru aceasta, Te rog Hristoase: Tămăduieşte ca un doctor patimile sufletului meu!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De laudele oamenilor pururea ai fugit, cu smerenia lui Hristos fiind îmbrăcat, şi ai fost înălţat în slavă de cel ce cunoaşte adâncul inimilor omeneşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu florile virtuţilor împodobindu-te, ţi-ai dat sufletul în mâinile Ziditorului tău şi ai moştenit cămările slavei celei cereşti.

Stih: ***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Cu curgerile rugăciunii tale ai înrourat şi după adormirea ta mănăstirea înălţată spre slava Treimii, către care pururea mijloceşti lumii pace şi mare milă.

Stih: ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Cu podoaba rugăciunilor tale înfrumuseţează şi inima mea cea ţinută întru întunericul patimilor.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spre rugăciune şi înfrânare turma ta o ai povăţuit, gătindu-i pe toţi pentru petrecerea întru Împărăţia luminii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Serghie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Maica Domnului ai avut-o ocrotitoare în nevoinţele tale şi aceasta ţi-a deschis porţile Împărăţiei Cerurilor.

Stih: ***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Ca un înger ai slujit PreaSfintei Treimi zi şi noapte, nedând odihnă trupului tău, ci pururea mijlocind mântuire turmei tale.

Stih: ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Linişte dăruieşte pace robilor Tăi, ca una ce ai născut pe Cel ce este Pacea lumii.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai

cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Bucură-te, slava Cuvioşilor părinţi, acoperământul smereniei, vasul înfrânării, nu înceta a te ruga pentru cei ce cu dragoste cinstesc sfântă prăznuirea ta.

Lăcaş cinstit ai înălţat Sfintei Treimi, dar mai întâi te-ai arătat tu lăcaş al lui Dumnezeu împodobit cu toate podoabele virtuţilor.

Cu ursul cel înfometat te-ai împrietenit, cu blândeţea ta cucerind şi inimile necuvântătoarelor; îmblânzeşte şi patimile noastre cele greu de purtat.

Dăruieşte şi mie o rază de smerenie, ca să nu mă acopere de tot întunericul patimilor, ci să aflu pe Soarele dreptăţii mai ales la sfârşitul vieţii pământeşti.

Stinge focul patimilor mele cuvioase Serghie, cel ce cu ploaia rugăciunii tale ai stins multe primejdii ce ameninţau ţara Rusiei.

Mijloceşte-mi şi mie darul înţelepciunii, ca unul ce l-ai dobândit de la Hristos pentru multa ta smerenie şi mă ajută în dobândirea a toată învăţătura cea folositoare.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos, cu Sfântul cuvios Serghie şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Apoi:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slavă, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi **troparele**, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Cu toţi Sfinţii stând înaintea Făcătorului a toate, adu-ţi aminte şi de noi, cei ce te cinstim pe tine ca un mare povăţuitor de suflete.

Mare ocrotitor al Rusiei te-ai arătat în vremuri de încercare, iar nouă tuturor ne eşti apărător în primejdii şi pildă neîncetată de smerenie.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Sursa: http://poeziicrestin-ortodoxe.blogspot.com/

Vieţile Sfinţilor - Viaţa cuviosului părintelui nostru Serghie, egumenul Radonejului, noul făcător de minuni

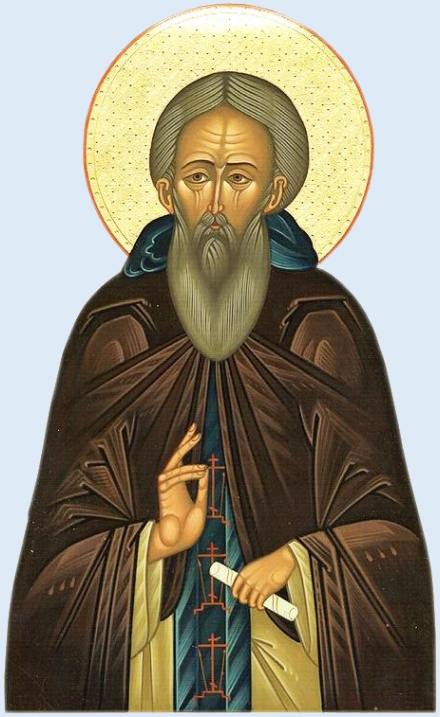

Cuviosul şi de Dumnezeu purtătorul părintele nostru Serghie a fost născut în cetatea Rostovului, din părinţi binecredincioşi, Kiril şi Maria.

Deci, l-a ales pe el Dumnezeu pentru slujba Sa încă din pântecele mamei sale,

- ⇒ *căci intrând oarecând mama lui, după obiceiul său, în Biserică la Sfânta Liturghie şi având în pântece pe acest prunc, când au vrut să înceapă a citi Sfânta Evanghelie, pruncul a glăsuit, încât au auzit toţi cei ce erau aproape de maica sa.*
- ⇒ *De asemenea, în vremea cântării heruvicului, a doua oară a strigat pruncul.*
- ⇒ *Şi când preotul a glăsuit "Sfintele sfinţilor", a treia oară glasul pruncului din pântecele mamei s-a auzit.*

Din aceasta au înţeles toţi că o să se arate mare luminător lumii şi slujitor Sfintei Treimi.

Căci, precum Sfântul Ioan mergătorul înainte a săltat cu bucurie în pântece înaintea Maicii Domnului, aşa şi acesta a săltat înaintea Domnului în Sfânta Biserică.

Deci, s-a cuprins de frică şi de spaimă mama lui de minunea aceea, şi toţi cei ce auziseră se mirau foarte.

Iar după acestea, s-au împlinit zilele naşterii şi a născut fiu, şi i-a pus numele Vartolomeu. Şi, de când s-a născut, nu sugea miercurea şi vinerea niciodată şi nici altceva nu gusta. Iar aceasta era începătură a înfrânării şi a postirii lui celei mari, pe care mai pe urmă a arătat-o în vârstă cea desăvârşită.

Când a fost de şapte ani, l-a dat la învăţătura cărţii, dar nu învăţa lesne, căci era zăbavnic la minte. Şi cu multă silinţă îl învăţa pe el dascălul, însă cu greu sporea ceva. Aceasta era însă după rânduiala lui Dumnezeu, ca de la Duhul Sfânt, iar nu de la oameni să se dea copilului înţelegerea cărţii.

***

Drept aceea, într-o zi umblând singur prin oarecare dumbravă - căci iubea din tinereţe liniştea şi de multe ori se preumbla singur prin locuri liniştite - a găsit pe un călugăr sau mai curând înger în chip călugăresc, trimis de Dumnezeu, stând în dumbravă şi făcând rugăciuni. Iar el, apropiindu-se, a stat aproape de el, şi aştepta sfârşitul rugăciunii, apoi i-a făcut lui închinăciune. Iar călugărul l-a întrebat: "Ce-ţi trebuie fiule?"

A răspuns copilul, zicând: ***"M-au dat, părinte, să învăţ carte şi nu pot să înţeleg nimic din cele ce-mi spune dascălul meu, de care lucru tare mă necăjesc şi nu ştiu ce să fac. Mă rog sfinţiei tale, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, ca să mă înţelepţească cu sfintele tale rugăciuni".***

Iar călugărul făcând rugăciune l-a binecuvântat pe el, zicându-i: "Iată, de acum fiule îţi dăruieşte ţie Dumnezeu să înţelegi cele ce-ţi trebuie, încât să poţi şi pe alţii să-i ajuţi!".

Din vremea aceea fericitul copil, precum pământul adapă din destul de ploaie şi se face roditor, aşa şi el luând binecuvântare de la sfântul acela călugăr - mai bine zis de la înger - s-a făcut lesnicios spre învăţătura a toată înţelepciunea cărţii fără de osteneală. Pentru că Dumnezeu "i-a deschis lui mintea să înţeleagă Scripturile".

***

Şi creştea copilul împreună cu anii, cu înţelegerea, şi cu faptele bune, căci iubea postul şi înfrânarea, fugea de jucăriile cele obişnuite copilăreşti; iar la citirea Dumnezeieştilor cărţi şezând, învăţa acea înţelepciune, a căreia începătură este

frica Domnului. Şi aşa, din treaptă în treaptă mergând, creştea spre bărbăţia cea desăvârşită.

După aceasta, părinţii lui s-au mutat din cetatea Rostovului, la locul ce se chema Radone, nu pentru că era acel loc mai mare sau mai vestit, ci pentru că Dumnezeu aşa a binevoit, ca la acel loc să proslăvească pe placul său, despre care ne este nouă acum cuvântul. Drept aceea mutându-se acolo părinţii fericitului, nu după multă vreme s-au mutat şi din viaţa aceasta, la locurile cele luminoase şi răcoroase, lăsându-şi toată averea moştenitorului lor Vartolomeu.

Iar el, la moartea părinţilor săi, gândea întru sine, zicând: ***"Şi eu sunt muritor, şi cu adevărat voi muri şi eu ca şi părinţii mei".***

***

Deci, binecunoscătorul copil socotind viaţa această scurtă, a împărţit averea ce rămăsese după părinţi, nelăsându-şi lui spre hrana cea de nevoie nimic, căci nădăjduia spre Dumnezeu cel ce dă hrană celor flămânzi. Apoi s-a dus în pustie, şi făcându-şi o chiliuţă, petrecea într-însa nevoindu-se şi rugându-se lui Dumnezeu neîncetat.

Iar după o vreme a venit la dânsul un sfinţit călugăr, anume Mitrofan, de către care fericitul Vartolomeu s-a tuns în călugăreasca rânduială, având de la naşterea sa douăzeci şi trei de ani, şi l-a chemat din călugărie cu numele de Serghie.

Deci, a petrecut acel sfânt călugăr cu Serghie puţine zile, şi după aceasta i-a zis lui: "Eu, fiule, mă duc în calea mea, iar pe tine te dau în mâinile lui Dumnezeu". Şi a proorocit zicând: "Va face Dumnezeu la locul acesta o mănăstire mare şi prea mărită". Şi făcând rugăciune s-a dus.

Iar Sfântul Serghie a rămas la locul acela şi se ostenea, zdrobindu-şi trupul său cu privegherea, cu postul şi cu multe feluri de osteneli. În vreme de iarnă, crăpând pământul de ger, el răbda într-o haină, ca unul fără de trup arătându-se. Iar diavolii, nesuferind unele ca acele nevoinţe ale lui, se sârguiau să-l alunge de la locul acela, închipuindu-se uneori în fiare, alteori în şerpi, înfricoşând pe sfântul şi repezindu-se la dânsul cu sălbăticie. Iar el, cu rugăciunea, precum cu o armă, îi alunga pe ei, şi înfierbântările lor le rupea ca păianjenul, prin vitejia sufletului.

Odată, a năpădit într-o noapte, aievea, o tabără drăcească asupra lui, ca o oaste oarecare şi cu mânie mare strigă: "ieşi din locul acesta, ieşi, să mori ca un rău!" Şi

acestea zicându-le, o văpaie mare ieşea din gurile lor. Iar el, cu rugăciunea înarmându-se, îndată a alungat tabăra drăcească şi fără de temere a rămas, cântând şi lăudând pe Dumnezeu.

Acestea aşa făcându-se, slava despre dânsul a început a străbate pretutindeni şi se adunau la dânsul mulţi din cetăţile şi ţinuturile cele dimprejur pentru folosul sufletesc. Alţii voiau să locuiască cu dânsul şi să se povăţuiască de către dânsul la calea mântuirii. Iar el cu dragoste primea pe cei ce veneau la dânsul.

Şi a zidit mai întâi o biserică mică, care, prin porunca lui Teognost, care atunci era arhiereu, s-a sfinţit în numele prea Sfintei Treimi, apoi şi mănăstire cinstită a ridicat, care este şi astăzi cu darul lui Hristos.

Deci, rugat fiind de fraţi, a luat preoţia prin hirotonisirea episcopului Atanasie şi păştea binecuvântătoarea turmă cea încredinţată lui, povăţuind-o la păşunea cea duhovnicească, iar pe lupii cei rău gânditori îi alunga cu rugăciunea.

Dar după puţină vreme, iar se sculară diavolii, nesuferind a fi alungaţi de sfântul. Şi închipuindu-se în şerpi, au intrat în chilia lui încât chilia era plină de şerpi. Iar sfântul, degrabă s-a întors la rugăciune, şi îndată diavolii cu nălucirile lor ca fumul s-au stins. Din acea vreme i s-a dat de la Dumnezeu putere asupra duhurilor celor necurate, încât nici îndrăzneau a se mai apropia de dânsul.

***

Ducându-se vestea de dânsul pretutindenea, şi mulţi din părţile dimprejur adunându-se, a venit un arhimandrit de la Smolensc, anume Simon, multă avere aducând şi dând-o în mâinile sfântului, ca să zidească o mai mare biserică, iar pe sine s-a dat în supunere sfântului.

Şi ajutând Dumnezeu, Cuviosul Serghie degrab a ridicat, cu acea avere, o biserică mai mare şi mănăstirea a lărgit-o şi vieţuia îngereşte, ca în Cer, cu ceata fraţilor săi, ziua şi noaptea slavoslovind pe Dumnezeu.

Deci, s-a întâmplat oarecând în mănăstirea lui a fi lipsă de hrană, şi erau fraţii în mâhnire mare, petrecând fără de hrană, flămânzi, trei zile. Iar rânduiala Cuviosului era ca să nu iasă călugării din mănăstire să ceară la mireni pâine, ci să-şi pună nădejdea spre Dumnezeu Cel ce hrăneşte toată suflarea, şi de la Acela cu credinţă să şi ceară cele trebuincioase.

În timpul acela nu era viaţă de obşte în mănăstirea cuviosului. Deci, fraţii fiind strâmtoraţi de foamete, au început a cârti împotriva sfântului, zicând: "Până când ne opreşti pe noi a merge la lume şi a cere cele de trebuinţă? Vom mai răbda încă această noapte, iar dimineaţa vom ieşi din locul acesta, ca să nu murim de foame".

Iar sfântul îi mângâia pe ei, spunându-le din vieţile Sfinţilor părinţi, cum au răbdat multe necazuri, foame şi sete şi lipsă de îmbrăcăminte pentru Domnul şi le grăia lor cuvintele lui Hristos. ***"Căutaţi la păsările cerului, că nici nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitniţe, şi Tatăl Ceresc le hrăneşte pe ele (Matei 6,26). Şi dacă hrăneşte păsările, oare pe noi nu poate să ne hrănească? Iată acum este vremea răbdării, iar noi ne-am arătat nerăbdători, nevrând a suferi puţină vreme ispita ce ni s-a întâmplat, pe care de am fi primit-o cu mulţumire, în mare folos ni s-ar fi socotit nouă, căci fără de lămurire aurul nu se săvârşeşte!"*** Şi a proorocit, zicând: ***"Acum puţină vreme ni s-a întâmplat lipsă, iar dimineaţa va fi în-destulare de toate bunătăţile".***

Şi s-a împlinit proorocirea sfântului, căci a doua zi s-a adus în mănăstire mulţime de pâini proaspete şi peste mult şi alte feluri de bucate de curând gătite de la un om neştiut, care le zicea: "Un iubitor de Hristos a trimis acestea lui Avva Serghie şi fraţilor celor ce locuiesc cu dânsul".

Deci, rugau fraţii pe aceia ce le aduseseră, ca să mănânce cu dânşii bucate, iar ei n-au vrut, spunând că le-a poruncit ca degrabă să se întoarcă şi, grăbindu-se, au ieşit din mănăstire. Apoi fraţii, văzând mulţimea de bucate, au înţeles că o cercetare dumnezeiască este, şi făcură ospăţ, mulţumind lui Dumnezeu.

Deci, au fost acele bucate pentru multe zile fraţilor, şi le-a zis cuviosul: ***"Vedeţi fraţilor şi vă minunaţi ce fel de răsplătire dă Dumnezeu răbdării, pentru că nu va uita pe săracii Săi până în sfârşit. Niciodată nu va trece cu vederea locul acesta sfânt şi pe robii Săi cei ce locuiesc într-Însul şi îi slujesc Lui ziua şi noaptea".***

***

Încă se cade a pomeni şi aceasta: cuviosul părinte Serghie, la începutul venirii sale în pustie, s-a sălăşluit la un loc fără de apă. Aceasta spre adăugarea ostenelii, ca de departe aducând apă, să-şi ostenească trupul sau mai mult. Iar când cu voia lui Dumnezeu s-au înmulţit fraţii şi mănăstirea s-a aşezat, era nevoie mare pentru apă, căci se aducea de departe cu multă osteneală.

Şi pentru acea pricină cârteau unii împotriva sfântului, zicând: "Pentru ce cu rea chibzuire ai întemeiat mănăstirea pe acest loc şi s-au făcut atâtea zidiri, nefiind apă aproape?"

Iar Sfântul le răspundea: ***"Eu, fraţilor, singur am vrut să mă liniştesc în locul acesta, iar de vreme ce bine a vrut Dumnezeu ca atâtea clădiri să se ridice, apoi puternic este ca să dea şi apa nelipsită, numai să nu slăbiţi de la datorie, ci rugaţi-vă cu credinţă. Pentru că dacă poporului celui neplecat i-a izvorât apă din piatră în pustie, cu atât mai mult nu vă va trece cu vederea pe voi, cei ce slujiţi Lui!"***

Iar odată luând în taină pe un frate cu sine, s-a pogorât în valea cea de sub mănăstire şi nu era în valea aceea apa curgătoare altă dată, precum spun oamenii cei vechi. Deci sfântul, aflând într-o groapă puţină apă strânsă din ploaie, şi-a plecat genunchile şi s-a rugat lui Dumnezeu cu dinadinsul. Şi îndată un izvor mare s-a arătat, care şi până astăzi este văzut de toţi; şi scot dintr-însul la toată trebuinţa mănăstirească, şi multe tămăduiri se fac cu apa aceea la cei ce o iau cu credinţă.

Şi făcea cuviosul Serghie şi alte feluri de minuni. Pentru că atâta putere făcătoare de minuni luase de la Dumnezeu, încât a înviat şi un mort.

***

Un om credincios din hotarele locaşului lui, având un fiu, singurul născut, cuprins de boală, l-a dus la cuviosul spre a-l tămădui. Dar copilul, slăbind de boală, a murit. Şi se tânguia după el tatăl lui nemângâiat.

Deci, văzând cuviosul Serghie tânguirea omului aceluia, i se făcu milă de el şi, făcând rugăciune, a înviat copilul şi l-a dat viu tatălui lui. Şi s-a întors omul bucuros cu fiul viu şi sănătos la casa sa.

***

Încă veneau la dânsul şi cei cuprinşi de duhuri necurate şi, ajungând ei la sfântul, fugeau dintr-înşii necuratele duhuri. Şi cei leproşi se curăţeau şi orbii vedeau, şi în scurt a zice, toţi cei cuprinşi de felurite neputinţe şi care mergeau la sfântul cu credinţă, primeau nu numai sănătate trupului, ci şi folos sufletului, şi se întorceau cu îndoită tămăduire la casele lor. Pentru aceea era cinstit şi slăvit de toţi cuviosul Serghie, şi mulţi, dorind a vedea cinstita lui faţă, şi a se îndulci de vorba lui cea dulce, din nenumărate cetăţi şi ţinuturi se adunau la dânsul, şi mulţime de călugări lăsându-şi mănăstirile lor veneau la dânsul, dorind să vieţuiască cu el şi să fie povăţuiţi de dânsul.

Domnii şi boierii şi oamenii cei de rând alergau cu sârguinţă la acest fericit părinte, căci toţi îl aveau în mare cinste, ca pe unul din părinţii cei de demult, sau ca pe unul din prooroci.

***

Un ţăran oarecare, lucrător de pământ, din locuri prea depărtate, auzind de Sfântul Serghie, a vrut să-l vadă şi mergând în mănăstirea cuviosului, întreba de dânsul unde se afla.

Se întâmplase ca atunci cuviosul era în grădină şi săpa pământul. I s-a spus de aceasta omului aceluia, iar el, mergând în grădină, a văzut pe sfântul în haină proastă, ruptă şi mult cârpită, săpând pământul, şi i se părea că au glumit cei ce i-au spus lui, pentru că nădăjduia să vadă pe sfântul în mare slavă.

Şi întorcându-se în mănăstire iar întreba, zicând: "Unde este Sfântul Serghie? Arătaţi-mi, căci am venit de departe ca să-l văd pe el".

Iar ei i-au zis: "Cu adevărat, acela este, pe care l-ai văzut".

După aceea, ieşind sfântul din grădină, l-a văzut ţăranul şi îngreţoşându-se de el, şi-a întors faţa de la dânsul şi nu vrea nici să caute la fericitul. Şi se defăima în sinea lui, zicând: "O, câtă osteneală am suferit în deşert! Eu am venit să văd un prooroc mare, de care auzeam, şi nădăjduiam să-l văd în mare cinste şi iată acum văd un sărac şi necinstit stareţ".

Deci, sfântul înţelegându-i gândurile lui, era foarte mulţumit, căci, precum mândrul de laudă şi de cinste se bucură, aşa se bucură cel smerit, cu gândul, de necinstire şi de defăimare. Şi luând pe ţăranul acela la sine, i-a pus masa şi l-a ospătat cu dragoste.

După aceasta i-a zis: ***"Să nu te mâhneşti, omule, că pe acela pe care doreşti să-l vezi, degrab îl vei vedea".***

Iar, când sfântul grăia acestea, iată un vestitor a venit, spunându-i de venirea unui domn mare în mănăstire. Şi, sculându-se sfântul, a ieşit în întâmpinarea acelui domn, care venea cu mulţime de slugi.

Şi văzând acel domn pe sfântul sârguindu-se, a alergat la dânsul şi apucând înainte cu închinăciune până la pământ, a luat binecuvântare de la cuviosul, iar el, binecuvântându-l, l-a dus în mănăstire cu cinstea ce i se cădea. Şi mergând

amândoi împreună, stareţul şi domnul vorbeau, iar ceilalţi toţi mergeau înainte. Iar ţăranul acela a fost împins undeva departe de slugile ce mergeau înainte, şi pe stareţul de care se îngreţoşa uitându-se la dânsul de departe, dorea să-l vadă, dar nu putea.

Deci, a întrebat în taină pe unul din cei ce mergeau înainte zicându-i: "Cine este, stăpâne, stareţul cel ce şade cu voievodul?" Şi i-a spus lui acela că este sfântul Serghie.

Apoi, a început ţăranul a se necăji şi a se ocări pe sine, zicând: "O Doamne, cât m-ai orbit şi n-am crezut celor ce-mi arătau pe sfântul părinte, şi nu i-am dat lui vrednica cinste? Cu dreptate este numele nostru ţăran şi prost. Cum mă voi arăta feţii sfântului, cuprins fiind de ruşine?".

După ce a plecat voievodul din mănăstire, ţăranul a alergat la cuviosul, şi ruşinându-se a privi la faţa lui, i-a căzut la picioare, cerându-i iertare, căci din neştiinţă a greşit.

Sfântul l-a mângâiat cu dragoste, zicându-i: ***"Să nu te mâhneşti, fiule! Pentru că tu singur ai socotit adevărul despre mine, zicându-mi că sunt nimic, iar toţi ceilalţi s-au amăgit, părându-le că sunt mare".***

De aici, s-a arătat aievea în câtă smerenie era cuviosul părinte Serghie, căci pe lucrătorul de pământ ce se îngretoşa de el, l-a iubit mai mult decât cinstea ce i se făcea de voievod.

***

Oarecând fericitul, după obiceiul său, într-o seară târziu, stând la citirea rugăciunilor şi rugându-se pentru ucenicii săi, cu dinadinsul, lui Dumnezeu, a auzit un glas zicându-i: ***"Serghie!".*** Iar el, mirându-se de neobişnuită chemare noaptea târziu, a făcut rugăciune şi a deschis fereastra chiliei, vrând să vadă cine l-a chemat.

Şi, iată, a văzut o lumină mare din cer strălucind, încât s-a luminat noaptea aceea mai mult decât o zi luminoasă, apoi a venit la dânsul a doua oară glasul, zicând: ***"Serghie, te rogi pentru fiii tăi şi rugăciunea ta este primită. Caută şi vezi numărul călugărilor celor adunaţi în numele Sfintei Treimi la păstoria ta".***

Ci, căutând sfântul, a văzut mulţime multă de păsări prea frumoase, nu numai în mănăstire, ci şi împrejurul mănăstirii, şezând şi cântând cântări îngereşti cu nespusă dulceaţă.

Şi iar se auzea glasul, zicându-i: ***"În ce chip ai văzut păsările acestea, aşa se va înmulţi turma ucenicilor tăi, şi după tine nu se va împuţina, şi aşa cu minune şi în multe feluri vor fi împodobiţi cu bunătăţile lor, cei ce vor urma paşilor tăi".*** Iar sfântul, văzând, se miră de acea minunată vedenie.

Şi vrând să aibă părtaş şi martor la vedenia aceea, a chemat pe Simeon cel mai sus pomenit, căci era aproape, iar Simeon, mirându-se de neobişnuită chemare a stareţului, a alergat degrab la dânsul şi nu s-a învrednicit să vadă toată vedenia, ci numai o parte a văzut din lumina aceea cerească.

Dar sfântul i-a spus lui toate cele ce a văzut şi s-au bucurat amândoi împreună, proslăvind pe Dumnezeu.

***

După aceasta, într-una din zile, au venit grecii de la Constantinopol, trimişi la sfântul de prea sfinţitul patriarh Filotei, şi i-au adus lui de la Patriarh binecuvântare

şi daruri: o cruce, un paraiman, o schimă şi scrisoare care avea în sine scris aşa: "Cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Constantinopolului şi a toată lumea patriarh, domnul Filotei, celui întru Sfântul Duh fiu şi împreună slujitor al smereniei noastre, Serghie, dar şi pace, şi a noastră binecuvântare să fie cu voi! Am auzit de viaţa voastră cea după Dumnezeu foarte îmbunătăţită, şi am lăudat şi am prea mărit pe Dumnezeu. Însă o rânduială încă va mai trebuie, aceea că n-aţi câştigat viaţa cea de obşte. Căci ştii, cuvioase, că şi singur dumnezeiescul părinte, proorocul şi împăratul David, cel ce pe toate le-a cercetat cu înţelegere, nimic alt n-a putut să laude, fără numai "a locui fraţii împreună". Iar după acela şi noi sfat bun vă dăm, ca să alcătuiţi viaţa de obşte, şi mila lui Dumnezeu şi binecuvântarea noastră să fie cu voi".

Această scrisoare a Patriarhului luând-o cuviosul, a mers la Prea sfinţitul Alexie, fericitul mitropolit a toată Rusia, şi, arătându-i scrisoarea, îl întreba zicându-i: ***"Tu, Prea sfinţite stăpâne, cum porunceşti?"***

Iar mitropolitul a răspuns stareţului, zicând: "De vreme ce de atâtea bunătăţi te-ai învrednicit cuvioase, prea mărind Dumnezeu pe cei ce-L slăvesc pe El, cât şi în ţările cele depărtate a ajuns auzul numelui şi al vieţii tale, încât a toată lumea marele Patriarh te sfătuieşte spre folos, apoi şi noi la aceeaşi te sfătuim şi lăudăm o aşa rânduială".

Deci din vremea aceea cuviosul Serghie a aşezat viaţa de obşte în locaşul său, poruncind ca să se păzească statornic rânduielile vieţii de obşte: nimic să nu câştige cineva pentru sine, nici să se numească ceva al său, ci toate de obşte să le aibă, după poruncile Sfinţilor părinţi.

***

Iar după aşezarea vieţii de obşte a vrut să fugă de mărirea omenească şi să slujească lui Dumnezeu în loc neştiut, sălăşluindu-se în linişte, în singurătate. Deci, găsind o vreme cu înlesnire, a ieşit în taina din mănăstirea sa neştiind nimeni, şi a plecat în pustie. Mergând ca la patruzeci de stadii, a aflat un loc bine plăcut lui, aproape de râul ce se numeşte Cîrjaci, şi acolo sălăşluindu-se, vieţuia.

Apoi, fraţii, văzându-se părăsiţi de părintele lor, erau în mare necaz şi tulburare, ca oile fără de păstor, şi cu de-adinsul îl căutau pretutindenea. După câtăva vreme, s-a aflat de fraţi locul şi, mergând, rugau pe sfântul cu lacrimi să se întoarcă în mănăstire. Dar el nu vrea, iubind mai mult liniştea şi singurătatea.

Din această pricină, mulţi din ucenicii lui lăsând lavra, s-au aşezat cu dânsul în pustia aceea şi după o vreme oarecare au ridicat mănăstire şi biserica în numele

PreaSfintei Născătoarei de Dumnezeu. Iar fraţii din lavra cea mare neputând a vieţui fără de părintele lor, şi neizbutind a-l îndupleca ca să se întoarcă la dânşii, au mers la prea sfinţitul mitropolit Alexie, rugându-l să trimită el la cuviosul, poruncindu-i să se întoarcă la locul lui cel dintâi.

Fericitul Alexie a trimis pe doi arhimandriţi, rugându-l ca să asculte şi să mângâie pe fraţii săi prin întoarcerea sa la dânşii, ca nu cumva supărându-se, fără de dânsul să se risipească şi la locul sfânt să se pustiască.

Apoi, cuviosul Serghie, trebuind a asculta pe arhiereu, s-a întors în lavra la petrecerea sa cea dintâi, unde s-au mângâiat fraţii foarte mult de venirea lui.

***

Episcopul Permului, Sfântul Ştefan, având mare dragoste către cuviosul, mergea oarecând de la episcopia sa pe cale la cetatea Moscova, care este de la mănăstirea lui Serghie ca la cinci stadii. Iar curând, grăbindu-se spre cetate, s-a gândit să nu meargă atunci la mănăstirea sfântului, ci să vadă pe cuviosul când se va întoarce către casă. Şi când era el în dreptul mănăstirii s-a sculat din căruţa sa, şi citind "Cuvine-se să te fericim" şi făcând obişnuita rugăciune, s-a închinat fiind cu faţa spre mănăstirea cuviosului Serghie, zicând aşa: "Pace ţie duhovnicescule frate!"

Şi s-a întâmplat ca atunci fericitul Serghie mânca la masă. Şi înţelegând cu duhul închinăciunea episcopului, s-a sculat numaidecât de la masă şi stând puţin, şi rugăciune făcând, s-a închinat asemenea episcopului celui ce se afla departe de la mănăstire, zicându-i: ***"Bucură-te şi tu păstorule al turmei lui Hristos şi pacea lui Dumnezeu să petreacă cu tine".***

Iar fraţii s-au mirat de acel lucru neobişnuit, şi au înţeles unii că o vedenie vedea cuviosul.

Apoi, după sfârşitul mesei l-au întrebat de ceea ce făcuse, iar el le-a spus lor zicând: ***"În acel ceas episcopul Ştefan, mergând pe cale spre Moscova, a stat în dreptul mănăstirii noastre, şi s-a închinat Sfintei Treimi, şi pe noi păcătoşii ne-a binecuvântat".***

Iar mai pe urmă, unii din ucenicii lui cu încredinţare s-au înştiinţat că adevărat aşa a fost lucrul şi se minunau de darul cel înainte văzător, ce se dăduse de la Dumnezeu părintelui lor.

Şi înflorea locaşul cuviosului cu bărbaţi îmbunătăţiţi, şi mulţi dintr-înşii, pentru bunătăţile lor cele mari, erau luaţi în alte mănăstiri ca egumeni, iar alţii erau ridicaţi la scaune arhiereşti. Şi toţi aceia au sporit întru bunătăţi şi în urmarea celui desăvârşit învăţător, şi iscusitului lucrător al poruncilor Domnului, cuviosul Serghie, care era pildă vie turmei sale, asemenea cu îngerii petrecând viaţa.

Pentru care vieţuind încă în trup, se învrednicea cu cei fără de trupuri, căci slujind el dumnezeiasca Liturghie, îngerul Domnului slujea cu el, precum mărturiseau ucenicii lui, Isachie tăcutul şi Macarie, bărbaţi vrednici de credinţă şi desăvârşiţi în fapte bune, care într-adevăr au văzut pe Îngerul lui Dumnezeu slujind cu cuviosul Serghie în altar şi s-au spăimântat văzând podoaba lui negrăită.

După acestea, fericitul Alexie mitropolitul, slăbind de bătrâneţe şi văzând că se apropie de sfârşit, a chemat la sine pe cuviosul Serghie şi luând crucea sa cea arhierească, pe care o purta la piept, împodobită cu aur şi cu pietre scumpe, o dădu cuviosului.

Iar el, închinându-se cu smerenie, i-a zis: ***"Iartă-mă, stăpâne, căci din tinereţe n-am fost purtător de aur, iar la bătrâneţe mai mult decât atunci vreau ca să petrec în sărăcie".***

Iar arhiereul i-a zis: "Ştiu iubite, că acestea le-ai isprăvit, dar să faci ascultare, şi să primeşti de la noi binecuvântarea ce ţi se dă".

Şi aşa a pus cu mâinile sale crucea pe pieptul sfântului, ca o logodire, apoi a început a grăi: "Să ştii fericite, pentru ce te-am chemat şi ce voi să rânduiesc pentru tine. Iată eu, Dumnezeu încredinţându-mi, am ţinut Mitropolia Rusiei, pe cât El a voit. Iar acum mă văd apropiat de sfârşit, numai nu ştiu ziua sfârşitului meu, şi doresc ca în viaţa mea să găsesc un bărbat ce ar putea după mine să pască turma lui Hristos. Şi nu aflu altul aşa după cum doresc eu, decât numai pe tine. Încă ştiu cu încredinţare că şi marii stăpânitori, domni, şi toţi oamenii laici şi duhovniceşti, până la cel de pe urmă, te vor iubi pe tine, şi nu pe altul, ci numai pe tine te vor cere la scaunul acela, ca cel ce eşti vrednic. Deci, acum prea cuvioase, primeşte rânduiala episcopiei. Iar după ieşirea mea din trup vei lua scaunul meu".

Auzind aceste cuvinte, cuviosul s-a mâhnit foarte, căci se socotea pe sine a fi nevrednic de o rânduială ca aceea. Şi a răspuns către arhiereul: ***"Iartă-mă stăpâne sfinte, dar pui pe mine sarcină mai presus de puterea mea, şi aceasta nu se poate***

întâmpla niciodată. Cine sunt eu păcătosul şi mai smeritul decât toţi oamenii ca să îndrăznesc a mă atinge de o rânduială ca aceasta?"

Apoi, fericitul Alexie a zis multe cuvinte către sfântul din dumnezeieştile Scripturi, ca să-l înduplece pe el la voia sa. Dar iubitorul de smerenie nu s-a plecat nicidecum. La urmă i-a răspuns: ***"Stăpâne sfinte, de nu vei vrea să alungi pe smerenia mea din hotarele acestea şi de la auzul tău, apoi să nu mai adaugi a grăi despre aceasta către mine, nici pe altcineva să-l laşi să mă supere cu acest fel de cuvinte, de vreme ce nimeni nu va putea să afle întru mine vrere la aceasta".***

Iar arhiereul văzând pe sfântul neplecat, a încetat a-i grăi lui despre urmarea la scaunul episcopal, temându-se ca nu cumva, supărându-se cuviosul, să se ducă în cele mai depărtate părţi şi pustietăţi şi să lipsească Moscova de un luminător ca acesta. Şi mângâindu-l cu cuvinte duhovniceşti, i-a dat voie să plece cu pace la mănăstire.

Iar nu după multă vreme, cel între sfinţi, Alexie mitropolitul, s-a dus din viaţă, şi fericitul Serghie era silit prin rugăminte de domnii cei mari stăpânitori şi de mulţimea pravoslavnicilor să primească scaunul Mitropoliei Rusiei, iar sfântul ca un diamant tare a rămas neînduplecat.

***

Atunci a fost suit pe scaun un arhimandrit, anume Mihail, care a îndrăznit mai înainte de sfinţenie a se îmbrăca în veşminte arhiereşti, şi a-şi pune camilafca albă.

Încă începuse şi asupra Sfântului Serghie şi a locaşului lui a se înarma. I se părea că Serghie îi taie îndrăzneala lui, căutându-şi pentru sine Mitropolia.

Iar fericitul auzind că Mihail se laudă împotriva lui, a zis către ucenicii săi: ***"Mihail, lăudându-se împotriva locaşului acestuia, împotriva smereniei noastre, nu va câştiga ceea ce doreşte, de vreme ce este biruit de mândrie, nici cetatea împărătească nu va vedea".*** Şi s-a împlinit proorocirea sfântului, căci călătorind Mihail în corabie spre Constantinopol pentru hirotonie, a căzut în boală trupească şi s-a sfârşit. Iar pe scaun a fost ridicat Kiprian.

***

În acei ani, prin voinţa lui Dumnezeu, pentru păcatele noastre a fost năvălirea necuratului Mamae, împăratul tătăresc, asupra pământului Rusiei. De acest lucru marele domn Dimitrie întristându-se, Sfântul Serghie l-a înarmat cu rugăciunea, şi

i-a proorocit biruinţa, zicând: ***"Să ieşi împotriva barbarilor, lepădându-ţi toată îndoiala, şi Dumnezeu ajutându-ţi, vei birui pe vrăjmaşii tăi şi te vei întoarce sănătos la scaunul tău".***

Deci, marele domn, nădăjduind spre ajutorul Dumnezeului şi prin rugăciunile sfântului, a mers făcând război cu tătarii, i-a biruit pe ei, astfel că abia cu puţini tovarăşi a scăpat Mamae.

Iar Cuviosul, înainte fiind văzător, vedea cele de departe ca pe cele de aproape şi stând cu fraţii la rugăciune în mănăstirea sa, când era război între creştini şi între tătari, spunea în acea vreme că marele domn Dimitrie a biruit pe tătari şi care din ostaşii creştini a fost ucis în război, aducând jertfe lui Dumnezeu pentru dânşii, pentru că toate i se descopereau lui de la Dumnezeu.

Iar Cneazul, întorcându-se izbânditor de la război, a mers în mănăstire la Cuviosul, mulţumind mult sfântului că i-a ajutat cu rugăciunile sale către Dumnezeu.

***

Stând oarecând fericitul părinte noaptea la obişnuita sa pravilă înaintea icoanei Preacuratei Maicii lui Dumnezeu şi adeseori privind la icoană, zicea: ***"Preacurată, Maica Hristosului meu, apărătoare şi tare ajutătoare a neamului omenesc, fii mijlocitoare nouă nevrednicilor, pururea rugându-te Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să caute spre locul acesta sfânt, care este întemeiat spre lauda şi cinstea sfântului numelui Lui, în veci. Pe tine Maica dulcelui meu Hristos, ca pe ceea ce ai câştigat multă îndrăzneală către Dânsul, înainte rugătoare te punem noi, robii tăi, căci tu eşti tuturor nădejde de mântuire şi adăpostire".***

Aşa se ruga, şi canonul cel de mulţumire, adică Acatistul Preacuratei cântându-l, a şezut puţin să se odihnească.

Iar ucenicului său, Mihail, i-a zis: ***"Fiule, trezeşte-te şi priveghiază, de vreme ce o cercetare minunată şi înfricoşătoare o să ne fie nouă în ceasul acesta".***

Acestea grăindu-le, îndată se auzi un glas, zicând: ***"Iată, vine Preacurata!"*** Iar sfântul auzindu-l, a ieşit degrab din chilie în tindă, şi iată o lumină mare, mai mult decât soarele strălucind, a luminat pe sfântul, şi îndată a văzut pe Preacurata cu doi apostoli, cu Petru şi cu Ioan, strălucind într-o negrăită lumină.

Când a văzut-o sfântul, a căzut cu faţa la pământ neputând suferi raza aceea strălucitoare.

Iar Preacurata s-a atins de sfântul cu mâinile sale, zicându-i: "Nu te spăimânta, alesul Meu! Iată am venit să te cercetez, căci s-a auzit rugăciunea ta pentru ucenicii tăi, şi pentru locaşul tău să nu te mai mâhneşti, că de acum înainte vei fi îndestulat de toate, nu numai până ce eşti în viaţa aceasta, ci şi după ducerea ta cea către Domnul, nedepărtată voi fi de locaşul tău, cele trebuitoare dându-i nelipsit, păzindu-l şi acoperindu-l". Acestea zicând, s-a făcut nevăzută.

Iar sfântul, ca într-o uimire a minţii, era cuprins de frică şi de cutremur mare, şi venindu-şi în sine după puţin, a aflat pe ucenicul său zăcând de frică, ca mort, şi l-a ridicat. Iar el a început a se arunca la picioarele stareţului, zicând: "Spune-mi părinte, pentru Domnul, ce era această minunată vedenie de vreme ce duhul meu numai puţin de nu s-a despărţit de trupeasca-mi legătură, pentru vedenia cea strălucită?"

Iar sfântul se bucura cu sufletul şi faţa lui strălucea de acea negrăită bucurie, neputând să grăiască altceva nimic, fără numai atât: ***"Aşteaptă, fiule, fiindcă duhul meu în mine tremură de acea minunată vedenie".***

Şi se afla tăcând şi mirându-se. Apoi, după puţin timp, a zis ucenicului său: ***"Fiule, cheamă la mine pe Isaac şi pe Simon".***

Şi venind ei, le-a spus toate pe rând, cum a văzut pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu cu apostolii şi ce i-a zis lui. Deci, acestea auzindu-le ei, se umplură de bucurie şi de veselie şi toţi împreună au cântat Paraclisul Maicii lui Dumnezeu. Iar sfântul a petrecut toată noaptea aceea fără somn, socotind cu mintea, pentru milostiva cercetare a Stăpânei celei Prea curate.

***

Slujind oarecând cuviosul Dumnezeiasca Liturghie, ucenicul lui Simon, de care am pomenit înainte, fiind desăvârşit în viaţă, era atunci eclesiarh. Acela a văzut foc umblând pe jertfelnic, înconjurând Altarul şi pe Serghie când slujea. Şi stătea sfântul în foc de la cap până la picioare. Iar sosind vremea împărtăşirii, s-a luat focul acela Dumnezeiesc şi învăluindu-se ca o pânză curată, a intrat în Sfântul pahar, şi cu acela s-a împărtăşit vrednicul slujitor, Sfântul Serghie.

***

Vieţuind Cuviosul ani îndestulaţi în mare înfrânare şi osteneli, şi făcând multe minuni, a ajuns la bătrâneţe adânci. Acum îi erau anii lui de la naştere şaptezeci şi opt. Apoi, cu şapte luni mai înainte, şi-a văzut mutarea sa către Dumnezeu şi a chemat fraţii, încredinţând egumenia ucenicului său cu numele Nicon, care deşi era tânăr de ani, mintea lui înflorea cu căruntеţele şi în toată viaţa urmă învăţătorului şi povăţuitorului său Serghie.

Punându-l pe Nicon egumen, Serghie a început singur a se linişti, iar în luna lui septembrie, căzând în boală trupească, şi cunoscându-şi cea de pe urmă ducere a sa către Dumnezeu, a chemat şi a învăţat pe fraţi destul, dându-le binecuvântare şi iertare; iar în ceasul din urmă, s-a împărtăşit singur cu Preacuratele Taine, dându-şi astfel sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Faţa lui era luminoasă, nu ca a mortului, ci ca a unui om care doarme, ceea ce era un semn încredinţat de luminarea lui cea sufletească şi de răsplată dumnezeiască. Iar cinstitul lui trup a fost pus în locaşul în care s-a nevoit.

După trei ani de zile, însă, s-au aflat moaştele lui cele sfinte întregi şi nestricate nici de hainele lui nu se atinsese stricăciunea, ci ieşea mireasmă bună negrăită şi multă tămăduire se da bolnavilor.

Chiar şi până acum de la cinstita lui raclă, curg, ca dintr-un izvor, tămăduirile tuturor celor ce aleargă cu credinţă. Căci, precum în viaţa sa, aşa şi după mutare, face nenumărate minuni mari acel mare făcător de minuni, pentru mărirea lui Hristos Dumnezeului nostru, Căruia se cuvine cinstea şi mulţumita în veci. Amin.

***

Despre viaţa cuviosului părintele nostru Serghie şi despre multe minuni ale lui, se află tipărită carte în împărătească cetate, Moscova, în care între alte minuni ale sfântului se află şi aceasta: "După sinodul cel din Florenţa, unde mulţime de dreptcredincioşi, arhierei şi preoţi care n-au vrut să se unească cu rătăcirea latinească, s-au fost pierdut cu felurite chinuri de către latini.

Un Presbiter din părţile Rusiei celei mari, care mersese la soborul acela, cu Isidor mitropolitul Kievului, cel ce a căzut mai pe urmă din dreapta credinţă şi era numele presbiterului Simeon - a răbdat multe necazuri şi munci în temniţă şi în obezi, pentru buna credinţă, de la mitropolitul Isidor lepădatul. Apoi, scăpând din lanţuri, s-a sfătuit cu Toma solul Tferschei şi au fugit din cetatea latinească în ţara lor.

Fiind în mâhnire mare şi în nepricepere pe cale pentru nelesnicioasa trecere şi culcându-se puţin să se odihnească, a adormit şi a văzut un stareţ cinstit stând lângă el, apucându-l de mâna dreaptă şi zicându-i: ***"Oare te-ai binecuvântat de Marcu Eugenicul, episcopul Efesului cel ce a urmat paşilor apostoleşti?"***

Iar el a răspuns: "Am văzut Doamne pe minunatul şi tarele bărbat acela şi m-am binecuvântat de dânsul".
Apoi stareţul a zis: ***"Binecuvântat este de Dumnezeu omul acela, că din deşertul sobor latinesc nimenea nu l-a învins pe el, nici cu averile, nici cu îmbunările, nici cu îngrozirile chinurilor. Deci, tu învăţătura şi descoperirea aceea ce ai auzit-o de la fericitul Marcu s-o propovăduieşti oriunde vei merge, la toţi drepţii cei ce ţin aşezămintele Sfinţilor apostoli şi poruncile Sfinţilor părinţi de la cele şapte sinoade, şi cel ce are înţelegere adevărată, să nu se amăgească. Iar pentru lungimea şi greutatea drumului să nu vă întristaţi, căci eu sunt nedepărtat de voi şi vă voi trece fără de grijă.“***

Acestea şi mai multe dacă i-a zis cinstitul acela stareţ, l-a întrebat presbiterul: "Doamne, spune-mi cine eşti tu, că mi se pare că eşti trimis de Dumnezeu să ne scoţi pe noi deznădăjduiţii din pământul acesta străin?"

Răspuns-a cel ce se arătase: ***"Eu sunt Serghie, pe care oarecând m-ai chemat, rugându-te în rugăciunea ta, şi te-ai făgăduit să vii în mănăstirea mea."***

După vedenia aceasta, deşteptându-se preotul, s-a bucurat şi a spus împreună călătorului său (Toma), cele ce a văzut şi a auzit. Şi au mers amândoi, veselindu-se în calea lor, şi au ajuns degrab prin dumnezeiescul acoperământ şi cu rugăciunile apărătorului său cuviosului Serghie, sănătoşi şi fără de bântuială în părţile Rusiei.

Ajutorul şi arătarea sfântului povestind, au propovăduit cele auzite de la dânsul, descriind pe larg toate cele ce s-au făcut la soborul din Florenţa.

Aceasta s-a pomenit aici pentru necuviinţa vremii de acum, întru care sfânta şi dreapta credinţă este hulită şi prigonită prea mult de latini. Ca să vadă fiii Bisericii Răsăritului că stâlpul lor, cuviosul părintele nostru Serghie, şi după prea slăvirea sa, a arătat că este nedrept soborul Florenţei. Credinţa noastră (după Apostolul) constă nu în biruitoarele cuvinte ale înţelepciunii omeneşti şi în arătarea Duhului şi a puterii, şi nu în înţelepciunea şi măiestria omenească, ci în puterea lui Dumnezeu.

*****

În această zi, mai facem şi pomenirea cuvioasei Eufrosina, care era fiica Sfântului mucenic Mihail, voievodul Cernigovului, şi prin arătarea şi făgăduinţa PreaSfintei Născătoarei de Dumnezeu s-a dăruit copila lor şi s-a botezat în Biserica cea mare a Pecerschii. Iar în vârstă venind, şi fiind cu Mâna, voievodul Sujdalului, prin voia părinţilor, s-au rugat cu lacrimi Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu, ca să i se păzească fecioria ei neînstrăinată.

Şi a văzut arătându-se cereasca Împărătească, poruncindu-i ca să asculte pe părinţii săi, şi să meargă la Sujdal, de nimic îndoindu-se. Deci, fiind ea pe cale şi încă neajungând la Sujdal, logodnicul ei a murit. Iar ea, aflând mănăstirea de fecioare, cu hramul "Punerea veşmântului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu", s-a călugărit într-însa şi s-a nevoit bine. Apoi i s-a dat ei de sus darul proorociei, chiar a tămădui boalele, şi făcea multe minuni.

Iar în vremea năvălirii păgânului Batus, hanul tătarilor, locaşul său l-a păzit întreg de robia mahomedanilor cu rugăciunile sale.

Apoi a trecut la Domnul la 25 septembrie, zi în care îşi făcuse mai înainte făgăduinţa sa lui Dumnezeu, îmbrăcându-se în chipul îngeresc.

Viaţa Sfântului Serghie de la Radonej

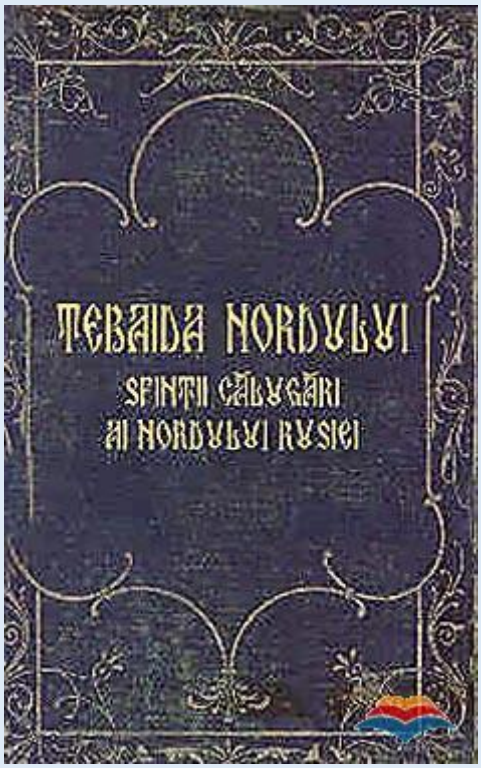

Părintele nostru Serghie s-a născut în 1314 în oraşul Rostov, din părinţi ortodocşi, Chiril şi Maria, care pentru viaţa lor cuvioasă au fost trecuţi şi ei în rândul sfinţilor. Copilul a primit numele de Vartolomeu şi era al doilea din cei trei fii, cel mai mare fiind Ştefan, iar cel mai mic, Petru. Toţi au crescut în curăţenie şi evlavie desăvârşită.

În timp ce Ştefan şi Petru au învăţat foarte repede să scrie şi să citească, micuţul Vartolomeu nu se descurca în nici un chip. Nu reuşea să-şi adune gândurile la învăţat şi să ţină pasul cu fraţii săi. De multe ori, nevăzut de nimeni, se ruga cu multe lacrimi: „O, Doamne, dă-mi şi mie minte să pot învăţa. Învaţă-mă, Doamne, şi luminează-mă!” Şi, cu adevărat, sfântul avea să-şi primească învăţătura nu de la oameni, ci de la Însuşi Dumnezeu.

Într-o zi tatăl său îl trimise să caute nişte cai pierduţi. Pe drum, micul Vartolomeu se întâlni cu un călugăr necunoscut, bătrân la înfăţişare, preot după veşminte şi cu un chip de o blândeţe şi o frumuseţe îngerească. La adăpostul unui stejar, bătrânul se ruga cu lacrimi.

Băiatul i s-a închinat cu smerenie şi a aşteptat să termine rugăciunea. După aceea, călugărul, aruncându-şi privirea către copil şi văzând pesemne cu ochii duhovniceşti că acela va fi un vas ales al Domnului, îl chemă alături de el, binecuvântându-l, şi îi pecetlui fruntea cu o sărutare. Apoi îl întrebă:
- Ce-ţi doreşti tu, fiule?

- Mai presus de orice, îi răspunse băiatul, sufletul meu doreşte să înţeleagă scrisul şi cititul, căci din nefericire nimic nu pricep din cele ce sunt pus să învăţ. Sfinte părinte, oare n-ai putea să te rogi lui Dumnezeu şi pentru mine, ca să-mi dea darul desluşirii slovelor?

Călugărul şi-a ridicat mâinile şi ochii către cer, a oftat, s-a rugat, după care a spus: „Amin”. Apoi din traista pustnicească scoase ceva asemănător cu anafura şi, ţinând-o cu trei degete, i-o dădu băiatului:
- Deschide gura şi mănâncă. Aceasta ţi se dă ţie ca semn al milei lui Dumnezeu şi ca să poţi înţelege Sfintele Scripturi. Măcar că darul pare mic, mare va fi dulceaţa gustării.

Băiatul mâncă, simţind o minunată dulceaţă, după care spuse:
- Oare nu despre asta s-a scris: „Cât de dulci sunt limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea în gura mea” şi „Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale şi le-a iubit foarte.”(Ps. 118, 103; 167)

- Crede-mă, fiule, îi răspunse călugărul, mai târziu şi mai mari decât acestea vei vedea. Căci de acum Domnul îţi va da o învăţătură mult peste cea a fraţilor tăi şi a altor copii de seama ta.

După care îi spuse multe alte cuvinte de folos sufletesc. Băiatul stătea în faţa lui şi asculta, primind în inima lui sămânţa cea bună ca un pământ bun şi roditor, bucurându-se cu mintea şi cu inima pentru minunea de a fi întâlnit un asemenea sfânt Stareţ.

La rugăminţile băiatului, călugărul îl însoţi până la casa părintească, unde Chiril şi Maria îl întâmpinară închinându-i-se. Stareţul îi binecuvântă, iar ei îl poftiră la masă. Acela însă, însoţit de copilul cel sfinţit, se îndreptă către camera de rugăciune şi începu să spună Ceasurile, poruncind băiatului să dea răspunsurile şi să citească psalmii cuveniţi.

- Părinte, dar nu-i ştiu! Strigă copilul.

- Ţi-am spus că Domnul îţi va da ţie darul învăţăturii, răspunse Stareţul. Rosteşte cuvântul şi nu te îndoi.

După ce luă blagoslovenie de la Stareţ, băiatul, ca şi cum ar fi căzut în uimire, începu să cânte fără greş Psalmii lui David.

Apoi se întoarseră cu toţii în casă, unde Stareţul gustă ceva şi, binecuvântându-i pe părinţi, voi să plece. Dar ei îl înduplecară să rămână şi îi povestiră întristaţi şi înfricoşaţi că fiul lor, pe când era în pântecele maicii sale, ţipase de trei ori în biserică, de faţă cu mult popor, la o Sfântă Liturghie.

- O, soţi binecuvântaţi! zise Stareţul. De ce vă temeţi acolo unde nu este teamă?Bucuraţi-vă şi veseliţi că aţi zămislit un asemenea fiu! Iată, veţi avea semn despre adevărul vorbelor mele, căci atunci când voi pleca de aici, fiul vostru va şti să scrie şi să citească în chip desăvârşit şi minunat şi să tâlcuiască Sfintele Cărţi. Băiatul va avea mare trecere înaintea lui Dumnezeu şi a oamenilor prin viaţa lui aleasă.

Le mai spuse şi aceste vorbe tainice:
- Fiul vostru va fi sălaş al Sfintei Treimi şi-i va aduce pe mulţi după sine la înţelegerea poruncilor dumnezeieşti.

Pe când îl petreceau spre ieşire, Stareţul se făcu deodată nevăzut. În urma lui, casnicii se întrebară dacă nu cumva fusese un înger al Domnului, trimis să-i dea băiatului lor darul cunoştinţei.

Nu mult după aceasta, copilul putea într-adevăr să citească şi să înţeleagă orice carte.

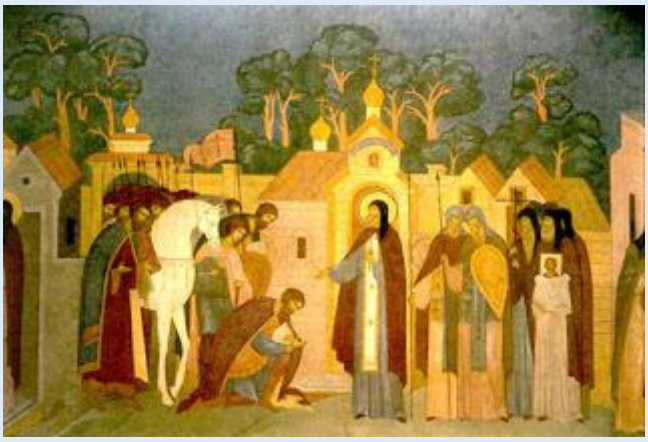

Era supus părinţilor în toate, păstrându-se pe sine în mare curăţenie trupească şi sufletească.

Încă înainte de a fi împlinit 12 ani, el petrecea într-un post atât de aspru, încât mama lui căuta să-l înduplece să mănânce şi el asemenea celor de vârsta sa.

Dar copilul îi grăia cu înţelepciune de bătrân:
- Şi să nu mă mai lupt eu cu toată puterea să mă izbăvesc de patimi şi să mă apropii de Dumnezeu?!

Şi plin de râvnă, continua să postească, ajutat de darul lui Dumnezeu.

Tot cam pe vremea aceea, Chiril îşi luă familia de la Rostov, unde izbucniseră mari frământări, şi se mută la Radonej, chiar lângă biserica cu hramul Naşterea Maicii Domnului. Fiii săi, Petru şi Ştefan, se aşezară la casele lor, în timp ce Vartolomeu, care petrecea în post, rugăciune şi lacrimi, dorea să se călugărească. Părinţii îl sfătuiră să mai aştepte, să aibă grijă şi de ei, căci de acum îmbătrâniseră, erau bolnavi şi neputincioşi.

Vartolomeu îi îngriji cu multă dragoste până ce amândoi intrară într-o mănăstire, unde s-au şi săvârşit din viaţă, nu mult după aceea.

După ce şi-a îngropat părinţii şi s-a rugat pentru ei 40 de zile, la fiecare Sfântă Liturghie, Vartolomeu începu să se pregătească pentru noua viaţă. Partea sa de moştenire o dădu fraţilor săi, neoprind nimic pentru sine.

Foarte curând, muri şi soţia fratelui său Ştefan, care se călugări şi el, la M-rea Acoperământul Maicii Domnului din Hotkov. Vartolomeu îl cercetă la mănăstire, rugându-l să-l însoţească în căutarea unui loc potrivit de sălăsluire în singurătate. Multe păduri au cutreierat împreună, până când, într-o bună zi, au dat de o poieniţă în desimea codrului. Găsind locul pe placul lor, au înălţat rugăciune şi s-au apucat de lucru. La început şi-au zidit o colibă, apoi o chilie şi mai apoi o mică biserică.

Vartolomeu îl întrebă pe fratele său, care acum îi era părinte duhovnicesc, cărui sfânt să-i închine biserica. Ştefan îi reaminti toate semnele pe care i le dăduse Dumnezeu încă din pântecele mamei sale, că el va ajunge vas ales al Sfintei Treimi şi-i va face şi pe alţii să creadă în Sfânta Treime.

Au cerut apoi blagoslovenie de la episcop, iar mitropolitul Theognost al Kievului le-a trimis un preot să sfinţească biserica.

Ştefan însă n-a izbutit să rămână mult timp în pustie; viaţa de acolo începuse să i se pară prea greu de îndurat. În toate părţile nu vedeai decât păduri. Nu erau drumuri şi căi de trecere, nici sate sau case; nu puteai afla hrană şi nimeni nu venea la ei, nici să-i vadă, nici să le aducă ceva. Ştefan nu mai putu să rabde toate acestea, îşi lăsă fratele singur şi plecă la Moscova. Acolo, în M-rea Sfânta Treime, el se nevoia cu toată râvna întru câştigarea faptelor bune duhovniceşti.

În zilele acelea, în aceeaşi mănăstire îl găsim şi pe Alexie, viitor mitropolit sfânt. O frumoasă prietenie duhovnicească îi uni pe cei doi şi nu arareori cântau împreună la strană.

Însuşi marele duce Simeon veni să asculte cuvânt de folos din gura lui Ştefan, căci auzise de viaţa sa bineplăcută înaintea lui Dumnezeu. Apoi porunci să-l hirotonisească preot şi, mai târziu, stareţ al mănăstirii, ajungându-i chiar ucenic.

Între timp, cuviosul tânăr Vartolomeu, rămas credincios chemării sale, continua să traiască singur la pustie. Nu luase încă voturile, neavând deprinderea rânduielilor şi lucrărilor monahiceşti. Va intra în cinul călugăresc mult mai târziu, la 23 de ani.

Până atunci, părintele nostru avea să se roage neobosit şi cu multe lacrimi la Dumnezeu să ajungă vrednic de chipul îngeresc. Într-un sfârşit, rugă un bătrân cu viaţă îmbunătăţită, pe stareţul Mitrofan, să vină şi să-l cerceteze.

- Părinte, fă-ţi milă şi tunde-mă şi pe mine călugăr, îl rugă el cu zdrobire de inimă. Din copilărie îmi doresc lucrul acesta, dar grija pentru părinţi m-a oprit. Acum sunt slobod de toate acestea; sufletul îmi tânjeşte după viaţa pustnicească, iar inima după izvorul cu apă vie.

Stareţul îl călugări în a şaptea zi a lui octombrie, punându-i numele de Serghie, în cinstea Sfinţilor mucenici Serghie şi Vah, a căror prăznuire se săvârşea.

Stareţul sluji Sfânta Liturghie în bisericuţa Sfintei Treimi şi îl împărtăşi pe Serghie cu Preacuratele Taine, peste el pogorându-se darul Duhului Sfânt, care avea să nu-l mai părăsească niciodată.

Dintr-o mărturie neîndoielnică ştim că, atunci când Sfântul Serghie a primit Sfintele Taine, întreaga bisericuţă şi împrejurimile s-au umplut de o dulce mireasmă. Sfântul a rămas în biserică încă o săptămână, primind din mâna stareţului Mitrofan doar câte o bucăţică de anafură în fiecare zi, postind, rugându-se şi având pururi pe buze Psalmii lui David.

Sfântul Serghie îl rugă cu toată smerenia pe stareţul Mitrofan să-l înveţe cum să trăiască în pustie de unul singur şi cum să lupte cu ispitirile vrăjmaşului. Acela, după ce i-a dat multe poveţe, l-a încredinţat Domnului şi l-a lăsat singur în liniştea pustiei sale.

Cu greu îşi poate închipui cineva truda şi luptele duse de tânărul monah, râvna arzătoare şi căldura rugăciunii pe care o înălţa către Dumnezeu, suspinurile şi lacrimile sale, dârzenia pe care a probat-o sufletul său în toate cursele pe care i le-a întins vrăjmaşul. Era împresurat de fiare sălbatice, care îi dădeau târcoale, nu numai noaptea, dar chiar şi în ceasurile zilei. Lupi şi urşi cutreierau locul, iar el, ca o făptură slabă ce era, la început s-a temut, dar apoi s-a rugat la Dumnezeu şi fiarele s-au îndepărtat.

Numai un singur urs continua încă să vină prin apropiere. Văzând aşa, Sfântul Serghie începu să-i lase câte o bucăţică de pâine pe vreun buştean şi astfel învăţă ursul să vină după hrana anume păstrată pentru el. Pe atunci, sfântul nu trăia decât cu pâine şi cu apă, dar şi acelea cu mare scumpătatte. De multe ori se întâmpla să

rămână fără hrană şi atunci flămânzeau, şi el, şi ursul. Nu de puţine ori îşi dădea bucata sa de pâine ursului, nevoind să-l deznădăjduiască. Să nu mire pe nimeni acestea: când Sfântul Duh se coboară asupra cuiva, toate făpturile i se supun aceluia, întocmai ca şi lui Adam, întâiul zidit, înainte de căderea în păcat.

De multe ori, Sfântul se îndeletnicea cu cercetarea Scripturilor, întărindu-se pe calea sfinţeniei, descoperindu-le înţelesul tainic, îşi înălţa inima şi mintea către comorile nestricăcioase. Niciodată, în tot acest timp, nu i-a slăbit dorul de linişte, pentru viaţa netulburată a pustiei şi pentru singurătatea în care se găsea împreună cu Dumnezeu.

După doi ani petrecuţi astfel, Sfântul Serghie a fost cercetat de câţiva călugări cu frica lui Dumnezeu, care şi-au arătat dorinţa de a împărtăşi cu el, prin voia Domnului, asprimea vieţii şi a locului.

Sfântul Serghie, uimindu-se de credinţa şi de râvna lor, le-a spus:
- Fraţilor, dorinţa mea este ca să mă nevoiesc şi să mor în locul acesta în singurătate. Dar, dacă Domnul vrea să înalţe aici o mănăstire cu multă frăţime, atunci să se facă voia Lui! Fiţi, dar, bineveniţi şi aveţi blagoslovenia mea ca fiecare dintre voi să-şi ridice chilie. Şi nu uitaţi, voi, cei care aţi venit să vă nevoiţi în pustie, că începutul a tot lucrul bun este frica de Dumnezeu!

Pentru că era tânăr de ani şi cu o putere cât doi bărbaţi laolaltă, diavolul începu să-l ispitească cu patimile trupeşti. Dar sfântul izbuti să-şi supună trupul cu postul şi, prin mila lui Dumnezeu, se slobozi de acel război al vrăjmaşului.

Sfântul Serghie se întâlnea cu fraţii în fiecare zi în biserică pentru cele şapte Laude: Miezonoptica, Utrenia, Ceasurile şi Vecernia; pentru Sfânta Liturghie venea un preot dintr-un sat apropiat.

La început, din multă smerenie, Sfântul Serghie nu a primit nici preoţia şi nici stăreţia; băgase de seamă că aproape întotdeauna dorinţa de a deveni stareţ este începutul şi rădăcina slavei deşarte.

Pe atunci erau puţini la număr, vreo doisprezece. Printre primii veniţi au fost fratele Vasilie, zis şi „Uscatul”; apoi Iacob, poreclit „Yacuta”, Onisim diaconul, tatăl diaconului Elisei. În poieniţă, ei îşi clădiră chilii şi erau nelipsiţi de la toate ascultările care se cereau în obşte. Micuţa lor mănăstire ajunsese foarte frumoasă, cu pădurea care, în murmur şi foşnet, le umbrea chiliile. În jurul bisericii puteai vedea trunchiuri şi cioate, dar şi straturi de zarzavat, cu multe feluri de legume.

Cuviosul le slujea fraţilor fără lenevire, ca un rob cumpărat: vântura şi măcina grâul, cocea pâinea şi gătea, croia încălţări şi haine pentru frăţime; scotea apă dintr-un izvor din apropiere şi o căra cu două găleţi pe umeri, ducând tuturor. Noaptea şi-o petrecea priveghind în rugăciune şi gusta numai pâine şi apă, dar şi acestea cu măsură. Nu lăsa nici măcar un ceas fără să facă ceva. Aflându-se într-o continuă trudă şi rugăciune, el şi-a strunit tot mai mult trupul, ţinând să ajungă un vrednic locuitor al Ierusalimului celui de sus.

N-a trecut mult şi însuşi stareţul Mitrofan, cel ce-l călugărise, a venit să locuiască în mănăstirea sa. După moartea aceluia, petrecută trei ani mai târziu, toată frăţimea l-a rugat pe Sfântul Serghie să le fie stareţ.

Sfântul s-a împotrivit pe cât a putut. Împreună cu doi bătrâni ai mănăstirii, a mers la episcopul Atanasie al Volynei, rugându-l să le rânduiască stareţ, care să-i povăţuiască pe calea mântuirii.

Înţeleptul Atanasie, care auzise de Sfântul Serghie şi de faptele sale bine plăcute înaintea lui Dumnezeu, i-a grăit:
- Tu vei fi părintele şi stareţul obştii tale!

Cu toată smerenia, şi-a arătat nevrednicia pentru o asemenea cinste, însă vlădica i-a răspuns:
- Iubitule, pe toate ai izbutit să le agoniseşti, dar nu ai ascultare.

- Să se facă atunci voia lui Dumnezeu! Fie numele Domnului lăudat de acum şi până în veac! a răspuns cuviosul Serghie făcând o metanie, şi toată lumea a răspuns: Amin.

Fără întârziere, prea sfinţitul episcop l-a trimis pe Sfântul Serghie în biserică, unde l-a hirotonit mai întâi ipodiacon, apoi diacon. Dimineaţa următoare a fost ridicat la vrednicia de preot şi i s-a cerut să săvârşească Sfânta Liturghie.

După ce stătura de vorbă despre pravilele apostolice, despre învăţăturile Sfinţilor Părinţi şi despre ce este de trebuinţă pentru îndreptarea şi desăvârşirea sufletului, dându-i o sfântă sărutare, vlădica îl slobozi pe Sfântul Serghie, încredinţându-l obştii sale, ca stareţ, părinte şi doctor sufletesc.

La întoarcerea în mănăstire, toată frăţimea i s-a închinat, cu evlavie părintelui nostru Serghie.

El i-a blagoslovit pe toţi şi le-a spus:
- Fraţilor, rugaţi-vă pentru mine. În nepriceperea mea, am primit un talant de la Împăratul, de care va trebui să dau seamă, ca şi de turma în credinţată mie.

Aşa le spuse Serghie, înviind în minte vieţile marilor luminători, părinţi ai pustiei, care, cu trupul fiind pe pământ, au trăit îngereşte: Sfântul Antonie cel mare, Sfântul Eftimie cel mare, Sfântul Sava cel sfinţit, îngerul în trup, Pahomie, Sfântul Teodosie şi mulţi alţii. Cu inima plină de sfânta petrecere a acelora, s-a rugat îndelung Sfintei Treimi să ajungă vrednic de a călca pe urmele lor.

Slujea în fiecare zi dumnezeiasca Liturghie şi în fiecare zi îi mărturisea pe fraţi. Când luase stăreţia, obştea număra 12 fraţi, el fiind al 13-lea. Numărul acesta nu s-a schimbat încă vreo doi-trei ani, deşi unii muriseră sau plecaseră şi alţii le luaseră locul, până ce în mănăstire a venit însuşi Simion, arhimandritul de Smolensk, şi de atunci obştea avea să crească fără oprire.

Chiar şi în vremurile acestea cele mai de pe urmă, Dumnezeu l-a întărit pe Sfântul Serghie tot atât de mult ca pe Sfinţii părinţi din trecut. Stareţul muncea foarte mult; pe lângă aceasta îi mai supraveghea şi pe fraţii aflaţi sub ascultarea lui. Se îngrijea chiar el de coptul prescurilor pentru biserică, ascultare pe care n-o încredinţa nimănui. Fierbea şi pregătea grâul pentru colivă, iar când timpul îi prisosea, făcea şi lumânări.

Cu toate că primise egumenia, cuviosul nu îşi schimbase pravilele călugăreşti, ci se smerea şi se socotea mai prejos decât toţi făcându-se pildă tuturor. După ultima slujbă la biserică, în nopţile lungi de iarnă, după ce-şi termina pravila în chilie, obişnuia să meargă pe la chiliile fraţilor. Dacă vedea că se roagă, că fac metanii, sunt ocupaţi cu rucodelia sau citirea Cărţilor Sfinte, plângând şi căindu-se de păcatele lor, atunci se bucura şi dădea slavă lui Dumnezeu. Dar dacă îi auzea vorbind şi râzând între ei, se supăra, bătea uşor cu degetul în geam sau uşă şi pleca fără să spună vreun cuvânt. Dimineaţa următoare îi mustra cu blândeţe pe cei vinovaţi, spunându-le vreo istorioară cu tâlc, dorind ca şi aceştia să se apropie cu mai multă râvnă de Dumnezeu. Cei care erau smeriţi şi supuşi îşi recunoşteau repede greşeala şi cereau iertare, dar câte unul căruia îi lipsea smerenia rămânea cu inima plină de întunecare diavolească, socotindu-se neprihănit, ca şi cum nu de el se vorbea, până când cuviosul trebuia să-i arate în amănunt unde greşise şi să-i dea canon de îndreptare. Şi astfel, toţi au învăţat să se roage necontenit lui Dumnezeu, să nu mai vorbească între ei după rugăciunile de seară, să muncească din greu şi să aibă de-a pururi pe buze psalmii lui David.

***

Ca la orice început, au avut de întâmpinat multe greutăţi. Pe atunci nu se găsea nici pâine, nici făină, ulei şi sare sau vin pentru Sfânta Liturghie şi nici lumânări de ceară nu aveau. În zori, fraţii cântau Utrenia fără nici o lumină, afară de o torţă de pin. Astfel au trăit mai bine de 15 ani, până au apărut primii mireni în jurul mănăstirii şi au început să lucreze la pădure.

Odată s-a întâmplat să fie o mare lipsă de pâine şi sare şi cuviosul i-a oprit cu desăvârşire pe fraţi să meargă şi să ceară de la săteni, poruncindu-le să stea liniştiţi şi să aştepte mila lui Dumnezeu. El însuşi mânca o dată la două-trei zile.

Într-o seară, după ce încheiase o uşă la unii dintre bătrânii manăstirii, stareţul mânca puţină pâine mucegăită, plata ostenelilor sale. Câţiva călugări şi unul mai mult decât toţi, începură atunci să cârtească împotriva lui, spunând că vor pleca după hrană, fără a se mai întoarce.

Sfântul, văzând aceasta, dar mai cu seamă tulburarea şi slăbiciunea fraţilor, îi adună pe toţi laolaltă şi îi povăţui cu înţelepciunea Sfintei Scripturi:
- Nu veţi căpăta darul lui Dumnezeu dacă nu treceţi prin încercări, căci după necaz vine bucurie. Scris este: „Iar eu am zis întru îndestularea mea: Nu mă voi clătina în veac:. Acum voi n-aveţi pâine, dar mâine vă va prisosi şi vă veţi îndulci cu tot felul de bucate.

Nici nu-şi termină bine vorbele, că se auzi un ciocănit în fereastră: portarul, văzând că în mănăstire tocmai intra o căruţă cu de-ale mâncării, venise să-i dea de veste cuviosului Serghie, ca să-i iasa în întâmpinare. Înainte de a-i lăsa să mănânce, stareţul porunci să se bată toaca, strânse fraţii în biserică şi mulţumi lui Dumnezeu. Au mers apoi la trapeză şi au gustat din pâinea caldă, cu un gust minunat şi o dulceaţă neobişnuită.

După aceea, cuviosul le aduse aminte:
- Unde este fratele care cârtea pentru pâinea mucegăită?! Cred că simţiţi cât este aceasta de proaspătă şi bună. Să ne amintim de cuvintele prooroculuі, care spunea: „cenuşă am mâncat în loc de pâine şi băutura mea cu plângere am amestecat-o” (Ps. 101, 10)

A cercetat mai apoi cine trimisese pâinea. N-a izbutit să afle decât că era un creştin evlavios şi foarte bogat care locuia la mare depărtare de ei. A doua zi au primit încă mai multă mâncare şi băutură, şi tot la fel şi a treia zi. Văzând asta, sfântul a dat slavă lui Dumnezeu, spunând în faţa tuturor:

- Vedeţi, iubiţi fraţi, Dumnezeu are grijă de toate şi nicidecum nu ne părăseşte.

Şi, de atunci încolo, călugării se deprinseră să nu mai cârtească în întristare, în faţa ispitelor şi necazurilor de orice fel, îndurând toate cu mare credinţă în Dumnezeu şi având pururi înaintea lor pilda Sfântului lor părinte Serghie.

Povesteau bătrânii despre cuviosul Serghie că niciodată nu purta haine noi, ci unele rupte, pătate şi cu totul simple. Atât de zdrenţuit era încât mulţi nu-l recunoşteau, asemuindu-l cu vreo slugă oarecare.

Într-o zi sosi la mănăstire un om din împrejurimi, întrebând de Sfântul Serghie. I l-au arătat în grădină săpând, cu rasa pătată şi găurită şi cu sudoarea curgându-i şiroaie pe faţă.
- Am venit să văd un proroc, iar tu arăţi ca un cerşetor nenorocit, îi zise ţăranul, crezând că vor să-l amăgească.

Iar către obşte grăi:
- Vă bateţi joc de mine, credeţi c-am înnebunit. Eu am venit să-l văd pe sfântul bărbat Serghie, de care vorbeşte toată lumea, iar la acesta nu văd nici o urmă de cinste, slavă sau măreţie.

Fraţii nu au vrut să-l trimită de acolo, dar sfântul, văzându-le tulburarea, le-a zis:
- Să nu faceţi aceasta, fraţilor! Căci el n-a venit să vă vadă pe voi, ci la mine a venit.

Apoi se apropie de ţăran şi-l sărută neprefăcut şi fără lenevire, blagoslovindu-l şi lăudându-i dreapta judecată, în vreme ce acela se tot plângea că nu-l întâlnise pe marele Serghie.

- Nu fii trist, îi răspunse stareţul, căci Dumnezeu a rânduit ca nimeni să nu plece din locul acesta nemângâiat. Domnul ţi-l va arăta pe acela pe care îl cauţi.

Pe când vorbeau, îşi anunţă sosirea un oarecare cneaz din vecinătate cu mare alai şi slavă, înconjurat de o mulţime de oameni, boieri, slujitori şi tineri. Străjerii şi astaşii care mergeau înainte îndepărtară pe ţăran, făcând loc cneazului, care intră şi puse metanie stareţului. Sfântul îl blagoslovi şi amândoi se aşezară, pe când toţi ceilalţi aşteptau în picioare. Iar ţăranul nostru se învârtea în jurul locului aceluia şi se străduia acum să-l vadă pe stareţ. Făcându-şi loc cu coatele prin mulţime, întrebă pe unul din cei de faţă:
- Cine-i călugărul care stă în dreapta cneazului?

Aflând că acela era cuviosul Serghie, îl cuprinseră remuşcările şi, după plecarea cneazului, căzu la picioarele lui pentru iertare. Stareţul îl blagoslovi, povăţuindu-l pentru mântuirea sufletului şi omul plecă întărit în credinţa către Sfânta Treime şi evlavia pentru Sfântul Serghie. Mai târziu, veni din satul său la mănăstire şi se tunse călugăr. Şi trăind câţiva ani în pocăinţă, spovedindu-se şi îndreptându-se, se duse la Domnul.

Domnul făcea nenumărate minuni prin alesul Său. Neavând apă în vecinătatea mănăstirii, fraţii se chinuiau, aducând-o de la mare depărtare. Unii chiar începuseră a cârti împotriva sfântului şi îl ocărau, întrebându-l de ce ridicase locaş în loc fără de apă.

- Eu am vrut să mă rog şi să-L slăvesc pe Dumnezeu în singurătate, le răspunse el. Dar Domnul a vrut să ridice aici această sfântă mănăstire, în cinstea Sfintei Treimi.
Nu mult după aceea, trecând cu un frate printr-o râpă, stareţul găsi un mic ochi cu apă de ploaie. Îngenunchind, se rugă, însemnând locul cu semnul crucii; numaidecât ţâşni un izvor ce poate fi văzut şi astăzi şi din care toţi cei din mănăstire au putut lua de atunci apă. Celor cu credinţă, izvorul acesta le-a dăruit vindecare, oamenii venind pentru apa lui de la mari depărtări.

***

Altă dată, un oarecare creştin iubitor de Dumnezeu, care trăia în împrejurimile mănăstirii, îşi aduse fiul bolnav, rugându-l cu lacrimi pe sfânt să mijlocească pentru vindecarea lui. Pe când nefericitul părinte încă vorbea, copilul se vlăgui cu totul şi îşi dădu sufletul. Cuprins de milă, sfântul îşi plecă genunchii şi se rugă deasupra lui până ce copilul învie, sufletul îi reveni în trup şi începu să mişte.

***

La oarecare depărtare de mănăstire locuia un boier, crunt chinuit de un diavol, şi ziua şi noaptea, asfel încât rupea şi obezile de fier. Rudele îl duseră la mănăstire, ca Sfântul Serghie să se roage pentru vindecarea lui. Pe când se apropiau, îndrăcitul începu să răcnească şi să se zbată, nevoind să mai meargă. Auzindu-l, fraţii ieşiră în grabă afară, în timp ce sfântul porunci ca toată lumea să se adune în biserică, să facă o moliftă pentru cel bolnav. Atunci, îndrăcitul începu încetul cu încetul să se liniştească. Când îl aduseră în mănăstire, cuviosul ieşi din biserică şi-l întâmpină cu crucea în mână.

Iar când făcu semnnul crucii deasupra lui, nefericitul zbieră cu glas tare, se smulse dintre ei şi se aruncă într-o băltoacă cu apă de ploaie, strigând:
- Vai, ce chin de la focul acela cumplit!

Din acel ceas, prin mila lui Dumnezeu şi cu rugăciunile Sfântului Serghie, omul îşi veni întru sine, pe deplin sănătos.

Când l-au întrebat ce fusese cu strigătele acelea, el le-a răspuns:
- Când Sfântul a vrut să mă blagoslovească cu crucea, am văzut ieşind din el o flacără uriaşă care m-a cuprins de jur-împrejur. M-am aruncat în apă de frică să nu mă mistuiesc cu totul de la flacăra aceea.

De atunci încolo, evlavia oamenilor pentru Sfântul Serghie a crescut, o mare mulţime a început să curgă din toate părţile şi mulţi călugări i s-au alăturat.

***

Într-o noapte, stând după obiceiul său la priveghere, rugându-se pentru frăţime, stareţul a auzit un glas strigându-l pe nume. Uimit peste măsură, mai întâi s-a rugat, apoi a deschis fereastruica chiliei, văzând o minunată privelişte. Cerul nopţii strălucea de o lumină nemaivăzută, mai puternică decât soarele.

Glasul l-a chemat din nou:
- Serghie, tu acum te rogi pentru fiii tăi. Dumnezeu ţi-a auzit rugăciunea. Priveşte cât de mulţi călugări s-au adunat acum în obşte sub ascultarea ta, în numele Sfintei Treimi!

Sfântul privi şi văzu un mare şi frumos stol de păsări zburând în jurul mănăstirii; şi iarăşi a auzit.
- Câte păsări vezi aici, aşa se va înmulţi turma ucenicilor tăi! După ce nu vei mai fi, numărul lor nu se va împuţina, dacă cei rămaşi vor dori să-ţi calce pe urme…

Mult s-a minunat sfântul de cele văzute şi vrând să aibă şi un martor, l-a chemat dintr-o chilie apropiată pe un anume Simeon, dar acela nu se învrednici a vedea întreaga vedenie, ci zări numai o parte a luminii şi se minună foarte. Apoi sfântul povesti totul cu de amănuntul.

Într-o bună zi sosiră nişte greci de la Ţarigrad, aducând o scrisoare de la patriarhul Filotei. Luând scrisoarea, sfântul o duse mitropolitului Alexie, care porunci să fie deschisă şi citită.

Patriarhul îi scria următoarele: „Am auzit de viaţa bine plăcută lui Dumnezeu pe care o duci şi am dat slavă lui Dumnezeu pentru asta! Îţi mai lipseşte un singur lucru: rânduiala vieţii de obşte… Îţi dau un sfat bun: pune temelie vieţii de obşte în mănăstirea ta. Şi mila lui Dmnezeu şi blagoslovenia noastră să fie cu tine!”

Mitropolitul a primit sfatul şi atunci s-a pus început vieţii de obşte în mănăstirea Sfântul Serghie, fraţii neavând nimic de sine.

La câtva timp după aceea s-au ivit nişte tulburări în mănăstire. Diavolul, duşmanul din totdeauna al binelui, a semănat printre unii dorinţa de a se împotrivi egumeniei cuviosului Serghie.

Într-o sâmbătă când se cânta Vecernia, însuşi fratele său după trup, Ştefan, prins de invidie, a strigat cu glas mare din strana stângă:
- Şi, la urma urmei, cine-i stareţul? N-am fost eu primul venit aici? Şi mai rosti şi alte vorbe nepotrivite.

Sfântul a auzit toate acestea din Sfântul Altar, dar n-a scos nici un cuvânt; când a plecat din biserică, nu s-a îndreptat nici spre chilie, nici altundeva, ci a părăsit mănăstirea, apucând-o spre Pereyslavl. Ajungând la mănăstirea din Makra, a cerut ajutorul stareţului, Sfântului Ştefan, şi a găsit un loc frumos şi pustiu, lângă râul Kirzah, acolo unde este astăzi Mănăstirea Bunei Vestiri a Maicii Domnului.

Când prinseră de veste că sfântul plecase, fraţii îl căutară peste tot. Găsindu-l, s-au bucurat şi au început să-l cerceteze, la început câte doi, apoi câte trei-patru…

Între timp, cuviosul a cerut şi mai apoi a primit blagoslovenie de la mitropolitul Alexie de a construi o biserică şi, cu vremea, mulţime de fraţi s-au adunat sub povăţuirea sa în acel nou locaş de rugăciune.

După aceea, o parte din călugării M-rii Sfintei Treimi, nemaiputând îndura despărţirea de duhovnicul şi povăţuitorul lor, au mers la mitropolit şi l-au rugat să-i poruncească stareţului să se întoarcă. Cuviosul s-a supus, iar mitropolitul, bucuros de ascultarea lui, i-a trimis un preot să-i sfinţească noua biserică, pe care sfântul o închinase Bunei Vestiri.

Ca stareţ al noii mănăstiri l-a lăsat pe Romano, unul dintre ucenicii săi, pe care l-a trimis şi la mitropolie să fie hirotonit. Cuviosul l-ar fi vrut pe Isichie tăcutul, dar acesta nu râvnea decât la blagoslovenia de a-şi petrece viaţa în tăcere deplină. Ceea ce cuviosul i-a şi îngăduit, însemnându-l cu Sfânta Cruce, după terminarea Sfintei Liturghii. Pe când îl blagoslovea, din mâini i-a ieşit o flacără puternică ce l-a învăluit cu totul pe Isichie, pecetluindu-l pe vecie în tăcerea nepătimitoare pe care şi-o dorise atât de mult. Astfel, Sfântul Serghie s-a întors în mănăstirea sa, spre marea bucurie a tuturor.

***

Odată, Ştefan, episcopul de Perm, ce avea mare evlavie la stareţ, se afla pe drumul ce duce la Moscova, la vreo şapte mile de mănăstire. Fiind grăbit, minunatul episcop se gândea să-l cerceteze pe stareţ abia la întoarcerea de la Moscova. Ajungând la răscrucea de unde se vedea mănăstirea, se opri, făcu o plecăciune şi spuse: „Pace ţie, frate întru Domnul!”

În timpul acela, fericitul şedea cu fraţii la trapeză şi, văzând cu ochii minţii închinăciunea episcopului, se ridică cu grăbire în picioare, se rugă câteva clipe, închinându-se, apoi grăi:
- Bucură-te şi tu, păstorule al turmei lui Hristos, şi pacea Domnului să fie pururi cu tine!

După terminarea mesei, răspunse la întrebările nedumerite ale fraţilor, povestind cu de amănuntul ce se întâmplase, fapte adeverite mai târziu ucenicilor de însoţitorii episcopului Ştefan.

Ucenicii Sfântului Serghie au ridicat la rândul lor multe mănăstiri […]Tot pe vremea lor, în mănăstire mai vieţuia un bătrân cu viaţă îmbunătăţită, Andrei Rubliov, un iconar plin de dar, deosebit prin agerimea minţii şi prin chipul său împodobit cu plete argintii. Şi asemenea lui mai erau mulţi alţii…

Fratele Sfântului Serghie, Ştefan, se întoarse în mănăstirea cuviosului Serghie împreună cu fiul său, Teodor, în vârstă de doisprezece ani. Acest Teodor a fost călugărit de Sfântul Serghie şi a dus o viaţă foarte îmbunătăţită şi într-o deplină ascultare, neascunzându-şi niciodată vreun gând în faţa părintelui său duhovnicesc. Când a ajuns la vârsta bărbăţiei şi a primit darul preoţiei, a început să se gândească la un loc potrivit pentru o mănăstire cu viaţă de obşte. De multe ori i-a mărturisit sfântului gândurile sale şi acela, văzând în stăruinţa tânărului voinţa Domnului, l-a blagoslovit, lăsându-l să plece cu fraţii care doreau să-l urmeze.

Locul potrivit l-au găsit la Simonovo, lângă râul Moscova, şi s-au apucat să ridice locaşul. Sfântul Teodor a ajuns atât de cunoscut şi de cinstit pentru viaţa sa îmbunătăţită şi pentru bunul renume al mănăstirii sale, încât Sfântul Serghie adeseori se ruga pentru el, ca nu cumva să cadă în mândrie.

Mai târziu, Sfântul Teodor a ridicat o a doua mănăstire, şi ea vestită. În sfârşit, el avea să ajungă arhiepiscop de Rostov şi să moară în sfinţenie în 1395.

Din „Tebaida Nordului”, Editura Cartea Ortodoxă, Editura Egumeniţa, 2008

Sursa:
http://iuliana-koinonia.blogspot.com/2009/09/viata-sfantului-serghie-de-la-radonej.html
http://iuliana-koinonia.blogspot.com/2009/09/viata-sfantului-serghie-de-la-radonej_24.html

Minunată întâmplare din viaţa Sfântului Serghie de Radonej

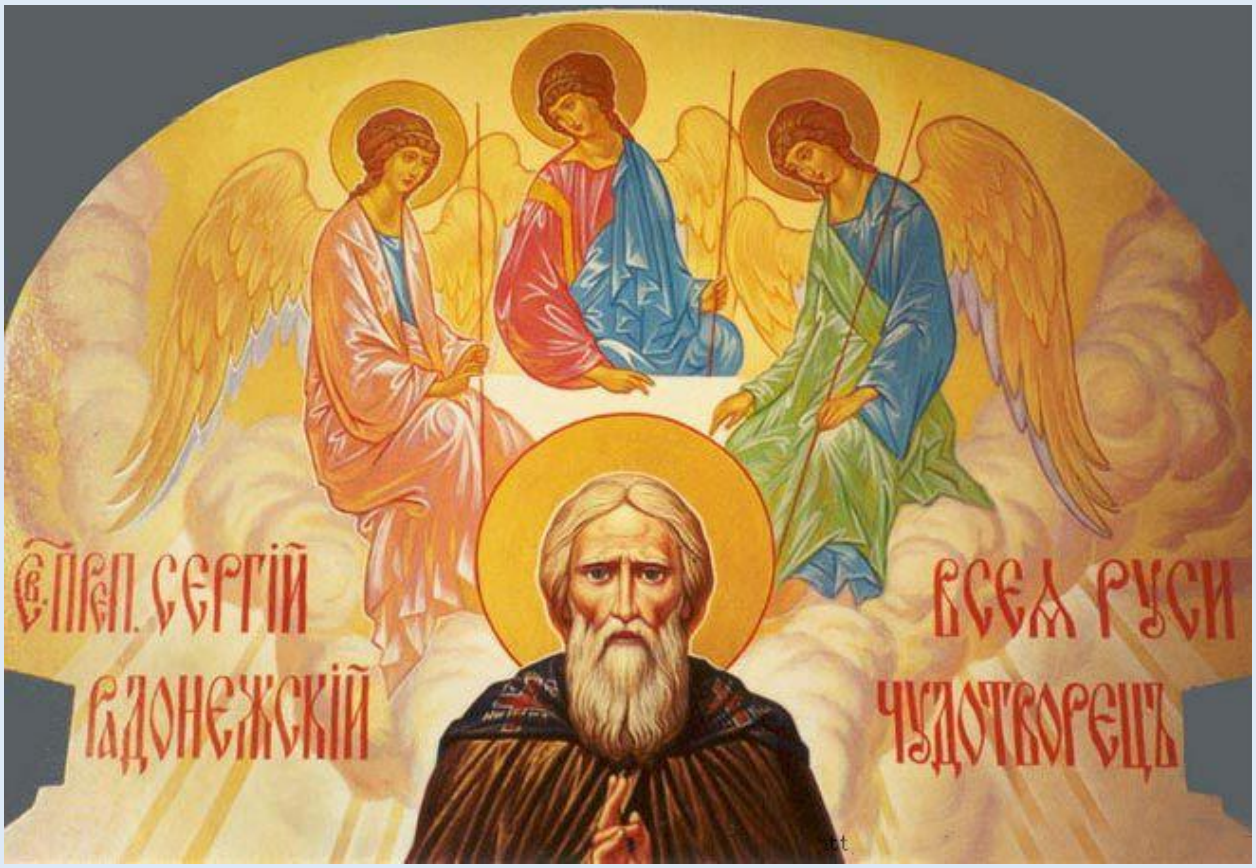

Chiril şi Maria aveau deja pe fiul Ştefan, când Dumnezeu le-a dăruit un alt fiu - pe viitorul întemeietor al Lavrei „Sfânta Treime” - podoaba Bisericii Ortodoxe şi apărătorul de neînvins al pământului strămoşesc. Cu mult mai înainte de naşterea acestui prunc sfânt, prin minunata lucrare a lui Dumnezeu, s-a dat de ştiinţă că acesta va fi un mare ales a lui Dumnezeu şi mlădiţă a binecuvântatei rădăcini.

Într-una din zilele de duminică, cucernica lui mamă venise la biserică să asculte sfânta şi dumnezeiasca Liturghie stând smerită, după obiceiul de atunci, în pridvorul bisericii împreună cu alte femei. Liturghia începuse; se cântase deja Trisaghionul liturgic şi era nu cu mult înainte de citirea sfintei Evanghelii când, în liniştea şi tăcerea care domnea, pruncul a strigat în pântecele ei aşa încât multora le-a atras atenţia acest strigăt. Când a început cântarea Imnului heruvic, pruncul a strigat pentru a doua oară, şi mult mai tare, aşa încât s-a făcut auzit în întreaga biserică. Evident, mama s-a speriat, iar femeile ce stăteau împreună cu ea au început să se întrebe ce ar fi putut să însemne acest ţipăt de copil, însă Liturghia a continuat. La cuvintele preotului:”Să luăm aminte! Sfintele Sfinţilor!”, pruncul a

strigat pentru a treia oară şi mama, sfioasă diin fire, a fost cât pe ce să cadă jos de frică şi a început să plângă.

Atunci, femeile care stăteau în preajma ei, au înconjurat-o, care liniştind-o, care vrând să o ajute şi au întrebat-o:
- Unde-i copilul? De ce strigă atât de tare?

Dar Maria, tulburându-se puţin, abia le-a şoptit printre lacrimi:
- Eu nu am copil, întrebaţi pe altcineva.

Femeile au început să cerceteze pridvorul cu privirea, dar nevăzând nici un copil nicăieri, i-au pus aceeaşi întrebare. Atunci, Maria a fost nevoită să fie sinceră cu ele şi să le spună că un alt copil nu are cu sine decât pe cel pe care îl poartă în pântece.

- Cum poate să strige pruncul, când el este în pântecele tău ?, îi replicară femeile uimite.

- Eu însămi mă mir de aceasta, le-a răspuns Maria, şi mă aflu chiar într-o stare de nedumerire şi frică…

Femeile o lăsară în pace, încetând să se mai mire de această întâmplare ne-obişnuită.

Cuviosul Epifanie, cel care a scris viaţa Sfântului Serghie, adaugă cu referire la această întâmplare vrednică de mirare următoarele: ”Pruncul, fiind încă în pântecele mamei, n-a strigat undeva în afara bisericii sau într-un loc singuratic unde n-ar fi fost nimeni, ci, dimpotrivă, în mulţime, pentru ca astfel să-l audă ci să se facă martori ai acestei împrejurări. Relevant este şi felul în care a strigat, nu încet, ci în aşa fel, încât s-a auzit în întreaga biserică, aceasta însemnând că slava lui se va cunoaşte ulterior în tot pământul; şi timpul în care a strigat - nu atunci când mama lui se afla undeva la arat, la semănat, ci când era în biserică şi anume în timpul rugăciunii, prin aceasta arătând că el va fi rugător puternic înaintea lui Dumnezeu. N-a strigat într-un alt loc decât în biserică, adică în loc curat şi sfânt, acolo unde se află sfinţenia lui Dumnezeu şi unde se săvârşesc sfintele slujbe, aceasta însemnând că el însuşi va fi sfinţenia întruchipată a sfinţeniei lui Dumnezeu, în frica lui Dumnezeu. Nu mai puţin vrednică de menţionat este şi împrejurarea care relatează de câte ori a strigat pruncul. El a strigat nu o dată, nu de două ori, ci de trei ori, prin aceasta arătând că el va fi adevăratul „ucenic al Sfintei Treimi”.

Vine mai apoi Fericitul Epifanie cu temeiuri vechi şi nou-testamentare, cu exemple care arată cert însemnătatea acestei cifre, amintind înfricoşătoarea Taină a Dumnezeirii, a Dumnezeului Celui întreit în ipostasuri continuând: „Întâmplarea cu strigarea acestui prunc minunat s-a petrecut încă din pântecele mamei, înainte de a se naşte, vrând să ne arate prin aceasta că va fi cândva slujitor al Sfintei Treimi şi pe mulţi îi va aduce la cunoaşterea lui Dumnezeu, învăţând turma sa a crede în Sfânta Treime Una în Fiinţă şi în Unul Dumnezeu".

Într-adevăr, aceasta s-a şi împlinit, având drept confirmare faptele şi minunile sale. Faptul este credibil deoarece - spune el: „Avem atâtea exemple, cum ar fi: Sfinţii prooroci Ieremia, Isaia, Sfântul Ioan Botezătorul, care au săltat în pântecele mamei de bucuria cunoaşterii de Dumnezeu (cf. Lc.1,44), apoi Sfântul Nicolae făcătorul de minuni, Sfântul Efrem Sirul, Sfântul Alipie şi Sfântul Simeon stâlpnicul, Sfântul Eftimie cel mare Sfântul Teodor al Edessei, Sfântul Petru mitropolitul Moscovei".

Ca şi unii care se lăsau întotdeauna în voia lui Dumnezeu şi urmau cu atenţie căile providenţei, Chiril şi Maria au înţeles arătarea voii Lui şi conştienţi fiind de aceste semne, şi-au educat copilul ca atare. După cele întâmplate, mai ales mama a devenit deosebit de atentă la starea în care se afla. Având în mintea ei permanent gândul că pruncul ce se va naşte va fi vas ales al Sfântului Duh, Maria, pe tot parcursul sarcinii s-a pregătit să vadă în el un viitor ascet. Ea însăşi, asemenea mamei lui Samson (Jud. 13,4), s-a îngrijit cu osârdie de sufletul şi trupul ei, stăruind în înfrânarea de la toate. Întotdeauna evlavioasă şi stăruitoare în rugăciune, acum dreapta mamă simţea o deosebită nevoie de a se ruga şi de aceea, deseori, se îndepărta de forfotă şi de privirile din jur într-un loc singuratic şi liniştit, vărsându-şi lacrimile fierbintei rugăciuni de mamă, care acum privea soarta viitorului copil.

- Doamne, apără-mă şi mântuieşte-mă pe mine, roaba ta, păzeşte-l şi mântuieşte-l pe acest copil pe care-l port în pântecele meu. Doamne, Cel care păzeşti pruncii (Ps. 114, 6), fie voia Ta, Doamne, peste noi şi fie binecuvântat în veci numele Tău!, se ruga Maria. Astfel, în post aspru, în rugăciune curată şi sinceră, petrecea mama sfinţitului prunc şi astfel şi pruncul, binecuvântatul rod al pântecelui ei, se sfinţea până a se naşte cu postul şi cu rugăciunea.

La data de 3 mai 1313, în casa boierului Chiril a avut loc o mare bucurie: Mariei i-a dăruit Dumnezeu un fiu. În a patruzecea zi de la naştere, părinţii au adus pruncul la Biserică pentru a fi botezat, împlinindu-şi făgăduinţa de a-l aduce pe prunc şi de a-l închina Domnului. Întrucât în ziua aceea era prăznuit Sfântul apostol Vartolomeu, preotul Mihail, cu evlavie, a numit pruncul cu numele de Vartolomeu.

Cu timpul, mama şi, uneori, chiar şi cei din jur au sesizat la el ceva neobişnuit. Dacă mama gusta din mâncărurile din carne, pruncul nu mai voia să alăpteze, acelaşi lucru întâmplându-se şi miercurea şi vinerea, indiferent ce mânca mama. În aceste zile pruncul rămânea flămând, aceasta repetându-se nu o dată, de două ori, ci permanent. Aşa, încât mama a început să se îngrijoreze zicând că fiul ei este bolnav. Pruncul însă nu avea nici un semn de boală, nici trupească şi nici sufletească.

În sfârşit, şi-au îndreptat atenţia la zilele când nu vroia să se hrănească şi atunci toţi s-au convins că acest post de prunc era semn de cinste ca urmare a locului ce aveau să-l ocupe mama sa şi urmaşii ei. Pruncul fiind crescut cu post încă din pântecele mamei, îi cerea acum post aspru mamei şi desigur că Maria a început să postească cu o mai mare stricteţe, excluzând mâncărurile din carne.

Odată, Maria i-a încredinţat unei femei să-i alăpteze pruncul, micuţul însă a refuzat. Iar fericitul Epifanie ne spune cu referire la aceasta: „Mlădiţa bunului trunchi nu se hrănea decât cu laptele celei ce l-a născut. Din pântecele mamei, Dumnezeu l-a cunoscut şi din scutece l-a învăţat adevărul, din leagăn s-a obişnuit cu postul şi înfrânarea a învăţat-o odată cu laptele matern…”
Sfântul Ioan Gură de Aur spune şi el: „Există mame care-şi dau copiii spre alăptare altor mame, Hristos nu a îngăduit aceasta. El ne hrăneşte pe noi cu Însuşi Trupul Său şi ne dă să bem Însuşi Scump Sângele Său”.

S-a sfârşit timpul alăptării pruncului Vartolomeu, copilul a părăsit leagănul şi întărindu-se trupeşte, el creştea şi duhovniceşte, urmând fricii de Dumnezeu; sporind în blândeţe şi bunătate, îi mângâia şi îi minuna pe cei din jur.

Chiril şi Maria, părinţii Sfântului Serghie, devin sfinţi pentru viaţa de sfinţenie pe care au dus-o şi pentru pocăinţa de care au dat dovadă până în ultima clipă. În calendarul rusesc sunt trecuţi pentru pomenire la 28 septembrie. Au fost canonizaţi în anul 1992, an al prăznuirii a 600 de ani de la canonizarea Sfântului Serghie.

Troparul cuviosului Serghie: Nevoitor virtuţilor te-ai arătat şi ca un adevărat ostaş al lui Hristos Dumnezeu ai luptat cu patimile din această viaţă trecătoare prin post şi priveghere, făcându-te lăcaş al Duhului Sfânt şi vas ales al Sfintei Treimi. Pentru aceasta, cercetează-ne şi pe noi, cuvioase Serghie, şi pomeneşte-ne după cum ai făgăduit.

Extras din cartea: „Viaţa şi minunile Sfântului Serghie de Radonej”

5 iulie: Descoperirea moaștelor Sfântului Serghie de la Radonej

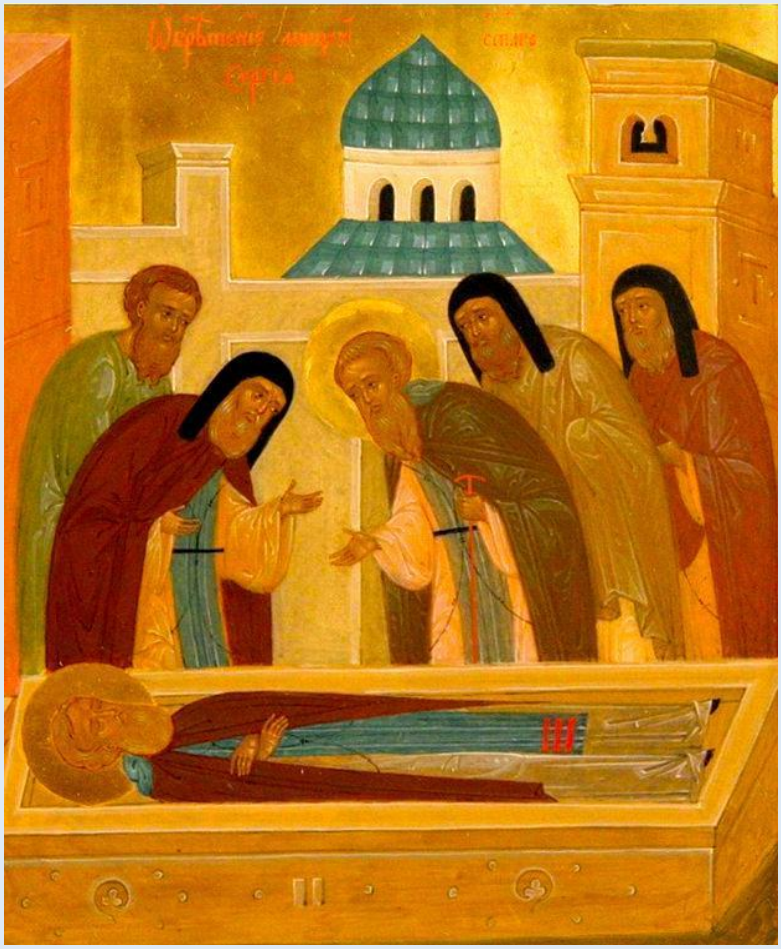

La data de 5 iulie 1422, Sfintele moaște ale Sfântului Serghie au fost descoperite întregi și nestricate, iar la scurt timp, o icoană a Arătării Maicii Domnului a fost așezată pe mormântul sfântului.

***

Sfântul Serghie de Radonej s-a născut în satul Varnița, lângă Rostov pe 3 mai 1314, din părinți bine credincioși, Chiril și Maria (prăznuiți pe 28 septembrie). Dumnezeu l-a ales încă din pântecele mamei sale pentru slujba Sa.

În viața Sfântului Serghie este consemnată întâmplarea dinainte de nașterea sfântului, când mama sa, Sfânta Maria a mers la Sfânta Liturghie în timpul căreia ea și cei ce se rugau acolo au auzit cum pruncul aflat în pântecele mamei sale a plâns de trei ori: înainte de citirea Sfintei Evanghelii, în timp ce se cânta Heruvicul și atunci când preotul a zis: „Sfintele Sfinților”.

Când s-au împlinit zilele și Sfânta Maria a născut un fiu, i-au pus numele Bartolomeu.

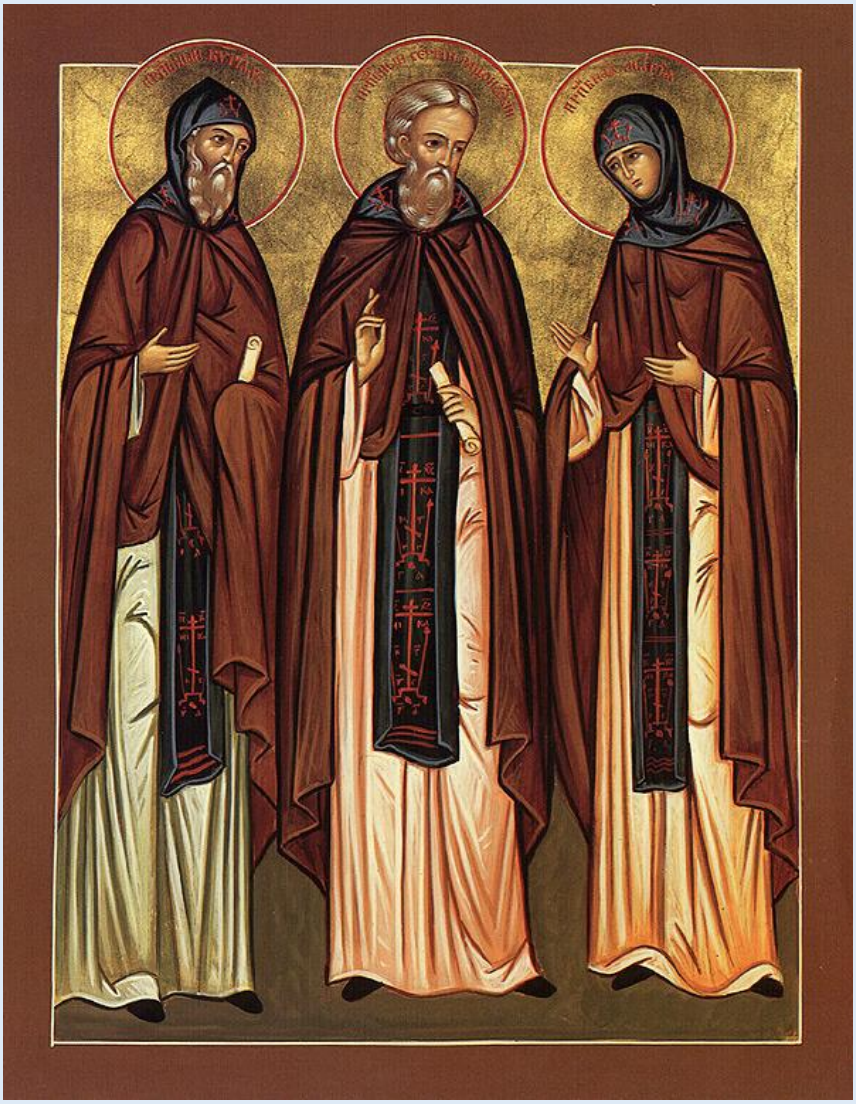

Sfântul Serghie de Radonej împreună cu părinții săi

Încă din primele sale zile de viață, copilul a uimit pe toată lumea cu postul său. Miercurea și vinerea nu accepta să sugă lapte și nici altceva nu accepta să mănânce. Atunci când Sfânta Maria utiliza ulei în prepararea mâncării, copilul refuza de asemenea să mănânce. Observând acest lucru, Maria a încetat să mai gătească cu ulei.

La vârsta de șapte ani, Bartolomeu a fost trimis să studieze împreună cu cei doi frați ai săi: Ștefan, fratele cel mai mare și Petru, fratele său mai mic. Frații săi au reușit să învețe, dar Bartolomeu nu reușea să asimileze cunoștințele, chiar dacă

profesorul îi acorda o atenție mai deosebită. Părinții săi l-au mustrat aspru, profesorul l-a pedepsit, iar colegii săi făceau haz de lipsa lui de înțelegere. Bartolomeu îl ruga stăruitor pe Domnul cu lacrimi să-i dăruiască pricepere pentru a citi.

Odată, tatăl său l-a trimis pe Bartolomeu după cai pe moșia lor. De-a lungul drumului, el a întâlnit un înger trimis de Dumnezeu, având înfățișarea unui călugăr. Bătrânul se ruga sub un stejar. Bartolomeu s-a apropiat de călugăr și a așteptat ca acesta să-și termine rugăciunea, după care i-a făcut o închinăciune. Bătrânul monah l-a binecuvântat, i-a dat un sărut și l-a întrebat ce dorește.

Copilul a răspuns: ***„Vreau cu tot sufletul meu să învăț citirea și scrierea. Sfinte părinte, roagă-te pentru mine, ca Dumnezeu să mă ajute și să mă înțelepțească.”***

După ce l-a ascultat, călugărul a făcut o rugăciune pentru Bartolomeu și l-a binecuvântat zicându-i: „Copilul meu, de acum înainte Dumnezeu îți va da să înțelegi cele de care ai nevoie, încât să poți și pe alții să-i ajuți!” (a se vedea celebra pictură a lui Mihail Nesterov, „Vedenia lui Bartolomeu”)

„Vedenia lui Bartolomeu”, Mihail Nesterov

Apoi, bătrânul a luat un vas din care i-a dat lui Bartolomeu o bucată de prescură zicându-i: „Copile, ia și mănâncă! Aceasta îți este dăruită ca un semn al harului lui Dumnezeu, și pentru înțelegerea Sfintei Scripturi.” Călugărul a vrut să plece, dar Bartolomeu l-a rugat să viziteze și casa părinților săi. Părinții l-au primit pe oaspete cu bucurie, oferindu-i ospitalitatea lor.

Bătrânul a spus că este potrivit ca în primul rând să se împărtășească de hrană spirituală, și l-a îndemnat pe fiul lor să citească Psaltirea. Bartolomeu a început să citească, iar părinții săi au fost uimiți de schimbările care au avut loc cu fiu lor. La despărțire, bătrânul a făcut o profeție despre Sfântul Serghie: „Fiul tău va fi mare înaintea lui Dumnezeu și al oamenilor. El va deveni sălaș al Sfântului Duh.”

După această întâmplare, copilul sfânt a citit fără dificultate, înțelegând înțelepciunea cărților fără osteneală. Sfântul se ruga cu ardoare, și nu lipsea de la nici o slujbă săvârșită în biserică. Încă din copilărie, el își impusese un post strict, nemâncând nimic în zilele de miercuri și vineri, iar în celelalte zile consuma doar pâine și apă.

În anul 1328, părinții Sfântului Serghie s-au mutat de la Rostov la Radonej. După ce fiul lor cel mare s-a căsătorit, Chiril și Maria au primit schima monahală la Mănăstirea Khotkov (nu departe de Radonej), cu puțin înainte de moartea lor.

Mai târziu, după ce Ștefan a rămas văduv, Sfântul Serghie a venit la aceeași mănăstire și a devenit călugăr. După ce și-au înmormântat părinții, amândoi s-au retras în pădure (la aproximativ 12 vestre de Radonej) ca să trăiască în pustietate. La început și-au făcut o mică chilie, iar mai apoi cu binecuvântarea mitropolitului Teognost au făcut o mică biserică, care a fost sfințită în numele Sfintei Treimi.

Neputând suporta dificultățile vieții în pustie, Ștefan a plecat de lângă fratele său, și a mers la Mănăstirea „Botezul Domnului” din Moscova, devenind apropiat al Sfântului Alexie, mitropolitul Moscovei și a toată Rusia (12 februarie).

Pe 7 octombrie 1337, Bartolomeu a fost tuns în monahism de către egumenul Mitrofan, luându-și numele Sfântului mucenic Serghie (7 octombrie).

Suferind ispitele și aparițiile demonilor, Sfântul Serghie a crescut duhovnicește. Treptat, a devenit cunoscut de călugări, care au început să vină ca să-i ceară sfat. Sfântul Serghie i-a acceptat pe toți cu dragoste, ajungând să formeze o mică mănăstire cu doisprezece călugări.

Sfântul Serghie, s-a distins printr-o dragoste extraordinară de muncă. A construit cu propriile mâini mai multe chilii, a cărat apă, a spart lemne, a copt pâine, a cusut haine și a preparat mâncare pentru frați și cu umilință și-a luat și alte sarcini. Sfântul Serghie a îmbinat munca grea cu rugăciunea, privegherea și postul.

Frații au fost uimiți să constate că efortul sever la care se supunea sfântul nu-i deteriora deloc sănătatea, ci mai degrabă îl întărea. Nu le-a fost ușor să-l convingă pe Sfântul Serghie să accepte funcția de egumen al mănăstirii.

În anul 1354, episcopul Atanasie de Volân l-a hirotonit pe sfânt ieromonah și l-a ridicat la rangul de egumen. La fel ca înainte, ascultările monahale au fost stricte la mănăstire.

Odată cu extinderea mănăstirii, nevoile au crescut de asemenea. De multe ori călugării rămâneau cu alimente insuficiente, dar prin rugăciunile Sfântului Serghie, persoane necunoscute aduceau cele necesare.

Sfântul Serghie devenise cunoscut chiar și la Constantinopol, de unde patriarhul Filoti i-a trimis daruri: o cruce, un paraman (o pânză în patru colțuri cu însemnele pătimirilor Mântuitorului, pe care o poartă monahii pe sub rasă), un veșmânt și o gramată de binecuvântare pentru a organiza o mănăstire cu viață de obște.

Sfântul Serghie a mers cu acea scrisoare la Sfântul Alexie, care l-a sfătuit să organizeze mănăstirea pe reguli stricte. După aceea, sfântul s-a retras în pustie. După o vreme, aflând frații locul în care se nevoia sfântul au mers la el și-l rugau să se întoarcă în mănăstire pentru că erau în mare necaz și tulburare, ca oile fără păstor. Dar el nu voia, căci iubea liniștea și singurătatea. Din această cauză mulți dintre ucenicii lui au părăsit lavra, așezându-se cu dânsul în pustia aceea, formând Mănăstirea Bunei Vestiri.

Văzând acestea, frații rămași în lavră au mers la Sfântul Alexie rugându-l să-i poruncească cuviosului să revină în mănăstirea ce dintâi. Mitropolitul Alexie l-a rugat pe cuviosul Serghie să asculte și să mângâie pe frați prin întoarcerea sa la dânșii. Sfântul Serghie l-a ascultat necondiționat pe mitropolit și s-a întors în lavră, lăsând la Mănăstirea Kirzhachsk pe Sfântul Roman, ucenicul său.

Încă din timpul vieții sale, Sfântul Serghie s-a învrednicit de darul facerii de minuni. Vești despre minunile săvârșite de Sfântul Serghie au început să se răspândească rapid, iar bolnavii au început să vină la el din satele din jur, dar și din locuri îndepărtate. Nimeni nu pleca de la cuvios fără să primească vindecare trupească și

sufletească. Toți dădeau slavă pentru Sfântul Serghie, și-l cinsteau ca pe Sfinții părinți. Ascet fiind nu a ținut seama de slava omenească și a rămas un exemplu de smerenie pentru monahi.

Treptat, călugării au început a vedea minunile săvârșite de cuvios. Odată în timpul Sfintei Liturghii, un înger al Domnului a săvârșit slujba împreună cu sfântul, dar din smerenie, cuviosul le-a interzis celor de față să vorbească despre acest lucru până după moartea sa.

Sfântul Serghie a avut legături strânse de prietenie spirituală și frățească cu Sfântul Alexie, mitropolitul Moscovei. Acesta slăbit de bătrânețe i-a propus Sfântului Serghie să devină mitropolit, dar cuviosul din smerenie a refuzat.

Maica Domnului, însăși s-a arătat Sfântului Serghie

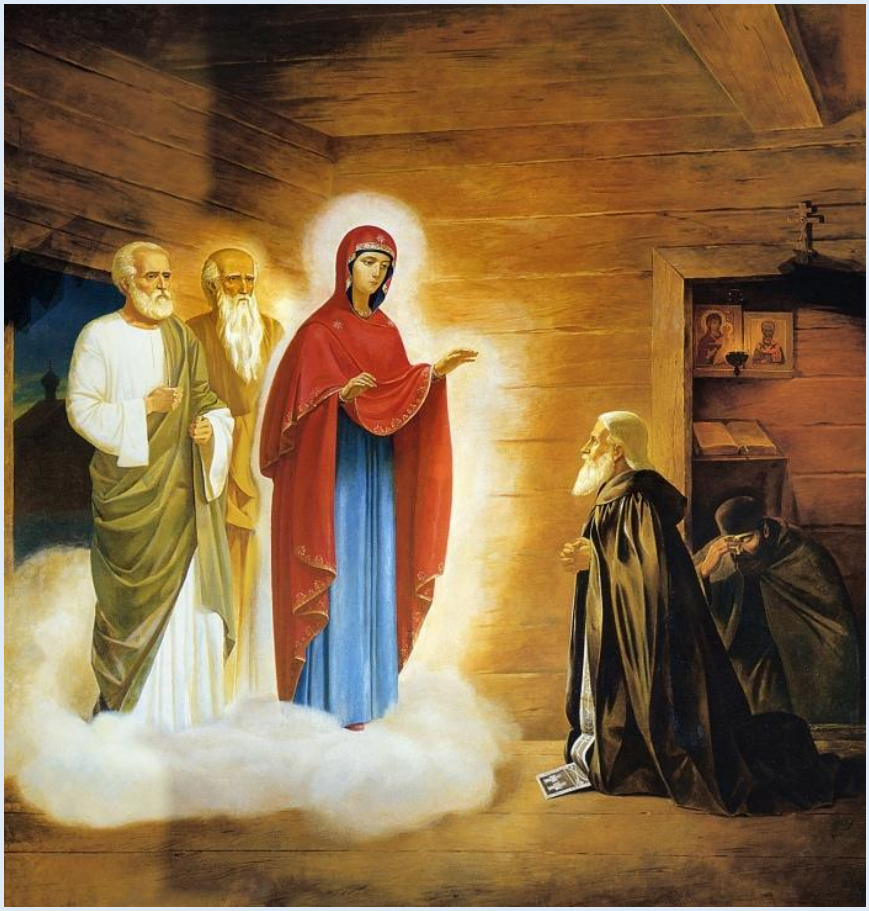

Odată, târziu în noapte, Sfântul Serghie (1314-1392) citea un acatist al Maicii Domnului. După ce și-a terminat pravila zilnică, el s-a așezat să se odihnească puțin, dar dintr-o dată a zis ucenicului său, Sfântul Mihail (6 mai): „Fiule, trezește-te

și priveghează, pentru că trebuie să avem o vizită minunată.” Acestea rostindu-le, îndată s-a auzit un glas: „Preacurata se apropie!”

Sfântul Serghie s-a grăbit spre intrarea în chilie și dintr-o dată a fost luminat de o lumină strălucitoare, mai strălucitoare decât soarele. El a văzut în apropierea slavei nepieritoare a Maicii Domnului, pe apostolii Petru și Ioan.

Neputând suferi raza cea strălucitoare, Sfântul Serghie a căzut cu fața la pământ înaintea Maicii Domnului.

Ea i-a zis lui: „Nu te spăimânta, alesul meu! Iată am venit să te cercetez, căci s-a auzit rugăciunea ta pentru ucenicii tăi şi pentru locaşul tău să nu te mai mâhneşti, că de acum înainte vei fi îndestulat cu de toate, nu numai până ce vei fi în viaţa aceasta, ci şi după ducerea ta către Domnul, nedepărtată voi fi de locaşul tău, cele trebuitoare dându-i nelipsit, păzindu-l şi acoperindu-l”. După ce a spus acestea Maica Domnului s-a făcut nevăzută.

Ajuns la bătrânețe, și prevăzând mutarea sa la Domnul cu șapte luni înainte, Sfântul Serghie a chemat pe frați și l-a desemnat pe Sfântul Nicon (17 noiembrie), ca să fie egumen. Deși era tânăr, acesta era mai experimentat în viața spirituală și în ascultare.

Sfântul Serghie a adormit în Domnul la 25 septembrie 1392. În noaptea dinainte, marele sfânt al lui Dumnezeu a chemat pe frați, pentru a le da sfaturile finale: ***„Fraților, să fiți atenți la voi înșivă! Să aveți mai întâi frică de Dumnezeu, puritate sufletească și dragoste nemărginită.”***

La data de 5 iulie 1422, Sfintele moaște ale Sfântului Serghie au fost descoperite întregi și nestricate, iar la scurt timp, o icoană a arătării Maicii Domnului a fost așezată pe mormântul sfântului.

https://doxologia.ro/biblioteca/vietile-sfintilor
Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu

Sfântul Serghie de Radonej - „îngerul păzitor al Rusiei“

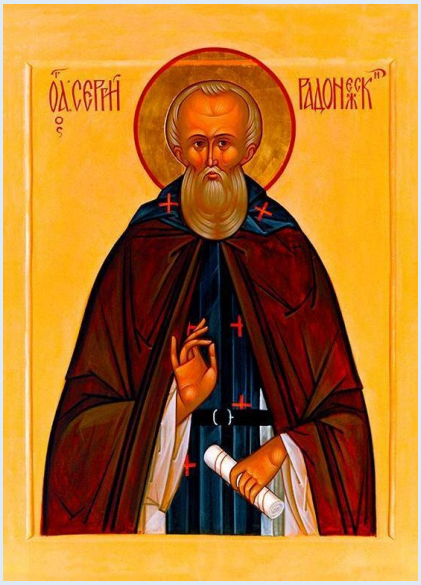

Pământul Rusiei, încă de la creştinarea acestui popor, a rodit sfinţi cu viaţă aleasă. Între ei străluceşte cuviosul Serghie de Radonej, numit „îngerul păzitor al Rusiei“, pentru ajutorul dat în păstrarea credinţei creştine într-o perioadă când Rusia era cotropită de neamuri străine.

Cu mult înainte de naşterea sa, prin minunata lucrare a lui Dumnezeu, s-a dat de ştiinţă că pruncul Vartolomeu avea să fie un mare ales al lui Dumnezeu şi rugător pentru întreaga lume. Figura lui rămâne exemplară în primul rând pentru cei ce doresc să îmbrăţişeze viaţa monahală.

La câţiva kilometri de Rostov, oraş slăvit în vechime, se află Mănăstirea „Sfânta Treime“ - Varniţki, leagăn al marelui ocrotitor al Rusiei, al cuviosului de Dumnezeu purtător Serghie, egumenul Radonejului şi mare făcător de minuni. Aici a fost moşia părinţilor lui, cunoscuţi boieri ai Rostovului, Chiril şi Maria, oameni simpli, bineplăcuţi lui Dumnezeu. Aceştia mai aveau un fiu, Ştefan, când Domnul le-a dăruit podoaba Bisericii Ortodoxe Ruse şi apărătorul de neînvins al pământului strămoşesc. Cu mult înainte de naşterea acestui prunc sfânt, prin minunata lucrare a Domnului, s-a dat de ştire că acesta va fi un mare ales al lui Dumnezeu şi rugător pentru întreaga lume.

„Ucenicul Sfintei Treimi“

Într-o zi de duminică, când evlavioasa lui mamă venise la biserică să participe la Sfânta Liturghie, cu puţin înainte de citirea Sfintei Evanghelii, în liniştea şi tăcerea care domnea, pruncul a strigat din pântecele ei, încât multora le-a atras atenţia. Când a început Imnul heruvimic, pruncul a strigat a doua oară, mult mai tare, făcându-se auzit în toată biserica, iar sărmana lui mamă s-a înfricoşat, însă Liturghia a continuat. La cuvintele preotului: „Să luăm aminte! Sfintele Sfinţilor!“, pruncul a strigat a treia oară, tulburându-i pe cei din jur. Întrebând-o, şi aceasta mărturisind că poartă în pântece un copil, au cunoscut aceştia că pruncul a vrut să se facă auzit, aceasta însemnând că slava lui se va cunoaşte în tot pământul şi va fi rugător mare înaintea lui Dumnezeu. Pentru că a strigat de trei ori, a arătat că el va fi „ucenicul Sfintei Treimi“.

La 3 mai, anul 1313, casa boierului Chiril s-a binecuvântat, umplându-se de bucuria naşterii unui nou membru al familiei, pe care l-au botezat Vartolomeu, după sfântul prăznuit în ziua respectivă.

Dorul monahismului încă din copilărie

Asemenea Sfintei Ana, Maria împreună cu soţul ei au făgăduit că, dacă Domnul le va da fiu, îl vor închina slujirii Sale, astfel aceştia s-au îngrijit de educarea lui, îndreptându-l spre şcoală la vârsta de şapte ani, socotind că învăţătura de carte este calea care deschide uşile spre înţelegerea Sfintelor Scripturi. Vartolomeu însă nu excela la şcoală, cu toate că se străduia din răsputeri, dar a primit cele de folos de la Dumnezeu.

Într-una din zile, fiind trimis de tatăl său să caute mânjii, sub un stejar a văzut un monah bătrân care se ruga vărsând lacrimi de umilinţă. Stareţul, terminând rugăciunea, l-a chemat, l-a binecuvântat şi, aflând care-i sunt neputinţele, s-a rugat fierbinte pentru el. Apoi, i-a împărţit anafură şi, binecuvântându-l din nou, l-a încredinţat că Dumnezeu îi va da atâta înţelepciune şi pricepere, încât multora le va fi de folos. Vartolomeu l-a rugat cu lacrimi pe învăţătorul său să poposească în casa lor şi, acesta acceptând, a fost bine primit.

Întârziind să se aşeze la masă, a îndemnat familia să guste întâi din cele duhovniceşti şi, dând binecuvântarea pentru Ceasul al III-lea, i-a spus lui Vartolomeu pe un ton aproape poruncitor să citească Psalmii fără să se îndoiască. După ce a luat binecuvântare, copilul a început să citească atât de frumos, încât toţi se minunau.

Tânărul, urmând exemplele duhovniceşti din cărţile pe care le citea, a înţeles încă de la o vârstă fragedă că patimile te duc la pierzare şi, astfel, se abţinea de la

jocurile copilăreşti şi ţinea post aspru spre îngrijorarea mamei lui, în sufletul său încolţind dorinţa de a se face călugăr.

Ctitorul Mănăstirii „Sfânta Treime“

Din pricina împrejurărilor social-politice din acea perioadă, pe când hoardele tătare cotropeau pământul Rusiei, Chiril şi Maria, împreună cu familia, au fost nevoiţi să părăsească Rostovul, stabilindu-se în micul oraş Radonej.

Pentru că ceilalţi doi fraţi ai săi erau deja căsătoriţi, Vartolomeu a cerut tătălui său binecuvântarea de a pleca la mănăstire, dar a fost refuzat. Tatăl său, nemaiputând munci, i-a promis că, atunci când el îşi va găsi liniştea în mormânt, nimic nu-l va mai putea opri de la călugărie.

Gândul intrării în monahism s-a strecurat şi în sufletele părinţilor lui, spre sfârşitul vieţii, aceştia retrăgându-se în Mănăstirea Hotikov, unde au şi sfârşit, fiind înmormântaţi acolo. Tot în acel loc s-a retras şi Ştefan, fratele mai mare, în urma decesului soţiei sale. La insistenţele lui Vartolomeu însă au plecat în pustiurile de la Radonej, unde, mai întâi, au săpat un bordei în pământ, apoi au ridicat o chilie modestă din lemn şi, cu mare strădanie, au reuşit să construiască şi o biserică.

Vartolomeu, întrebându-se cui să închine biserica, a fost luminat de Ştefan, care i-a amintit că din veac este ales ca să slujească Sfintei Treimi. Apoi, au plecat împreună la Moscova, de unde s-au întors cu binecuvântare şi cu preoţi pentru a târnosi biserica, luând cu ei toate cele trebuincioase pentru sfinţire.

N-a trecut mult timp şi fratele său, Ştefan, nedeprins cu asprimea pustiei, s-a stabilit la o mănăstire de obşte din Moscova. Vartolomeu a fost tuns de egumenul Mitrofan, în ziua de 7 octombrie 1342, la praznicul Sfinţilor mucenici Serghie şi Vah, şi i s-a dat numele Serghie.

Puterea biruitoare asupra celui potrivnic

Deşi trăia în lipsuri şi întâmpina greutăţi, iar nevăzuţii duşmani luau adesea chipul fiarelor sălbatice sau se arătau cu fulgerături şi şuierături, încercând să-l sperie, Sfântul Serghie nu s-a plâns de nimic, niciodată n-a cârtit, niciodată nu s-a întristat, nu s-a supărat. A îndurat toate pe temeiul Scripturii care zice: „Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de molima ce bântuie întru amiază“ (Psalmul 90, 5-6).

De fiecare dată când era ispitit, cuviosul se adâncea în rugăciuni fierbinţi, cu lacrimi, şi puterea lui Dumnezeu îl întărea şi depărta de la el demonii ce încercau să-l înfricoşeze. Treptat, inima cuviosului s-a umplut de dulceaţă duhovnicească şi a înţeles că a primit de la Dumnezeu putere biruitoare asupra celui potrivnic.

De multe ori, sfântul hrănea şi fiarele pădurii. Prietenia cu un urs sălăşluit în pustia Radonejului, pe care cuviosul îl hrănea cu pâine din mâna lui, aduce aminte de marii pustnici din Egipt, unde leii slujeau monahilor cu supunere.

Dar cum „nu poate o cetate aflată pe vârf de munte să se ascundă“ (Matei 5, 14), nici cuviosul nu a putut să se ascundă în desişul pădurii, căci s-a dus vestea despre el ca fiind om purtător de duh. A început să primească ucenici, cărora le-a expus toate dificultăţile pustniciei. Mulţi dintre cei entuziasmaţi plecau după puţin timp, dar veneau alţii. În scurt timp, obştea s-a mărit considerabil şi fraţii, după multe încercări, cu ajutorul ierarhului, episcopul Atanasie al Volâniei, au reuşit să-l convingă pe Serghie să le fie egumen.

Rugăciunea lui a făcut să izvorască apă

Odată cu creşterea numărului fraţilor în obşte s-au înmulţit şi nevoile, astfel micuţa aşezare s-a transformat, cu timpul, în lavră. Împrejurimile erau neprielnice, condiţiile de viaţă erau aspre şi întâmplându-se odată să rămână fără apă, cuviosul a luat cu sine un călugăr şi, coborând într-o râpă numai de el ştiută, găsind puţină apă, a îngenuncheat şi a rostit o rugăciune. Dar n-a sfârşit bine de rostit, că din locul însemnat deja cu semnul Sfintei Cruci a ţâşnit apă.

Altă dată, aducând la el pe un bolnav, care de trei săptămâni nu dormise şi nu mâncase, cuviosul l-a stropit cu Agheazmă şi a început a se ruga. În acel moment, bolnavul a simţit o uşurare şi a adormit. Trezindu-se, el a cerut de mâncare şi însuşi cuviosul l-a hrănit. Apoi, bolnavul s-a întors la casa lui, mergând pe picioarele sale.

Pentru nevoinţele sale şi iubirea pe care o avea către Dumnezeu, Sfântul Serghie a primit darul izgonirii duhurilor necurate. El s-a luptat îndelung şi cu ispitele ce pătrunseseră în rândul obştii, încurajat fiind de patriarhul ecumenic Nil, care, pe la 1382, i-a trimis o scrisoare în care acuza neascultarea călugărilor care nu au voit să se supună regulilor obştii.

Nu după mult timp, în anul 1391, sfântul a căzut grav bolnav şi aşa cum o corabie încărcată cu bogăţii şi comori se apropie încet de liman, tot aşa şi de Dumnezeu purtătorul Serghie se apropia mai mult de viaţa cea veşnică. Atunci când şi-a

încredinţat sufletul în mâinile Domnului, o mireasmă bine plăcută a inundat încăperea, pe chipul sfântului începând să strălucească o lumină cerească.

Continuatorii misiunii Sfântului Serghie

Ucenicii lui Serghie au întemeiat în jur de 40 de mănăstiri, iar urmaşii marelui ascet al Radonejului, „îngerul păzitor al Rusiei“, s-au risipit în tot ţinutul ţării, ţinând aprinsă văpaia trăirii duhovniceşti, învăţându-i pe toţi dreapta credinţă.

Cuviosul Serghie este prezent în chip nevăzut în lavra pe care a întemeiat-o şi a condus-o şi este viu în inimile celor ce îl cinstesc, împărtăşindu-le harul cel de viaţă purtător al Sfintei Treimi. Este prăznuit de întreaga Ortodoxie la 25 septembrie.

Daniel Văduva, 25 septembrie 2008

Cum i s-a arătat Maica Domnului Sfântului Serghie de Radonej

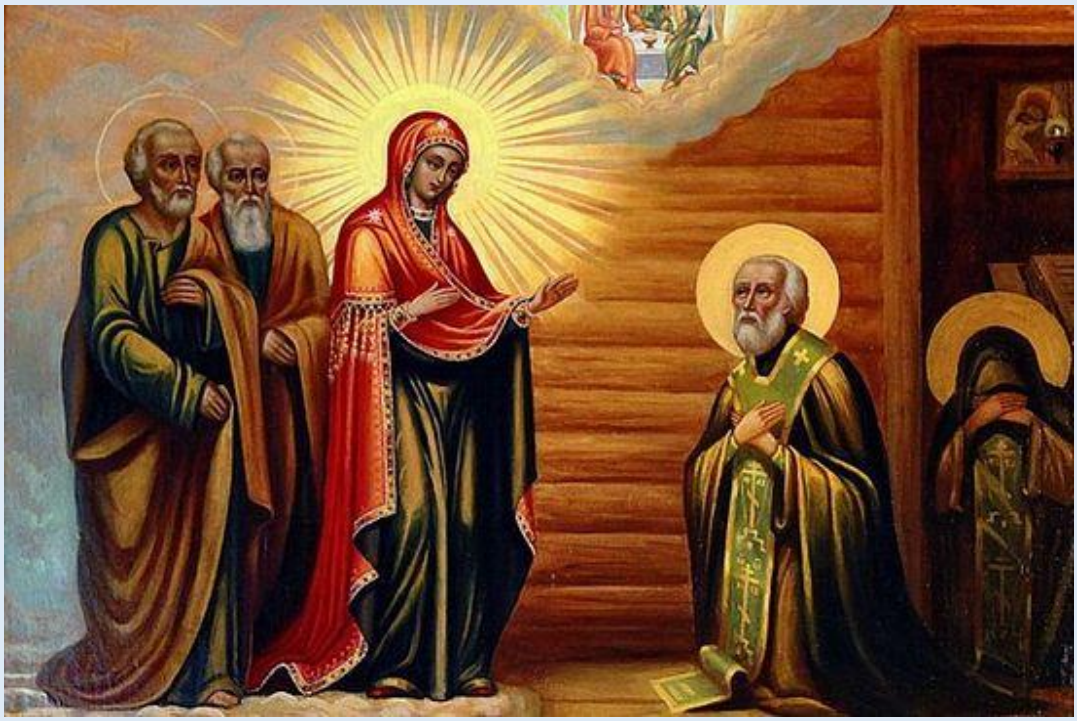

Arătarea Maicii Domnului Sfântului Serghie de Radonej este sărbătorită pe 24 august.

Odată, târziu în noapte, Sfântul Serghie (1314-1392) citea un acatist al Maicii Domnului. După ce și-a terminat pravila zilnică, el s-a așezat să se odihnească puțin, dar dintr-odată a zis ucenicului său, Sfântul Mihail (6 mai): „Fiule, trezește-te și privegheză, pentru că trebuie să avem o vizită minunată”. Acestea rostindu-le, îndată s-a auzit un glas: „Preacurata se apropie!”

Sfântul Serghie s-a grăbit spre intrarea în chilie și dintr-odată a fost luminat de o lumină strălucitoare, mai strălucitoare decât soarele. El i-a văzut în apropierea slavei nepieritoare a Maicii Domnului pe apostolii Petru și Ioan.

Neputând suferi raza cea strălucitoare, Sfântul Serghie a căzut cu fața la pământ înaintea Maicii Domnului, care i-a zis: „Nu te spăimânta, alesul meu! Iată, am venit să te cercetez, căci s-a auzit rugăciunea ta pentru ucenicii tăi şi pentru locaşul tău să nu te mai mâhneşti, că de acum înainte vei fi îndestulat cu de toate, nu numai până ce vei fi în viaţa aceasta, ci şi după ducerea ta către Domnul, nedepărtată voi fi de locaşul tău, cele trebuitoare dându-i nelipsit, păzindu-l şi acoperindu-l”. După ce a spus acestea, Maica Domnului s-a făcut nevăzută.

Sfântul a fost cuprins de frică şi de cutremur mare, dar venindu-şi în sine după un timp, a aflat pe ucenicul său zăcând de frică, ca mort, şi l-a ridicat. „Spune-mi, părinte, pentru Domnul, ce era aceasta minunată vedenie, de vreme ce duhul meu numai puţin de nu s-a despărţit de trupeasca-mi legătură, pentru vedenia cea strălucită?”, a întrebat el.

Iar sfântul se bucura cu sufletul şi faţa lui strălucea de acea negrăită bucurie, neputând să grăiască altceva nimic, fără numai atât: „Aşteaptă, fiule, fiindcă duhul meu tremură în mine de acea minunată vedenie”.

După puțin timp, Sfântul Serghie i-a chemat pe doi dintre ucenicii săi, Sfinții Isaac și Simon, și le-a spus cum a văzut-o pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu cu apostolii şi despre promisiunea făcută lui. Apoi împreună au cântat Paraclisul Maicii lui Dumnezeu. Iar sfântul a petrecut toată noaptea aceea fără somn, socotind cu mintea la viziunea divină.

Arătarea Maicii Domnului la chilia Sfântului Serghie, unde în prezent e camera Serapionov, a fost într-una din zilele de vineri din postul Naşterii Domnului, din anul 1385.

Sărbătoarea vizitei Maicii Domnului şi a promisiunii ei a fost păstrată cu evlavie la Mănăstirea „Sfânta Treime”, de către ucenicii Sfântului Serghie.

La data de 5 iulie 1422, sfintele moaşte ale Sfântului Serghie au fost descoperite întregi și nestricate, iar la scurt timp o icoană a arătării Maicii Domnului a fost așezată pe mormântul sfântului. Icoana a fost cinstită cu mare respect.

În anul 1446, marele cneaz Vasile (1425-1462) a fost asediat la Mănăstirea „Sfânta Treime” de către armatele cnezilor Dimitrie Shemyaka și Ioan din Mozhaisk. El s-a baricadat în Catedrala „Sfânta Treime” și când a auzit că este căutat, el a luat icoana Arătării Maicii Domnului și s-a întâlnit cu cneazul Ioan la ușile bisericii din partea de sud, zicând: „Frate, am sărutat dătătoarea de viață Cruce și această icoană a Dătătoarei de Viață Treimi, la acest mormânt al făcătorului de minuni Serghie, care nu intenționează, nici nu dorește răul oricăruia dintre frații noștrii, și dintre noi. Acum, nu știu ce se va întâmpla cu mine aici”.

Călugărul Ambrozie a reprodus icoana Arătării Maicii Domnului Sfântului Serghie, sculptată în lemn (pe la mijlocul secolului al XIV-lea).

Țarul Ivan cel groaznic a luat icoana Arătării Maicii Domnului în campania sa de la Cazan (1552). Cea mai vestită icoană, pictată în anul 1558, a fost cea a iconomului Lavrei „Sfânta Treime” - Serghiev, Eustațiu Golovkin, având rama făcută din racla de lemn a Sfântului Serghie, care a fost dată la o parte în anul 1585, când moaștele sfântului au fost mutate într-o raclă de argint (14 august).

Prin această icoană, Maica Domnului a protejat în mod repetat armata rusă. Țarul Alecsei Mihailovici (1645-1676) a luat-o în campania poloneză în 1657. În anul 1703, icoana a participat la toate campaniile militare împotriva regelui suedez Carol al XII-lea, iar în 1812 mitropolitul Platon a trimis-o la Moscova, ca donație pentru militari. Icoana a fost purtată în războiul ruso-japonez din 1905, iar în timpul primului război mondial, în 1914, icoana a stat în casa comandantului de căpetenie.

O biserică a fost construită peste mormântul Sfântului Mihail, iar când a fost sfințită, pe 10 decembrie 1734, a fost numită în cinstea Arătării Maicii Domnului și a Sfinților apostoli Sfântulului Serghie de Radonej.

La data de 27 septembrie 1841 biserica a fost restaurată și resfințită de mitropolitul Filaret al Moscovei, care a spus: „Prin harul Preasfântului și Preasfințitului Duh, restaurarea acestui templu este acum realizată, închinată înainte de noi în cinstea aducerii aminte a arătării Doamnei noastre, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, care a fost la poarta Sfântului Serghie, la care Sfântul Mihail a fost de asemenea martor ocular”.

Sărbătorirea acestui eveniment este marcată pe bună dreptate de sfințirea unei biserici. Toată această mănăstire este o aducere aminte a minunatei vizite. Prin urmare, intenția sa în decursul veacurilor este să continue împlinirea făgăduinței vizitatorului ceresc: „Acest loc va dăinui!”

În amintirea vizitei Maicii Domnului la Mănăstirea Sfânta Treime - Serghiev, Acatistul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu este cântat în zilele de vineri, și o slujbă specială în cinstea arătării Maicii Domnului este săvârșită la mănăstire pe 24 august, în a doua zi a odovaniei praznicului Adormirii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: http://oca.org

Raluca Tănăseanu - Sfântul Serghie de Radonej - Vas ales al Sfintei Treimi

Astăzi, 25 septembrie, este prăznuit Sfântul Serghie de Radonej, mare apărător al pământului rusesc, cel care şi-a închinat întreaga sa viaţă Sfintei Treimi. S-a arătat vas ales al lui Dumnezeu încă din pântecele maicii sale, când a strigat în timpul Sfintei Liturghii de trei ori: atunci când a început a se citi Sfânta Evanghelie, la Heruvic şi când preotul a glăsuit: ”Sfintele sfinţilor”. Încă de prunc a dovedit înfrânare refuzând să fie alăptat miercurea şi vinerea.

După moartea părinţilor săi, Chiril şi Maria, şi-a împărţit averea săracilor şi s-a retras într-un loc pustiu unde a ridicat o biserică în cinstea Sfintei Treimi (astăzi, acolo, nu departe de Moscova, este o adevărată Lavră).

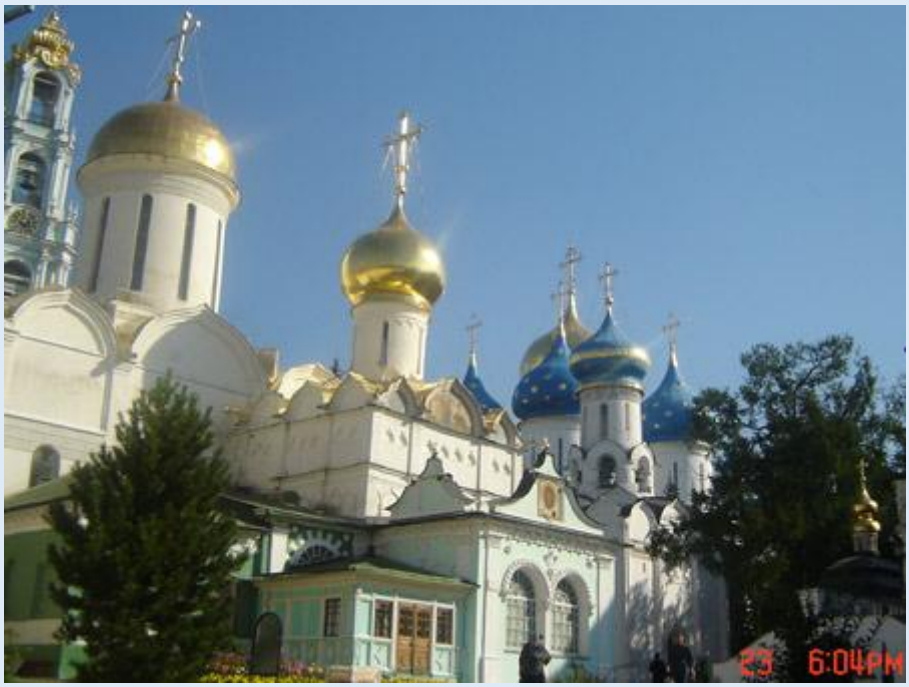

În acatistul închinat lui, Sfântul Serghie este numit grabnic ajutător şi de multe minuni făcător, căci, într-adevăr, a săvârşit mari şi nenumărate minuni încă din timpul vieţii.

Odată fiind înfometaţi fraţii din mănăstirea sa pentru că nu mâncaseră trei zile au început să cârtească împotriva sfântului. Acesta însă după ce le-a vorbit despre nevoinţele prin care au trecut sfinţii le-a proorocit că a doua zi vor mânca îndeajuns. Şi, într-adevăr, s-a împlinit proorocirea sfântului căci un necunoscut a adus pâine, peşte şi alte feluri de bucate din belşug.

Dumnezeu i-a dăruit Sfântului Serghie atâta putere încât a reuşit să învieze şi un mort, pe un băiat, singurul fiu al unui om foarte credincios.

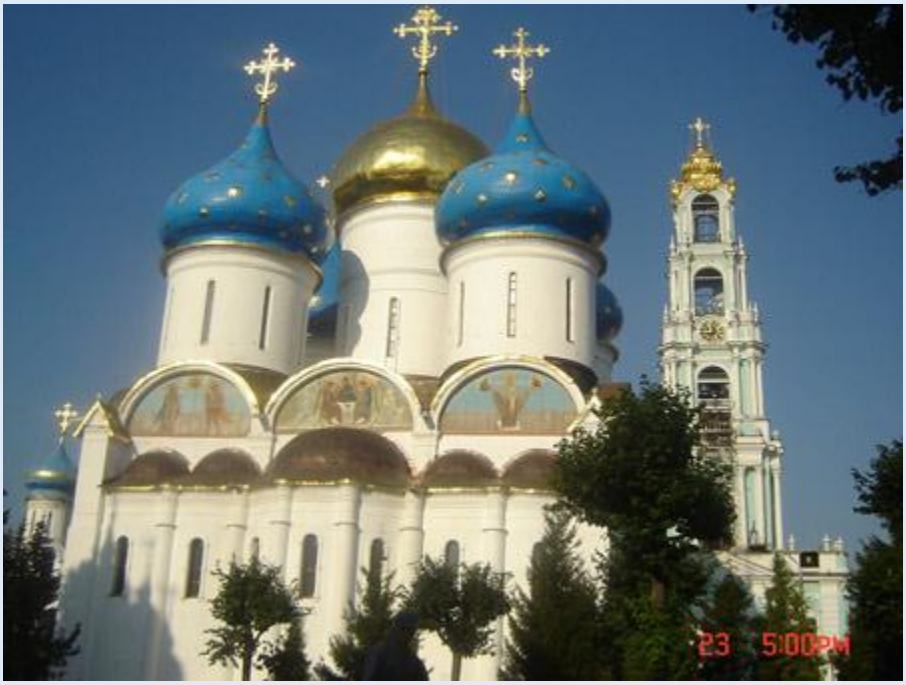

Pentru nevoinţele şi virtuţile sale, Sfântul era cinstit nu numai de oamenii simpli, ci şi de ierarhii locului.

Astfel, Sfântul Ştefan, episcopul Permului, trecând spre Moscova s-a apropiat de Mănăstirea Cuviosului. Nu a apucat însă să treacă să-l salute personal pe Sfântul, ci a făcut acest lucru de la distanţă. Sculându-se din căruţa sa s-a închinat cu faţa la mănăstirea cuviosului Serghie zicând: ” Pace ţie, duhovnicescule frate!”. În acel moment, Sfântul sculându-se de la masă a răspuns salutului dat de episcop: ” Bucură-te şi tu păstorule al turmei lui Hristos şi pacea lui Dumnezeu să petreacă cu tine!”

Prin intermediul agenţiei Miriam Turism am ajuns şi eu la Lavra Sfintei Treimi, întemeiată de Sfântul Serghie de Radonej. Până în ziua de astăzi, în fiecare zi la trapeză, la masa de prânz, stareţul care stă în capul mesei întrerupe prânzul sunând din clopoţel şi toţi vieţuitorii lavrei aflaţi la masă se ridică în picioare şi rostesc: ” Pentru rugăciunile Sfântului Ştefan, episcopul Permului şi ale Sfântului Serghie de Radonej, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.” Apoi se aşează şi continuă masă. Este o tradiţie care a străbătut veacurile, pornind de la momentul întâlnirii în duh al celor doi oameni ai lui Dumnezeu.

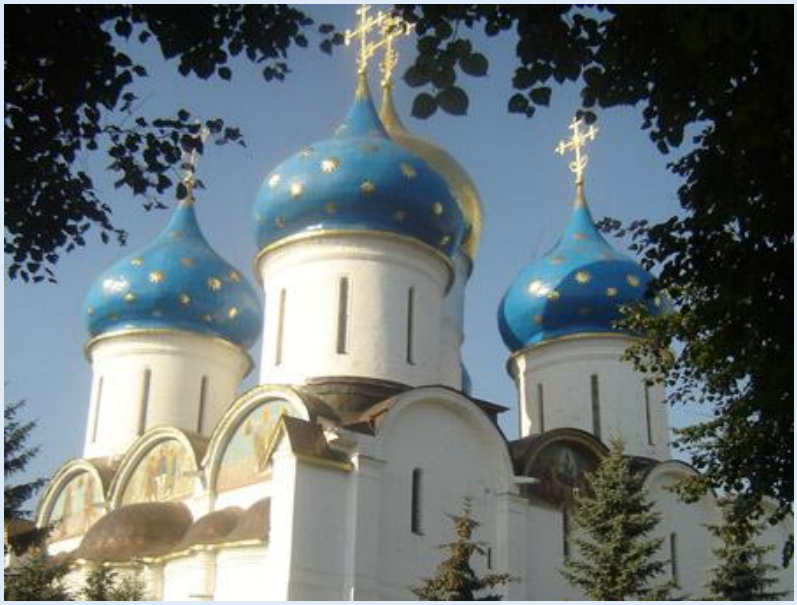

Impresionant în viaţa Sfântului este faptul că şi părinţii săi, Chiril şi Maria sunt trecuţi în calendarul Bisericii Ortodoxe Ruse, iar o parte din ucenicii săi au ajuns, de asemenea sfinţi. Cel mai cunoscut este Sfântul Andrei Rubliov, cel care la şaptesprezece ani de la trecerea la cele veşnice ale Cuviosului Seghie, a zugrăvit în amintirea sa icoana Sfintei Treimi.

Moaştele Sfântului Serghie se află la Lavra Sfintei Treimi - situată la 70 km nord de Moscova, la Serghiev Posad. Lavra Sfintei Treimi a Sfântului Serghie adăposteşte, de asemenea, o relicvă de mare preţ pentru toţi creştinii, mâna Sfântului mucenic şi arhidiacon Ştefan.

Să-l rugăm pe Sfântul Serghie să înalţe rugăciuni Bunului Dumnezeu şi pentru neamul nostru românesc. „Nevoitor virtuţilor te-ai arătat şi ca un adevărat ostaş al lui Hristos Dumnezeu ai luptat cu patimile din această viaţă trecătoare prin post şi priveghere, făcându-te locaş al Duhului Sfânt şi vas ales al Sfintei Treimi. Pentru aceasta, cercetează-ne şi pe noi, cuvioase Serghie, şi pomeneşte-ne după cum ai făgăduit” (Troparul cuviosului Serghie).

Lumea Credinţei - Cuviosul Serghie de Radonej

Cuviosul Serghie s-a născut în marea cetate a Rostovului, în Rusia, din părinţi bine credincioşi, pe nume Chiril şi Maria. Într-o zi, pe când era încă însărcinată, mama sa a mers la Sfânta Liturghie, după cum obişnuia, şi mare minune s-a săvârşit, căci pruncul a glăsuit de trei ori din pântecele maicii sale: prima dată când s-a început a se citi Sfânta Evanghelie, apoi la Heruvic şi a treia oară la „Sfintele Sfinţilor“. Şi toţi au luat acesta ca un semn despre sfinţenia vieţii celui ce urma să se nască.

Venind pruncul pe lume, i-au pus din botez numele Vartolomeu. Şi de când s-a născut, spre marea mirare a maicii sale şi a tuturor, el nu a primit să sugă niciodată miercurea şi vinerea, postind astfel desăvârşit încă de la începutul vieţii sale.

Când a mai crescut însă, Vartolomeu avea mari probleme cu învăţătura, fiind, aşa cum se spune în viaţa lui, „zăbavnic la minte“, căci oricât se străduia învăţătorul său, el nu pricepea nimic şi nu sporea deloc.

Într-o zi, însă, pe când se plimba printr-o dumbravă, copilul a întâlnit un pustnic şi, spunându-i neputinţa sa de a înţelege învăţătura cărţii, i-a cerut să se roage pentru el. Pustincul i-a făcut rugăciune, l-a binecuvântat şi din clipa aceea s-a deschis mintea lui spre toată înţelepciunea.

Şi toată copilăria sa a rămas mai departe iubitor de post şi înfrânare, departe de jocurile copilăreşti ale celor de vârsta lui şi deprinzând cu uşurinţă toate cele ce îl învăţa dascălul său.

După o vreme părinţii săi s-au mutat din Rostov la Radonej şi la scurtă vreme au trecut la Domnul, lăsându-i tânărului Vartolomeu toată averea lor. Iar el, văzând moartea părinţilor săi şi înţelegând deşertăciunea acestei vieţi, a împărţit toată ave-

rea, neoprind pentru sine nimic, şi a continuat să trăiască în post şi rugăciune, într-o chiliuţă pe care şi-a făcut-o singur.

Mai târziu a fost vizitat de un monah pe nume Mitrofan, care l-a şi tuns în monahism, cu numele Serghie, şi care la plecare, a profeţit că în acel loc avea să se ridice mânăstire mare şi vestită.

Iar sfântul a rămas mai departe să se nevoiască acolo, biruind toate ispitele şi năluciri diavoleşti. Şi i s-a dus vestea de părinte îmbunătăţit şi mulţi au venit să se nevoiască împreună cu el.

Între ei un arhimandrit, Simeon din Smolensk, a venit cu bani mulţi, cu care s-a zidit o biserică mare şi s-a lărgit mânăstirea. Şi rânduiala mânăstirii era ca, oricât de mare nevoie ar fi fost, nimeni să nu iasă din mânăstire şi să ceară, ci, petrecând în rugăciune, să aştepte ajutorul lui Dumnezeu. Şi întotdeauna Dumnezeu se îngrijea ca nimic să nu lipsească obştii.

Când Sfântul Serghie îşi alesese locul de pustnicie, el înadins a căutat un loc fără apă, ca să îşi sporească osteneala, aducând apa de departe, dar acum părinţii deja cârteau, gândind că mânăstirea fusese construită fără dreaptă socoteală. Atunci Sfântul Serghie s-a rugat cu nădejde, iar Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea şi a izvorât izvor de apă lângă mânăstire, cum se vede şi astăzi.

Altă dată sfântul a înviat cu rugăciunea fiul unui om credincios şi mulţi cuprinşi de duhuri necurate se izbăveau pe cale mai înainte de a ajunge chiar la el.

Tot între minunile vrednice de pomenire este şi aceea că, odată, trecând pe lângă mânăstire, fericitul Ştefan, episcopul Permului, l-a binecuvântat de la distanţă pe sfântul, iar acesta, fiind la masă, spre mirarea ucenicilor, îndată s-a ridicat, răspunzând la binecuvântarea prea sfinţitului.

Mai citim în viaţa cuviosului Serghie că s-a învrednicit de o vedenie minunată în care Dumnezeu i-a descoperit viitorul prea frumos al Lavrei şi numărul mare de ucenici care se vor ridica aici la măsuri mari ale sfinţeniei.

La o vreme, primind scrisoare de îndemn de la însuşi patriarhul Filoteu al Constantinopolului, Sfântul Serghie a rânduit în mânăstirea sa viaţă de obşte şi s-a retras apoi la linişte în singurătate. Nu a stat însă mult, căci obştea şi mitropolitul Alexie al Moscovei l-au rugat să revină.

Apoi mitropolitul Alexie l-a chemat în taină, rugându-l să primească harul arhieriei şi să păstorească după el mai departe, însă Sfântul Serghie, cu multă smerenie, l-a refuzat categoric.

Şi minunile din viaţa cuviosului nu au contenit până la sfârşitul vieţii sale pământeşti, căci se învrednicise de darul înainte-vederii.

Odată ucenicul său l-a văzut învăluit în foc de la cap până la picioare, pe când slujea Sfânta Liturghie.

Dar mai mare decât toate acestea a fost cercetarea Maicii Domnului de care s-a învrednicit sfântul. Astfel, într-o seară, pe când îşi făcea pravila, aşa cum obişnuia, în faţa icoanei Maicii Domnului, după ce a rostit Acatistul Bunei Vestiri, sfântul a avut descoperire despre vizita ce avea să le facă Prea Sfânta în noaptea aceea şi a vestit despre aceasta şi pe ucenicul său, părintele Mihail. Într-adevăr, la scurt timp, s-a auzit glas din cer vestind venirea Maicii Domnului şi sfântul, ieşind în tinda chiliei, a văzut lumină mare şi în lumină pe Maica Domnului însoţită de Sfinţii apostoli Petru şi Ioan. Atunci Sfântul Serghie a căzut la pământ, iar Maica Domnului, atingându-l cu mâinile sale, l-a încredinţat de ocrotirea ei, atât pe el în această viaţă, cât şi întreaga mănăstire pururi, după care s-a făcut nevăzută.

Sfântul Serghie a mai trăit până la vârsta de 78 de ani şi cunoscându-şi mai înainte cu 7 luni trecerea din lumea aceasta, a rânduit stareţ pe ucenicul său Nicon şi s-a retras să se liniştească. Iar înainte de moarte s-a împărtăşit singur cu Sfintele Taine şi aşa şi-a dat sufletul său. Stă scris în viaţa sa că şi după moarte chipul i-a rămas luminos, ca al unuia care dormea.

Când s-a deschis mormântul Sfântului Serghie, după 3 ani, au aflat sfintele lui moaşte întregi şi bine mirositoare, şi întocmai şi hainele. Şi au aşezat sfintele moaşte cu cinste spre închinare, binecuvântare şi tămăduire credincioşilor. Şi astăzi ele se află în Catedrala Sfintei Treimi, într-o frumoasă raclă de argint.

Revista: Lumea Credinţei, anul V, nr. 9 (50) Septembrie 2007

Pr. Eugeniu Rogoti - Pustnicul rugător și izbăvitor al Rusiei

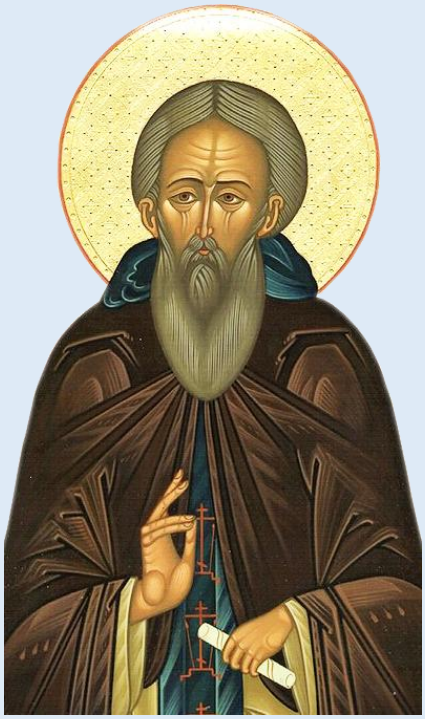

Astăzi săvârşim pomenirea Sfântului cuvios Serghie din Radonej, ieromonah din secolul al XIV-lea, unul dintre cei mai iubiţi şi cinstiţi sfinţi din Rusia.

Cuviosul Serghie a pus începutul vieţii monahale de obşte la Lavra Sfintei Treimi din pădurile Radonejului şi a îndemnat poporul rus la unitate și credință în vederea salvării de sub jugul asupritorilor străini.

Numit la botez Bartolomeu, viitorul stareţ Serghie avea din copilărie probleme de vorbire şi învăţare, până când s-a întâlnit cu un pustnic în pădure, care l-a binecuvântat şi l-a încurajat spre luminarea minţii şi a inimii pentru viaţa monahală.

Părinţii lui au fost Chiril şi Maria, care la sfârşitul vieţii au devenit, la rândul lor, monahi. Și ei sunt cinstiţi ca Sfinţi cuvioşi în Biserica Ortodoxă Rusă. Locuinţa lor era în regiunea Rostov, de unde au fost nevoiţi să plece în 1328 şi să se stabilească în zona Radonejului.

La vârsta adolescenţei, Bartolomeu a plecat împreună cu fratele lui Ştefan în pădure, ca să vieţuiască singuri, asemenea pustnicilor care erau în acele ţinuturi.

Călugărul Mitrofan l-a tuns monah în 1337 pe Bartolomeu cu numele Serghie, în cinstea mucenicilor Serghie şi Vah. Cu timpul, în pădurea aceea au venit mai mulţi doritori de însingurare şi şi-au făcut chilii, lucrând şi întreţinându-se după modelul lui Serghie.

De la monahismul eremit la cel de chinovie

Aşezământul monahal întemeiat astfel avea atunci călugări care trăiau cu „viaţă de sine". În urma unei scrisori primite de la patriarhul Constantinopolului Teofil, în a cărui jurisdicţie erau în vremea aceea pământurile ruseşti, Serghie pune începutul vieții monahale de obşte în Rusia, după tradiţia foarte veche a Bisericii din Răsărit. Pentru această lucrare, patriarhul i-a trimis în dar o cruce, un paraman şi o schimă. Astfel, încep să apară mai multe mănăstiri în acea zonă, iar chinovia devine model și regulă pentru mănăstirile ruseşti, dintre care cele mai vechi sunt Mănăstirea Sfintei Treimi şi Mănăstirea „Buna Vestire" din apropierea Radonejului.

După moartea mitropolitului Alexei al Moscovei, Serghie refuză să devină mitropolit şi propune pe altcineva. Ţinuturile ruseşti erau sub stăpânirea tătaro-mongolilor, iar principii ruşi căutau o modalitate de a dobândi independenţa.

Principele Dimitrie al Moscovei, supranumit ulterior Donskoi, a fost recomandat de stareţul Serghie, cinstit acum ca egumen în toate principatele, să fie conducătorul luptei pentru independenţa cnezatelor ruseşti de sub stăpânirea mongolă. Astfel, în 1380, principele Dimitrie adună oştile sale şi ale celorlalţi principi şi, cu binecuvântarea stareţului Serghie, care trimite pe Peresvet şi Osleaba, doi monahi, foşti ostaşi, ca să-l ajute, învinge în bătălia cu Mamai şi începe procesul de dobândire a independenţei.

„Întâi de toate să aveţi frică de Dumnezeu, curăţie sufletească şi dragoste nefăţarnică"

Pentru vieţuirea sa îngerească, Sfântul cuvios Serghie a fost învrednicit de Dumnezeu să aibă vedenii cereşti.

Odată, spune viaţa sfântului, stareţul Serghie a avut o vedenie în timp ce citea pravila în faţa icoanei Maicii Domnului. După încheierea paraclisului, Serghie s-a aşezat să se odihnească, dar i-a spus la scurt timp ucenicului, cuviosul Mihei (data de pomenire: 6 mai), că vor primi o vizită deosebită. Imediat le apăru Maica Domnului, însoţită de Sfinţii apostoli Petru şi Ioan Teologul. Din cauza luminii

orbitoare, cuviosul Serghie căzu cu faţa la pământ, iar Maica Domnului îl atinse, binecuvântându-l şi promiţându-i că-i va ocroti aşezământul pentru totdeauna.

Ajuns la adânci bătrâneţi, Sfântul Serghie a presimţit moartea sa cu jumătate de an înainte şi l-a binecuvântat să fie stareţ pe ucenicul său Nicon (data pomenirii: 17 noiembrie). Cuviosul s-a mutat la cele cereşti în data de 25 septembrie 1392. În acea zi i-a chemat pe fraţii mănăstirii şi le-a spus: „Luaţi aminte, fraţilor, ca întâi de toate să aveţi frică de Dumnezeu, curăţie sufletească şi dragoste nefăţarnică!”

Cuviosul Serghie a fost un mare rugător şi postitor. Şi-a cunoscut sfârşitul vieţii dinainte şi le-a spus ucenicilor să-l îngroape în cimitirul monahal.

După moartea lui însă, monahii s-au sfătuit cu mitropolitul Moscovei şi au decis să-l înmormânteze pe stareţul Serghie în Biserica Sfintei Treimi, pe care acela o zidise.

„Cinstitul trup al Sfântului era păstrat întreg şi luminat”

La 30 de ani după moartea Cuviosului, în data de 5 iulie 1422, moaştele sale au fost descoperite neputrezite, fapt înregistrat de cronicarul Pahomie Logofătul: „Atunci când sfânta adunare a deschis sicriul cel de minuni făcător, toţi au văzut o arătare minunată şi vrednică de zdrobirea inimii: nu numai că cinstitul trup al Sfântului era păstrat întreg şi luminat, ci şi hainele în care fusese înmormântat erau întregi, neafectate în vreun fel de putreziciune. Văzând aceasta, toţi L-au prea mărit pe Dumnezeu, pentru că trupul Cuviosului stătuse atâţi ani în mormânt şi se păstrase neatins”.

Ziua descoperirii moaştelor, adică 5 iulie, este o altă zi în de sărbătorire a Sfântul cuvios Serghie din Radonej, făcătorul de minuni.

Istoria mutării moaștelor Sfântului Serghie

Ieromonahul Ioan Samoilov spune într-o carte despre Sfântul Serghie de Radonej că „în toată istoria mănăstirii moaştele Cuviosului au fost mutate de la locul lor numai în caz de pericol foarte mare. De două ori, în 1709 şi 1746, ele au fost mutate din cauza incendiilor. Prima dată, sfintele moaşte au fost aşezate în piaţa Krasnogorski, lângă mănăstire, iar a doua oară, la marginea oraşului, unde nu erau construcţii şi incendiul nu putea ajunge. De asemenea, moaştele au mai fost mutate în 1812, atunci când armata rusă a părăsit Moscova, iar trupul Cuviosului a fost dus la Mănăstirea Sfântului Chiril din Belozersk”.

De asemenea, moaştele cuviosului Serghie au fost duse din lavra sa, care în perioada interbelică a fost muzeu.

În timpul celui de-al doilea război mondial au fost purtate în spatele frontului. Din 1919 şi până în 1942 moaştele fuseseră ţinute în Muzeul ateismului, înfiinţat pe teritoriul lavrei de către bolşevici.

Astăzi, moaştele Sfântului Serghie se află într-o prea frumoasă raclă din argint, în Biserica „Sfânta Treime” din lavra cu acelaşi nume, oraşul Serghiev-Posad, la 80 km depărtare de Moscova.

Cuviosul milostiv și făcător de minuni din Radonej

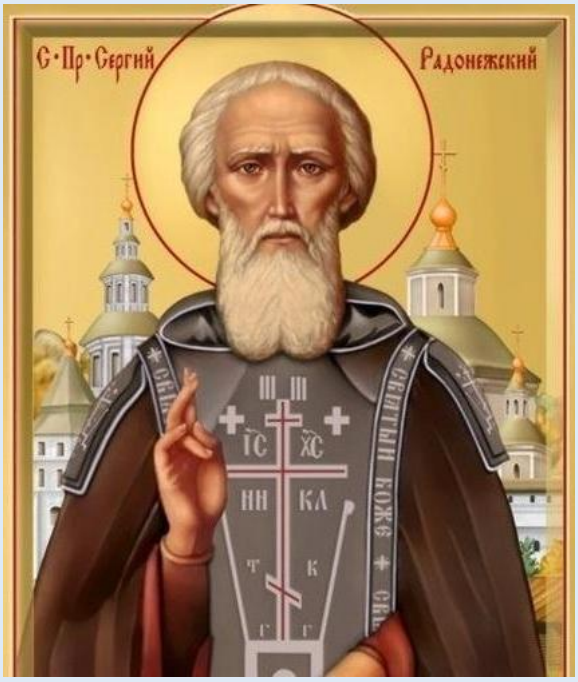

Atunci când un pelerin vizitează Rusia este de neconceput să nu se închine la moaştele Sfântului cuvios Serghie de Radonej, care se află în Lavra Sfintei Treimi din oraşul Serghiev Posad, în apropiere de Moscova. Lavra aceasta, cea mai mare din Rusia, în care astăzi vieţuiesc mai bine de 300 de monahi şi unde se săvârşesc zilnic slujbe în şapte biserici, a fost întemeiată de Sfântul Serghie în urmă cu aproape şapte veacuri şi continuă, ca odinioară, să cheme credincioşii spre Împărăţia Preasfintei Treimi, despre care teologhisea întemeietorul aşezământului.

În secolul al XIV-lea cnezatele ruseşti erau divizate, se războiau uneori între ele şi se aflau sub suzeranitatea Hoardei de Aur. În acest context, în al doilea deceniu al acelui veac, în ţinuturile Rostovului se naşte Bartolomeu, al doilea copil al unor oameni credincioşi, un pic înstăriţi, Chiril şi Maria. În total, familia a avut trei copii, băieţi. Ştefan şi Petru erau foarte isteţi şi prindeau uşor învăţăturile care li se predau la şcoala din Rostov, una din puţinele instituţii de acest fel din voievodatele aflate mai tot timpul sub teroarea ocupaţiei iminente a străinilor. La această şcoală aproape sigur se preda şi limba greacă, pentru că în ţinuturile Rostovului chiar şi slujbele se ţineau pe jumătate în această limbă străveche, iar preoţii de acolo erau atunci în ascultarea Patriarhului de la Constantinopol.
Doar Bartolomeu, după cum spune Sfântul aghiograf Epifanie cel înţelept, nu reuşea deloc să ţină pasul cu ceilalţi copii la învăţătură. Acest fapt îl necăjea foarte mult şi, fiind odată la păscut caii, băiatul a întâlnit în pădure un pustnic, căruia i-a

spus că nu poate învăţa şi i-a cerut cu lacrimi să se roage pentru el, ca să nu mai rămână în urma celorlalţi copii la şcoală. Pustnicul i-a dat o prescură şi i-a spus că de atunci încolo nu va mai avea astfel de probleme şi că mintea lui va fi luminată de Dumnezeu.

Din cauza războaielor aproape neîncetate şi a problemelor financiare legate de acestea, părinţii Sfântului Serghie decid să se mute cu traiul la Radonej, o localitate mai apropiată de Moscova, dar mai mică, unde puteau duce un trai mai liniştit.

Crescând în evlavie şi frică de Dumnezeu, tânărul Bartolomeu, după moartea părinţilor săi, care se călugăriseră la mănăstirea unde vieţuia fratele mai mare, Ştefan, se duce la mănăstire. Înainte de aceasta, i-a lăsat partea sa de moştenire fratelui celui mai mic. Mănăstirea Hotkovo, unde răposau părinţii celor doi fraţi, nu a mulţumit pe deplin setea de însingurare şi rugăciune a tânărului Bartolomeu, care îl convinge pe Ştefan să meargă în pustia pădurilor de lângă Radonej.

Întemeierea mănăstirii închinate Sfintei Treimi

După un timp de sălăşluit, cei doi fraţi şi-au construit o chilie din lemn, iar mai apoi o bisericuţă, pe care au închinat-o Preasfintei Treimi. Acest hram, primul din teritoriile ruseşti închinat Sfintei Treimi, a devenit apoi unul foarte des întâlnit la zidirea sfintelor locaşuri din Rusia. Biserica a fost sfinţită de trimişii mitropolitului, care au adus cu ei Sfântul şi marele Mir, antimis şi moaşte ale mucenicilor.

La scurt timp după aceasta, fratele mai mare al lui Bartolomeu decide să părăsească locaşul din pădure, din cauza greutăţii vieţii pustniceşti. El se stabileşte la Moscova, la Mănăstirea Teofaniei, pe care ajunge cu timpul să o conducă în calitate de stareţ.

Rămas singur, Bartolomeu ajunge la egumenul Mitrofan, pe care îl roagă să-l tundă în monahism. Acest lucru s-a întâmplat în data de 7 octombrie, când se face pomenirea Sfinţilor mucenici Serghie şi Vah, într-un an din apropierea lui 1340. Acest fapt a şi dus la alegerea numelui noului monah, care a devenit Serghie.

Acolo, în pustie, monahul Serghie ducea o viaţă aspră, în rugăciune şi cu puţină mâncare, pe care o primea de la fratele mai mic, Petru, căruia îi lăsase partea sa de moştenire. Iarna umbla cu hainele de vară, lupii veneau adesea la uşa chiliei, iar ursul nu pleca de acolo, până când nu primea toată pâinea pe care o avea monahul.

Vestea despre pustnicul din pădure s-a răspândit şi în curând la el au venit să vieţuiască mai mulţi ucenici, formându-se astfel prima obşte. Sfântul Serghie şi primii săi ucenici au arătat, prin viaţa lor, că spiritualitatea omului este înrădăcinată în părtăşia omului la viaţa Preasfintei Treimi. Sfântul Serghie preţuia dragostea pentru fraţi atât de mult, după modelul iubirii dintre Persoanele Sfintei Treimi, încât a fost pentru ei şi bucătar, şi brutar, şi tăietor de lemne, şi tâmplar, slujind pentru ca nimeni să nu simtă vreo nevoie. Toate acestea, dar şi rânduiala rugăciunii neîncetate a lui Iisus, adusă în veacul acela al disputelor palamiste, de la Sfântul Munte Athos de către unul din monahii obştii sale, au făcut din noul aşezământ un izvor de duhovnicie, la care veneau oamenii credincioşi să se adape, iar mulţi au ales chiar să-şi construiască locuinţe în apropierea mănăstirii. Aşa a apărut, de fapt, actualul oraş Serghiev-Posad.

Serghie a fost hirotonit preot de către episcopul Atanasie de Vladimir şi Volânsk. I-a învăţat tot timpul pe monahii din aşezământ să nu ceară milostenie de la alţii, ci să muncească pentru a-şi întreţine viaţa, iar el era primul care le arăta, prin exemplul propriu, cum se face aceasta.

Deoarece până prin 1370 monahii aşezământului trăiau fiecare în chilia lui, începând cu această perioadă şi la îndemnul Patriarhului ecumenic Filotei, care i-a trimis o cruce, un paraman şi schima în dar, fraţii au început să trăiască în chinovie. Totuşi, pentru că unii dintre fraţi nu au înţeles sistemul chinovial şi au început să creadă că Serghie are doar gândul să fie mai mare peste ei, cuviosul părăseşte mănăstirea şi înfiinţează alt aşezământ pe malul unui râu.

Ulterior, Sfântul Serghie a înfiinţat mai multe aşezăminte monahale şi s-a bucurat de respectul oamenilor, al boierilor şi chiar al voievozilor.

Cuviosul a primit de la Dumnezeu darul facerii de minuni încă din timpul vieţii, vindecând mulţi oameni de diferite boli, iar după mutarea la Domnul ajutând pe mulţi credincioşi care i se adresează în rugăciune.

Pomenirea Sfântului Serghie se săvârşeşte la data mutării sale la Domnul, în anul 1392 - 25 septembrie. Atunci stareţul Serghie a fost înmormântat lângă Altarul bisericii construite de el în primul aşezământ: Mănăstirea Sfintei Treimi.
În Rusia se mai săvârşesc slujbe în cinstea Sfântului Serghie şi la data aflării cinstitelor sale moaşte, pe 5 iulie 1442, când cinstitele sale moaşte au fost aşezate în biserică.

Sfatul dat cneazului rus

În ajunul bătăliilor oştilor cneazului Dimitrie Donskoi cu tătarii hanului Mamai, egumenul ţinuturilor ruseşti, cum era supranumit Sfântul Serghie, l-a încurajat pe cneaz să lupte pentru neatârnarea ţării, dar şi să se alieze cu alţi voievozi de acelaşi neam, pentru a spori în forţă.

După renumita bătălie de la Kulikovo din 1380, când tătarii au fost înfrânţi, cnezatul Moscovei a început să fie considerat inima pământurilor ruseşti. Sfântul Serghie i-a încurajat pe voievozi să se unească, după modelul unirii persoanelor Sfintei Treimi, în dragoste şi jertfelnicie, pentru ca nici o forţă din afară să nu poată despărţi frăţietatea celor care aparţin aceluiaşi popor.

Cum să deosebim ceea ce vine de la Dumnezeu de ceea ce vine de la vrăjmaș

Traducere și adaptare: Tamara Hotnog

Sursa: Orthodoxologie

- Spuneţi-ne, vă rugăm, cum să deosebim darul de la Dumnezeu de acela venit de la cel rău?

- Mai întâi de toate, Dumnezeu Îşi oferă darurile Sale omului pentru multa osteneală duhovnicească, pentru nevoinţe, pentru lepădarea de sine şi de toate cele lumeşti, pentru înalta lucrare a smereniei.

Temeiul acestor daruri este smerenia. Pentru că Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, însă harul Lui îl dă celor smeriţi - când există virtutea smereniei şi când omul nu se mândreşte cu realizările lui. Când gândeşte că ele nu îi aparţin lui, ci lui Dumnezeu, Domnul îl înzestrează cu darurile Lui: darul vindecării, darul intuiţiei, darul povăţuirii şi nenumărate alte daruri.

Bineînţeles, persoana care le primește lucrează cu ea însăşi şi îşi cultivă sufletul, îşi smulge toate buruienile din inimă şi nu se gândeşte cum să obţină aceste daruri. Ea se gândeşte la mântuire, iar Domnul Însuşi i le dă. Şi de multe ori se întâmplă ca ea să nu vrea aceasta, însă oamenii o remarcă. De aceea, spune: „Aceasta nu vine de la mine, ci de la Domnul”.

- Această persoană fuge de slavă.

- Da, ea fuge de slava aceasta. Domnul este milostiv, vrea să-Şi dăruiască ale Lui bunătăţi celui ce are nevoie. Indivizii extrasenzoriali cred că au daruri dumnezeieşti. În felul acesta, ei nu cred decât că sunt hărăziţi - şi nu este cazul. Îşi agită mâinile, prevăd, văd, aud, remarcă câte ceva şi cred că aceea vine de la Dumnezeu. Au şi vreo lumânare şi vreo icoană alături şi zic: „Iată, am ajutor de la Dumnezeu”. Nu există astfel de daruri. După a mea cunoştinţă, Sfinţii Părinţi nu ajungeau la aceste daruri decât cu osteneală duhovnicească.

- Cu nemaiîntâlnite osteneli duhovniceşti!

- Luaţi-l ca exemplu pe Sfântul Serghie de Radonej sau pe Sfântul Serafim de Sarov.

De pildă, un bărbat a venit la Sfântul Serghie ca să-i aducă un prunc bolnav, iar pruncul a murit. Iar bărbatul, de disperare şi de durere, l-a pus pe acela la picioarele sfântului, să facă ce va vrea cu el. Serghie a plecat şi s-a rugat, iar Domnul i-a ascultat rugăciunea. Şi i-a zis Sfântul bărbatului: „Mergi acasă, însă să nu spui nimănui nimic, atâta vreme cât voi fi în viaţă”. Acela a plecat bucuros, întrucât fiul lui a fost ridicat din boală şi vindecat. Bineînţeles, aceasta este o mare bucurie.

Însă, urmând îndemnul Mântuitorului Hristos, i-a spus lui: „Nu zi nimănui ce am făcut”. Iată un exemplu de felul în care Domnul ne arată cum să primim darurile şi să le păzim cu inimă înfrântă şi smerită. Însă, când cineva dobândeşte darurile în mod atât de simplu... (…) Care este nevoinţa celui mândru, nevoinţa pentru care a dobândit aceste daruri? Le-a dobândit, oare, pentru mândria lui? Da, le-a dobândit pentru mândrie - şi nu de la Dumnezeu, ci de la diavoli. Nu există o a treia putere: există numai puterea dumnezeiască şi puterea demonică.

- Ori una, ori cealaltă...

- Puterea dumnezeiască nu poate fi obţinută decât prin smerenie, prin multa nevoinţă duhovnicească, iar cea demonică - în deplina siguranţă şi cu uşurinţă.

Ierodiacon Savatie Baștovoi - Dragostea înseamnă să fii aspru cu tine, dar îngăduitor cu ceilalți

Orice om tânjește să fie înțeles, dar se simte înțeles numai de cel care îi remarcă și îi vorbește de calitățile sale ascunse, pe care alții nu i le observă. A vedea calitățile ascunse, însă, este o însușire a celor care au un exercițiu spiritual permanent, la care nu se poate ajunge fără darul lui Dumnezeu.

A striga în dreapta și în stânga și a făgădui degrabă iadul este propriu râvnei trupești. Oamenii sfinți, însă, care au ajuns la dragoste, nu mai pot avea această atitudine.

Căci dragostea, spune Sfântul Serghie de la Radonej, înseamnă a fi aspru cu tine, dar îngăduitor cu ceilalți. Cred că măsura desăvârșirii noastre duhovnicești o putem deduce din felul în care ne raportăm la oamenii care încă mai săvârșesc cele mai cumplite păcate.

(Ierodiacon Savatie Baștovoi, În căutarea aproapelui pierdut, Editura Marineasa, Timișoara, 2002, pp. 54-55)

Jurnal de pelerine Rusia: Sărbătoarea de vară a Sfântului Serghie de Radonej

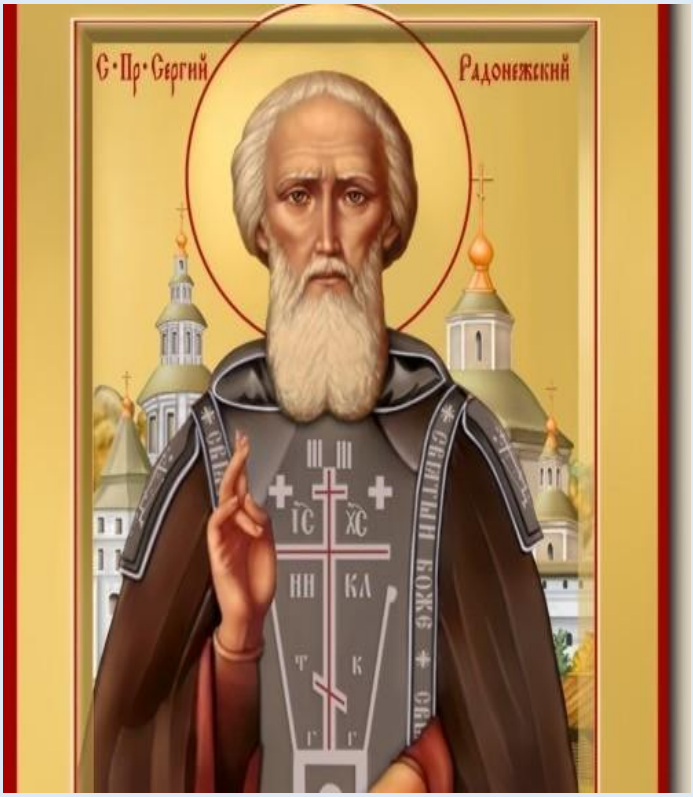

În fiecare an, dată de 18 iulie împarte în două anul monahilor de la Lavra Sfintei Treimi a Sfântului Serghie de Radonej - cea mai mare mănăstire a Rusiei, aflată la doar 70 km de Moscova.

Data de referinţă în viaţa Lavrei, părinţii îşi planifică activităţile pentru perioada dinainte şi perioada de după sărbătoarea de vară a Sfântului Serghie.

Cu o săptămână înainte de marea sărbătoare prilejuită de aflarea moaştelor Sfântului Serghie, în hotelul Lavrei se blochează toate locurile, pentru că încep să sosească arhiereii din întreaga Rusie.

Marele apărător al pământului rusesc, Sfântul Serghie de Radonej este cel care a aşezat Rusia sub semnul Sfintei Treimi, prin întărirea în credinţă a principelui Dimirie Donskoi înaintea bătăliei cu tătarii de la 1380.

Momentul istoric crucial în viaţa poporului rus, alungarea tatarilor-mongoli (păgâni) de pe pământul încreştinat al Rusiei, a descoperit importanţa Sfântului

Serghie de Radonej în calitate de stareţ şi ocrotitor al pământului rusesc în întreaga sa măreţie duhovnicească.

Din acest punct de vedere şi păstrând proporţiile în comparaţie, Sfântul Serghie de Radonej a fost pentru ţarul Dimitrie Donskoi ceea ce Sfântul Daniil Sihastru a fost pentru Ştefan cel mare şi sfânt. Dar în acelaşi timp, Sfântul Serghie a fost principalul artizan al vieţii contemplative în Rusia, la doar 300 de ani de la momentul încreştinării acesteia.

Lavra Sfintei Treime, fondată de el în anul 1337, a dat naştere la 50 de mănăstiri, care, la rândul lor, au dat naştere altor 40 de aşezăminte monahale, astfel încât ieromonahul Nikon - cel care a scris viaţa Sfântului Serghie în secolul al XV-lea - da numele a 100 de sfinţi monahi care proveneau din mănăstirea Sfântului Serghie.

Sfântul Serghie, grabnic ajutător în luminarea minţii elevilor şi studenţilor

În prezent, aici, în kremlinul Lavrei, se află cea mai puternică şcoală teologică a Bisericii Ortodoxe Ruse, care cuprinde: Academia Teologică Moscovită (cu o durată de 3 ani), Seminarul Teologic Moscovit (5 ani), Şcoala de Pictură (primul nivel de 3 ani, al doilea nivel de 2 ani) şi Şcoala de Conducători de Cor Bisericesc (3 ani).

Aici s-au format majoritatea arhiereilor Bisericii Ortodoxe Ruse, în Lavră au primit cinul monahal cei mai mulţi dintre ei. În prezent, în fiecare an sunt admişi doar 90 de elevi la seminar şi doar 60 studenţi la Academia Teologică, care are 4 facultăţi (pentru fiecare facultate sunt aprobate doar 15 locuri). În ultima perioadă, în fiecare an a existat cel puţin un elev sau un student român din Republica Moldova, admis la studii teologice.

Interesant este că Sfântul Serghie de Radonej este cunoscut ca grabnic ajutător în luminarea minţii elevilor şi studenţilor, ca urmare a unui episod uimitor petrecut pe vremea când avea şapte ani şi purta numele de Vartolomeu. Necăjit fiind de faptul că nu înţelegea nimic din ceea ce explica învăţătorul, „fiind zăbavnic la minte”, într-una din zilele în care umbla singur prin dumbrăvi, căutând locuri liniştite, micuţul Vartolomeu întâlni un călugăr căruia îi spuse supărarea sa, legată de neputinţa minţii sale şi îi ceru să se roage Domnului pentru luminare. Iar călugărul (îngerul?) făcând rugăciunea şi binecuvântându-l, i-a spus: „Iată, de acum, fiule, îţi dăruieşte Dumnezeu să înţelegi cele ce-ţi trebuie, încât să poţi şi pe alţii să-i ajuţi!” Aceasta s-a făcut din rânduiala Domnului, că nu de la oameni, ci de la Duhul Sfânt să se dea copilului înţelegerea cărţii.

Festivităţile organizate anual în 18 iulie

În ziua de 17 iulie, în ajunul marii sărbători, se adună în Lavra Serghiev Posad cel puţin 70-100 de arhierei, din toată Rusia, majoritatea fiind absolvenţi ai Academiei Teologice din Lavra. De asemenea, sosesc oaspeţi din Grecia, Serbia, Bulgaria şi grupuri de pelerini.

În ajunul sărbătorii, la ora 15, se oficiază Vecernia mică cu acatistul Sfântul Serghie de Radonej, iar de la ora 18, privegherea de seară (Vecernia mare şi Utrenia). De obicei aceste slujbe sunt oficiate de către Patriarhul Moscovei şi a toată Rusia.

În ziua de sărbătoare - 18 iulie - la ora 9 toţi arhiereii merg la Palatul Patriarhal, să-i întâmpine pe Patriarh şi Sfântul Sinod, corurile unite ale studenţilor şi seminariştilor cântă imnuri, clopotele sunt trase şi, după primirea binecuvântării, fiecare dintre arhierei se îndreaptă către biserica unde va sluji Sfânta Liturghie. Se oficiază 4 Sfinte Liturghii, toate odată, în catedralele şi bisericile Lavrei. De asemenea, se oficiază Sfânta Liturghie şi în biserica Acoperământul Maicii Domnului a Academiei Teologice şi în Biserica Sfântului Ioan Scărarul a Seminarului Teologic, în total 6 sfinte Liturghii simultan, începând cu ora 9. Patriarhul oficiază de obicei în catedrala Adormirii Maicii Domnului (catedrala cu cupole albastre). În fiecare an se respectă acelaşi tipic.

Sfântul Serghie are două sărbători în an: 18 iulie - aflarea sfintelor sale moaşte în anul 1422, la exact 30 de ani după moartea sa (1392) şi 8 octombrie - trecerea la Domnul a Sfântului Serghie, în 1392.

În zilele noastre, la ambele sărbători ale Sfântului Serghie, clopotul Tar (400 tone) este tras câte 3 zile, pe toată durata festivităţilor, în restul anului auzindu-se doar la cele 12 praznice împărăteşti şi zilnic din Săptămâna Luminată şi până la Cincizecime.

Cunoscând importanţa Sfântului Serghie pentru poporul rus, dar şi grabnicul, puternicul răspuns pe care sfântul îl dă atunci când te îndrepţi în rugăciune directă către el în necaz sau nevoi, ne-a mirat numărul relativ redus de participanţi la această mare sărbătoare a Bisericii Ortodoxe Ruse, comparativ cu ceea ce se întâmplă, de exemplu, la Iaşi la hramul Sfintei Cuvioase Parascheva.

Impresiile unui pelerin român la unul dintre pelerinajele în Rusia: „Aveam impresia - nu ştiu de ce - că Sfântul Serghie de Radonej e un Sfânt sever. Am

descoperit un sfânt cu atâta iubire (emană lucrul acesta) şi cu moaşte ce miroseau… dulce. Au fost singurele moaşte "dulci" din tot pelerinajul nostru, în care ne-am închinat, timp de 15 zile, la sute de Sfinte moaşte în Rusia şi Ucraina." (Ciobanu George Sorin, Lipăneşti Prahova, 2007).

Maria Chirculescu,
Miriam Turism

Cărţi despre Sfântul Serghie de Radonej

Viaţa şi minunile Sfântului Serghie de Radonej

Iubite cititorule, citind Viaţa cuviosului Serghie de Radonej, s-ar putea să te frământe unele întrebări cum ar fi: "De ce pelerinii şi credincioşii nu încetează să vină la Serghiev Posad (Lavra Sfintei Treimi)? De ce, de-a lungul a şase secole, ei nu încetează să ceară ajutor cuviosului?"

Dar nu uita, dragă cititorule, că urcuşul spre înviere nu sfârşeşte odată cu încheierea vieţii pământeşti. Cred că acum realizezi că spre Makovet, adică spre Lavra Sfântului Serghie, nu duce numai un drum "geographic", ci calea şi urcuşul duhovnicesc spre care tinde orice creştin.

Este vorba de o legătură duhovnicească de la inimă la inimă, care se face simţită cu îngăduinţa şi prin marea milă a lui Dumnezeu. Este vorba de o prezenţa harnică, ce te face să uiţi de ale tale pentru ale Lui, prin mijlocirea sfinţilor Lui.
Cuviosul şi de Dumnezeu purtătorul părintele nostru Serghie este prezent în lavra pe care a întemeiat-o şi nu va înceta niciodată să ne aştepte şi să ne îmbie la Cina tainică a Sfintei Treimi...

"Orişicând te vei ruga lui, vei fi auzit, iar ajutorul îţi va prisosi imediat", spune N. V. Davadova. Roagă-te lui şi va mijloci pentru tine!

Sfântul Serghie de Radonej, un făcător de minuni

Editura cartea: ISBN: 978-5-91173-405-3
Anul de producere: 2014

Număr de pagini: 48

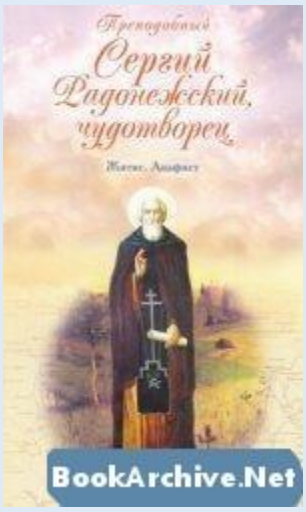

Pr. Valeri Duhanin - Noile minuni ale Sfântului Serghie de la Radonej

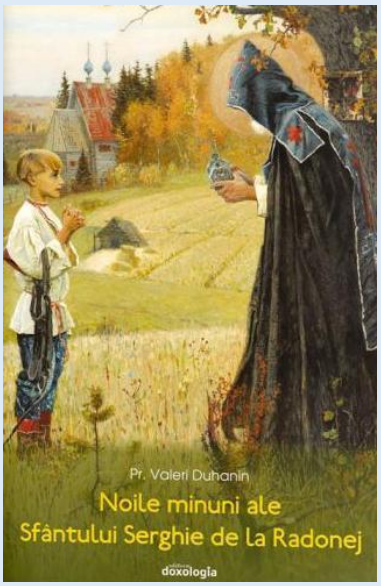

Traducere: Denis Chiriac

Orice minune trimisă de la Domnul prin sfinții Săi mărturisește despre iubirea dumnezeiască față de oameni, despre faptul că Domnul și sfinții Săi ne sunt alături și că vor să ne ajute.

Atunci când cineva dobândește harul lui Dumnezeu, o simt oamenii din preajmă, iar ei, ca și apostolul Petru pe Tabor, strigă: „Doamne, bine este să fim aici”. Iată că această comoară i-a fost dăruită din belșug de Dumnezeu Sfântului Serghie de la Radonej, harul lui Dumnezeu era simțit de toți vizitatorii săi, cu acesta ei se întăreau. Iar Sfântul Serghie, ca un slujitor adevărat al Sfintei Treimi, îi ajută pe cei care-l invocă până în momentul de față. Toți cei care, cu râvnă, cu nădejde fierbinte și cu credință i se roagă Sfântului Serghie vor primi neîndoielnic ajutorul haric de la Dumnezeu.

Sfântul Serghie de Radonej - Îngerul păzitor al celor necăjiți

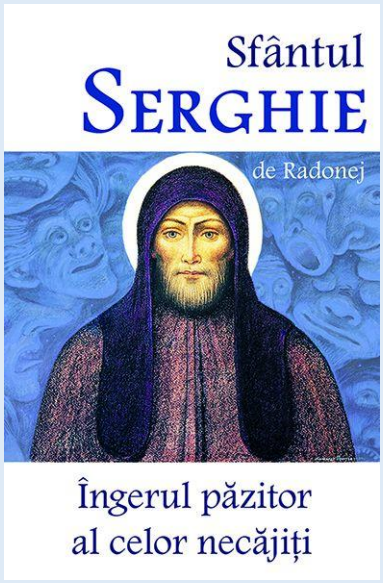

Prezentarea cărții

Viaţa, nevoinţele, rugăciunile şi minunile Sfântului Serghie de Radonej au fost doar începutul unei mari lucrări duhovniceşti în lume. Ucenicii săi au întemeiat peste patruzeci de mănăstiri, iar nenumăraţi creştini din întreaga lume au ajuns să-l cinstească şi să-i urmeze credinţa şi faptele.

De la cinstita lui raclă curg, ca dintr-un izvor, tămăduiri tuturor celor ce aleargă cu credinţă, căci, precum în viaţa sa, şi după mutarea sa la Domnul, Sfântul Serghie face nenumărate minuni mari.

Viaţa acestui mare sfânt rămâne un exemplu pentru toţi creştinii. Fără a lăsa ceva scrieri, Sfântul Serghie ne îndeamnă şi ne învaţă adevărul, simplitatea, munca, evlavia şi credinţa.

Sfinte Serghie de Radonej, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

The Life of our Venerable Father Amongst the Saints St. Sergius of Radonezh:
http://www.st-sergius.org/life1.html

The Holy Trinity St. Sergius Lavra:

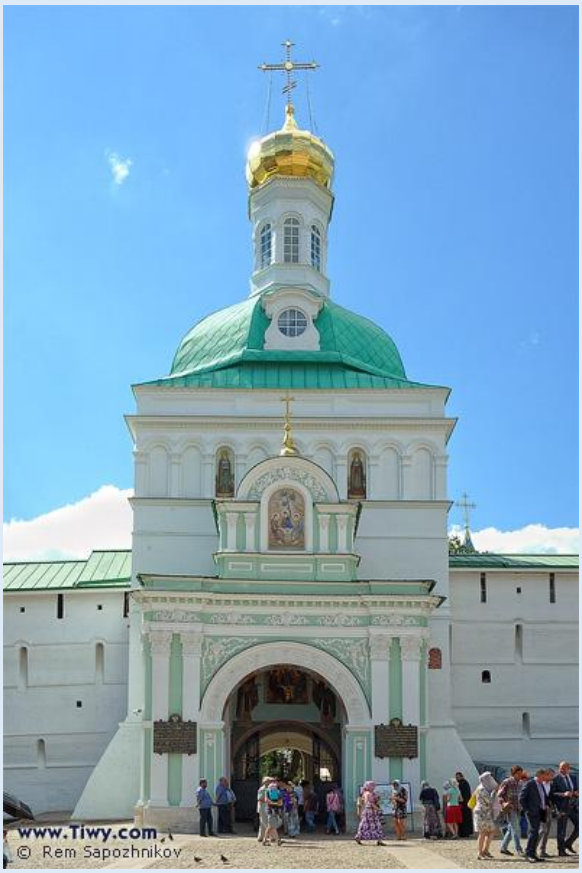

https://www.tiwy.com/pais/rusia/sergiev-posad/lavra/eng.phtml

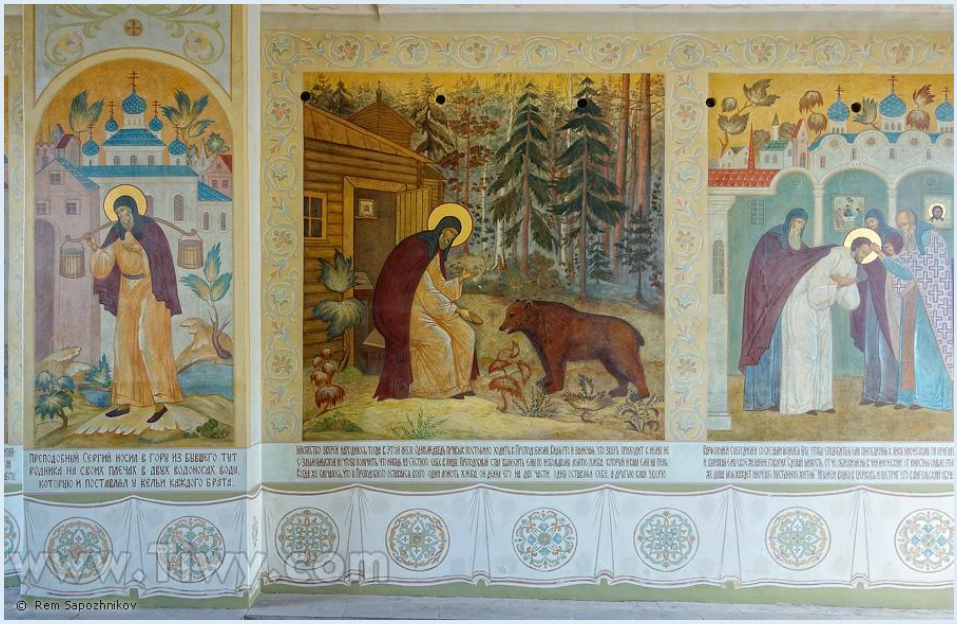

Saint Sergius, wonderworker of Radonezh:
http://www.holy-transfiguration.org/library_en/saints_serg.html

St. Sergius' labors with his monks. St. Sergius' vision of birds.

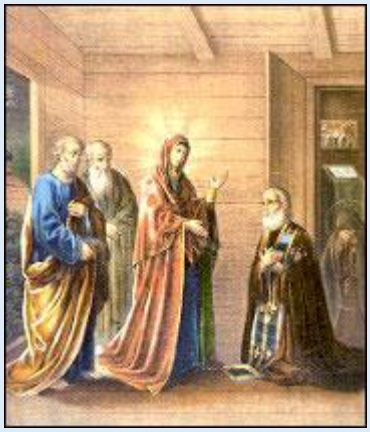

St. Sergius miraculously calls forth water.The Holy Theotokos appears to St. Sergius.

St. Sergius blesses Prince Dimitri for his battle with the Tatars.

Viaţa Sfântului Serghie de Radonej – video

https://www.youtube.com/watch?v=1Bbuxh-sE_s

Realitatea Spirituala - Pelerinaj la Sfântul Serghie de Radonej:

https://www.youtube.com/watch?v=g2PFvIGHXlI

Teodor Danalache - Lavra Sfântului Serghie de Radonej - Sfânta Treime

Lavra Sfânta Treime, cunoscută şi sub denumirea de Lavra Sfântului Serghie de Radonej, este cea mai importantă mănăstire din Rusia, fiind totodată şi centrul ortodoxiei ruseşti. Înfiinţată în anul 1345 de către Sfântul Serghie de Radonej, ale cărui moaşte le şi păstrează cu evlavie, Lavra Sfintei Treimi este situată în oraşul Sergiyev Posad (cunoscut în lumea sovietică sub denumirea de Zagorsk) aflat la aproximativ 80 de kilometri nord-est de Moscova.

Conform unei reviste ruseşti, "dacă ai ocazia unei ieşiri din Moscova, Lavra Sfintei Treimi este cea mai bună alegere dintre toate". Pe lângă renumele ei naţional, Lavra Sfânta Treime din Sergiyev a ajuns să fie recunoscută şi pe plan mondial. Astfel, UNESCO o declară parte a patrimoniului mondial în anul 1993, numind-o "un foarte bun exemplu de mănăstire ortodoxă aflată în funcţiune, cu caracteristici arhitecturale militare aparţinând secolelor XV şi XVIII."

Lavra Sfântului Serghie de Radonej - Lavra Sfânta Treime

Mănăstirea Sfânta Treime a fost înfiinţată în anul 1345 de către Sfântul Serghie de Radonej (1322-1392), un călugăr deosebit de cinstit de popor şi sfânt protector al Rusiei. Iniţial, mănăstirea a început ca o simplă bisericuţă de lemn într-o zonă mai izolată de lume, însă, în scurt timp, aceasta a început să se dezvolte simţitor.

Sfântul Serghie de Radonej şi-a început viaţa monahală ca pustic, însă, în urma insistenţelor celor care s-au strâns în jurul lui, a acceptat să le devină părinte duhovnicesc - stareţ. În anul 1355, Sfântul Serghie a introdus o rânduială de

organizare în mănăstire, lucru ce a dus la dezvoltarea rapidă a acesteia. În această perioadă apar şi multe dintre clădirile mănăstirii, precum trapeza şi brutăria.

Rânduiala Sfântului Serghie a fost preluată de mai bine de 400 de mănăstiri din întreaga Rusie, mănăstiri înfiinţate de către ucenicii acestuia. Dintre aceste mănăstiri menţionăm doar mănăstirile Solovetsky, Kirilov, şi Simonov.

Sfântul Serghie a îndeplinit un important rol şi în istoria seculară a Rusiei. Acesta l-a binecuvântat pe Dmitri Donskoi înainte de importanta luptă de la Kulikovo (1380) împotriva tătarilor, trimiţând chiar doi dintre monahii săi pentru a-l ajuta cu rugăciunea. Lupta s-a încununat cu succes, însă mănăstirea nu a scăpat de incendiere în anul 1408, când o unitate tătară a trecut prin zonă.

Sfântul Serghie a fost declarat sfântul ocrotitor al Rusiei în anul 1422. În acelaşi an, sfintele sale moaşte au fost depusă în prima biserică de piatră a mănăstirii - Biserica Sfânta Treime - construită de către un grup de monahi sârbi care au găsit adăpost în mănăstire, după Bătălia din Kosovo.

Cei mai mari pictori-iconari ai Rusiei medievale, Andrei Rubliov şi Daniil Chyorny, au fost însărcinaţi cu pictarea în frescă a întregii biserici. În scurt timp, regalitatea moscovită s-a deprins să săvârşească botezurile în această biserică, alături de alte slujbe de mulţumire.

În anul 1476, Ivan al III-lea a chemat un grup de meşteri pskovieni pentru a ridica Biserica Sfântului Duh. Această biserică este unul dintre foarte puţinele exemple

de acest fel - biserica rusească încununată cu un turn-clopotniţă. Interiorul acesteia păstrează cele mai vechi exemple de ţiglă smălţuită. La începutul secolului al XVI-lea, Vasily al III-lea a adăugat mănăstirii anexa Nikon şi cortul Serapion, unde s-au aşezat mai mulţi dintre ucenicii Sfântului Serghie.

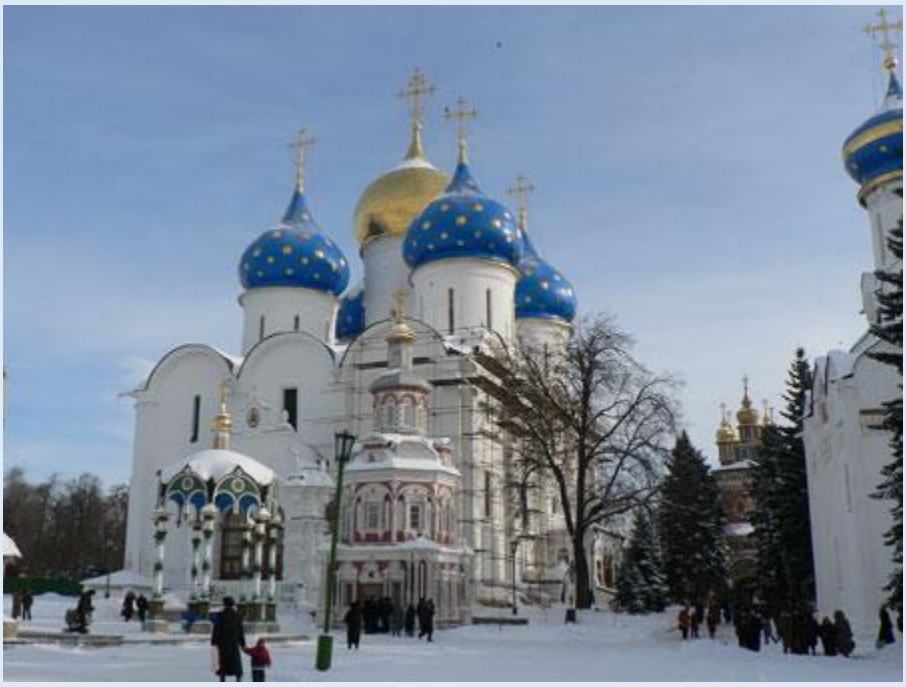

Pentru ridicarea Catedralei cu şase coloane a Adormirii Maicii Domnului au fost necesari 26 de ani. Iniţiativa ridicării acesteia a aparţinut lui Ivan cel groaznic, care a hotărât-o în anul 1559. Această catedrală este mult mai mare decât modelul acesteia din Kremlin, Moscova.

Minunatul iconostas, aparţinând secolelor XVI-XVIII, păstrează încă o capodoperă a pictorului Simon Ushakov - Cina cea de Taină. În anul 1684, pereţii interiori au fost pictaţi în culorile violet şi albastru de către o echipe de meşteri din Yaroslavl. Mormintele aflate în această biserică păstrează rămăşiţele lui Boris Godunov, cât şi ale familiei acestuia. Lângă ei se află şi corpurile unor patriarhi din secolul al XX-lea.

Ajungând una dintre cele mai mari deţinătoare de pământ din Rusia, mănăstirea a înflorit enorm, în cele din urmă, lângă aceasta apărând chiar un sătuc (posad). Acest sătuc a ajuns şi el la un nivel de trai ridicat, astăzi, pe acest loc, aflându-se modernul oraş Sergiyev Posad - Aşezământul lui Serghie.

Vis-s-vis de pereţii mănăstirii, s-a înfiinţat Mănăstirea de maici Sfânta Parascheva. Dintre clădirile acesteia le menţionăm doar pe următoarele: Biserica Sfântă Parascheva (1547), Biserica Intrării în Biserică a Maicii Domnului (1547) şi Capela ridicată deasupra Izvorului Sfantei Paracheva (secolul al XVII-lea).

În anii 1550, gardul gros de lemn ce înconjura Lavra a fost înlocuit cu unul de piatră, lung de 1.5 kilometri şi dotat cu 12 turnuri de apărare şi supraveghere. Mulţumită acestui zid şi turnuri, Lavra Sfânta Treime a Sfântului Serghie a rezistat unui asediu polonez ce a ţinut 16 luni, între anii 1608-1610. Poarta catedralei păstrează încă unele semne ale acestei mari încercări prin care a trecut mănăstirea. O altă încercare a avut loc în anul 1618, când Wladyslaw al IV-lea a atacat şi el mănăstirea.

De-a lungul secolului al XVII-lea, Lavrei Sfânta Treime i s-au adăugat numeroase clădiri. Dintre acestea menţionăm Reşedinţa Patriarhală în stil baroc, cu un interior foarte luxos, şi Palatul Regal, cu faţadele stilizate într-un model asemănător cu tabla de şah.

Trapeza Sfântului Serghie, acoperind o suprafaţă de 510 metri pătraţi şi pictată tot în pătratele alb-negre, era cea mai largă şi încăpătoare hală de acest gen din întreaga Rusie.

Biserica cu cinci domuri a Naşterii Sfântului Ioan Botezătorul (1693-1699) a fost ridicată, la iniţiativa celor din familia Stroganov, deasupra uneia dintre porţile Lavrei. Altă clădiri aparţinând secolului al XVII-lea sunt chiliile, spitalul încununat cu o mică bisericuţă şi capela ce adăposteşte o fântână descoperită în anul 1644.

În anul 1744, împărăteasa Elisabeta a ridicat Mănăstirea Sfânta Treime la rangul de Lavră, mitropolitul Moscovei fiind făcut arhimandrit al Laveri. Elisabeta a cinstit foarte mult Mănăstirea Sfânta Treime, în fiecare an aceasta parcurgând pe jos distanţa dintre Moscova şi Lavra. Soţul ei - Alexey Razumovsky - o însoţea şi el în aceste pelerinaje spre mănăstire, el fiind cel care a ridicat ultima mare clădire din Lavra, şi anume Biserica Fecioarei Maria din Smolensk.

Un alt dar al împărătesei Elisabeta făcut mănăstirii este turnul-clopotniţă, construit într-un stil baroc şi viu colorat în alb şi albastu. Cu o înălţime de 88 de metri, acest turn era cea mai înaltă clădire din întreaga Rusie la acea dată. Arhitecţii acestuia au fost Ivan Michurin şi Dmitry Ukhtomsky.

Chiar şi de-a lungul secolului al XIX-lea, Lavra Sfânta Treime şi-a păstrat statutul de cea mai înstărită mănăstire din Rusia. Seminarul Teologic existent în incinta mănăstirii, înfiinţat în anul 1742, a fost înlocuit, în anul 1814, cu o Academie Ecclesiastică.

Mănăstirea găzduieşte o mulţime de manuscrise şi cărţi vechi. Colecţia de artă şi obiecte medievale atrage încă o mulţime de pelerini. Mănăstirea-Lavra Sfânta Treime poartă de grijă de mai multe schituri înfiinţate în Sergiyev Posad. Dintre aceste schituri, unul este locul de odihnă al filosofilor conservatori Konstantin Leontiev şi Vasily Rozanov.

După Revoluţia Rusă (1917) Guvernul Sovietic a închis Lavra Sfânta Treime a Sfântului Serghie de Radonej, dând clădirile acesteia în folosinţă mai multor instituţii sociale. O parte a mănăstirii a fost transformată în muzeu.

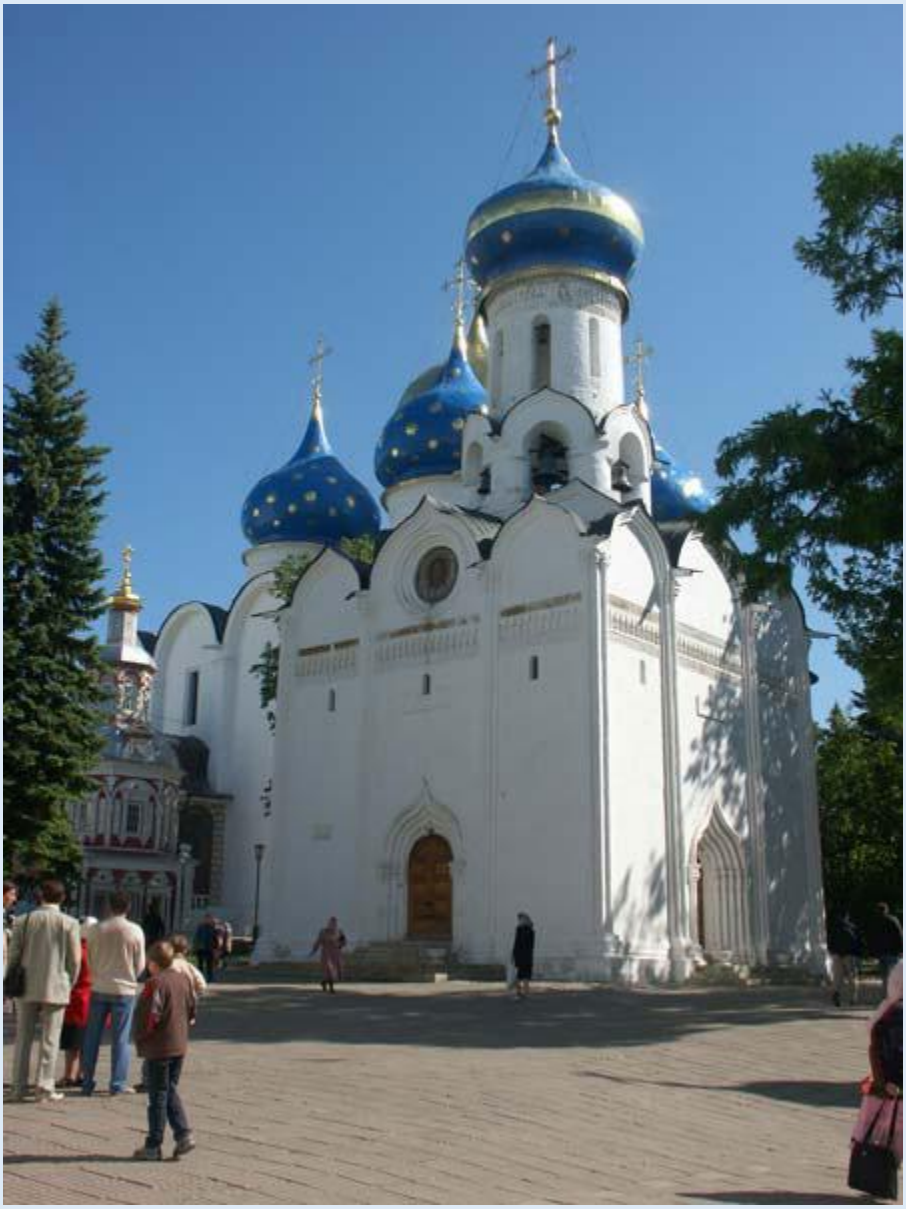

În anul 1930, clopotele mănăstirii, inclusiv clopotul Tarului de 65 de tone, au fost distruse. În tot acest timp, nenumărate obiecte de artă şi de cult deosebit de importante au fost distruse sau furate, vândute sau pierdute.

În anul 1945, după controversată convertire a lui Iosif Stalin din timpul celui de al doilea război mondial, Lavra Sfânta Treime a fost returnată Bisericii Ortodoxe Ruse. La data de 16 aprilie 1946 s-au reluat slujbele în Catedrala Adormirii Maicii

Domnului. Până în anul 1983, Lavră a îndeplinit rolul de Reşedinţă Patriarhală pentru Patriarhia de Moscova. După acest an, patriarhii s-au retras la Mănăstirea Danilov din Moscova.

Încă de atunci, mănăstirea a rămas unul dintre cele mai mari centre educaţionale în învăţământul religios.

Lucrări importante de restaurare au avut loc în incinta Lavrei Sfânta Treime între anii 1960 şi 1970. În anul 1993, Mănăstirea Sfântului Serghie de Radonej a fost trecută în rândul obiectivelor de talie mondială.

Inima Lavrei Sfânta Treime este măreaţa Catedrala închinată Sfintei Treimi, construită în anii 1420. Aceasta se distinge de celelalte prin exteriorul acesteia alb şi prin turlele aurii. Aceasta este biserica Lavrei care păstrează cu evlavie moaştele Sfântului Serghie de Radonej - în colţul sud-estic al acesteia.

Zilnic, în această catedrală, se ţin slujbe în cinstea Sfântului Serghie. Biserica este luminată de candele, iar picturile ce o îmbracă aparţin în mare parte renumitului pictor medieval Andrei Rubliov.

În spatele Catedralei Sfânta Treime se află Muzeul Lavrei, care păstrează cu grijă avutul artistic şi duhovnicesc al acesteia. Sunt expuse, spre bucuria pelerinilor, donaţii şi daruri primite de-a lungul a 600 de ani de la credincioşii bogaţi şi evlavioşi: veştminte încrustate cu pietre preţioase, tapiserii, obiecte de cult din aur curat.

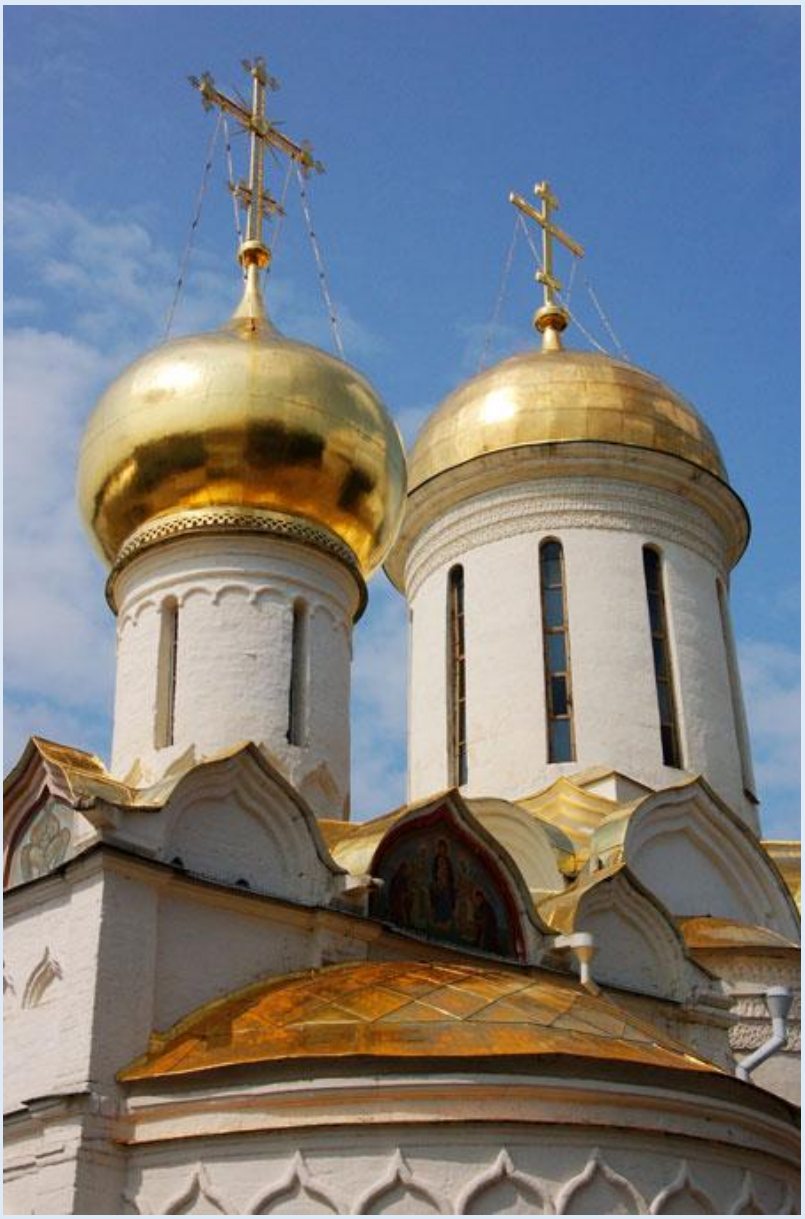

Această clădire este deschisă publicului între orele 10:00 - 17:30.

Lavra Sfântului Serghie de Radonej - Catedrala Adormirea Maicii Domnului

O altă biserică importantă a Lavrei este Catedrala Adormirii Maicii Domnului, construită, la scară mai mare, după biserica cu acelaşi nume din Moscova. Aceasta a fost terminată în anul 1585, cu bani donaţi de către Ivan cel groaznic ca urmare a pocăinţei că şi-a ucis fiul. În această biserică se ţin slujbele pe perioada verii, în restul anului fiind mai mult închisă.

Lângă uşa vestică a acesteia se află mormântul ţarului Boris Godunov, singurul ţar rus neînmormântat în Kremlin, Moscova sau în Catedrala Sfinţii apostoli Petru şi Pavel din Sankt Petersburg.

Lavra Sfântului Serghie de Radonej - Capela Lavrei

În imediata apropiere a acesteia se află Capelă ce acoperă Fântâna Lavrei, descoperită în vremea asediului polonez. Această Capelă este acoperită de un turn-clopotniţă sprijinit pe o serie de cinci coloane. Construirea acestuia s-a întins pe o durată de 30 de ani. Era o vreme în care acesta găzduia 30 de clopote, altă dată avea chiar 42 de clopote, dintre acestea, cel mai mare fiind de 65 de tone.

Lavra Sfântului Serghie de Radonej - Biserica Pogorârea Sfântului Duh

Biserica Pogorârii Sfântului Duh este o bisericuţă mică aparţinând secolului al XV-lea. Aceasta păstrează şi un turnuleţ-clopotniţă sub domul ei. Această bisericuţă este o copie în miniatură a Catedralei Sfânta Treime, fiind folosită doar ocazional pentru slujbe.

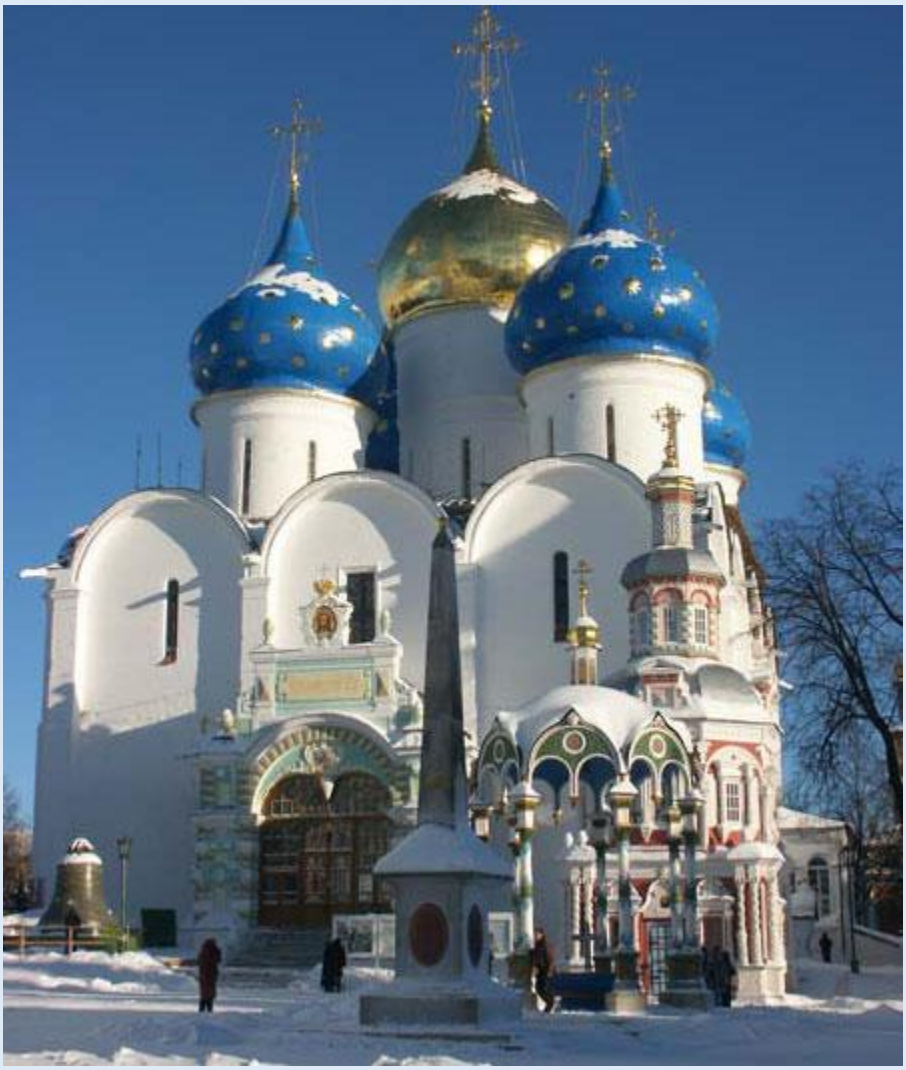

Printre cele aflate în interior se află şi mormântul primului episcop de Alaska.

Lavra Sfântului Serghie de Radonej - Sfânta Treime - localizare şi căi de acces

În orăşelul Sergiev Posad, în care se află Lavra Sfântului Serghie de Radonej - Sfânta Treime - se poate ajunge cu trenul. Trenurile spre Lavra pleacă la fiecare jumătate de oră din Moscova - gara Yaroslvl. La Lavra ajung toate trenurile ce merg spre Sergiev Posad sau spre Alexandrov. Drumul durează doar o oră, preţul fiind în jur de 30 de ruble.

De ziua pristăvirii cuviosului Serghie de Radonej Preafericitul Patriarh Chiril a condus sărbătorirea hramului la lavra „Sfânta Treime” a Sfântului Serghie

La 8 octombrie, de ziua pristăvirii cuviosului Serghie, egumen de Radonej, făcător de minuni a toată Rusia, prea fericitul patriarh al Moscovei și al întregii Rusii Chiril a vizitat lavra „Sfânta Treime” a Sfântului Serghie.

La sosirea în așezământul monahal prea fericitul patriarh Chiril s-a închinat în fața cinstitelor moaște ale cuviosului care se odihnesc în catedrala „Sfânta Treime”, iar apoi a oficiat Dumnezeiasca Liturghie în catedrala „Adormirea Maicii Domnului” a Lavrei.

ΜΡ ΘΥ
ΙΗΣ ΧΣ

Мощи
Петра Алексы,
Ионы и Филиппа,
Митрополитов
Московских
и всея России
Чудотворцев

ΙΗΣ ΧΡΣ
ΝΙΚΑ

octombrie 10th, 2013

8 oct. 2014, Rusia: De ziua răposării cuviosului Serghie de Radonej Întâistătătorul Bisericii Ruse a condus solemnitățile din Lavra „Sfânta Treime” a Sfântului Serghie

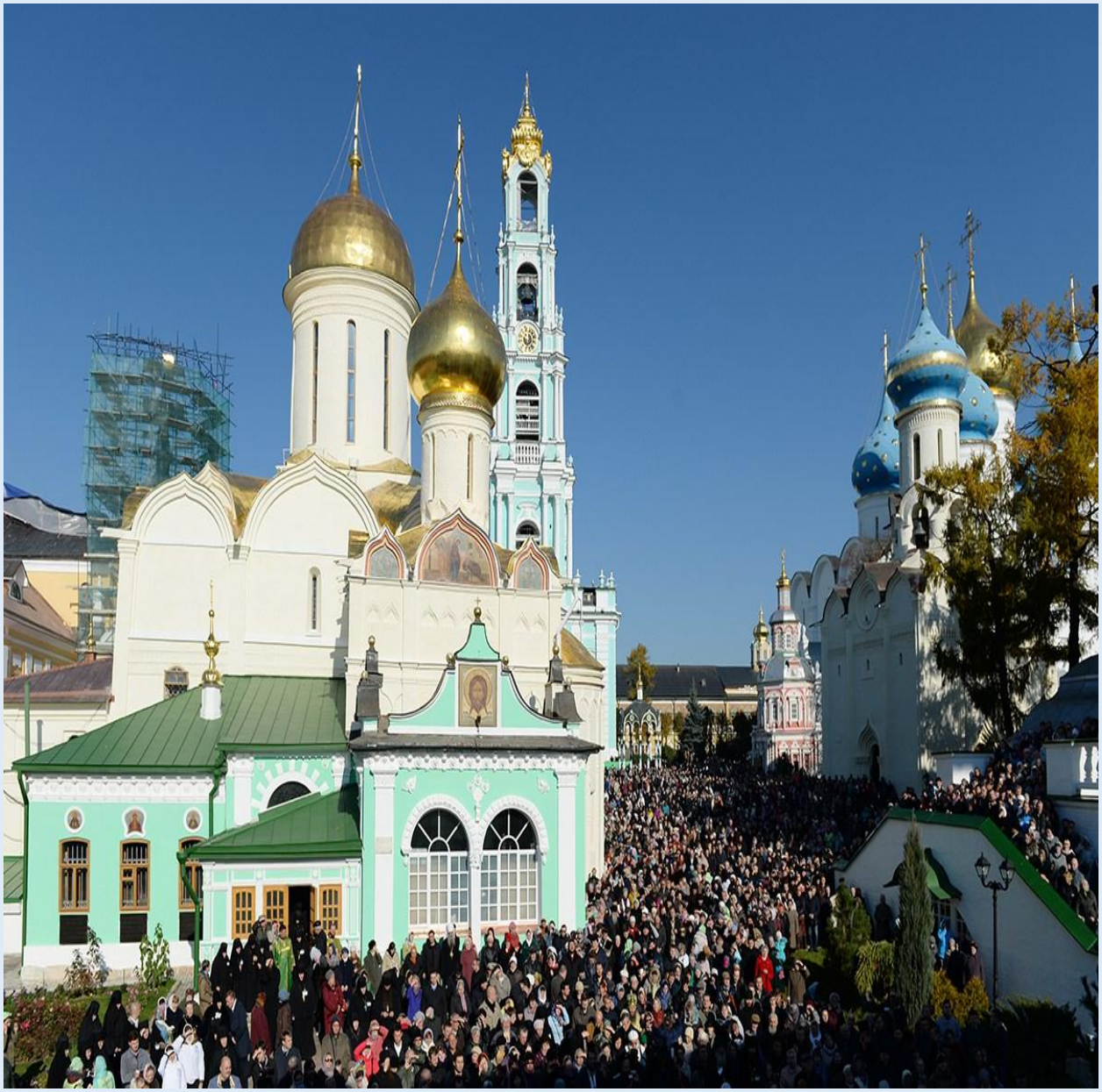

La 8 octombrie, de ziua răposării cuviosului Serghie, egumenul de Radonej, al întregii Rusii făcător de minuni (1392), prea fericitul patriarh al Moscovei și al întregii Rusii Chiril a oficiat Dumnezeiasca Liturghie la catedrala „Adormirea Maicii Domnului” a Lavrei „Sfânta Treime” a Sfântului Serghie

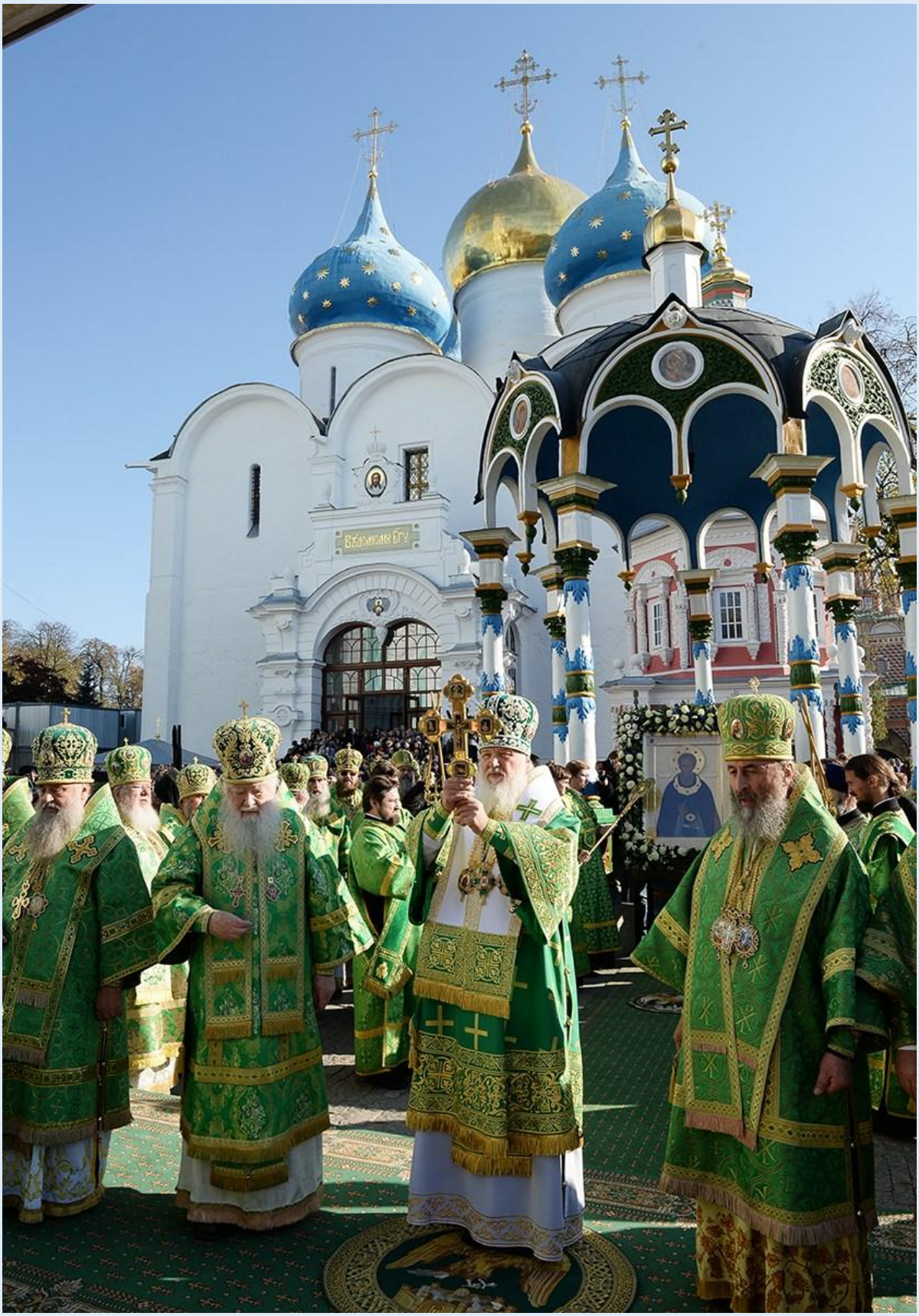

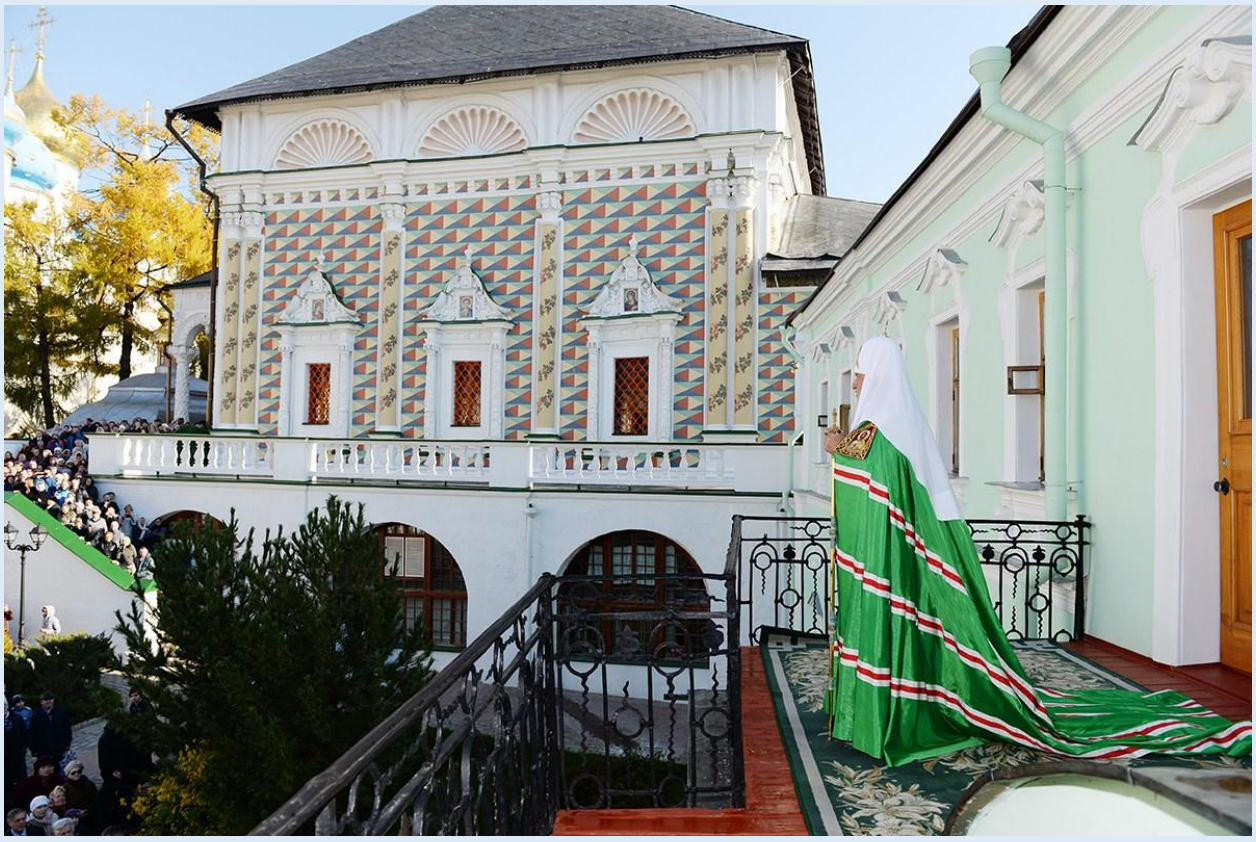

ХРС

Mantia și schima monahală ale Sfântului Serghie de Radonej

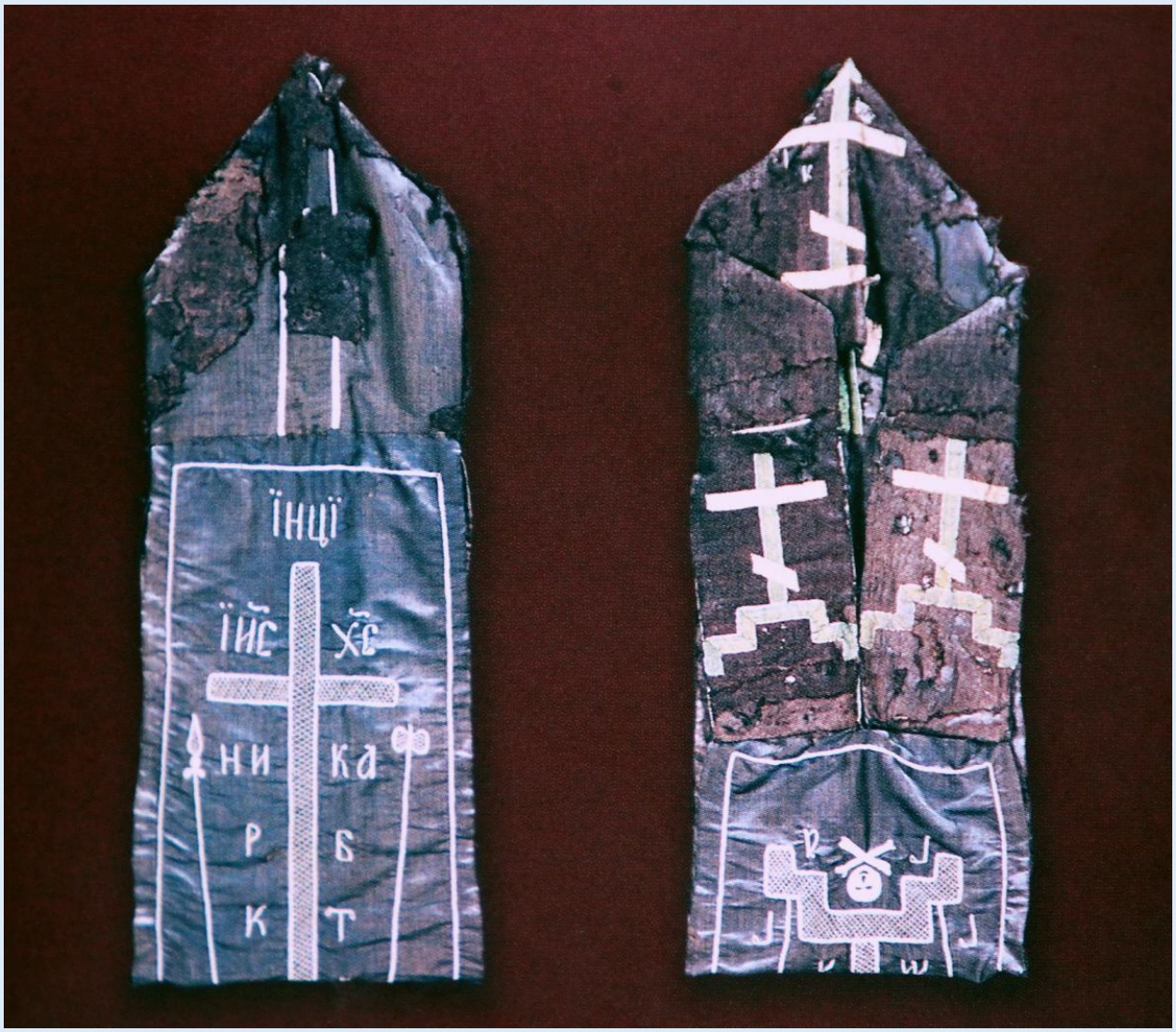

Lavra Sfânta Treime a Sfântului Serghie de Radonej

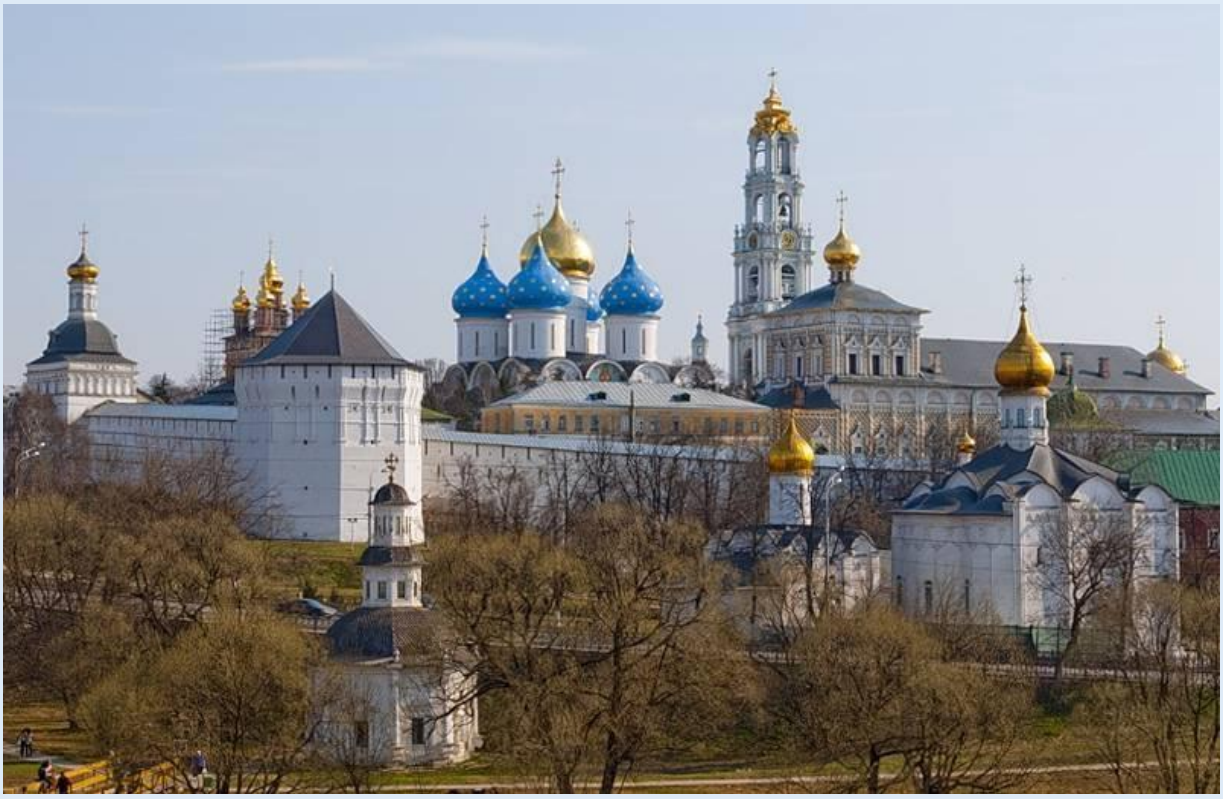

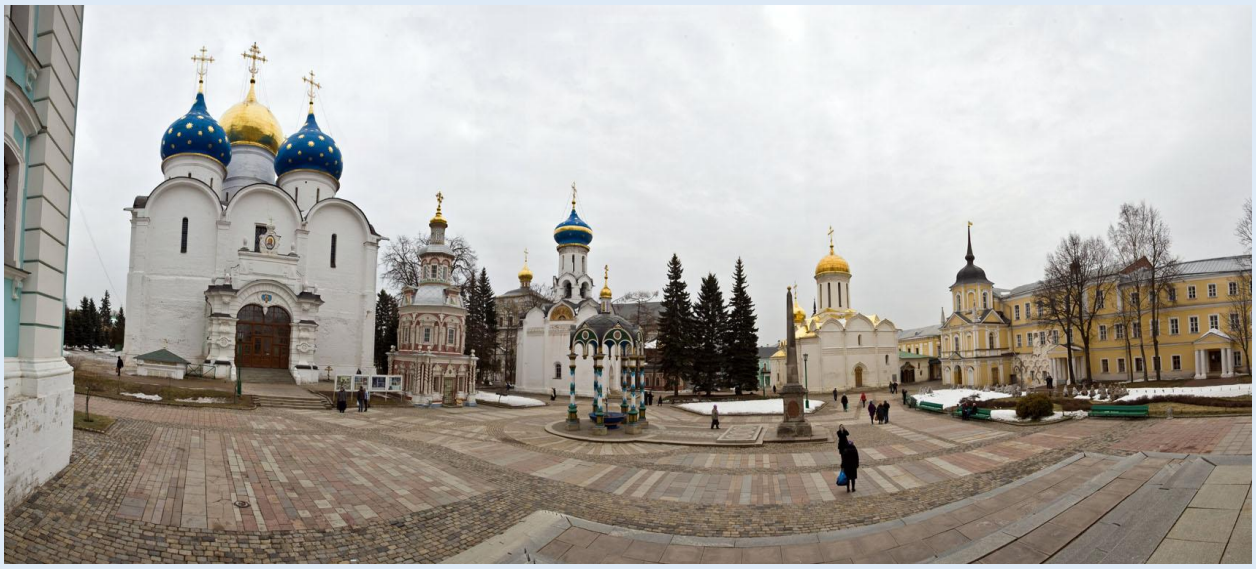

Moaștele Sfântului Serghie de Radonej

Mihai- Alex Olteanu - Icoana hagiografică a Sfântului cuvios Serghie de la Radonej

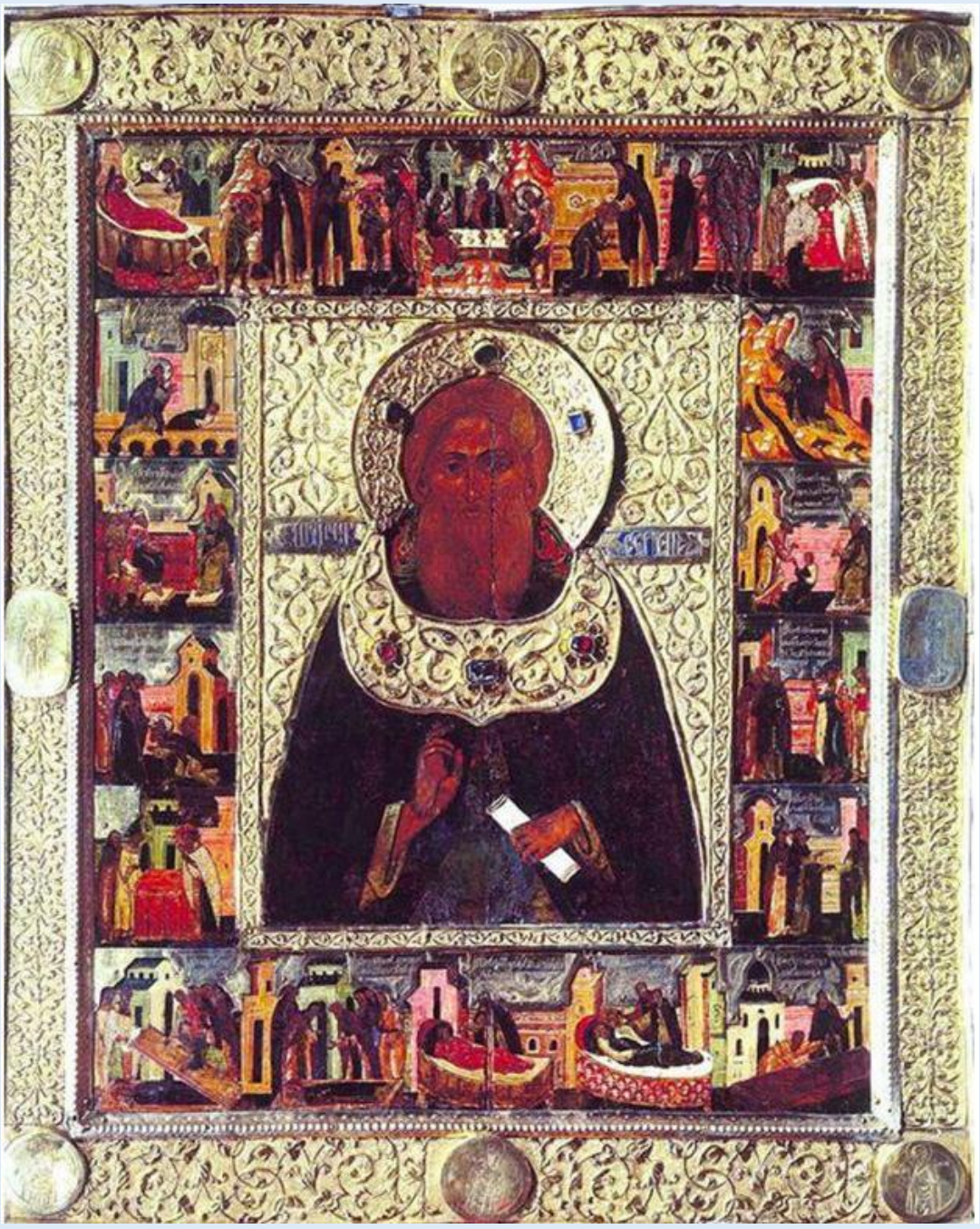

Icoana hagiografică este formată dintr-o icoană centrală a unui sfânt, înconjurată de un cadru de scene mici, marginale, care prezintă evenimente sau minuni din viața sfântului. Acest tip de reprezentare se mai numește „icoana vieții” și a apărut în secolul al XIII-lea.

Icoana hagiografică a Sfântului cuvios Serghie de la Radonej a fost zugrăvită în anul 1591 de Evstafy Golovkin pe lemn și are dimensiunea de 65 x 52,5 cm. Icoana se află în proprietatea statului rus și este expusă în Muzeul Lavrei Sfintei Treimi de la Serghiev Posad.

Această icoană a fost comandată de Țarul Feodor (Teodor) Ioannovici și de Țarina Irina, în semn de mulțumire pentru rugăciunile ascultate în timpul nașterii copilului.

Sfântul cuvios Serghie de la Radonej este zugrăvit în icoana centrală (mare), binecuvântând cu mâna dreaptă.

În registrul de sus, central, este zugrăvită icoana Sfintei Treimi, deoarece prima biserică a Lavrei a fost închinată Sfintei Treimi. Celelalte icoane reprezentate în registrul de sus prezintă: nașterea Sfântului cuvios Serghie de la Radonej, întâlnirea Sfântului Serghie cu îngerul cu înfățișare de călugăr, întâlnirea dintre părinții Sfântului Serghie și îngerul cu înfățișare de călugăr, tunderea în monahism a Sfântului Serghie, năpustirea diavolilor asupra Sfântului Serghie, hirotonia ca ieromonah a Sfântului Serghie.

În registrul din partea stângă se prezintă: învierea copilului mort, povățuirea domnilor, a boierilor și a oamenilor de către Sfântul Serghie, arătarea Maicii Domnului Sfântului Serghie de Radonej, împărtășirea Sfântului Serghie cu focul dumnezeiesc.

În registrul din partea dreaptă se află: minunea izvorârii apei prin rugăciunea Sfântului Serghie, înapoierea copilului înviat tatălui său, primirea darurilor (o cruce, un paraman, o schimă şi o gramată de binecuvântare) din partea patriarhului Filotei al Constantinopolului, primirea celor doi arhimandriți care-l roagă pe sfânt să se întoarcă la obștea sa.

În registrul de jos sunt zugrăvite: descoperirea sfintelor moaște ale Sfântului cuvios Serghie de Radonej, adormirea în Domnul a Sfântului Serghie, binecuvântarea presbiterului care n-a vrut să accepte unirea cu Roma, desemnarea Sfântului Nicon ca egumen al Lavrei, înmormântarea mitropolitului Alexie al Moscovei.

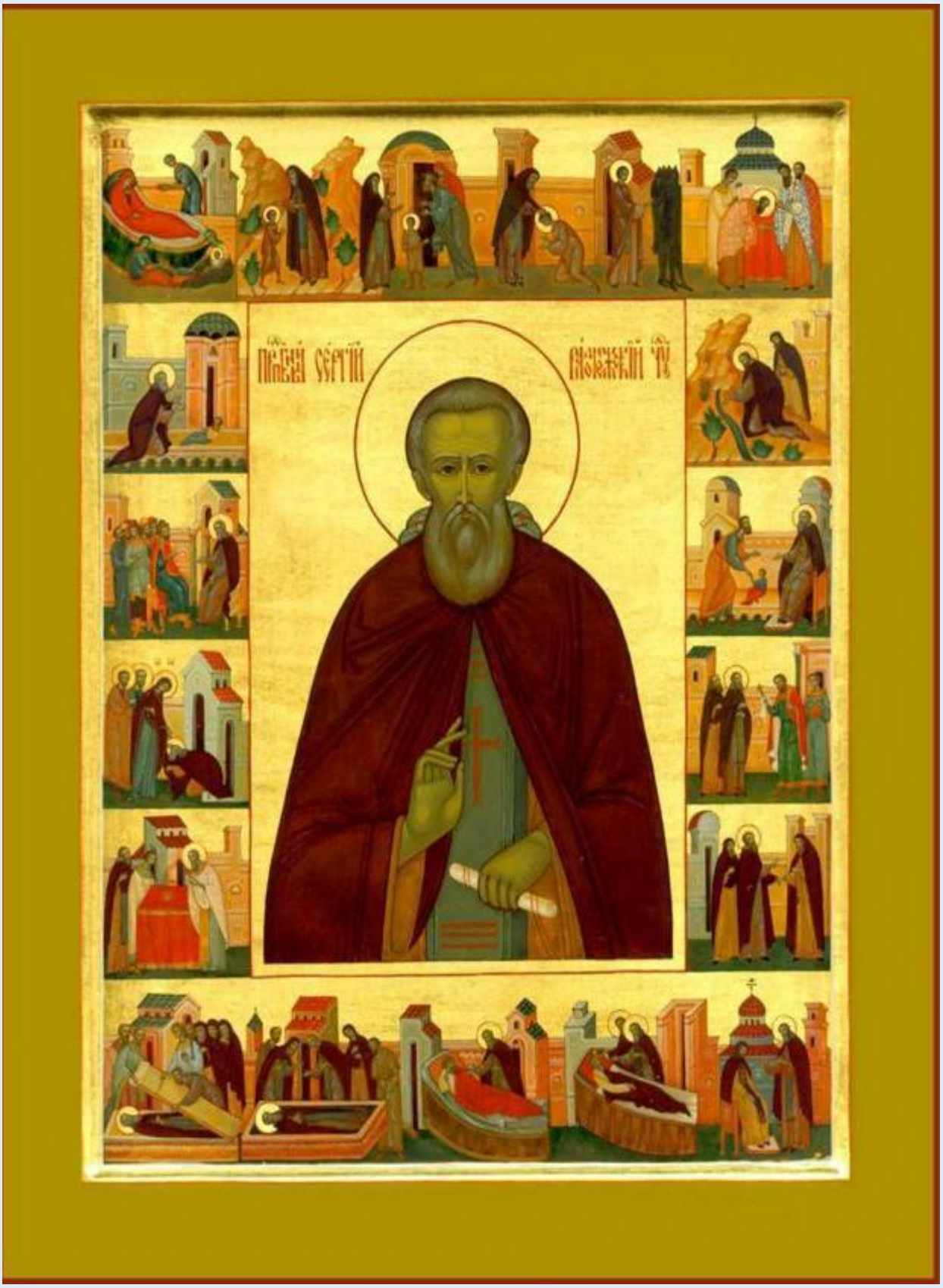

Icoane

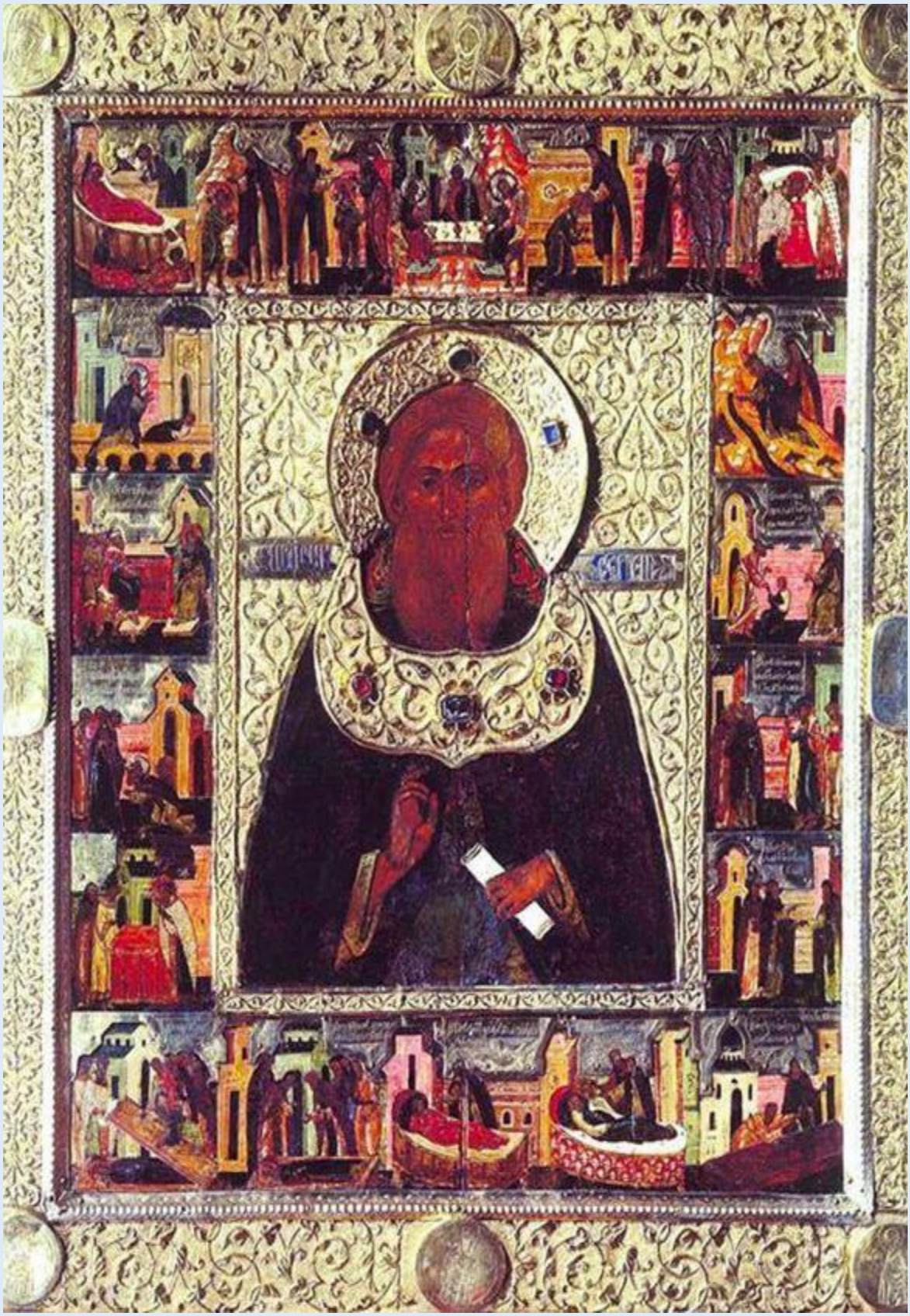

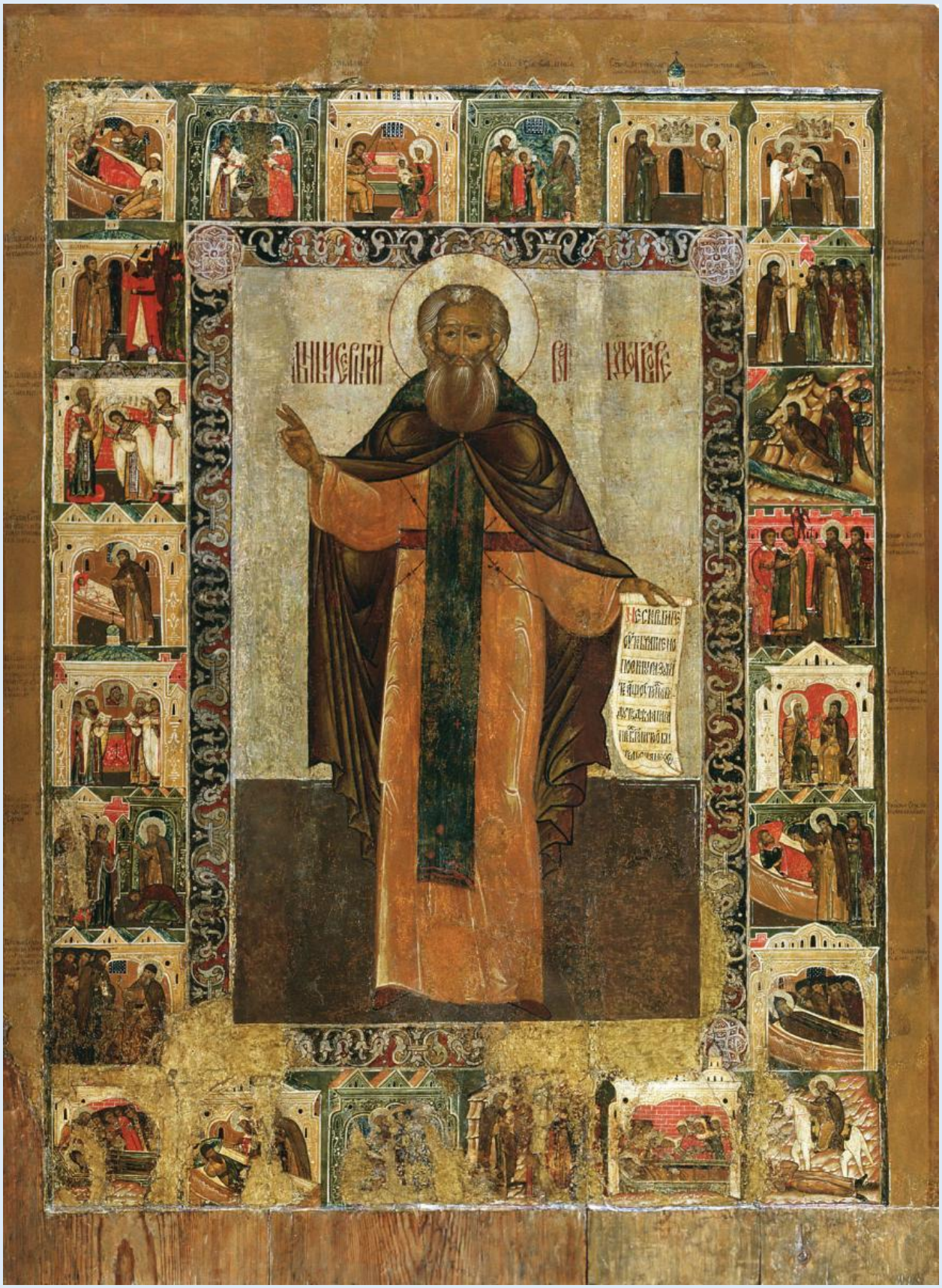

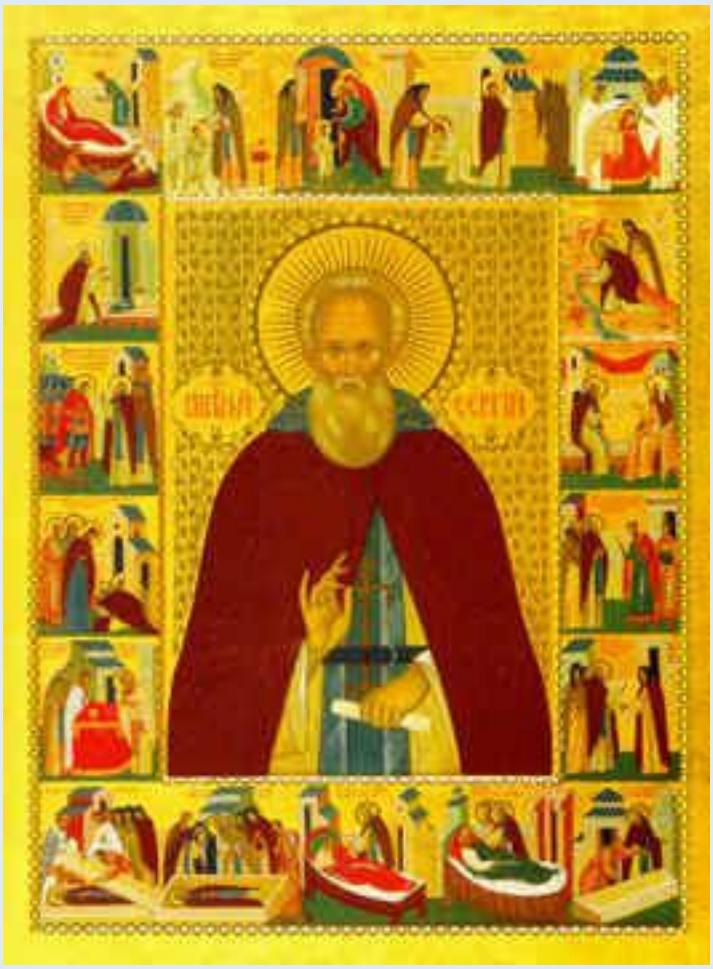

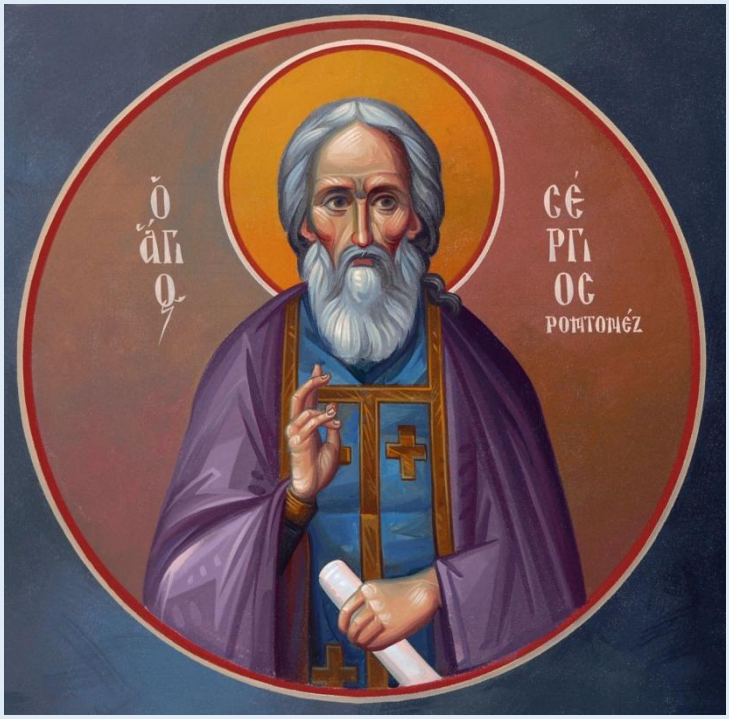
Ὁ ἅγιος
Σέργιος
Ῥαδονέζ

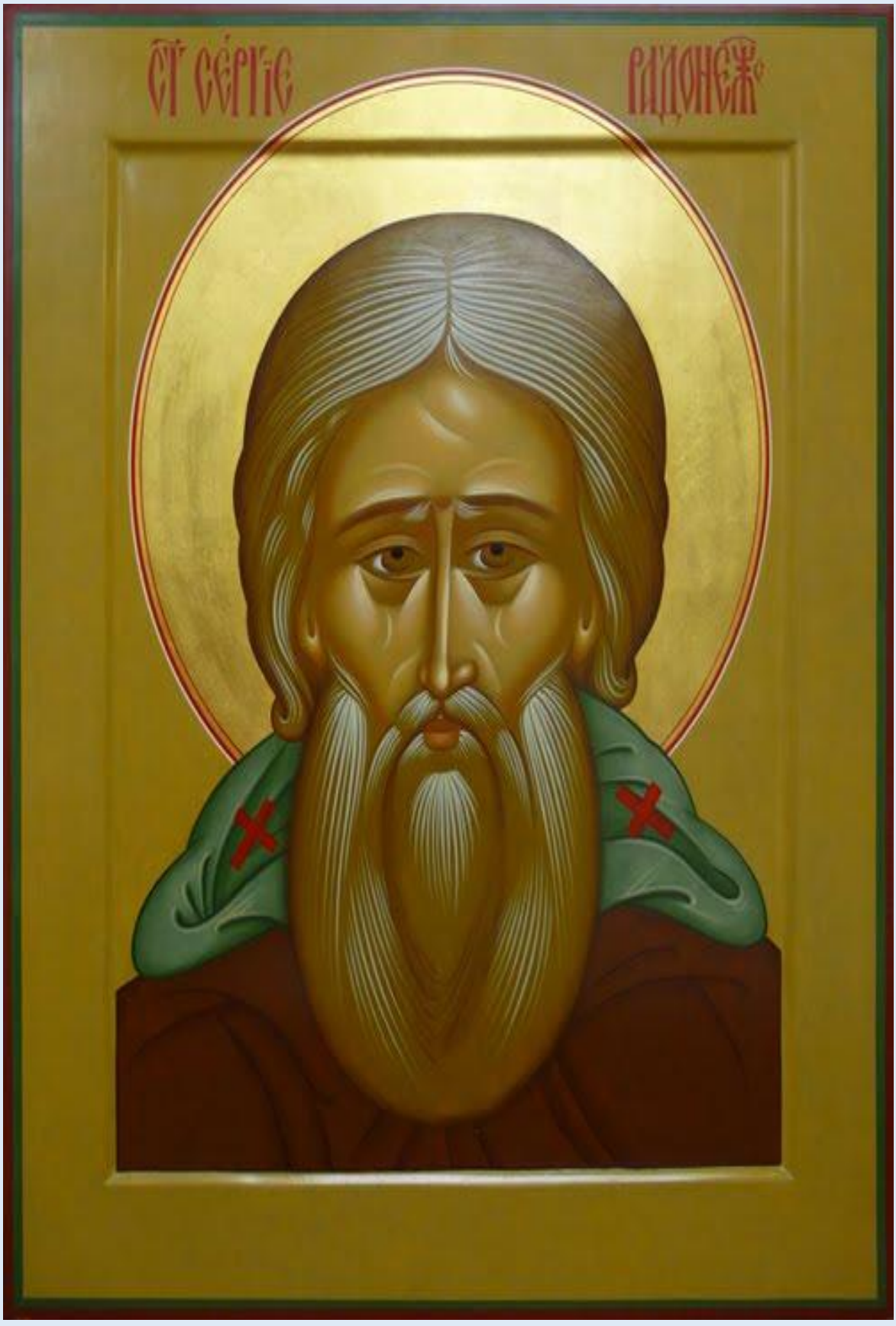
СТ СЕРГІЄ
РАДОНЕЖ

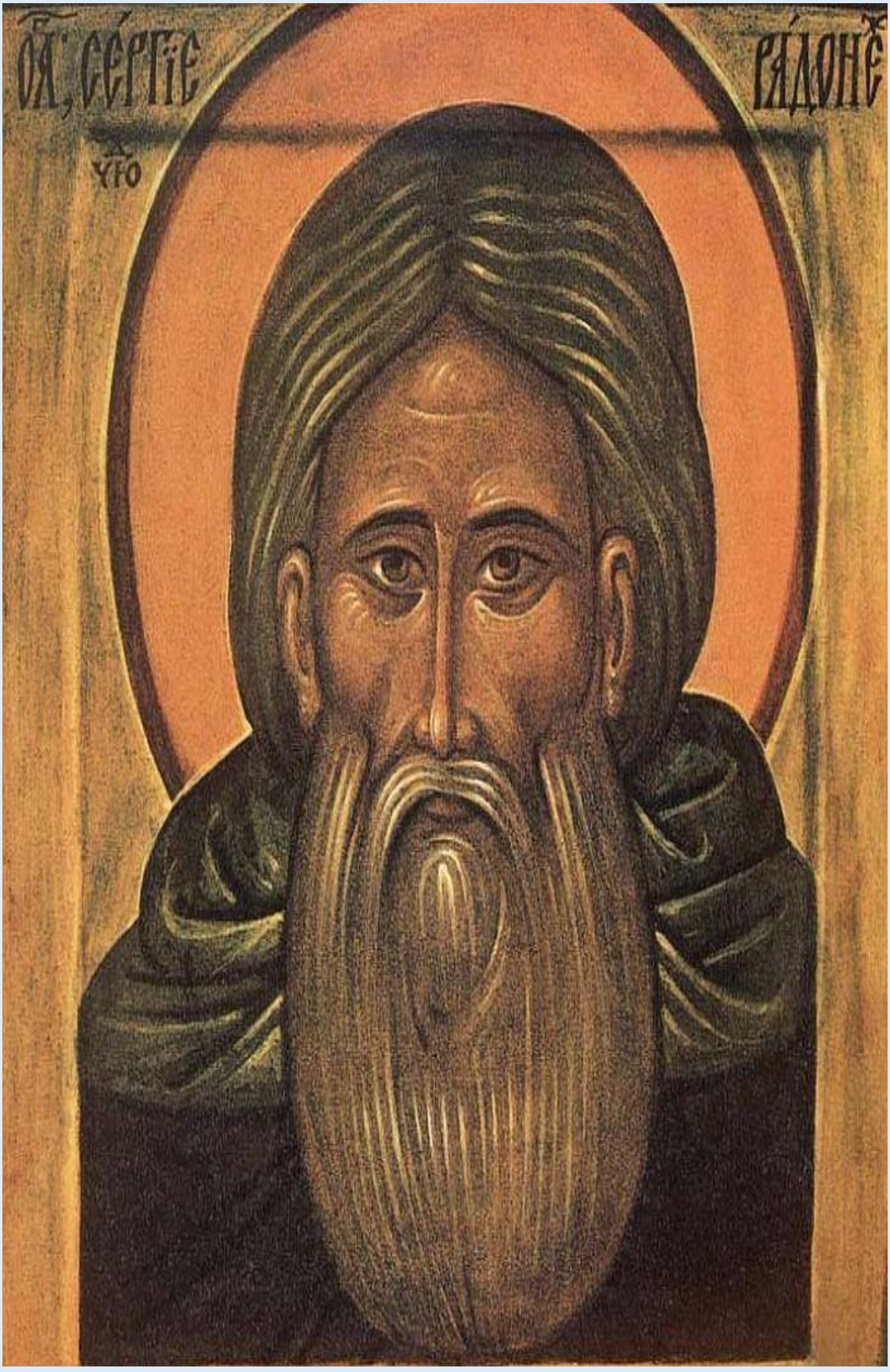
ОА҃, СЕ́РГІЕ
РА́ДОНЕ
ЧТО

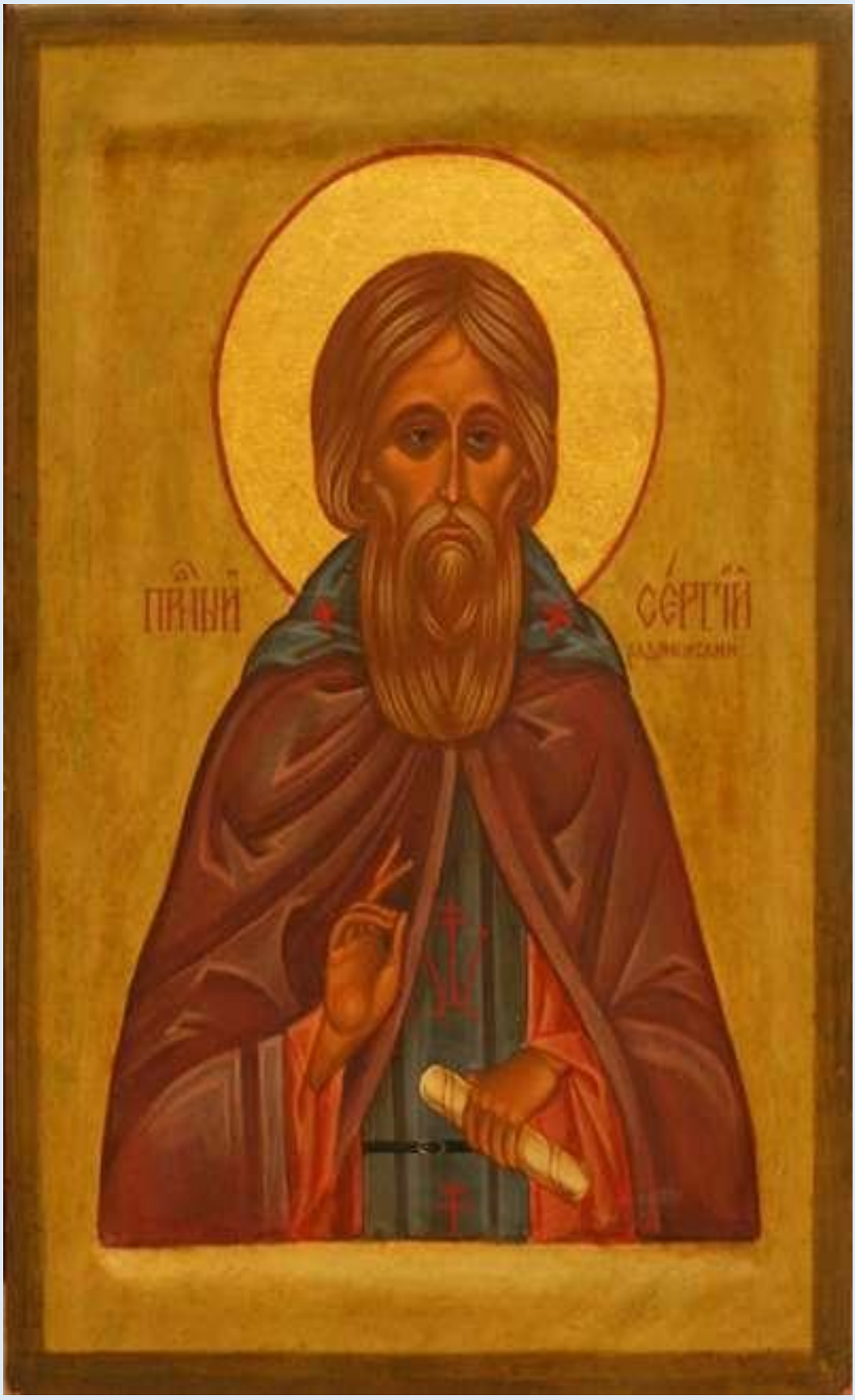
ПРЕПОДОБНЫЙ
СЕРГИЙ

ПРЕПОДОБНЫЙ СЕРГИЙ
felinet214.livemaster.ru

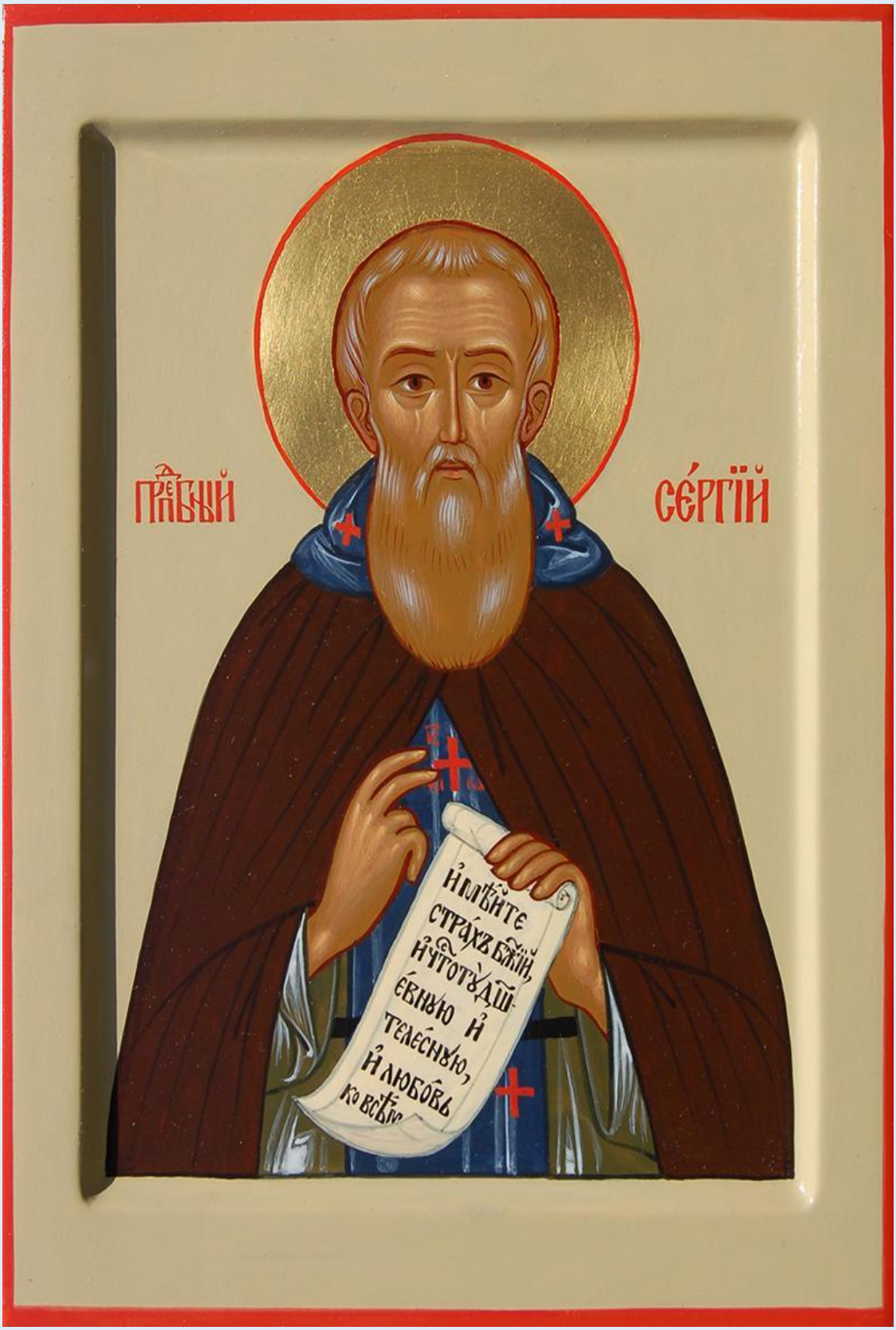
ПРЕДБЫЙ
СЕ́РГІЙ
И МѢЙТЕ
СТРА́ХЪ БЖІЙ,
И ЧТОТУ ДШ-
Е́ВНУЮ И
ТЕЛЕ́СНУЮ,
И ЛЮБО́ВЬ
КО ВСѢМ

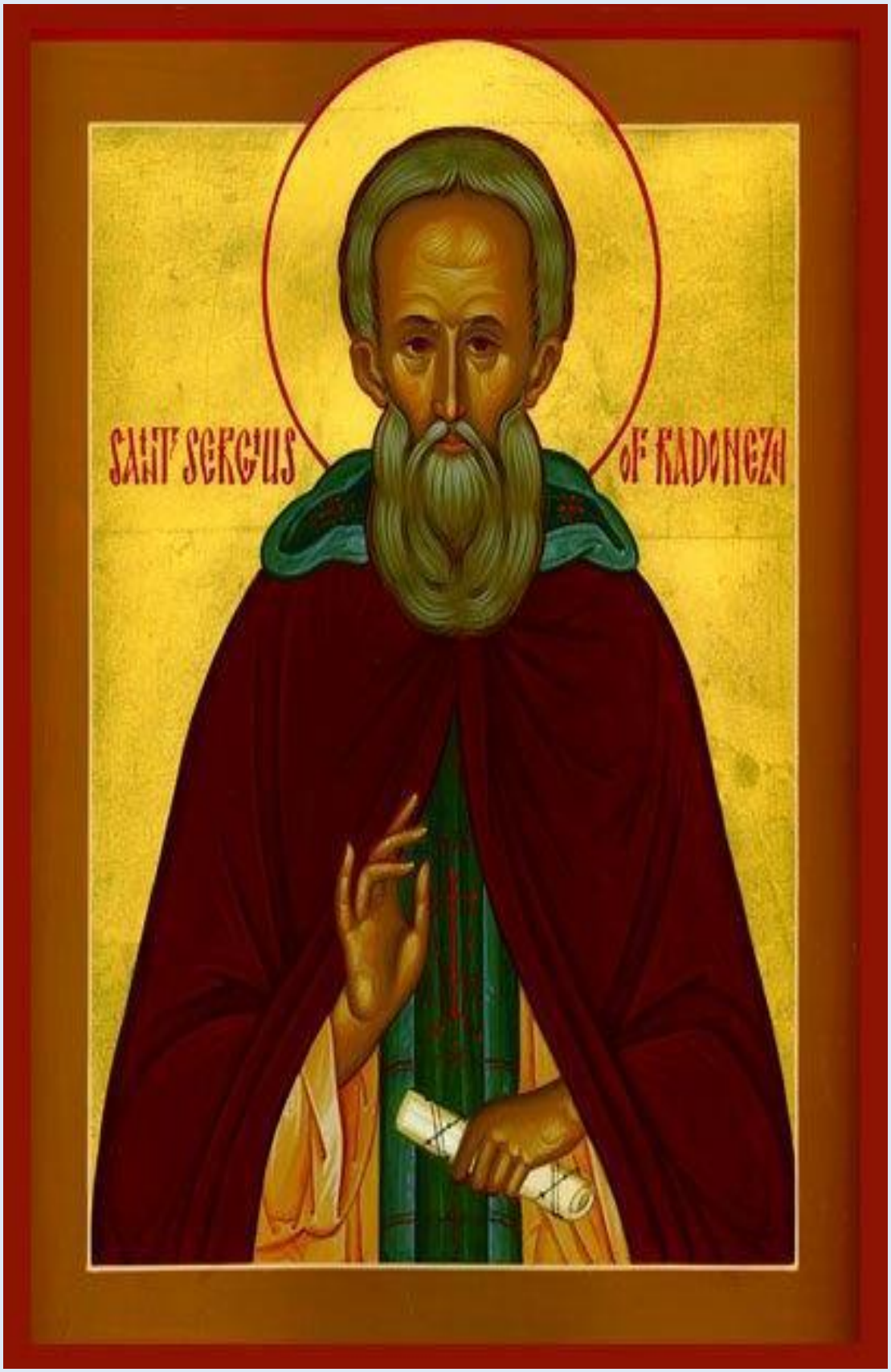
SAINT SERGIUS
OF RADONEZH

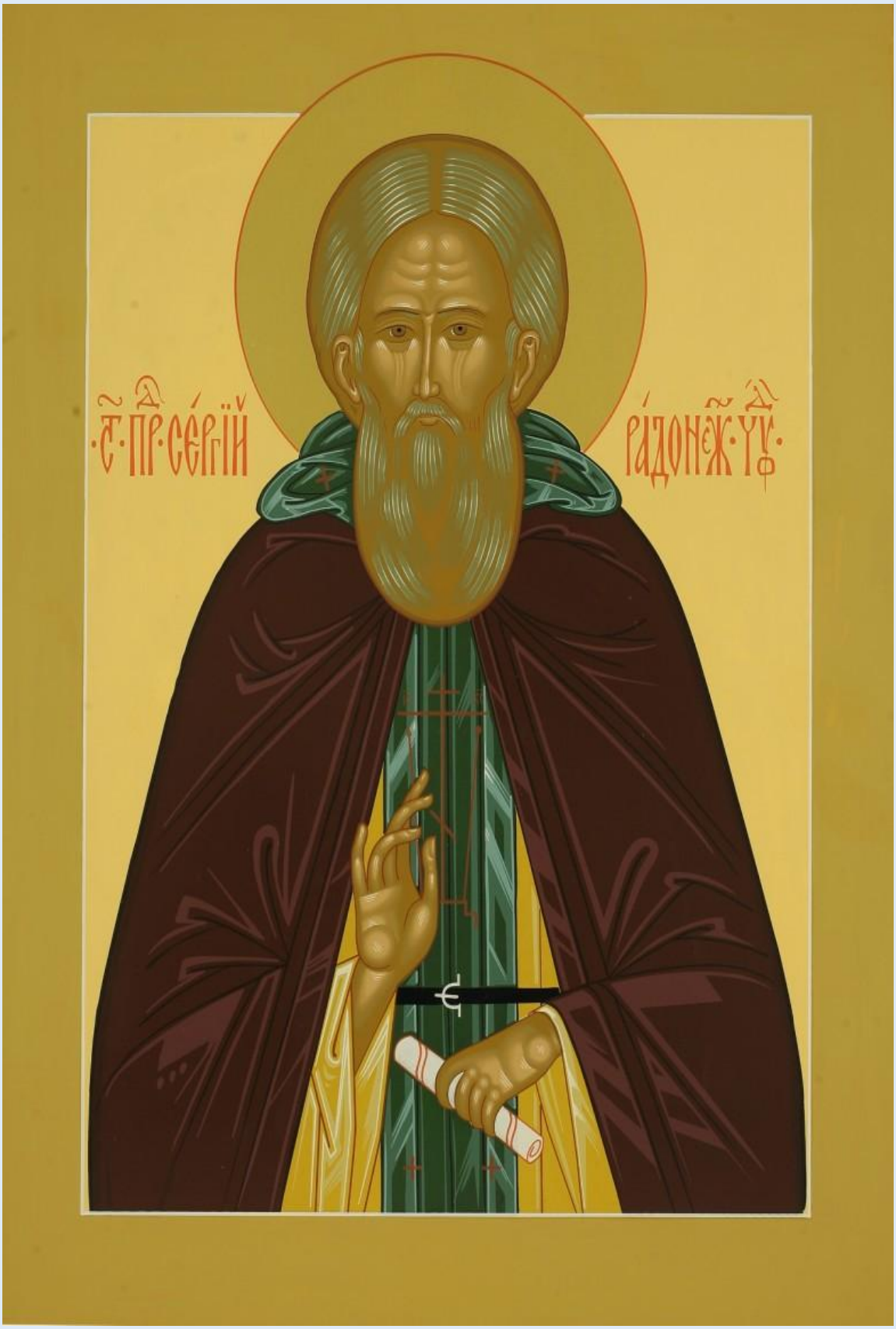
·С҃·ПР҃·СЕ́РГІЙ
РА́ДОНЕЖ·ЧУ́Д·

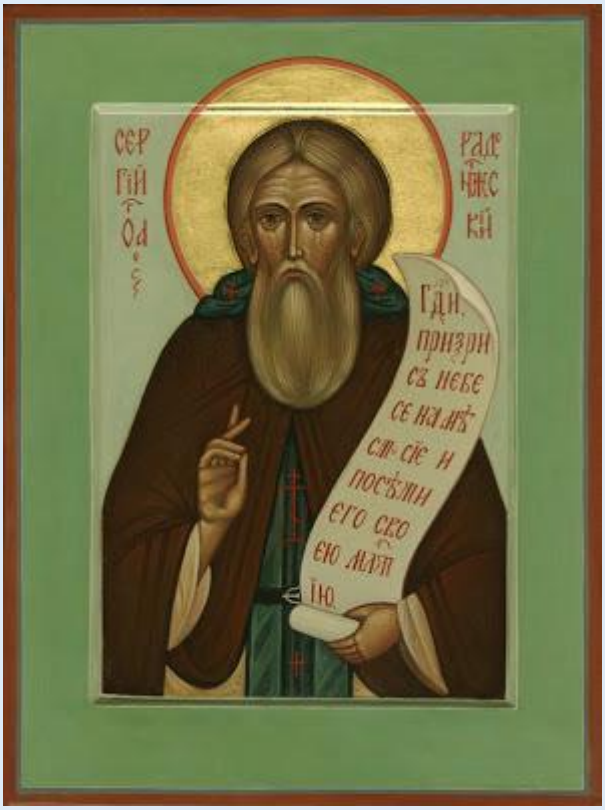

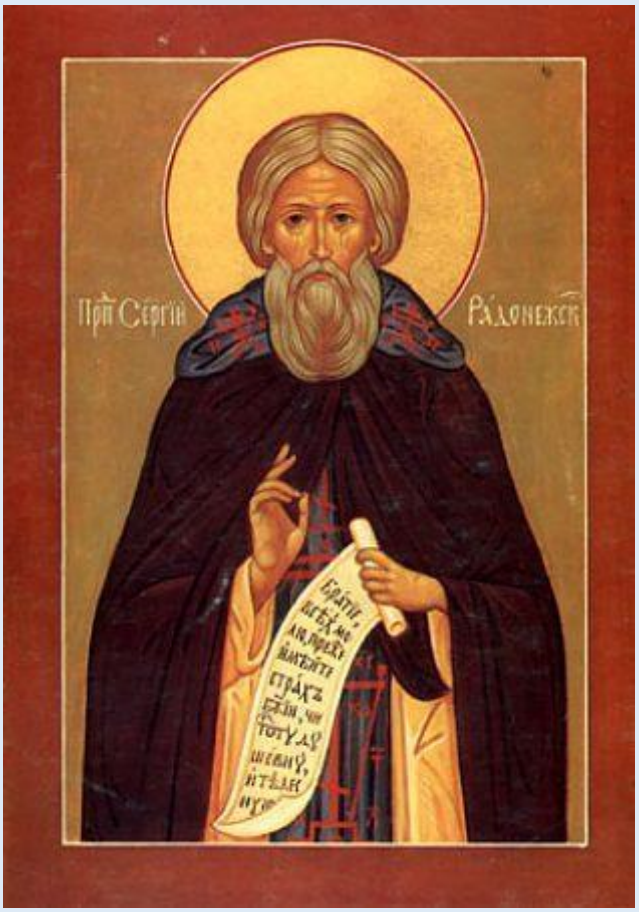

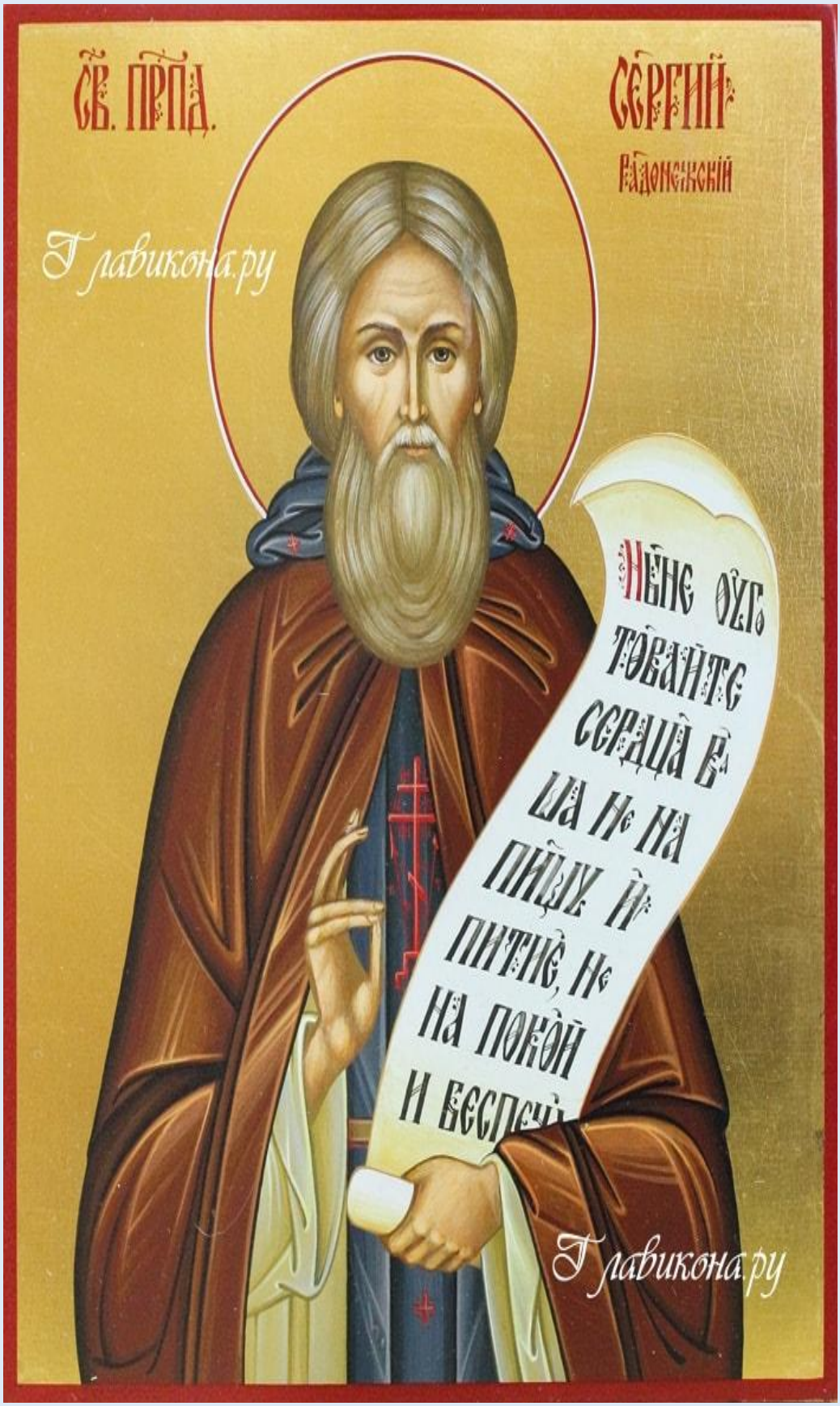
СВ. ПРПД.
СЕРГИЙ
РАДОНЕЖСКІЙ
Главикона.ру
НЕ НЕ ОУГ
ТОВАЙТЕ
СЕРДЦА В
ША НЕ НА
ПИЩУ И
ПИТИЕ, НЕ
НА ПОКОЙ
И БЕСПЕЧ
Главикона.ру

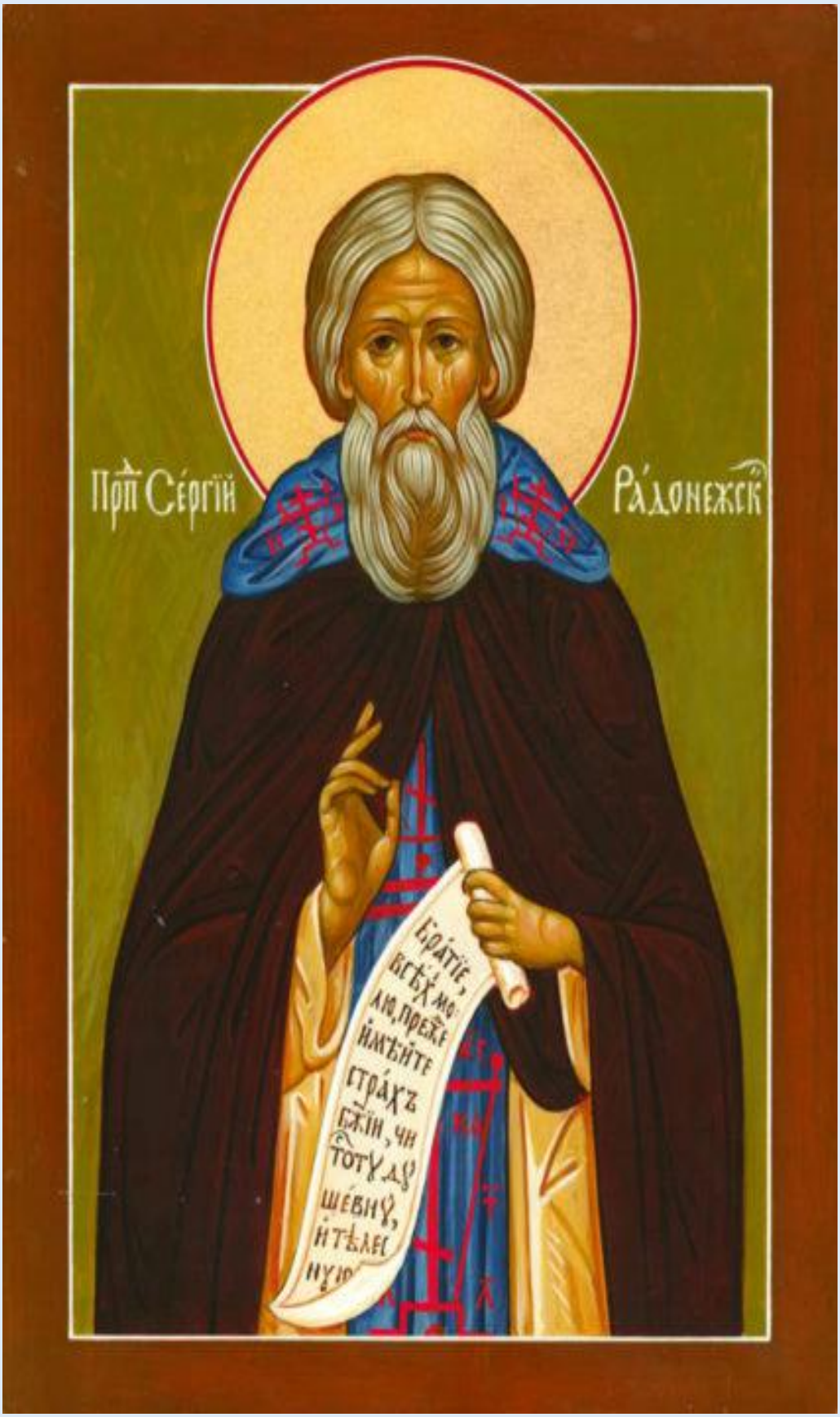
Прп Сергїй
Радонежск
Братїе,
всѣхъ мо-
лю, прежде
имѣйте
страхъ
бжїи, чи
тотуду
шевну,
и тѣлес
ную

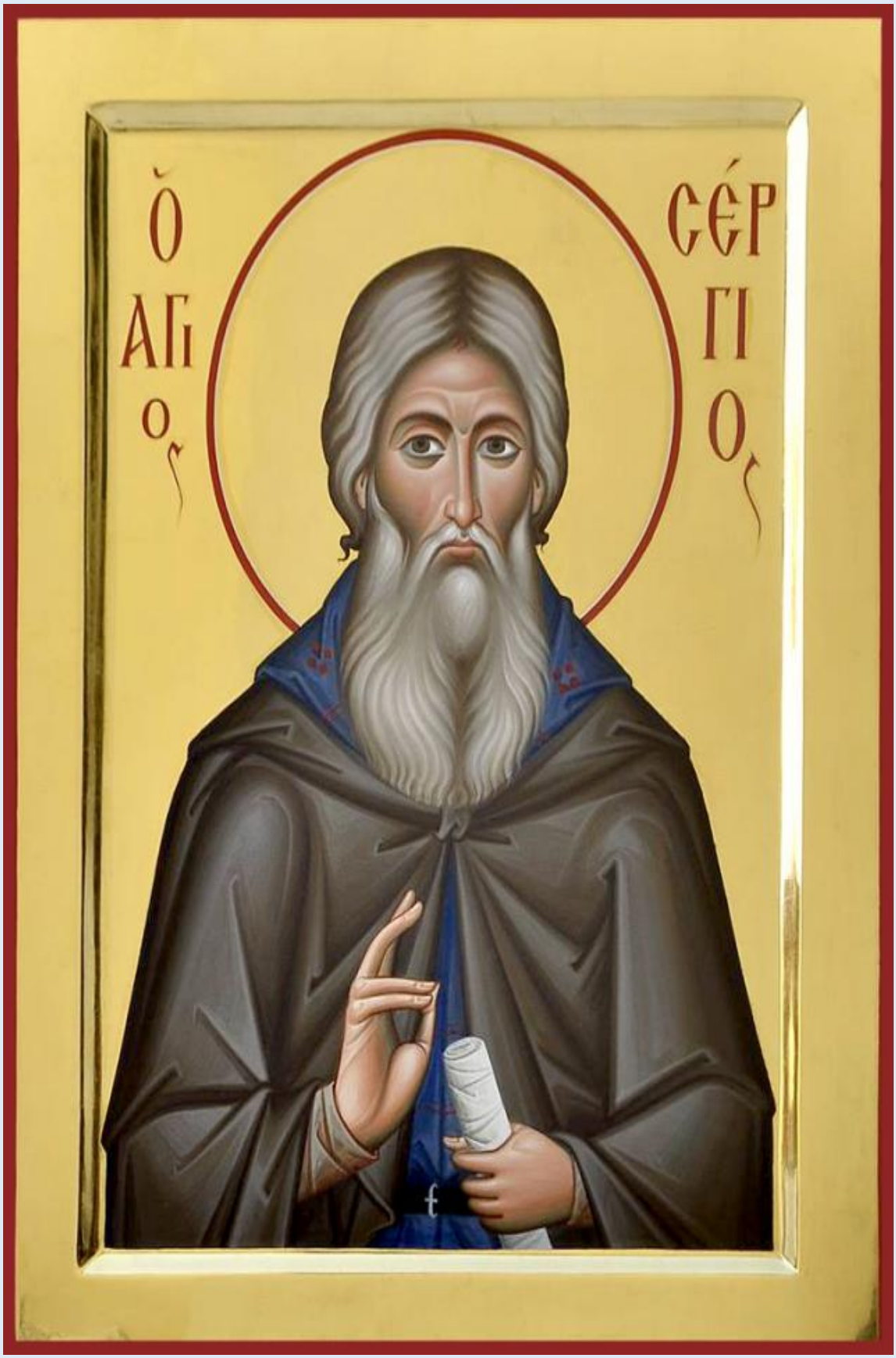
Ὁ ΑΓΙΟ
ΣΕΡΓΙΟ

ст҃ пр҃сергій
радонеж҃ чу҃

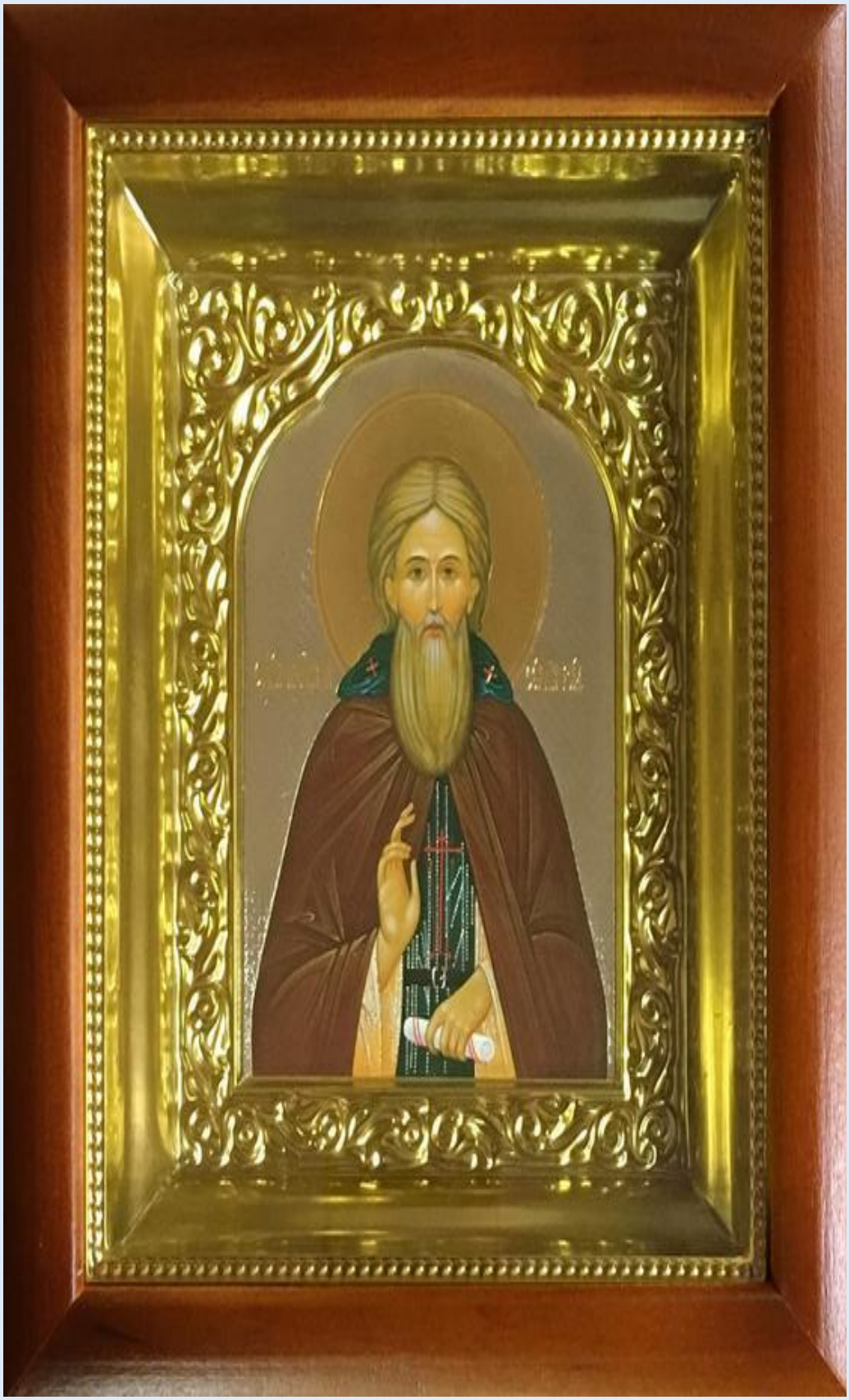

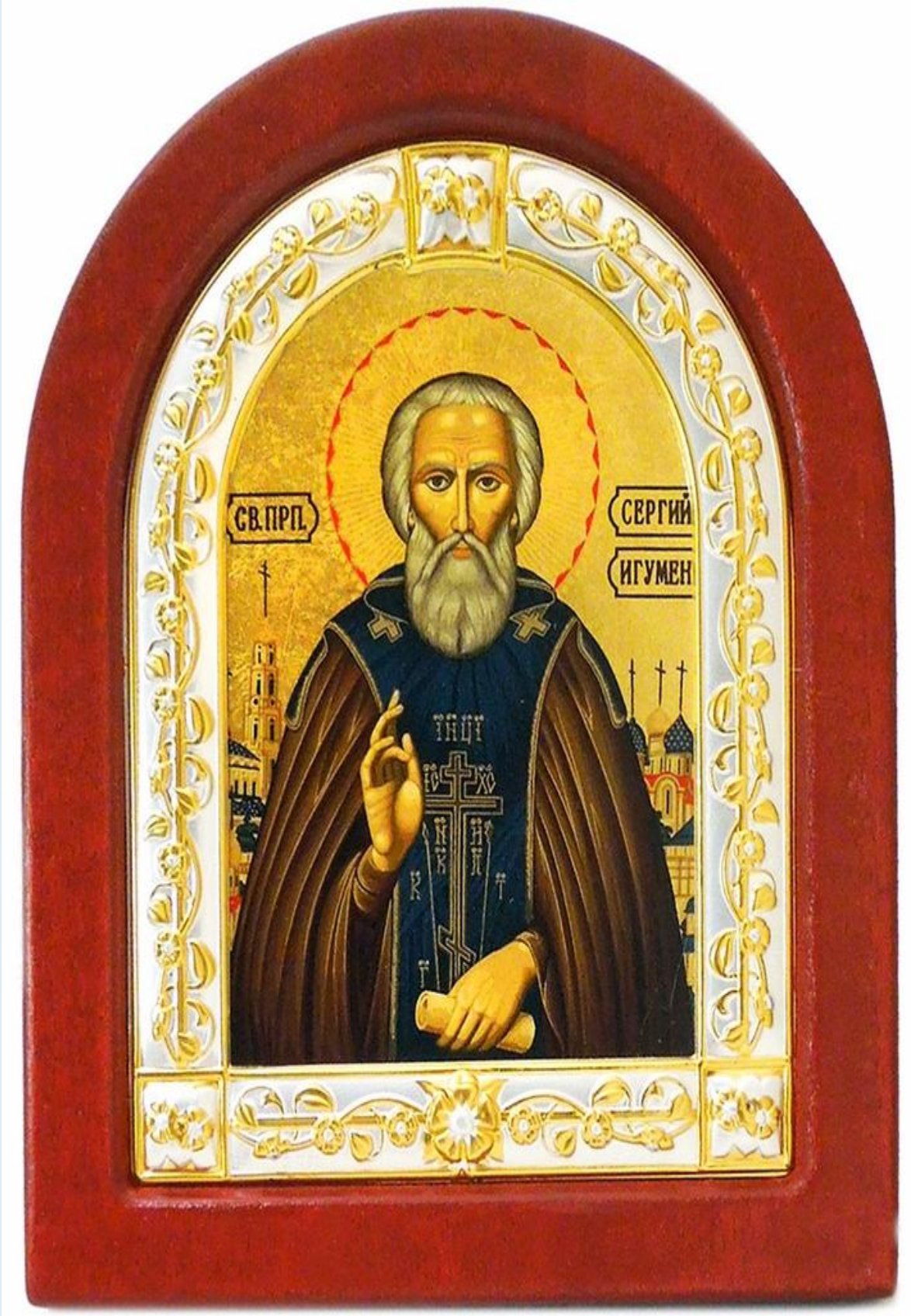
СВ. ПРП.
СЕРГИЙ
ИГУМЕН

ПРЕПОБ. СЕРГІЙ РАДОНЕЖСКІЙ
ГНДЦТ.

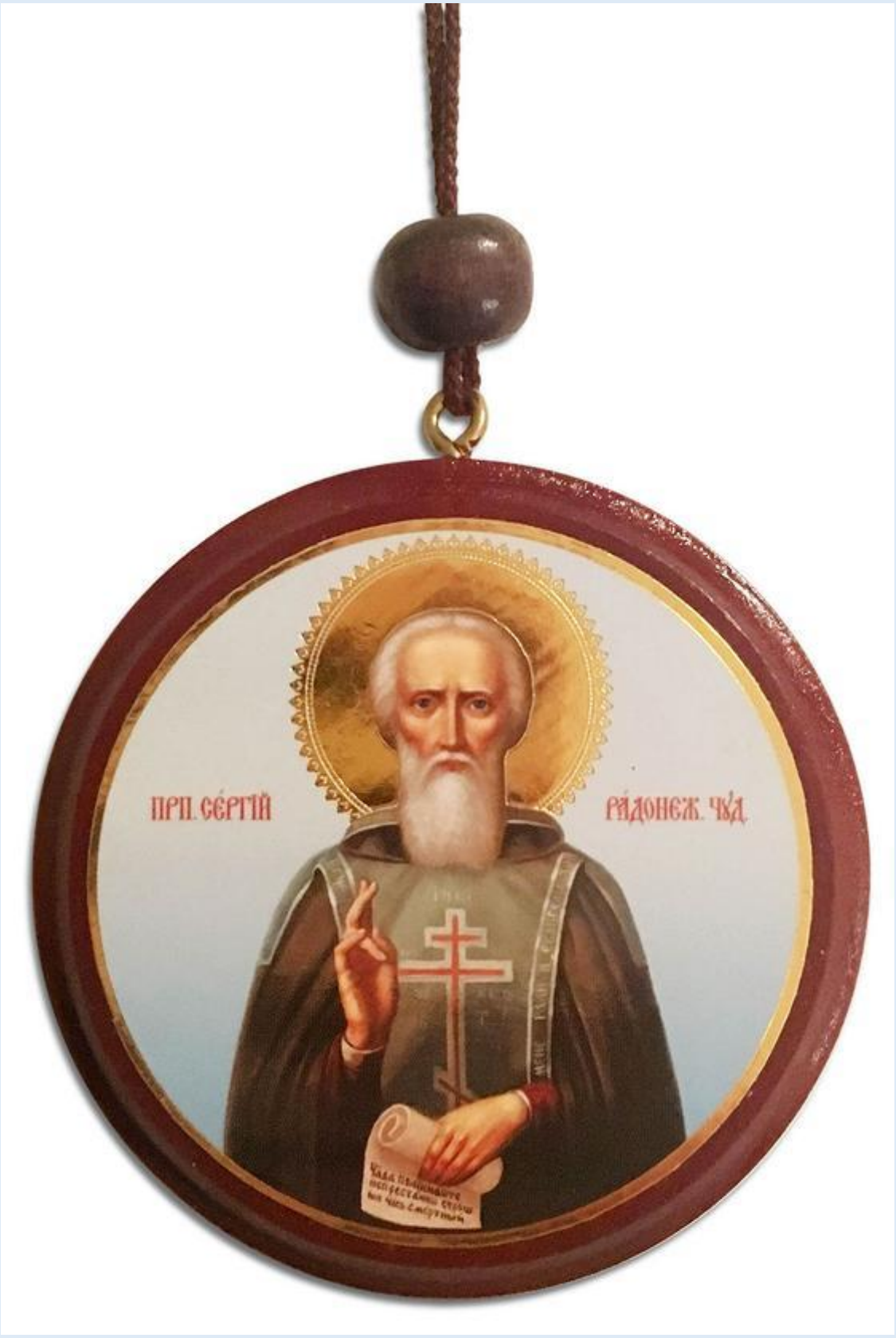
ПРП. СЕ́РГІЙ
РАДОНЕЖ. ЧУД.

св. пр. Сергій
Радон. чуд.

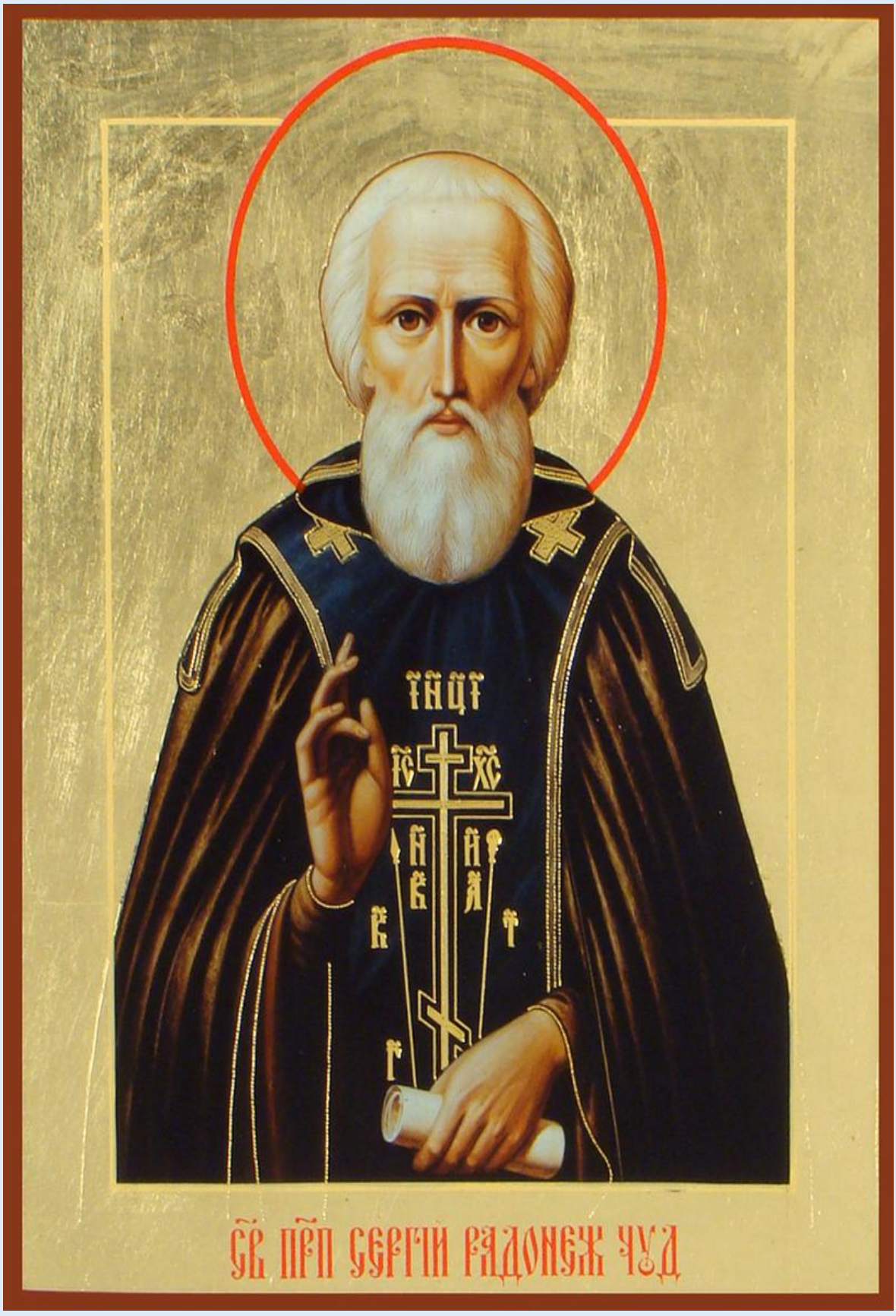
СВ ПРП СЕРГИЙ РАДОНЕЖ ЧУД

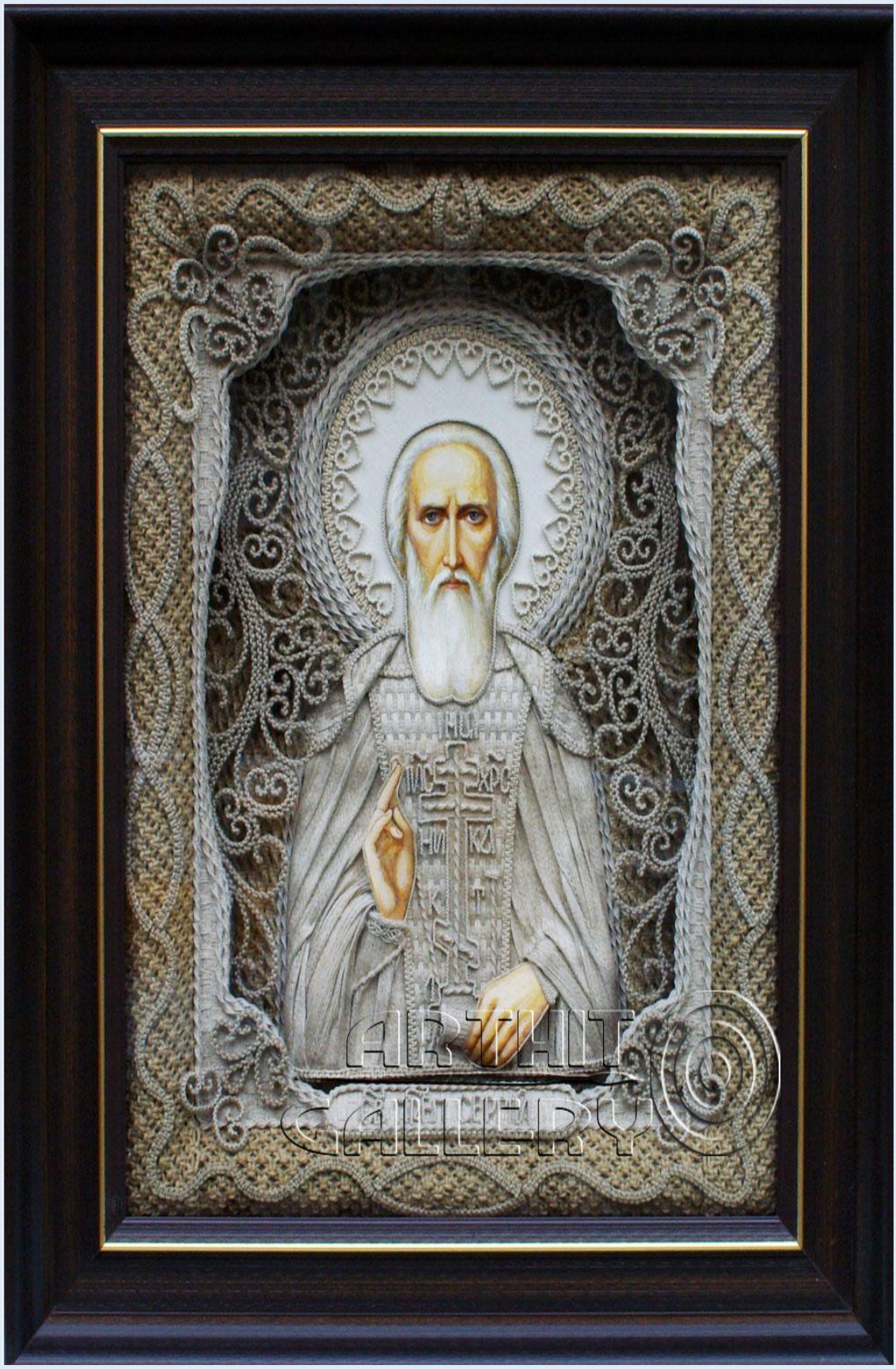
ARTHIT
GALLERY

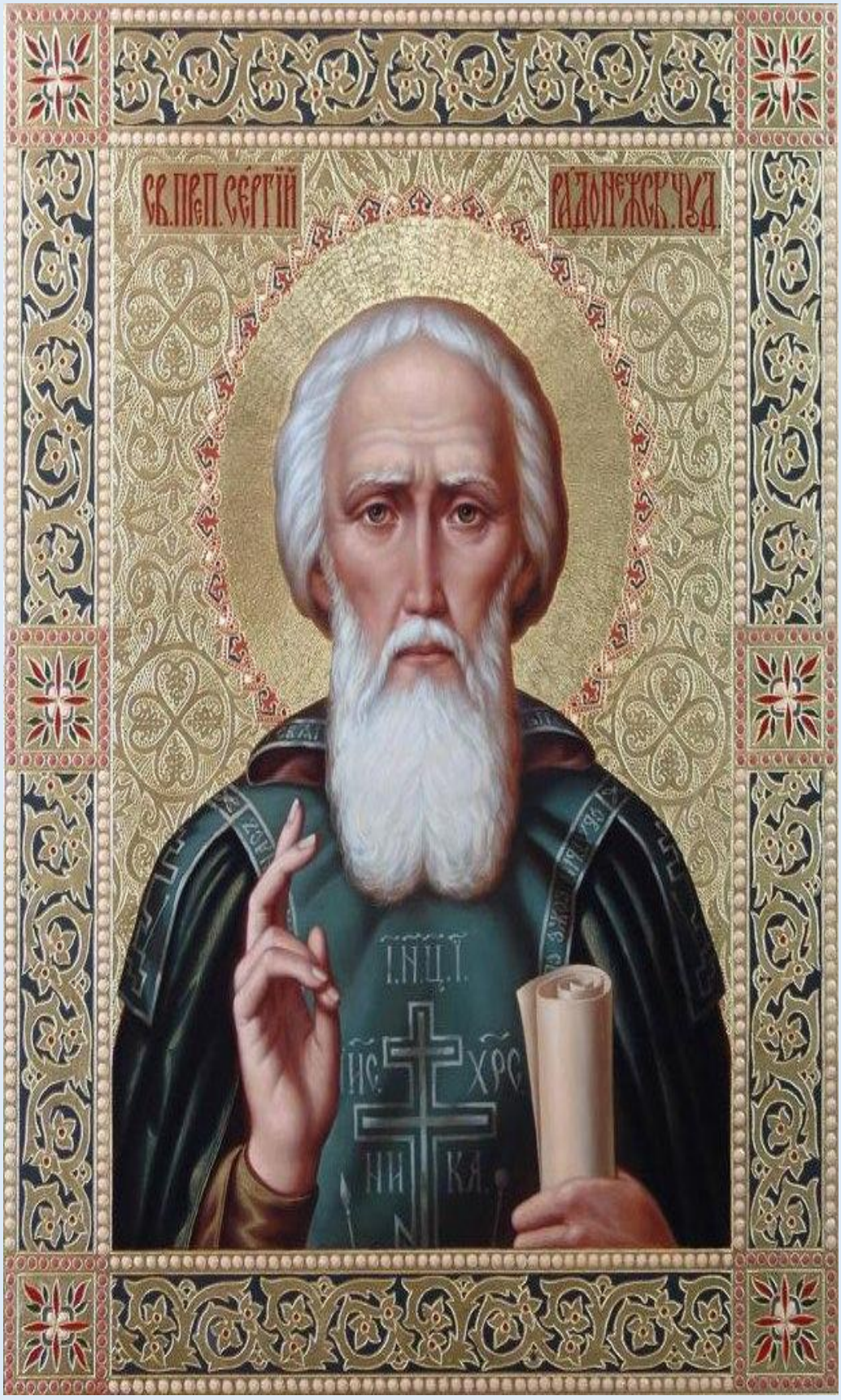
СВ. ПРЕП. СЕРГІЙ
РАДОНЕЖСК. ЧУД.
І.Н.Ц.І.
ІС ХРС
НИ КА

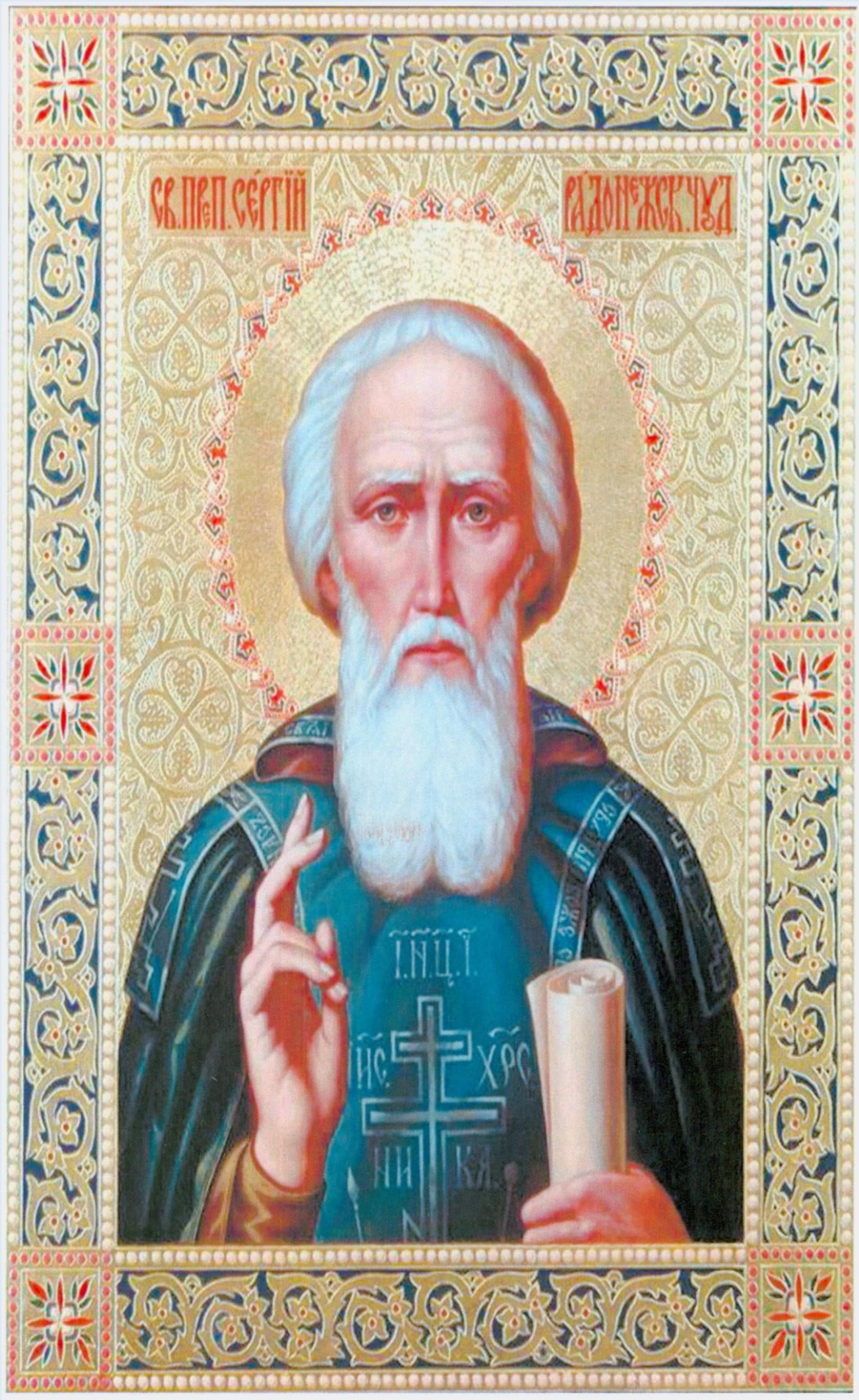
СВ. ПРЕП. СЕРГІЙ РАДОНЕЖСКІЙ ЧУД.
І.Н.Ц.І.
ІИС. ХРС.
НИКА.

СТ҃ІЙ ПРЕПОД СЕРГІЙ
РАДОНЕЖСКІЙ ЧУДОТВ.
І҃.Н҃.Ц҃.І҃.
ІС. ХРС.
Н҃. І҃.
К҃. А҃.

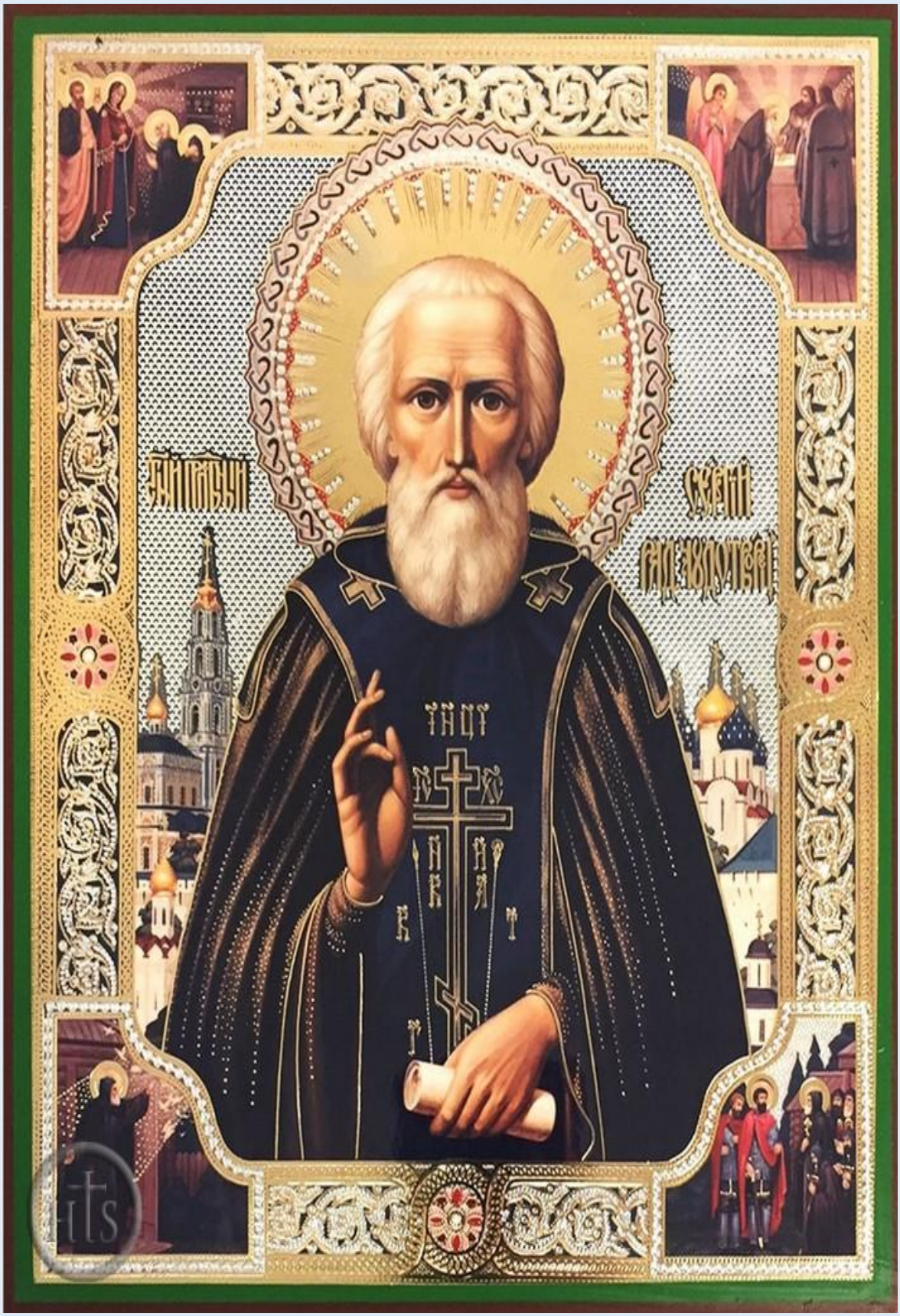

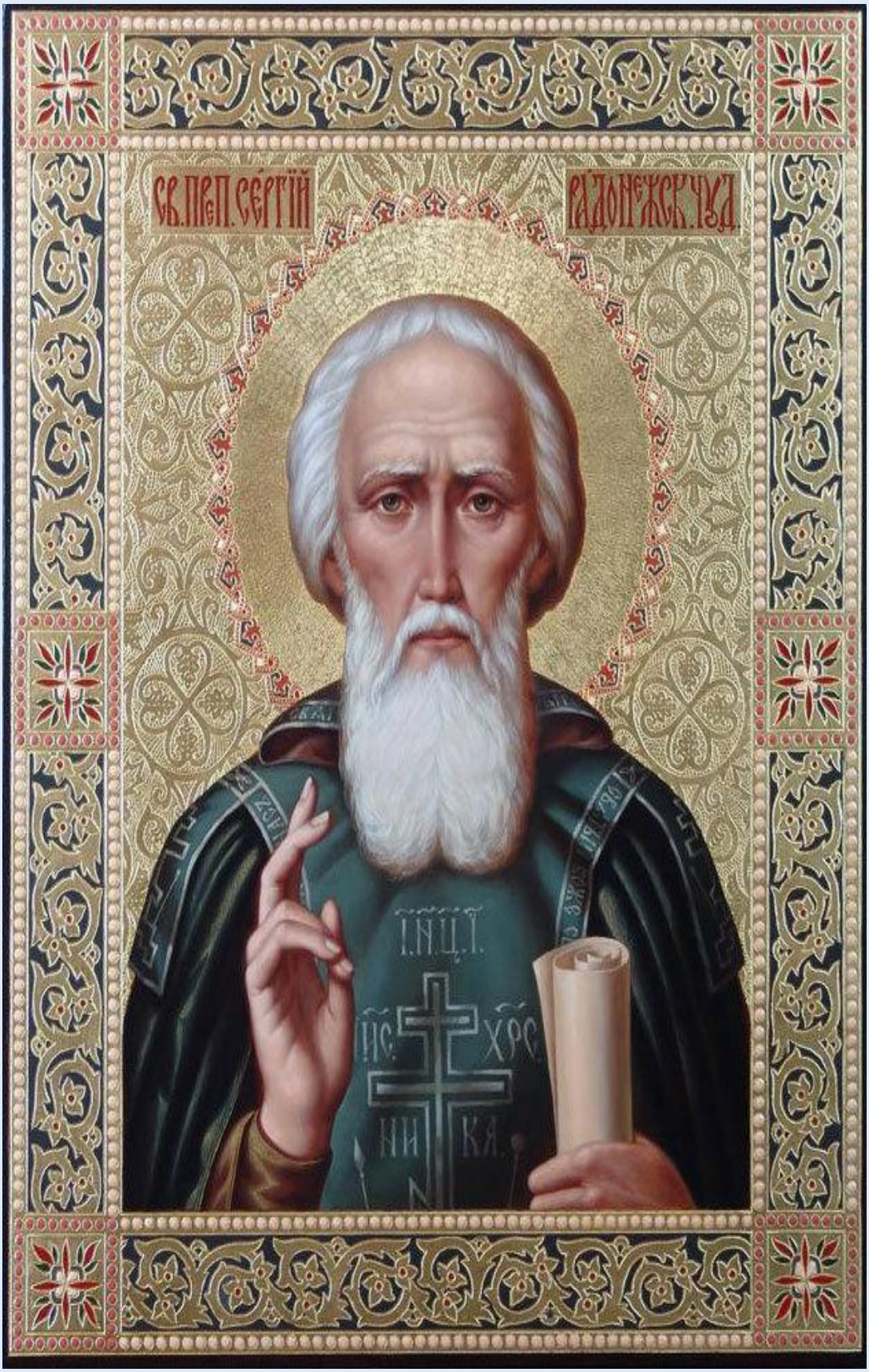
СВ. ПРЕП. СЕРГІЙ
РАДОНЕЖСКІЙ ЧУД.
І.Н.Ц.І.
ІС. ХРС.
НИ КА.

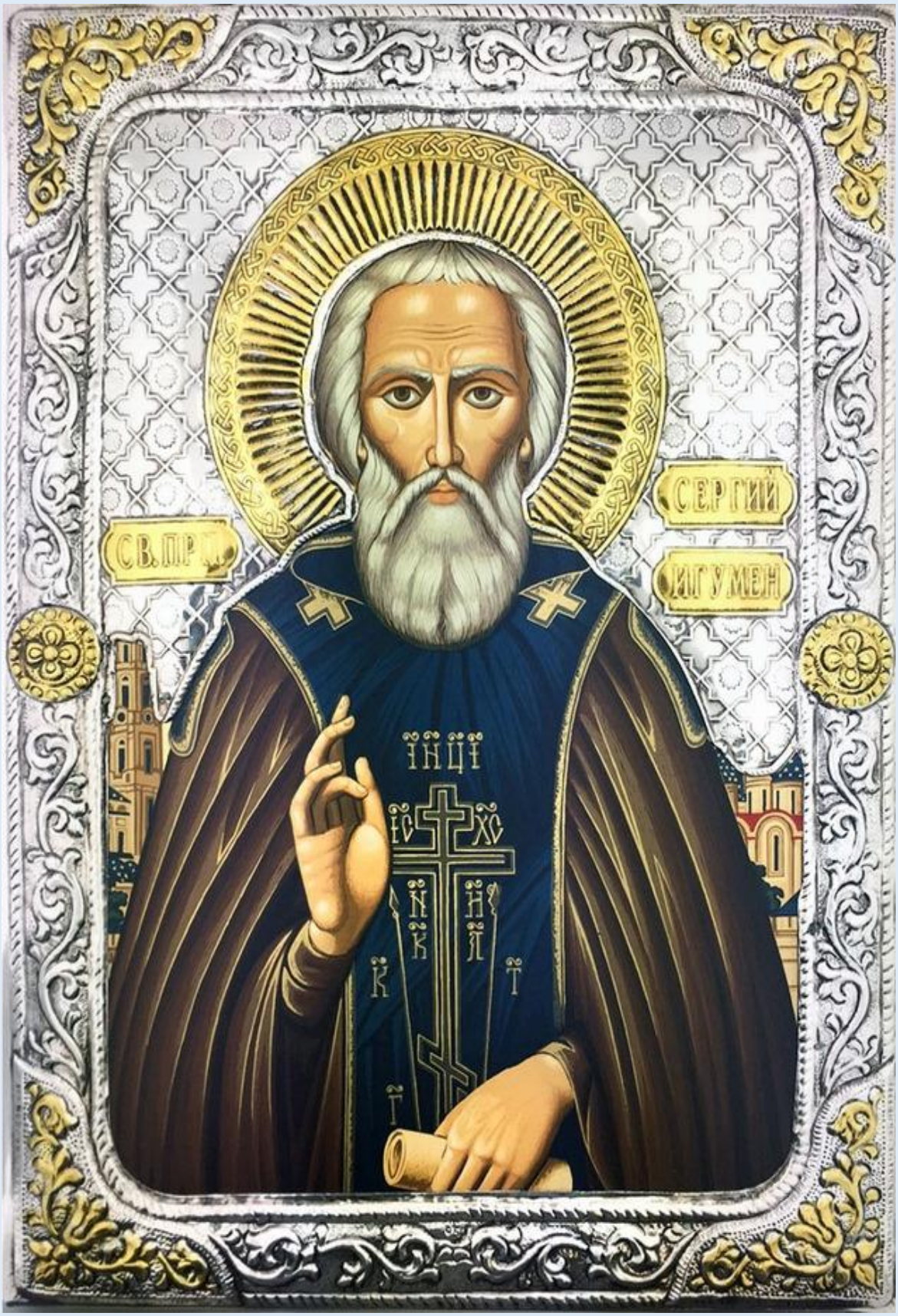
СВ.ПРП.
СЕРГИЙ
ИГУМЕН

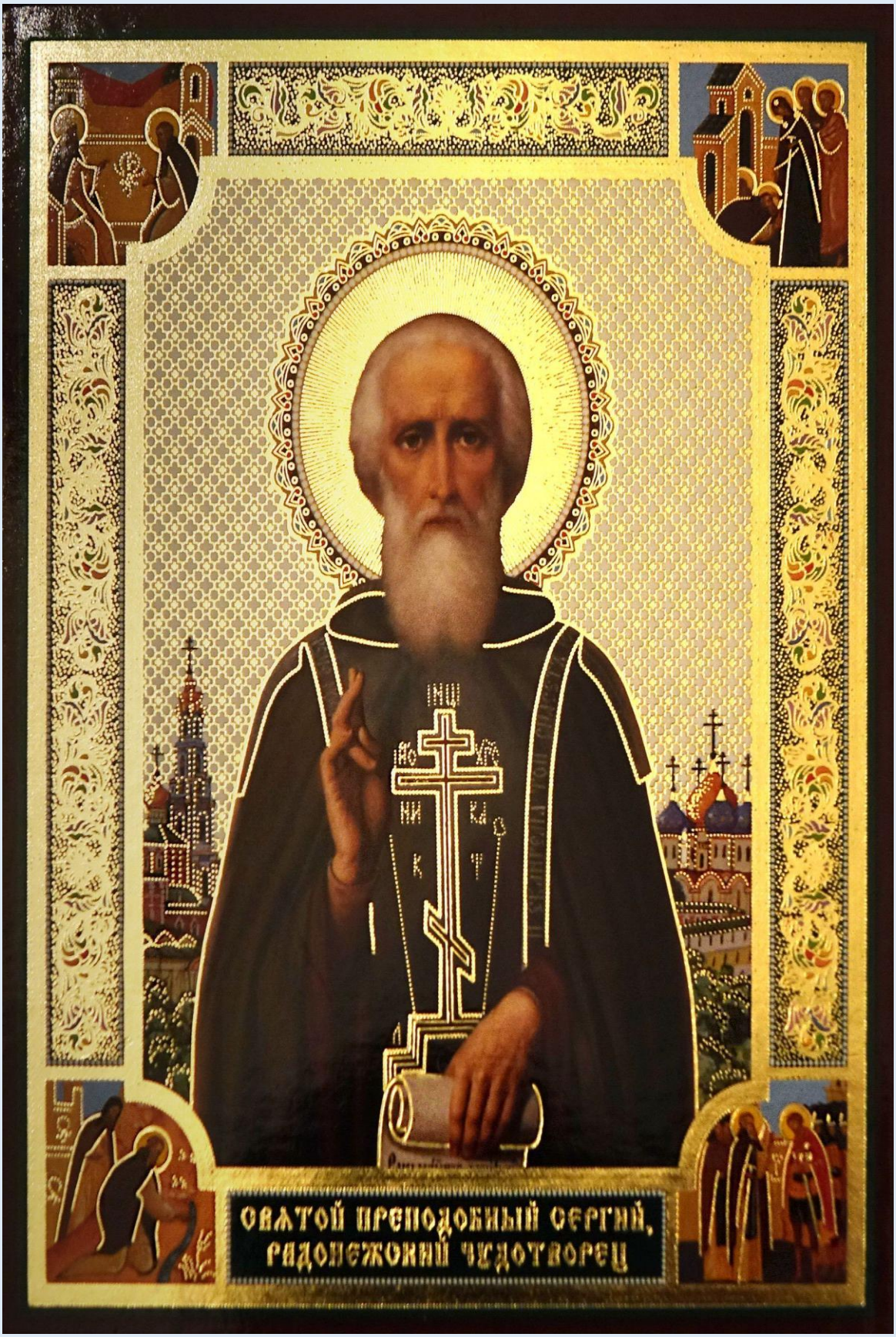
СВЯТОЙ ПРЕПОДОБНЫЙ СЕРГИЙ,
РАДОНЕЖСКИЙ ЧУДОТВОРЕЦ

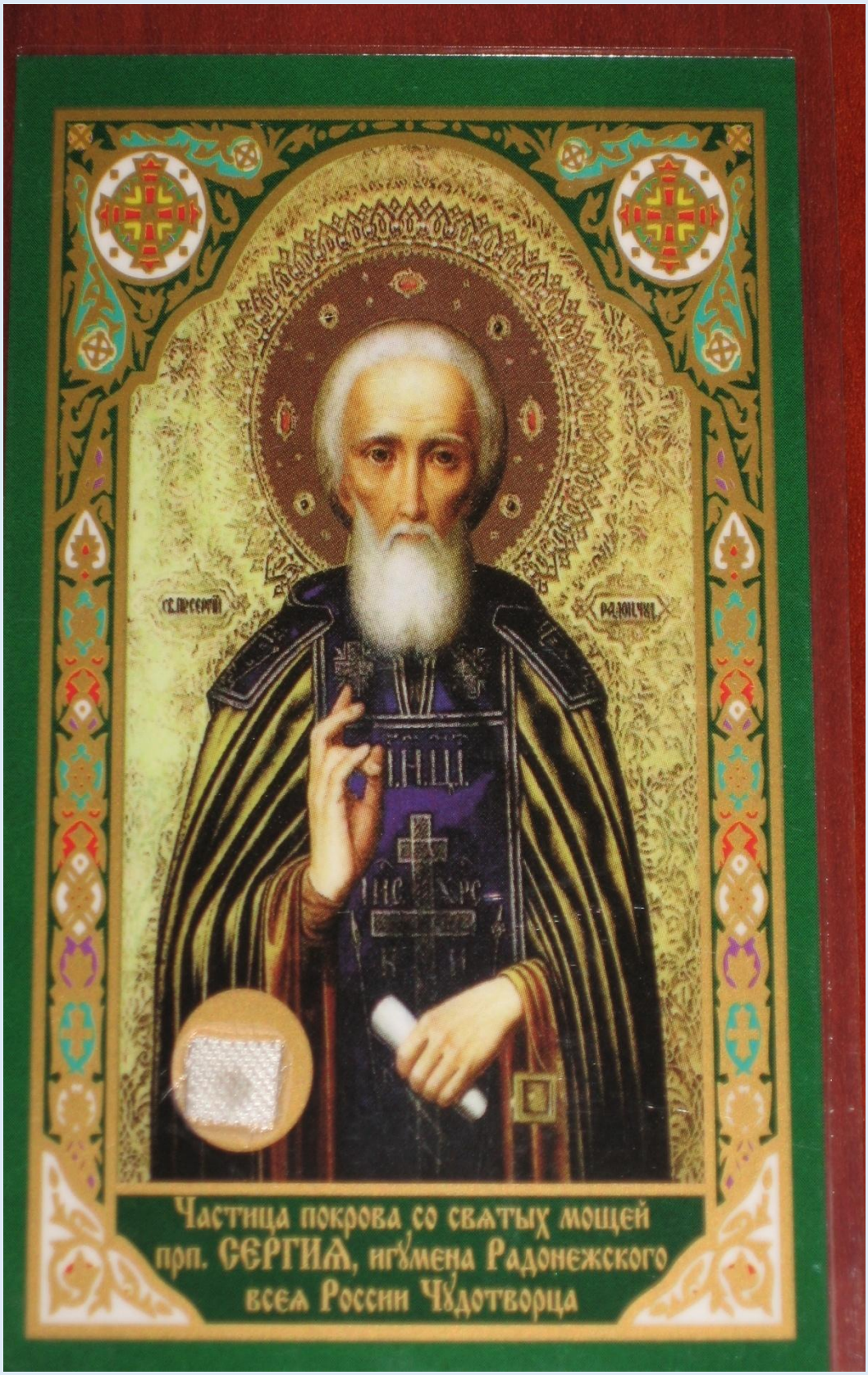
Частица покрова со святых мощей
прп. СЕРГИЯ, игумена Радонежского
всея России Чудотворца

ПРПДБ
СЕРГІЙ
РАДОНЕЖКІЙ
www.Icon-Art.ru

ПРПД СЕРГІЙ РАДОНЕЖСКІЙ
Внимайте,
братїе, себѣ
имѣти чистоту
душевную,
и тѣлесную,
и любовь
нелицемѣрную,
и стр Бжїи

Храм св. Димитрия Солунского на Благуше 2008
http://hram-dimitria.ru Фотограф: Никитин Д.Г.

ПРП. СЕРГІЙ РАДОНЕЖ. Ч

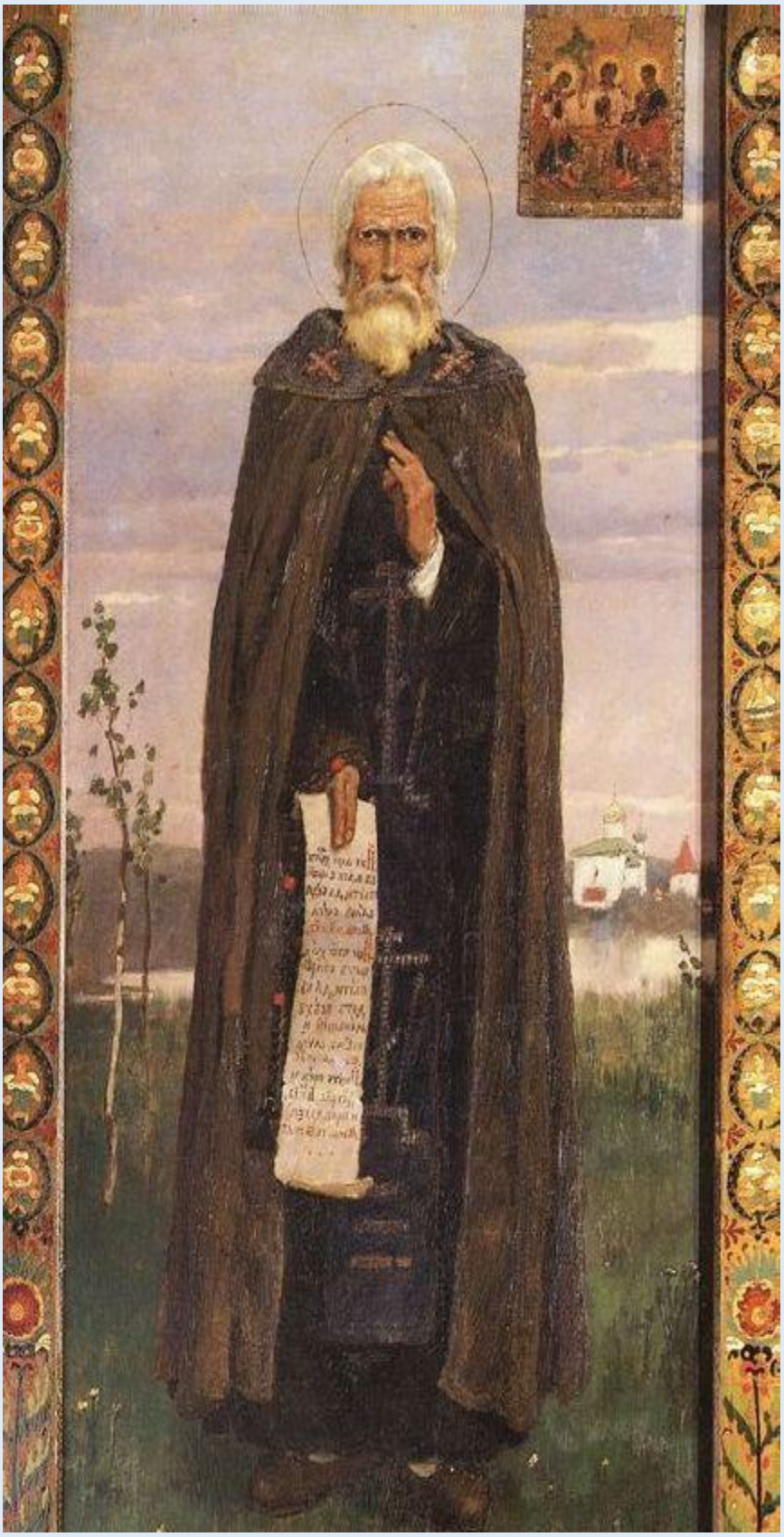

ПРП Се́ргїй Ра́донежскїй
Гдⷭ҇и призри
съ небесе́
на ме́сто
сїе и посе
ти его сво
ею мⷭ҇тию

Aspect din viața Sfântului Serghie de Radonej, hrănirea ursului, de Pavel Rhyzenko

St Sergius of Radonezh & a miracle resurrection

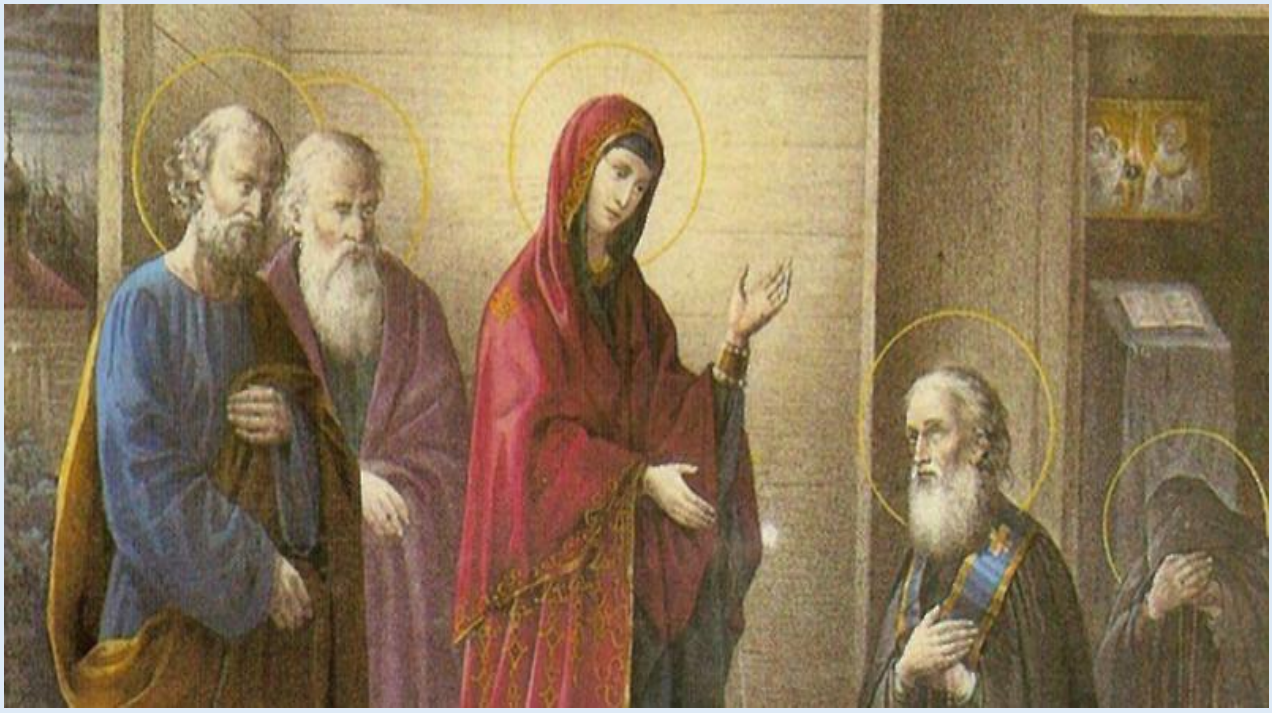

Vizita marelui duce Dimitri la St. Serghei de Radonez înainte de bătălie.

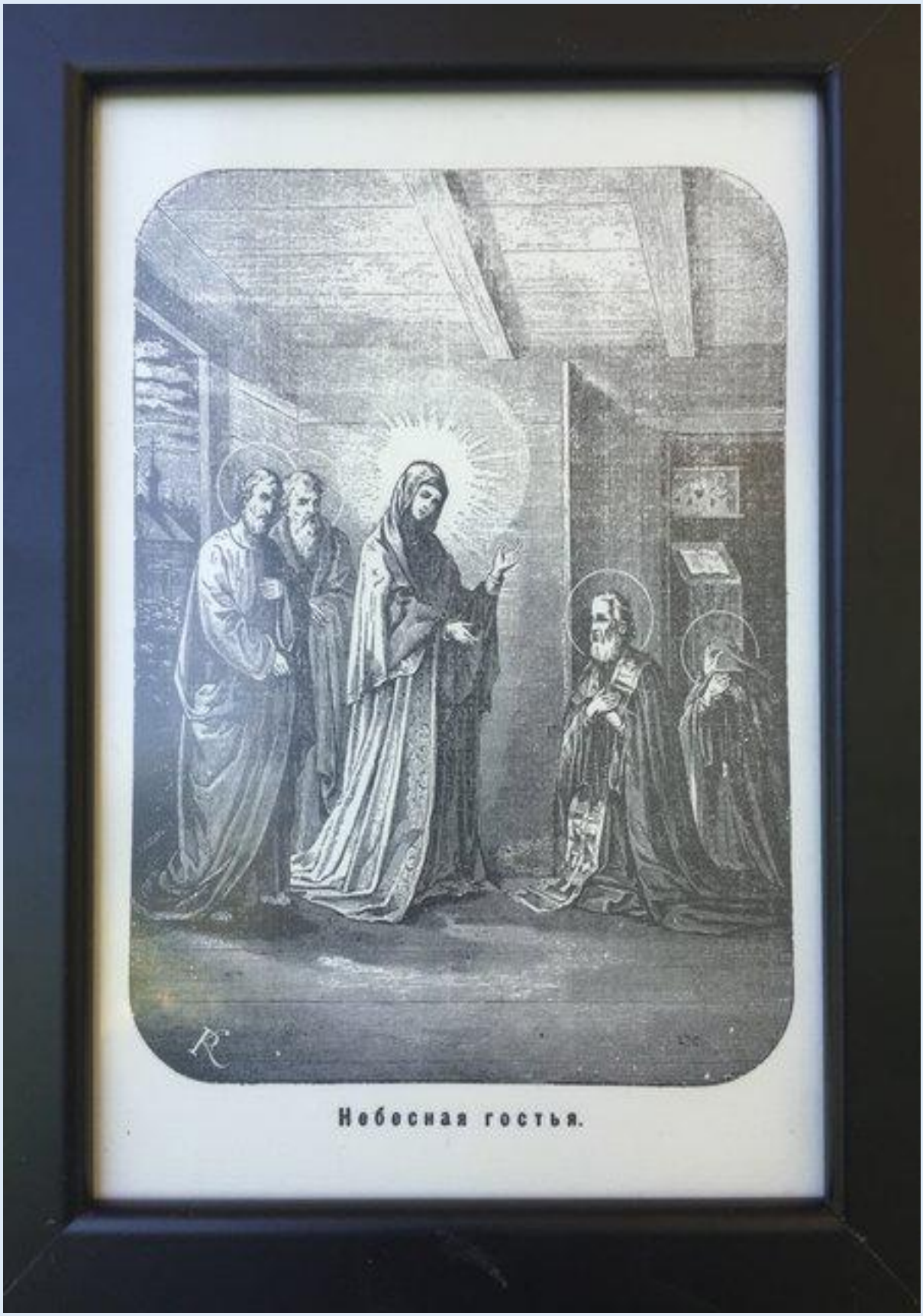

Небесная гостья.

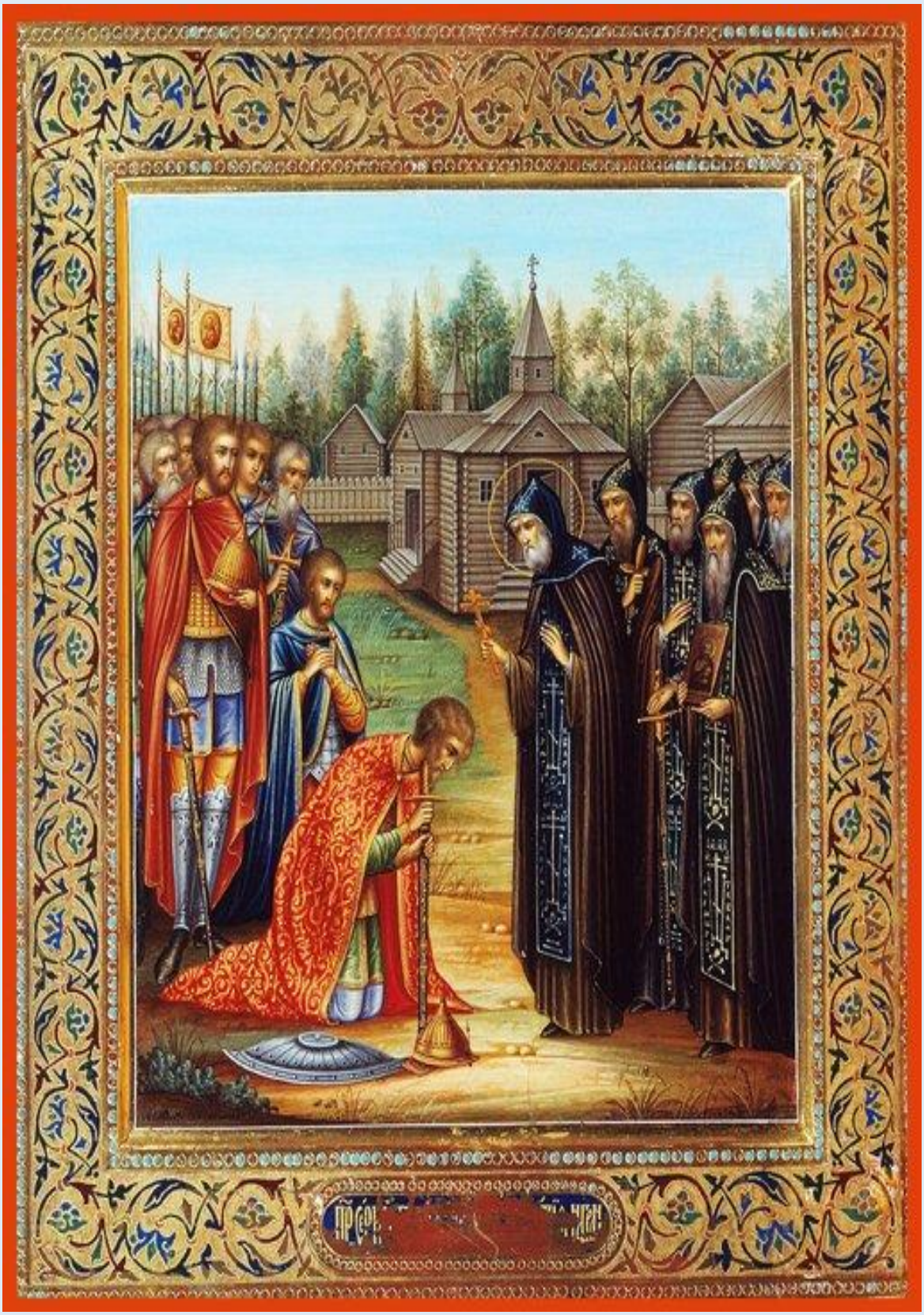

St. Sergius of Radonezh "Blessing the Holy Great Prince Dimitri Donskoy"

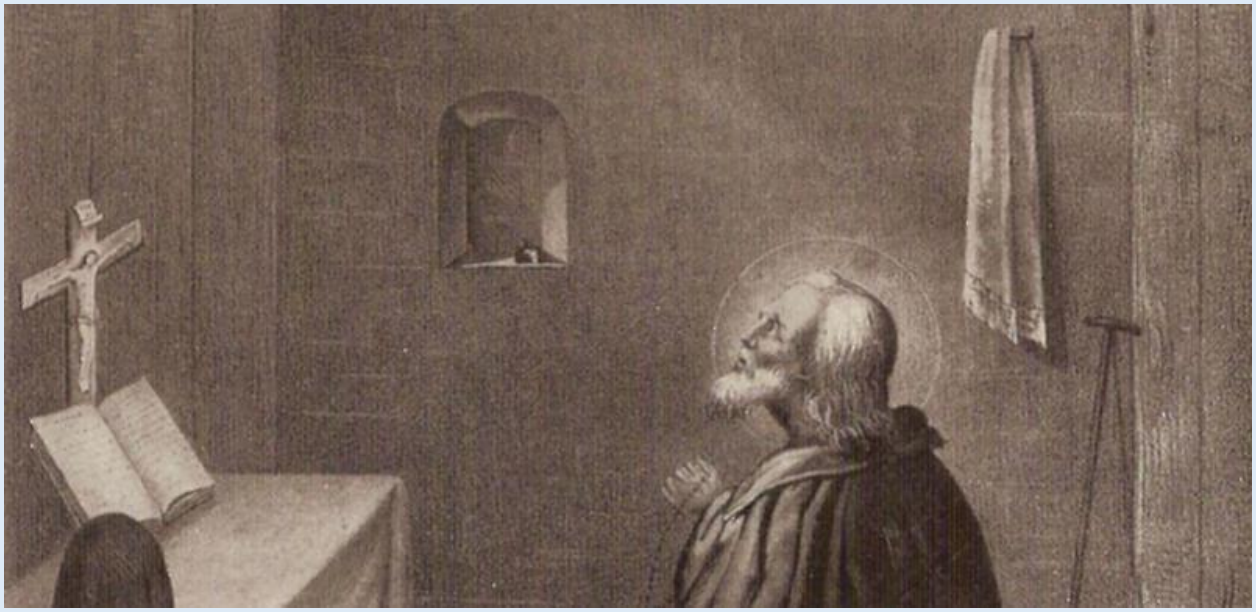

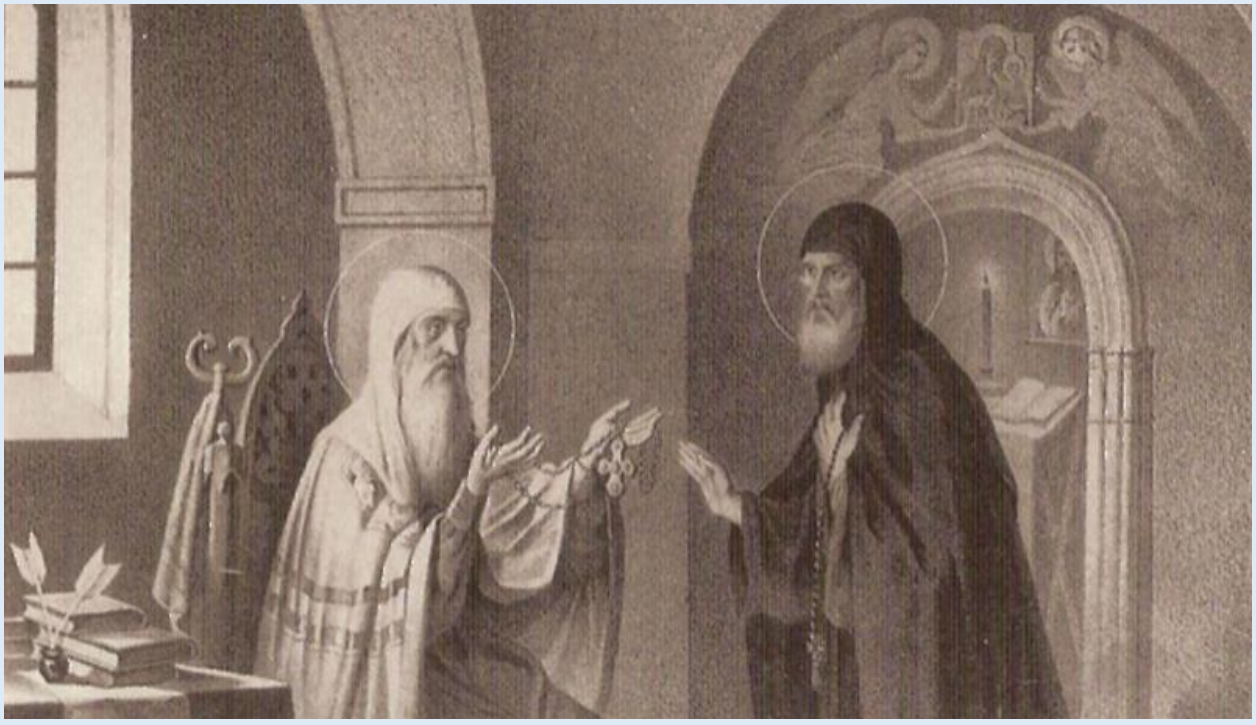

The image of Sergius of Radonezh in Russian art

St. Sergius & The bear

St. Sergius carrying water

Александр Простев 2001.

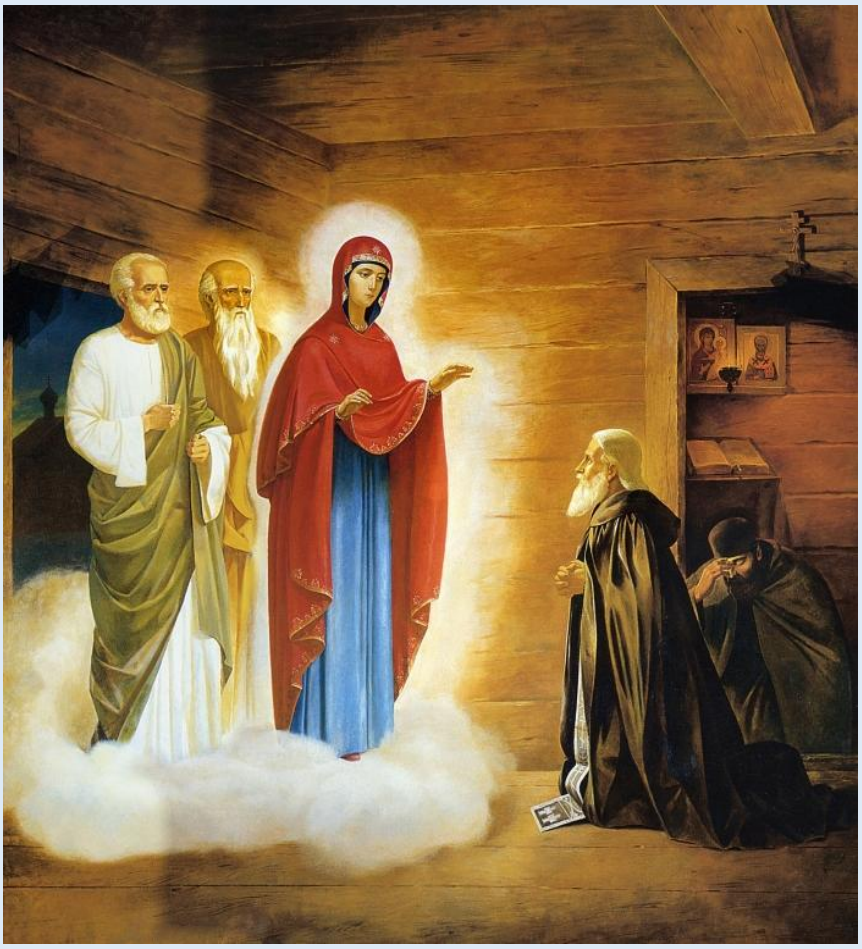

СТЫЙ АПОСТОЛ ПЕТРЪ
СТЫЙ АПОСТОЛ ПАВЕЛЪ
ПРЕПОДОБНЫЙ СЕРГІЙ РАДОНЕЖСКІЙ
© Иконописная мастерская «Канон и традиция» | Палех

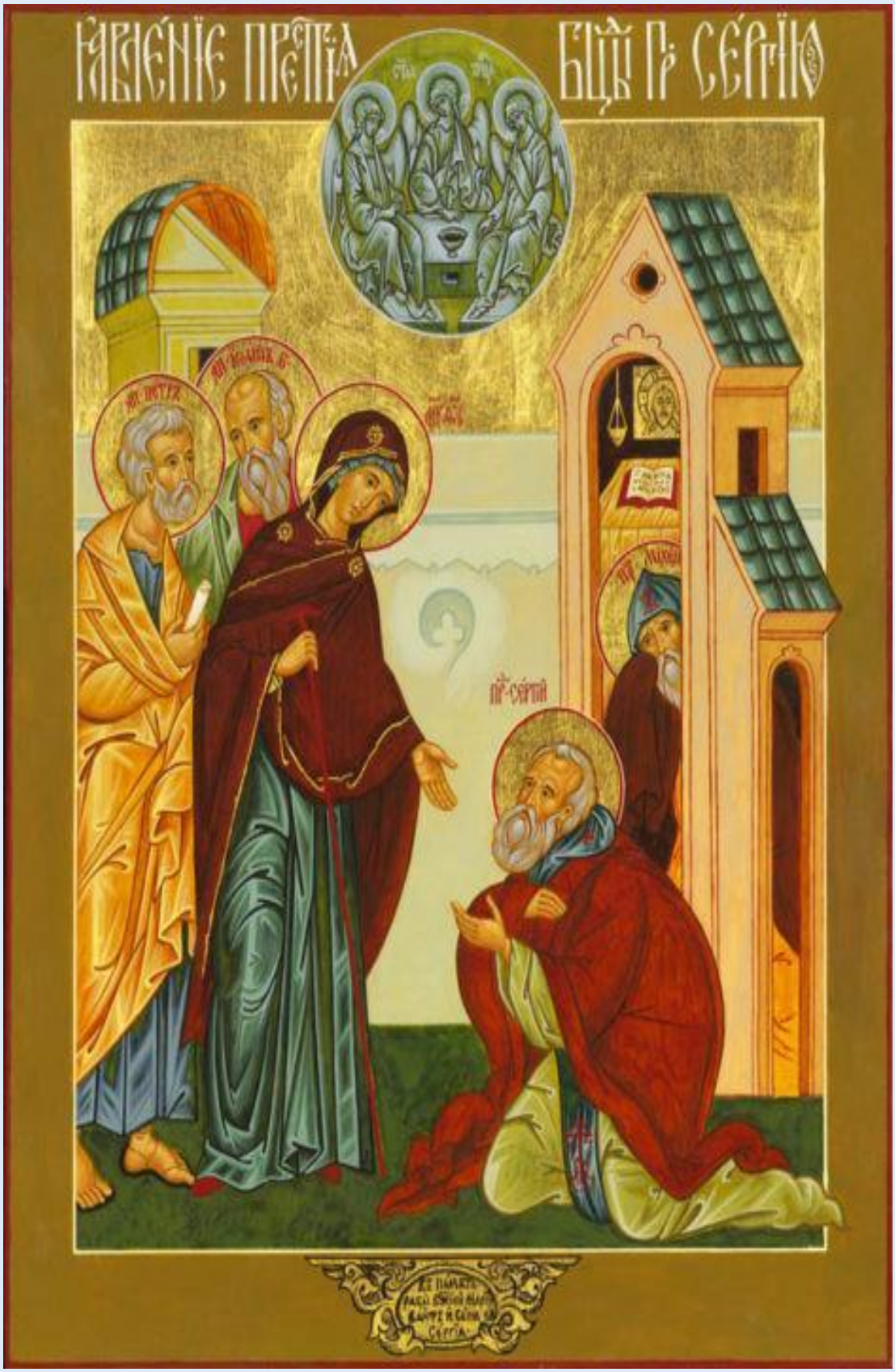

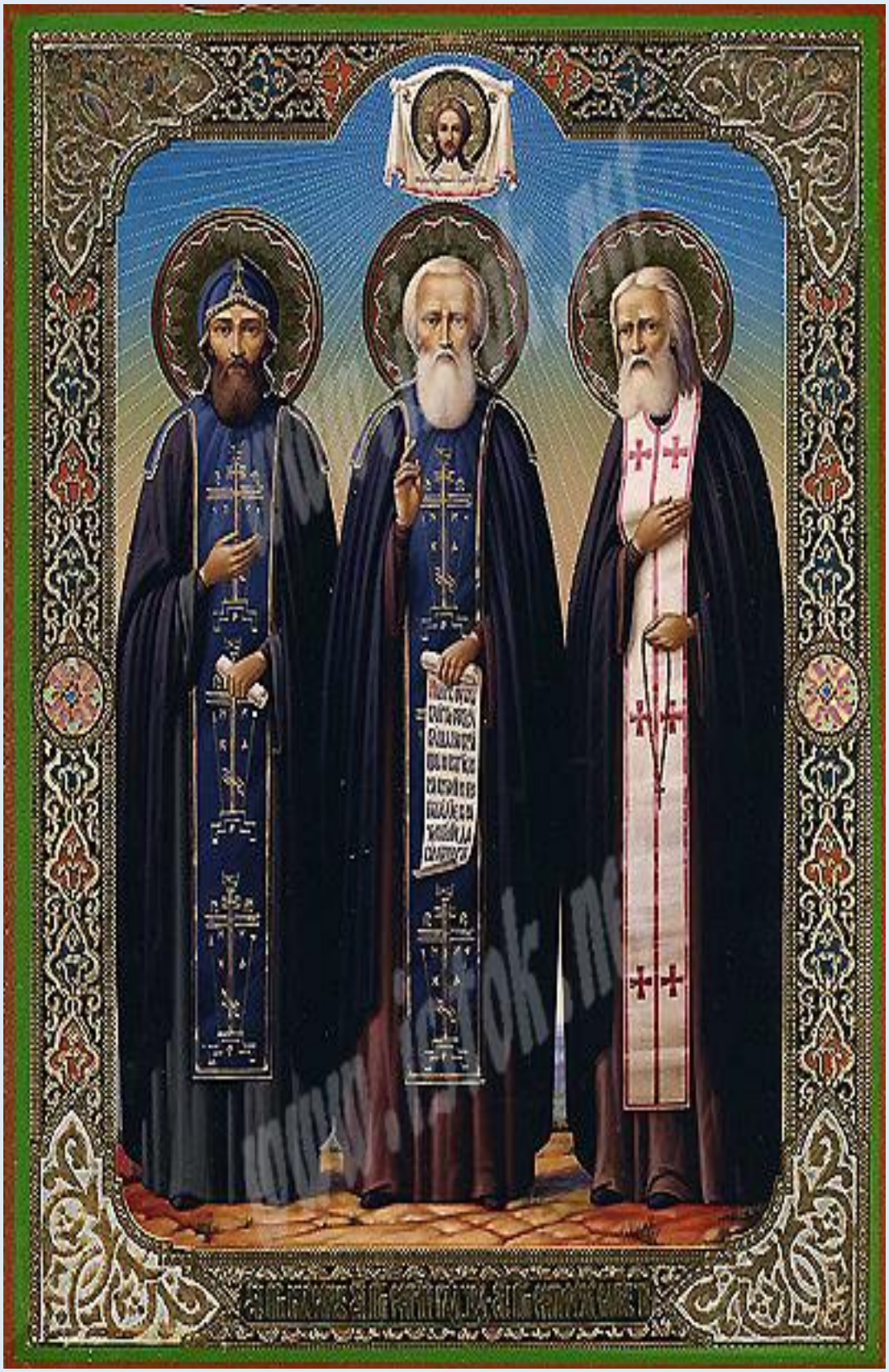

Holy Venerable Nilus of Sorsk, Sergius of Radonezh, Seraphim of Sarov

Selected Russian saints St Alexander Nevsky, St Andrey Rublev, St Sergius of Radonezh

Sfântul Serghie de Radonej, prăznuit pe 25 septembrie, împreună cu părinţii săi, Sfântul Chiril şi Sfânta Maria, prăznuiţi pe 28 septembrie

СВ. ПРЕП. СЕРГІЙ
РАДОНЕЖСКІЙ
ВСЕЯ РУСИ
ЧУДОТВОРЕЦЪ

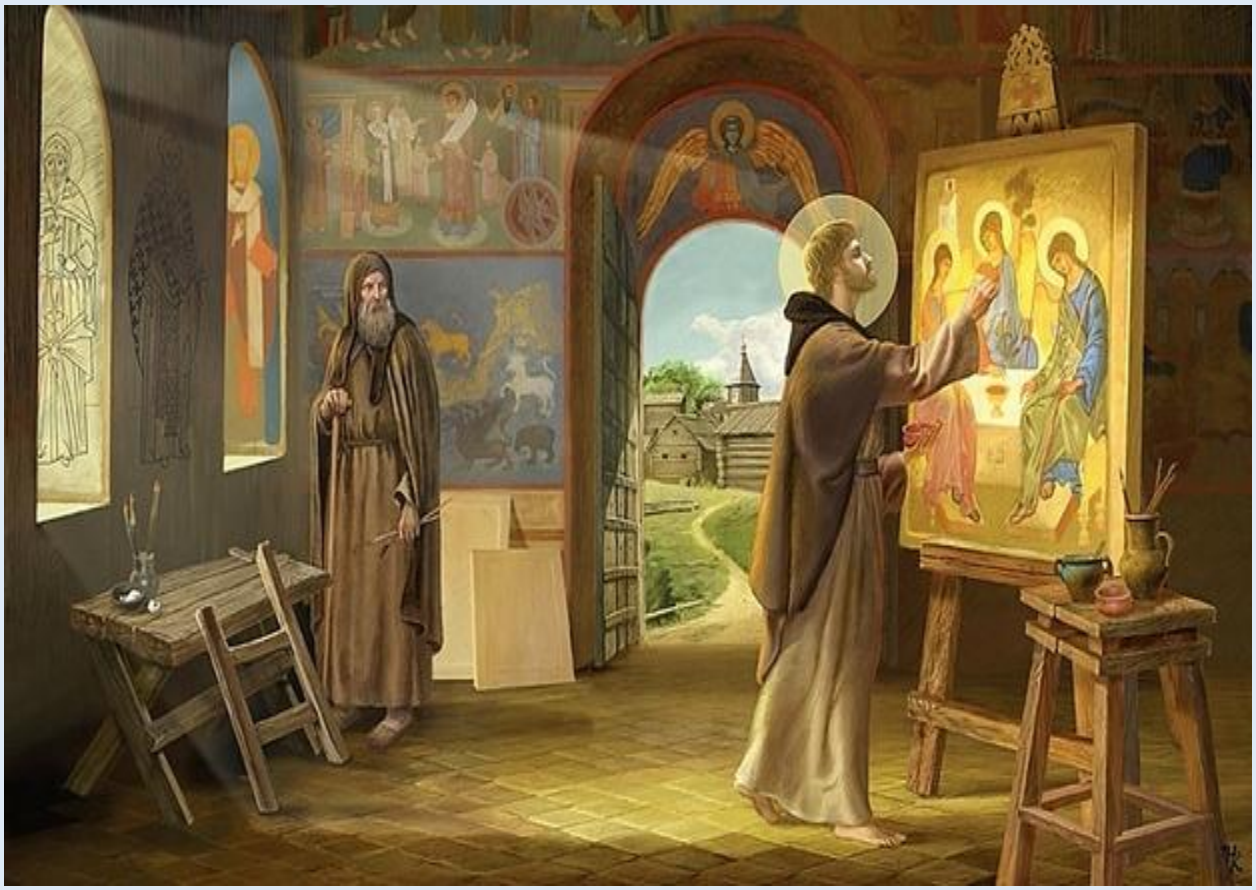

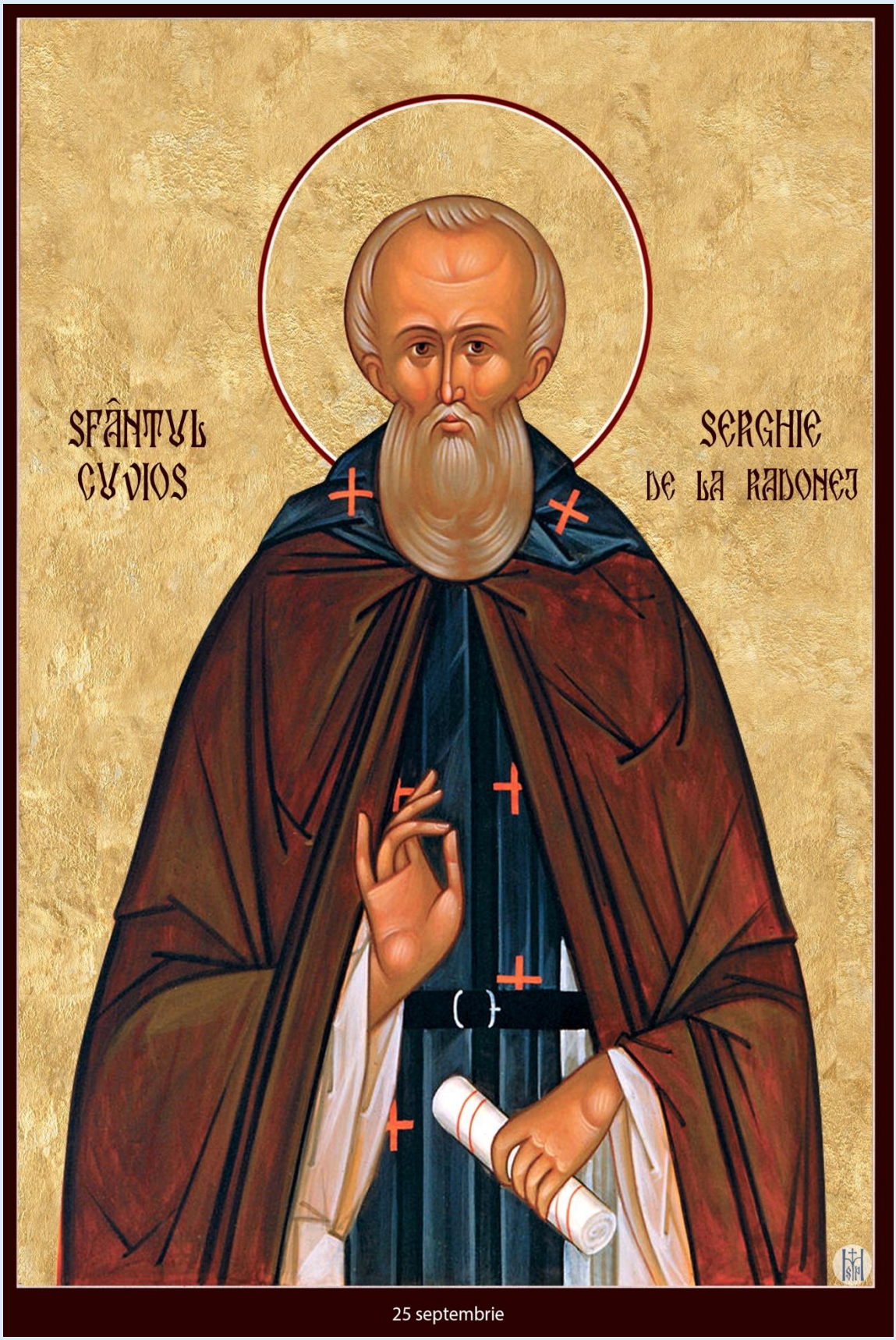

25 septembrie

„Dragostea înseamnă să fii aspru cu tine, dar îngăduitor cu ceilalți.”
Sf. Serghie de Radonej

TRINITASTV

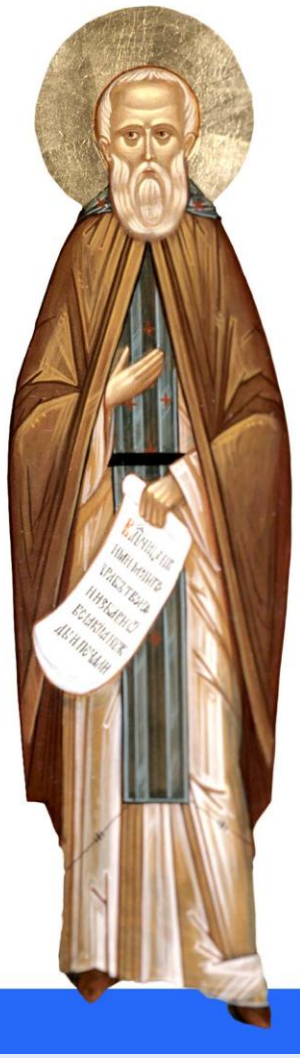

SĂ FIȚI ATENȚI LA VOI ÎNȘIVĂ! SĂ AVEȚI MAI ÎNTÂI FRICĂ DE DUMNEZEU, PURITATE SUFLETEASCĂ ȘI DRAGOSTE NEMĂRGINITĂ.

Sf. Serghie de Radonej

trinitastv

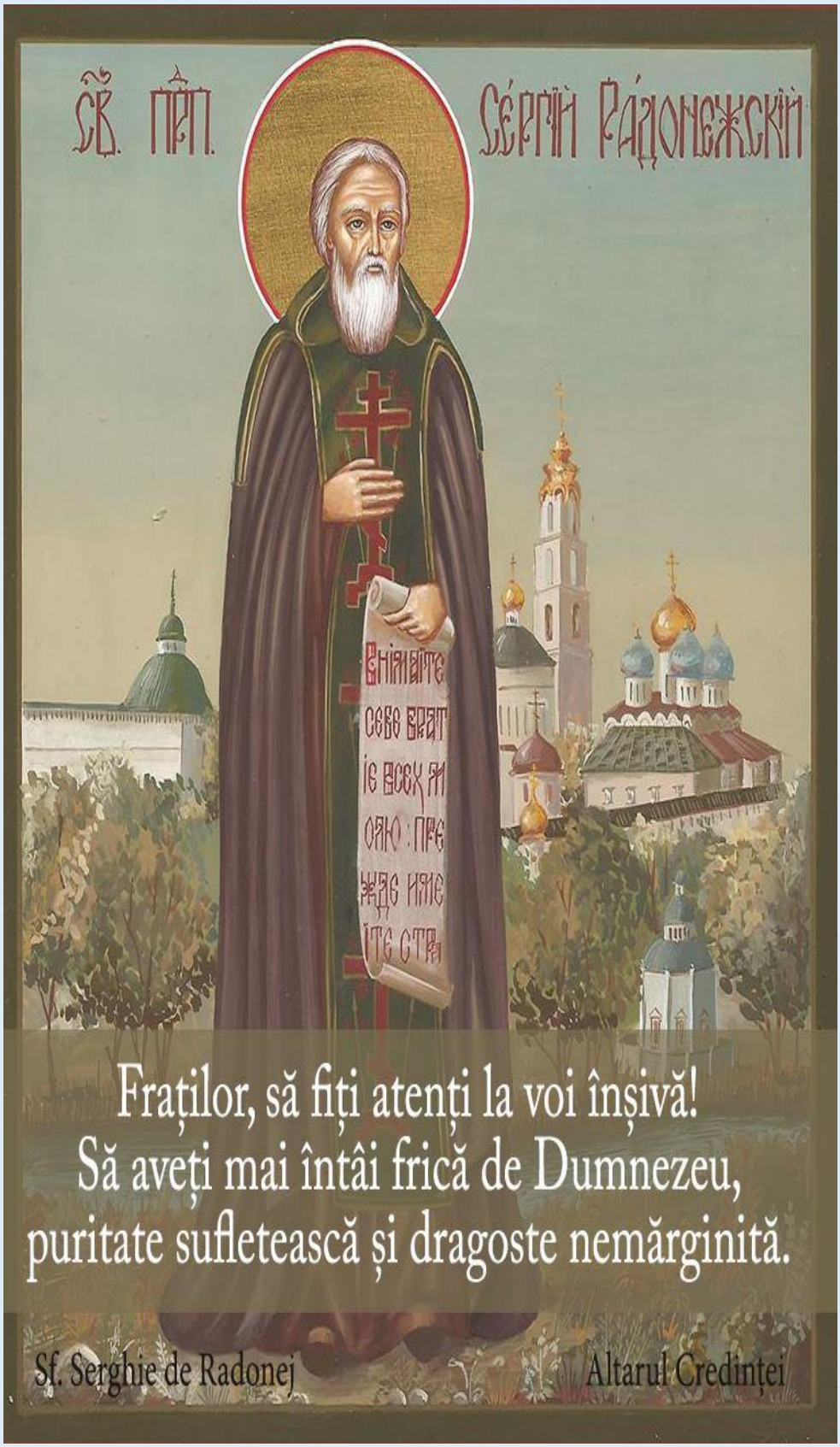
СВ. ПРП. СЕРГІЙ РАДОНЕЖСКІЙ
Фраților, să fiți atenți la voi înșivă!
Să aveți mai întâi frică de Dumnezeu,
puritate sufletească și dragoste nemărginită.
Sf. Serghie de Radonej
Altarul Credinței